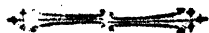

॥ श्रीकृष्णाय नमः ॥

रसिक विविध धोष

तथा ५६ संग्रह.

(वल्लभ सुधारा वधारा साथे)

श्री वल्लभ संप्रदायना वैष्णवोने भाटे.

छपावी प्रसिद्ध करनार.

मुकसेलर साकरदास मुवाजीदास

डे. शीरि - नमदावड.

आवृत्ति २ छ

प्रत ०००

संवत् १८७७

सन् १८२१

मिमत ३. १-४-०

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાયિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૮૭૫૩ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ ૨૨૧૩ દિવિદ્ય દોષ

વિષય ૬-:૪૨

॥ श्रीकृष्णाय नमः ॥

रसिक विविध धोण

तथा पद संग्रह.

(धृष्टाण सुधारा वधारा साथे)

श्रीवदलभीय संप्रदायना वैष्णवोने भाटे.

छपावी प्रसिद्ध करनार.

मुकसेलर—साकरदास मुलाभीदास

हे. शिरीरोड—अमदावाद.

आवृत्ति २ अ. .

प्रत ४०००

संवत् १९७७.

सन्ने १९२१.

ई.म.त. ३. १-०-०

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી ઔપચારિક સંસ્થા
૮૭૫૩ ૪-૮

અમદાવાદ-શલાપુર પત્રમાળાવાંદની પાળમાં પરેલ હરીભાઈ
દલપતરામે પોતાના "અ-થોદય" ગ્રંથમાં જાણ્યું.

શ્રીનાથજી.

અનુક્રમણિકા.

અંક	ધોળનું નામ.	પૃષ્ઠ.	અંક.	ધોળનું નામ.	પૃષ્ઠ.
	નૃજ ભયો મહારિકે પૂત.		૨૩	શ્રીવલ્લભ ગુણ ગાઉરે.	૪૧
અ-	વૈષ્ણવોનું નિ. કર્મ. ૩ થી ૨૪		૨૪	અર્જુન ગીતા	૪૨
મ-	શ્રીવલ્લભકુ.ખા.જદિ. ૧૫થી ૧૬		૨૫	શ્રીરૂક્મણ્યભટ્ટને ઘેર.	૪૫
૧	શ્રીનાથજીનું ધોળ.....૧		૨૬	કોઈ મને કૃષ્ણ દેખાડો, ૪૬	
૨	શ્રીસર્વોત્તમજીનું ધોળ	૪	૨૭	શ્રીગોકુલનાથજીનું ધોળ.	૪૭
૩	શ્રીપુષ્ટિમાર્ગસિદ્ધાંતનીસાં.	૧૪	૨૮	શ્રીવલ્લભ ઘેર આજ વ.	૪૮
૪	નવરતનનું ધોળ...	૧૫	૨૯	શ્રીરૂક્મણ્યભટ્ટના ભાવે.	૫૨
૫	પાંચ તત્વનું ધોળ...	૨૦	૩૦	મોહન મલપતા ઘેર આ.૫૩	
૬	દશ મર્મનું ધોળ...	૨૧	૩૧	અતિરે આનંદ ભર્યો.	૫૪
૭	ચિનતિનું ધોળ.....૨૪		૩૨	ઠકરાણી ઘાટ રળીયા.	૫૫
૮	વ્રજના જીવન કરે વિ.	૨૫	૩૩	આનંદ સાગર ઉદયયો.	૫૭
૯	ઉત્તમ વ્રત એકાદશી	૨૬	૩૪	વ્રજની શોભા હું શી કહું. ૬૧	
૧૦	દીનતાનું ધોળ.....૨૭		૩૫	સાચા સખધીકા શ્રીગો.	૬૨
૧૧	શ્રીજમુનાજીનું ધોળ ...	૨૮	૩૬	શ્રીખાળકૃષ્ણજી લાલ ત.	૬૨
૧૨	વહાલે કરી વંદુ ...	૨૯	૩૭	શ્રીમહાપ્રભુજીનાપ્રાકટયનું	૬૩
૧૩	તાદશીય વૈષ્ણવનું.....૩૧		૩૮	જેજે લાલ ગોવર્દનધારી	૬૫
૧૪	વૈષ્ણવ નથી થયો તુરે	૩૨	૩૯	શ્રીવલ્લભ વિઠ્ઠલ હરિન જા.	૬૬
૧૫	સર્વ તજીને બજીલે શ્રીગો	૩૩	૪૦	કૃષ્ણ કહેનાં શુંએસે નાણું	૬૭
૧૬	હરિ તુને પ્રસન્ન તે કમ.	૩૪	૪૧	કૃષ્ણ કામધેનું દુહાજે	૬૭
૧૭	ચિત્ત તું શીદને ચિંતા ધરે.	૩૫	૪૨	વાંકે અંજોડે શ્રીનાથજી.	૬૮
૧૮	ધન્ય જેણે હરિ ગુણ ગા.	૩૬	૪૩	ઉભા રહો તો કહું એક. ૬૯	
૧૯	દામોદર દુઃખડાં કાપોરે.	૩૬	૪૪	ઠાકરોલીનારે વાસી ...	૭૦
૨૦	સાથી સમર્થ શ્રીરાધાવ.	૩૭	૪૫	શ્રીચોરાશી વૈષ્ણવનું ધો	૭૧
૨૧	મારે અંત સમયઅલખે.	૩૯	૪૬	.. (સદર) ...	૭૪
૨૨	પોષ નોમે શ્રીવિકુલનાં.	૪૦	૪૭	ન્યાનરે જોઈ ત્યાં સ.	૯૦

અંક ધોળનું નામ.	પૃષ્ઠ.
૪૮ શ્રીવલ્લભ રાજકુમાર.	૯૧
૪૯ તેડી જાવતો હમારાં.	૯૧
૫૦ હર મે શ્રીવલ્લભ નંદન.	૯૩
૫૧ શ્રીલક્ષ્મણ સુતને હું.	૯૪
૫૨ આપણુ જાજીએ શ્રી.	૯૬
૫૩ આજ સખી પ્રજામાં.	૯૭
૫૪ શ્રીગોકુલગામને ગોંદરે	૯૯
૫૫ શ્રીગોકુલગામ અતિ.	૯૮
૫૬ વાળે શ્રીવૃંદાવન વાં.	૯૮
૫૭ શ્રીગોકુલ જોવા સર.	૯૯
૫૮ આવો મળો સાહેબડી.	૧૦૦
૫૯ આવો મળો સૌ હૈંડે	૧૦૦
૬૦ શ્રીવલ્લભ ઘેર પ્રકટીયા.	૧૦૧
૬૧ શ્રીમથુરેશજીનું ધોળ.	૧૦૪
૬૨ શ્રીનવનીત પ્રીયાજીનું.	૧૦૬
૬૩ સૌસાધન બલભક્તિ.	૧૦૮
૬૪ રાસનોગરખો સખીશરદ.	૧૦૯
૬૫ જુલમાં જુલમાં જુલ.	૧૧૨
૬૬ મારગડો મેલો માવજી.	૧૧૩
૬૭ આજ મારે આણુંદ	૧૧૩
૬૮ શ્રીજગન્નાથજીનો શ્રંગાર	૧૧૪
૬૯ રસીયાનું ધોળ	૧૧૬
(૧) રસીઓ રસે બ.	
(૨) લાગી મને નેહ.	
(૩) ઘેલી થઈ ફરેરે.	
(૪) મિતની વાતડીરે.	
(૫) કારણ શું એ કહું,	

અંક ધોળનું નામ.	પૃષ્ઠ.
(૬) રસ રસીયા તણો.	
(૭) સુણુ સાહેલડીરે.	
૭૦ શ્રીલક્ષ્મણ સુતનેરે ...	૧૨૨
૭૧ શુભ અષ્ટમીનો દિન.	૧૨૩
૭૨ મીડડા જોવા નાથ ...	૧૨૫
૭૩ શ્રીગોકુલધું મુખને ...	૧૨૬
૭૪ શ્રીગોકુલ સાસરીએ ...	૧૨૭
૭૫ ચાલો સખી શ્રીગોકુલ.	૧૨૭
૭૬ ધન્ય ધન્યરાણારાયસંગ	૧૨૮
૭૭ શ્રીવલ્લભ પ્રગટ્યા એ.	૧૩૦
૭૮ શ્રીવસેમાવન વૈજયંત.	૧૩૧
૭૯ સખી આજનો લ્હાવો	૧૪૧
૮૦ ચાલો તો શ્રીજી જાજીએ	૧૪૧
૮૧ શ્રીમોકુલગામ સોહામ.	૧૪૨
૮૨ ધન્ય આજની બડી.	૧૪૩
૮૩ ગંગાઆમ્રએ તે ઝગડો.	૧૪૪
૮૪ શ્રીગોવિંદરાવજીરે રસી.	૧૪૫
૮૫ સુરદાસજી કૃત સેવાદળ	૧૪૭
૮૬ આવો આવોરે સુહાગી	૧૪૯
૮૭ ચાલો સખી નિરખીયે.	૧૫૧
૮૮ હું બસિહારી તૈલંગ.	૧૫૨
૮૯ હું બસિહારી તૈલંગ	૧૫૪
૯૦ સુરજ બીગી હેઠે થયો.	૧૫૫
૯૧ રાસનો ગરખો.....	૧૫૭
૯૨ પ્રથમ સ્મરે શ્રીવલ્લભને	૧૬૪
૯૩ સુંદર શ્રીગોકુલ ગામરે,	૧૬૫
૯૪ વધાવાનું ધોળ	૧૬૬

અંક.	ધોળનું નામ	પૃષ્ઠ	અંક.	ધોળનું નામ	પૃષ્ઠ
૯૫	આવોને પરમ સોહા.	૧૭૦	૧૨૨	શ્રીકૃષ્ણ કમલ મુખ.	૨૧૦
૯૬	પ્રથમ પ્રભાતે શ્રીગુરુ.	૧૭૧	૧૨૩	ચાલોને જીએ દર્શન	૨૧૧
૯૭	શ્રીમદ્વલ્લભ આજ પ્રકટ.	૧૭૪	૧૨૪	શ્રીવલ્લભવિકૃત શ્રીજીરે	૨૧૩
૯૮	સ્વામળો મળ્યા મને	૧૭૬	૧૨૫	શ્રીદામોદરદાસ હરસાન	૨૧૪
૯૯	ચાલને ચાલ ઉતાવળી.	૧૭૮	૧૨૬	શ્રીઝોટાજી મહારાજ,	૨૧૬
૧૦૦	આજ સૈયરે વધામણાં	૧૦૯	૧૨૭	ભક્તિ પોષણ...	૨૧૯
૧૦૧	ધન્ય ધન્ય દહાડોરે.	૧૭૯		શ્રીમદ્ભાગવતના પોઝણ ધોળ.	
૧૦૨	શ્રીનાથજી તે છેલ...	૧૮૦	૧૨૮	શ્રીભાગવતનું મહાત્મ્ય.	૨૪૧
૧૦૩	અમે આવ્યા તમારે.	૧૮૧	૧૨૯	પ્રથમસ્કંધનું દ્વિતીયધો.	૨૪૨
૧૦૪	વનમાં વાગેરે વાંસળી	૧૮૨	૧૩૦	દ્વિતીય સ્કંધનું તૃતીય.	૨૪૫
૧૦૫	આજ આનંદ નંદજીને	૧૮૩	૧૩૧	તૃતીય સ્કંધનું ચતુર્થ	૨૪૭
૧૦૬	નહાનાસરખાશ્રીનાથજી	૧૮૪	૧૩૨	ચતુર્થ સ્કંધનું પંચમ.	૨૫૦
૧૦૭	મ્હારે મંદિર પંચારો.	૧૮૫	૧૩૩	પંચમ સ્કંધનું ષષ્ઠધોળ	૨૫૩
૧૦૮	શ્રીમદનમોહનલાલતમ	૧૮૭	૧૩૪	ષષ્ઠ સ્કંધનું સપ્તમધોળ.	૨૫૫
૧૦૯	ચાલી શ્રીવૃંદાવનને ચો.	૧૮૭	૧૩૫	સપ્તમ સ્કંધનું અષ્ટમ.	૨૫૮
૧૧૦	વનયાત્રા. પ્રથમ ...	૧૮૯	૧૩૬	અષ્ટમ સ્કંધનું નવમ.	૨૬૦
૧૧૧	હું શું જાણું જો વહાલે.	૧૯૪	૧૩૭	નવમ સ્કંધનું દશમ	૨૬૩
૧૧૨	પ્રકટયા શ્રીપુરુષોત્તમ.	૧૯૪	૧૩૮	દશમ સ્કંધનું એકાદશ.	૨૬૫
૧૧૩	લાલ તમારો લટકો.	૧૯૫	૧૩૯	દશમ સ્કંધનું દ્વાદશ.	૨૬૯
૧૧૪	ચાલો ચાલો કાંઠિદ્રીને.	૧૯૬	૧૪૦	દશમ સ્કંધનું ત્રયોદશ.	૨૭૨
૧૧૫	શ્રીનટવરજાલને વારણે	૧૯૮	૧૪૧	દશમ સ્કંધનું ચતુર્દશ.	૨૭૪
૧૧૬	જીરે જીરે પ્રથમ સુરેજ.	૧૯૯	૧૪૨	એકાદશસ્કંધનું પંચદશ	૨૭૮
૧૧૭	સખી સરદ પુનમની	૨૦૧	૧૪૩	દ્વાદશસ્કંધનું પોઝણધો.	૨૮૦
૧૧૮	શ્રીઅષ્ટાક્ષરનું ધોળ	૨૦૨	૧૪૪	મનપ્રભોધ કકો...	૨૮૨
૧૧૯	શ્રીવલ્લભ શ્રીવિકૃલજી	૨૦૬	૧૪૫	શ્રીગોકુલચંદ્રમાજીનું	૨૮૫
૧૨૦	લટકે જાલાલ શ્રીવિકૃલ	૨૦૮	૧૪૬	મયુરામાં મોહનલાલ ન	૨૮૬
૧૨૧	જીમીલા જીમી તારી જોઈ	૨૦૯	૧૪૭	વજ્રવહાંજીરે વૈકુંઠ નહિ.	૨૮૭

અંક પદનું નામ પૃષ્ઠ.

રસિક પદ સંગ્રહ.

૧ શ્રીગોવર્દનવાસિ ... ૨૮૯

શ્રીજમુનાજીની આરતી.

૨ જય જય શ્રીજમુના; ૨૯૧

૩ દુઃસ્વભાવથી જીતાડો ૨૯૨

૪ જય જય મહારાણીજ ૨૯૩

૫ શ્રીજમુના નામ સંભારે. ૨૯૪

૬ શ્રીસર્વોત્તમ જય નિત્ય. ૨૯૫

૭ કરીયે શ્રીસર્વોત્તમ રસ. ૨૯૫

શ્રીનાથજી તથા સાતસ્વરૂપકે પદ.

૮ દેખ્યોરી મેં શ્યામ ... ૨૯૬

૯ નંદ આગન કીડત સુખ ૨૯૬

૧૦ સખ વ્રજકો રસરૂપ ... ૨૯૬

૧૧ દેખ્યો અદ્ભુત રૂપ ... ૨૯૭

૧૨ આજ હરિ વિરહત ... ૨૯૭

૧૩ વ્રજપતિ તુમ મિન કોન ૨૯૭

૧૪ અંગ છામિ નિખાત ... ૨૯૭

૧૫ વેણું બળવત સુંદર ... ૨૯૮

૧૬ શ્રીકૃષ્ણ મથુરાં બસકે. ૨૯૮

૧૭ કમલું સુધ કરત ગોપાલ ૨૯૯

૧૮ કહ્યું દોષ નહીં મન ... ૨૯૯

૧૯ અખતો થકીત ભયા. ૨૯૯

૨૦ કાઢેકે જુકત વ્રજનારી. ૨૯૯

૨૧ કુમળ કહત પુરાતન ૩૦૦

૨૨ રાસમે બિહારી આજ. ૩૦૦

૨૩ સરદ રેન જી રહી. ... ૩૦૧

અંક. પદનું નામ. પૃષ્ઠ

૨૪ કિધો જો કોઈ યહ તન, ૩૦૧

૨૫ મેરે શ્રીનાથજી ખારે. ૩૦૨

૨૬ અખતો પ્રીય આયમીલો ૩૦૨

૨૭ મૈયા મેરે કામરી. ... ૩૦૨

૨૮ સખી નંદલાલ આવન ૩૦૩

૨૯ નાગરી નંદ નારાયણ. ૩૦૩

૩૦ સામરો મગલ રૂપનિ. ૩૦૩

૩૧ હે દૈયા મતવાલા જોગી. ૩૦૪

૩૨ બાલા મેં જોગી જશ. ૩૦૪

૩૩ રાણી તેરો ચીરજીયો. ૩૦૫

૩૪ જસોદા રાણી જયો. ૩૦૫

૩૫ આ બધાંકો દિનનીકો ૩૦૬

૩૬ આજ નંદરાયકે આનંદ ૩૦૬

૩૭ ધર ધર જ્વાલ દેતહે. ૩૦૭

૩૮ યહ ધન ધર્મથી તે પાયો. ૩૦૭

૩૯ રાવલકે કહે ગોપ આજ ૩૦૭

૪૦ આનંદ વધાવનો નંદ. ૩૦૮

૪૧ જન્મ લીયો શુભ લગ્ન. ૩૦૮

૪૨ શ્રીહરિ નરહરિ કૃષ્ણ ૩૦૯

૪૩ કેસરકી ધોતી પહેરે, ૩૦૯

૪૪ નાતરલીલા હોતી જુની. ૩૧૦

૪૫ બહોરિ કૃષ્ણ શ્રીગોકુલ ૩૧૦

૪૬ ચહુ જુગ વેદ વચન. ૩૧૧

૪૭ પોષ કૃષ્ણ નૌમીકો. ... ૩૧૧

૪૮ જમતિ રૂઝિમણી નાથ ... ૩૧૧

૪૯ જે વસુંદેવજીએ પૂર્ણ તપ. ૩૧૨

૫૦ બજાએ શ્રીવલ્લભ વરકે. ૩૨૩

અંક.	પદ્યનું નામ.	પૃષ્ઠ	અંક	પદ્યનું નામ.	પૃષ્ઠ
૫૧	શ્રીવલ્લભ કૃપા કીજે.	૩૧૩	૭૯	શ્રીવિકૃલનાથ નામરસ.	૩૨૫
૫૨	શ્રીવલ્લભ ભલે છુરે તોઉ	૩૧૩	૮૦	શ્રીવિકૃલનાથ બસત.	૩૨૫
૫૩	અરે મન શ્રીલલ્લભ ગુન	૩૧૩	૮૧	શરણુ આએ તે તારે.	૩૨૫
૫૪	સખતે શ્રીવલ્લભ નામ...	૩૧૪	૮૨	કૃષ્ણુ નામ ચિત ધરતો	૩૨૬
૫૫	લીજે મોહિ બુઝાય ...	૩૧૪	૮૩	બોલો ભૈયા ગોવિંદ	૩૨૬
૫૬	જય શ્રીવલ્લભચરણુ ...	૩૧૪	૮૪	હરિ હરિ છાંડકે દુસરી.	૩૨૬
૫૭	નમો શ્રીવલ્લભાધિશરવા,	૩૧૫	૮૫	હરિ હરિ જ્યો હરિસા.	૩૨૭
૫૮	યહ માગો યશોદા નંદ.	૩૧૬	૮૬	મન મેરો એક તાકો.	૩૨૭
૫૯	યહ માગો શંકર્ષણુ ...	૩૧૭	૮૭	કલીયુગ સખ યુગતે.	૩૨૮
૬૦	યહ માગે ગોપીજન.	૩૧૭	૮૮	સદર	૩૨૮
૬૧	શ્રીકૃષ્ણુ કૃષ્ણુ કૃષ્ણુ ...	૩૧૮	૮૯	મીલો કખ શ્રીવલ્લભકે	૩૨૮
૬૨	કૃષ્ણુ શ્રીકૃષ્ણુ: શરણુ,	૩૧૮	૯૦	આએ મેરે શ્રીવલ્લભ,	૩૨૯
૬૩	કૃષ્ણુ શ્રીકૃષ્ણુ મનમાંહિ	૩૧૯	૯૧	આએ મેરે શ્રીવલ્લભ.	૩૨૯
૬૪	કહો મન શ્રીકૃષ્ણુ શરણુ	૩૧૯	૯૨	આએ મેરે નંદનંદનકે	૩૩૦
૬૫	દેખ્યો કળશ એક અપાર	૩૧૯	૯૩	કીયો ગોપાલકા સખ.	૩૩૦
૬૬	લાગે જો શ્રીવૃંદાવનકો	૩૨૦	૯૪	પિના ગોપાલ નહિ કોઈ	૩૩૧
૬૭	જાપર કમળ કંથ હરે.	૩૨૦	૯૫	માયો ન ગોપાલ મન.	૩૩૧
૬૮	કર્મગતી ટારી નહોં ટરે,	૩૨૦	૯૬	સદર	૩૩૨
૬૯	યામે કહા ઘટેગો તેરો.	૩૨૧	૯૭	ડગરીચલી ગોવર્દનકી	૩૩૨
૭૦	સખદિન હોત ન એક.	૩૨૧	૯૮	તરેહટી શ્રીગોવર્દનકી.	૩૩૨
૭૧	પ્રકટ બહે મારગ રીત.	૩૨૨	૯૯	નહોં સ્વામી બીજેરે.	૩૩૩
૭૨	ગોવલ્લભ શ્રીગોવર્દન.	૩૨૨	૧૦૦	ગિરિધર સખહીઅંગકો.	૩૩૩
૭૩	શ્રીવિકૃલેશ ચરણુકમલ.	૩૨૩	૧૦૧	જીવન એસે જો બની.	૩૩૪
૭૪	હમતો શ્રીવિકૃલનાથ;	૩૨૩	૧૦૨	નિર્ધનકેધનસ્થામહમારે	૩૩૪
૭૫	શ્રીવિકૃલનાથ અંદ ઉગ્યો	૩૨૩	૧૦૩	હોંવારી ઇન વલ્લભી.	૩૩૫
૭૬	શ્રીવિકૃલેશ ચરણુકમલ	૩૨૩	૧૦૪	શ્રીપતિ દુઃખીત ભક્ત	૩૩૫
૭૭	હમારે શ્રીવિકૃલનાથધણી	૩૨૪	૧૦૫	હુંસેવુગિરિધરનજીબીલો	૩૩૫
૭૮	શ્રીવિકૃલેશ ચરણુ ચાર.	૩૨૪	૧૦૬	સુદામાજી દેખત સ્થામ.	૩૩૬

અંક	પદનું નામ.	પૃષ્ઠ.	અંક.	પદનું નામ.	પૃષ્ઠ.
૧૦૭	હું હરિજનકો દાપ.	૩૩૬	૧૩૩	કાઉં મેરે કામન આયો	૩૪૬
૧૦૮	દેખાદેખોહરિજનકો એક.	૩૩૬	૧૩૪	એવી ભરોસો મોહે	૩૪૭
૧૦૯	હરિજનકું હરિનાપ.	૩૩૭	૧૩૫	ભરોસો શ્રીવલ્લભડીકા.	૩૪૭
૧૧૦	મનતે કલકો દેહ ધરી.	૩૩૭	૧૩૬	ભરોસો શ્રીવલ્લભડીકા	૩૪૭
૧૧૧	મનકોઆત મનમે રહી.	૩૩૭	૧૩૭	વલ્લભડીકાભારેસો મોહિ	૩૪૭
૧૧૨	અરે મન મમજ સોચ.	૩૩૮	૧૩૮	સારંગ નયનીની	૩૪૮
૧૧૩	મનરે સ્થામસોકરહેન.	૩૩૮	૧૩૯	પ્રભુ દમ કમ હે ઇંગે	૩૪૮
૧૧૪	તજમનહરિવિમુખનકા	૩૩૮	૧૪૦	ભક્તનકાકલાસીકીસી	૩૪૮
૧૧૫	મનરે તું ભુલ્યો જન્મ.	૩૩૯	૧૪૧	આજ કામ કાલ કામ.	૩૪૮
૧૧૬	ભગનપિનજીવનમે	૩૩૯	૧૪૨	નિચેના મેહેનમાં વસે.	૩૪૯
૧૧૭	કાહેકું દેહધરી ભગન	૩૪૦	૧૪૩	શ્રીવલ્લભ ચહે સોહકરે,	૩૪૯
૧૧૮	ભગસખી ભાવભાવિક	૩૪૦	૧૪૪	તાહીકા મિર નીપએ	૩૫૦
૧૧૯	ગોપી પ્રેમકી ધ્યજ.	૩૪૦	૧૪૫	દાસનકે વલ્લભ દાસ કહા	૩૫૦
૧૨૦	ગે.િ. પદપદ્મવશિરપર	૩૪૧	૧૪૬	પદ્મકૃપાલ શ્રીવલ્લભન.	૩૫૫
૧૨૧	લલિતવ્રજદેશગિરિરાજ	૩૪૧	૧૪૭	શુભ જિત ગય મન	૩૫૫
૧૨૨	મધુર વ્રજ દેશ વશ.	૩૪૧	૧૪૮	આશરો એક દહ શ્રી,	૩૫૬
૧૨૩	જો કામ શ્રીગોકુલ રસ.	૩૪૨	૧૪૯	દહ મન ચરણ કરોમ,	૩૫૬
૧૨૪	શ્રીગોકુલમે રહીએસદા.	૩૪૨	૧૫૦	મેરેતે તુમડ હે શ્રી,	૩૫૬
૧૨૫	સુખનિધિ શ્રીગોકુલકા	૩૪૩	૧૫૧	જેમો હું તેમો નિહારો	૩૫૭
૧૨૬	માધોયહમસદેહો પાંડો	૩૪૩	૧૫૨	શ્રીવલ્લભ મેરીકૃપાનદે,	૩૫૭
૧૨૭	જન્મ સમ આતે ચીન.	૩૪૩	૧૫૩	અરજી નિદા આમમ.	૩૫૭
૧૨૮	મિરિધરલાલ શરણે નેરે	૩૪૪	૧૫૪	શ્રીવલ્લભ વલ્લભ વલ્લભ	૩૫૮
૧૨૯	એક પલક જો રહીમે	૩૪૫	૧૫૫	જયશ્રીકૃષ્ણચરે ભામ.	૩૫૮
૧૩૦	હરિરસવૃદ્ધાવનતે આગ્યો	૩૪૫	૧૫૬	જયશ્રીવલ્લભજયશ્રી ચિ	૩૫૯
૧૩૧	સાચો ધન શ્રીવૃદાવન	૩૪૫	૧૫૭	સુરપતિશી	૩૬૧
૧૩૨	હરિચરણકમલતેવ મુખ	૩૪૫			

શ્રીકૃષ્ણાય નમઃ

રસિક વિવિધ ઘોળ

તથા પદ સંગ્રહ.

વૈષ્ણવોનું નીત્ય, નૈમિત્તિક કર્મ

વૈષ્ણવોએ ઉષઃકાળમાં ઉઠવું. (પાછલી પાંચ ઘડી રાત્રિ બાકી હોય તે સમયને ઉષઃકાળ કહે છે.) તે સમયે ઉડી પ્રથમ માળા તથા અધિકાર પ્રમાણે લીધેલા ઉપવીતને સંભાળી દર્શન કરવાં. બૃહન્નાર-
હીય પુરાણમાં કહ્યું છે કે:-

બ્રાહ્મે મૂર્ધ્ને ચોત્થાય પરબ્રહ્મ ત્વિચિન્તયેત્ ॥

બ્રાહ્મમુહુર્તમાં એટલે ઉપર દર્શાવેલા કાળમાં ઉડી, પરબ્રહ્મ એટલે શ્રીકૃષ્ણચંદ્રનું હૃદયમાં પરિચિન્તન કરવું વળી કહ્યું છે કે:-

વંદે સર્વોપનિષદાં સારમેકપદસ્થિતમ્ ।

કરસ્કુદન્મુરત્તિકાદયામઙ્ગં બ્રહ્મ કોમલમ્ ॥

સર્વે ઉપનિષદોના સારરૂપ અને એક ચરણાન્વિત કરીને સ્થિત એવા સુશોભિત શ્રીહસ્તમાં મોરલી બારણ કરનાર, મેઘસ્થામ પરબ્રહ્મ પુરુષોત્તમ શ્રીકૃષ્ણ, તેમનું ધ્યાન ધરી વંદન કરવું. પછી તીથે પ્રમાણે નામોનાં ઉચ્ચારણ કરવાં:-

૧ શ્રીગોવર્દતનાથજી, ૨ શ્રીનવનીતપ્રિયાજી, ૩ શ્રીમથુરેશજી,

૪ શ્રીવિકૃલનાથજી, ૫ શ્રીદ્વારકાનાથજી, ૬ શ્રીગોકુળનાથજી, ૭ શ્રીગોકુળ-
ચંદ્રમાજી, ૮ શ્રીમદનમોહનજી, ૯ શ્રીબલદેવજી, ૧૦ શ્રીયમુનાજી, ૧૧
શ્રીગીરીરાજજી, ૧૨ શ્રીઆચાર્યજી મહામણજી, ૧૩ શ્રીમદ્ગોસ્વામિ શ્રી
વિકૃલનાથજી, (તેમના પુત્ર) ૧૪ શ્રીગિરિધરજી, ૧૫ શ્રીગોવિંદરાયજી,
૧૬ શ્રીબાલકૃષ્ણજી, ૧૭ શ્રી ગોકુલનાથજી, ૧૮ શ્રીરઘુનાથજી, ૧૯ શ્રી
વદ્વનાથજી, ૨૦ શ્રી ધનસ્યામજી અને ૨૧ પોતાના ગુરુદેવ. આમ એક
વીશ નામોનાં ઉચ્ચારણ કરવાં, તે પછી દેહકૃત્ય કરવું.

શૌચ—શૌચને માટે જળનું મોટું પાત્ર ભરીને, યથાવકાશ ધરથી
અથવા ગામથી દુર શૌચ કરવા જવું. દેવભૂમિ, નદી, તળાવ, રાજ-
માર્ગ વગેરે સાર્વજનિક ઊપયોગના સ્થાનમાં શૌચ કરવા માટે કદી
પણ એસવું નહિ. શૌચ કરવા એસતા પહેલાં વસ્ત્રથી મોં નાક તથા
આંધાને વીંટવું. ઊપવીત જમણે કાને ચઢાવવું.

एका लिंगे गुदे पंच तथा वामकरे दक्ष ।

उभयोः सप्त दाताव्याः पादयोस्तु त्रिभिस्त्रिभि ।।

અર્થ—મૂત્ર ઇન્દ્રિયને એકવાર, ગુદાને પાંચવાર, ડાબા હાથને
દશવાર, ફરી એક હાથ બેગા કરીને સાતવાર માટી સહિત જળથી
ધોવા. તે પછી ઢાગળા કરવા. ઢાગળાનો વિધિ:—

मूत्रे पुरीषे भुक्तानि रेतःप्रस्रवणे तथा ।

चतुरष्ट द्विषद्द्वયष्टगंहूषः शुद्धिमाप्नुयात् ।।

અર્થ—પિશાબ કરીને ચાર, શૌચ કરીને આઠ, જમ્યા પછી
માર, વિષયના અંતરમાં સોળ ઢાગળા કરવાથી શુદ્ધ થાય છે.

हंतधावन—દાંતણ કરવાનો વિધિ:—

अपमार्ग वादरं वा द्वादशांगुलमत्रणम् ।

કનિષ્ઠાંગુલિવત્ સ્થુલ પર્વાર્ધકૃત કૂર્ચકમ્ ॥

અર્થ—અંધાડો અથવા બેરડી વગેરે વૃક્ષનાં દાંતણુ બાર આંગળ સાંમા, ટચ્છી આંગળીનાં ટેરવાં જેટલાં જાડાં લેવાં.

દાંતણુની સ્તુતિને! શ્લોક—

આયુર્બલં યશોર્વચઃ પ્રજાપથુવમૂનિ ચ ।

બ્રહ્મ પ્રજ્ઞાં ચ મેઘાં ચ ત્વન્નો દેહિ વનસ્પતે ॥

અર્થ—હે વનસ્પતે ! તું મને આયુષ્ય, બળ, યશ્ન, ક્રાન્તિ, પ્રજ્ઞ, પશુ, દ્રવ્ય, જ્ઞાન તથા ભુદિ આપ. આ શ્લોક બહુ દાંતણુ કરવું. પછી બાર કોમળા કરી મુખ શુદ્ધ કરવું. વ્રતને દિવસે કાષ્ટનું દાંતણુ કરવું નહિ, પણ સારી રાખથી દાંત ધસીને દાંતણુ કરવું.

સ્નાન—નાહાવાનો વિધિ—પ્રથમ આંખે જળ લગાડી. ચોટલીની ગાંઠ વાળી પ્રાણાયામ કરવો. પછી નીચે પ્રમાણે સંકલ્પ કરવો:—

મમોપાત્તદુરિતક્ષયદ્વારા શ્રીકૃષ્ણપ્રીત્યર્થે સકલકર્મ-

યોગ્યતાસિદ્ધ્યર્થે પ્રાતઃસ્નાનમહં કરિષ્યે ॥

પછી ગંગાદિક તીર્થોનું આવાહન કરવું. તેના મંત્ર:—

પુષ્કરાધ્યાનિ તીર્થાનિ ગંગાધ્યાઃ સરિતસ્તથ ।

આગચ્છંનુ પવિત્રાણિ સ્નાનકાલે સદા યમ ॥

શ્રીકૃષ્ણવલ્લભે દેવિ યમૂને પાવહારિણિ ।

સેવાયે કામિચ્છામિ જલેઽસ્મિન્સામિર્ષિ કુર ॥

આ મંત્ર બહુ ત્રણવાર સ્નાન કરવું. ટાહા જળથી પ્રેરણા કરી અંતરમાં શ્રીહરિશરણપૂર્વક સ્નાન કરવું. નહાતી વખતે પચન

જળનો તથા એકાજળના છાંટાનો અથાવ રાખવો, બોલવું નહિ. નાચી પછી અંગુઠાથી પહેલાં મોઢું લુછવું, પછી આખું શરીર લુછવું પછી ધોએલાં શુદ્ધ વસ્ત્ર પહેરવાં. તથા ઓઢવાં પછી આસન ઉપર બેસી દેહની શુદ્ધિ માટે ભગવાનનું ચરણામૃત મુખમાં લેવું. પછી આંખે તથા કપાળે લગાડવું. પછી શુદ્ધજળથી આચ્છન્ન કરી, ચોટલીની ગાંઠ બાંધવી.

તિલક—પછી ભગવાનની પ્રમાદી કેસર, કુમકુમ ચંદન છત્યાદી માં ગોપીચંદન મેળવી વૈષ્ણવોએ આર સ્થાનોમાં આર તિલક કરવાં.

દંડાકારં લલાટ સ્યાત્ પદ્માકારં તુ વક્ષસિ ।

વેણુપત્રાનિષં વાન્દોરન્યાદિ પાકૃતિ સ્મૃતમ્ ॥

અર્થ—લલાટમાં દંડાકૃત એટલે ભગવાનના ચરણના આકારનું તિલક કરવું. વક્ષઃસ્થળ એટલે હૃદયમાં ખીડેલા કમળના આકારનું તિલક કરવું, બે બાહુપર વાંસનાં પત્રના આકારનાં તિલક કરવાં અને બાકીનાં ઠેકાણાંઓમાં દીવાની જ્યોતિના આકારનાં તિલક કરવાં. તીલક કરતી વખતે નીચે પ્રમાણે ભગવાનના નામોનો ઉચ્ચાર કરવો.

૧ લલાટમાં તિલકકરતાં “કેશવાયનમઃ કેશવં ધ્યાયામિ”
૨ હૃદયપર કરતાં “નારાયણાયનમઃ નારાયણં ધ્યાયામિ”
૩ હૃદયમાં કરતાં “માધવાય નમઃ માધવં ધ્યાયામિ” ૪
કંઠમાં કરતાં “ગોવિંદાયનમઃ ગોવિંદ ધ્યાયામિ” ૫ જમણી
કેડે “વિષ્ણુવૈનમઃ વિષ્ણુ ધ્યાયામિ” ૬ જમણે હાથે કરતાં
“મધુસૂદનાયનમઃ મધુસૂદનં ધ્યાયામિ” ૭ જમણા કાનની મૂળે
કરતાં “શિવિકાશાય નમઃ શિવિકાશં ધ્યાયામિ” ૮ ડાબી કેડે
કરતાં “વામનાયનમઃ વામનં ધ્યાયામિ” ૯ ડાબે હાથે કરતાં
શ્રીધરાયનમઃ શ્રીધરં ધ્યાયામિ” ૧૦ ડાબા કાનના મૂળે કરતાં

“ હૃષીકેશાયનમઃ હૃષીકેશં ધ્યાયામિ ” ૧૧ પાઠ કરતાં વચના-
માયાનમઃ વચનામં ધ્યાયામિ ” ૧૨ એટલે એ કરતાં “ વામોદરાય-
નમઃ વામોદરં ધ્યાયામિ ” એ પ્રમાણે બારે દેકાણે ભગવાનનાં દ્વાદશ
નામ લઈ તિલક કરવાં. બાકી રહેલા કુમકુમ ને ઘોદને તે જળ
“ વાસુદેવાયનમઃ ” એ મત્ર લઈ માથે ચઢાવવું. બાહ્યોને
ઓંકાર (પ્રણવમત્ર) પૂર્વક ઉપર લખેલાં નામો ભણી તિલક કર-
વાનો નિષેધ નથી એમ ઉપનિષદમાં કહ્યું છે.

મુદ્રા:—પછી શીતળ ગોપીચંદનની મુદ્રા ધારણ કરવી તેનો
ત્રિધિ. રૈણ્યવોએ તિલક મુદ્રા ધારણ કર્યાં સિવાય કાંઈ પણ સત્કર્મો
કરવાં નહિ. તે વિષે ગૃહ્યાર્ણવ પુરાણમાં વચન છે કે:—

શંખચક્રા દિરહિતઃ પૂજા યસ્તુ સમાચરેત્ ।

નિષ્ફલં પૂજનં તસ્ય હરિશ્ચાપિ ન તુષ્યાતિ ॥

અર્થ:—ગોપીચંદનની શંખ, ચક્રાદિક મુદ્રાથી રહિત થઈ જો
ભગવાનનું પૂજન કરે છે, તેનું પૂજન નિષ્ફળ થાય છે. અને શ્રીહરિ
પણ તેના ઉપર પ્રસન્ન થતા નથી.

મુદ્રા કયા કયા અંગમાં કયી કયી ધારણા કરવી તેનો ત્રિધિ.
જમણા હાથના મૂળમાં એટલે ખભાથી સહેજ નીચે ચાર ચક્ર, તેની
નીચે ફરી એક નામમુદ્રા, તેની નીચે એક શંખ, તેના નીચે ફરી
એક નામમુદ્રા, અને તેની આભુઆભુ બંને મળી ચાર પદ્મ ધારણ
કરવાં, એજ રીતે જમણા સ્તન ઉપર વચમાં માગ રાખી ત્રણ ચક્ર
ઉપરા ઉપરી કરવાં, વચ્ચે રાખેલા માગમાં એક એક એમ બે શંખ
કરવાં તેની આભુઆભુ બંને મળી ચાર પદ્મ કરવાં ફરી હૃદયમાં એક
નામમુદ્રા કરવી, તેની હેઠળ આભુઆભુએ મળી ચાર સપ્તમ્ય મુદ્રાએ

કરવી. પછી લલાટમાં તિલકની વચ્ચે નાકના મૂળમાં એક ગદા કરવી, તેના ઉપરાઉપરી માથાના વાળ સૂધી ચાર સંપ્રદાય મુદ્રાઓ કરવી, પછી ડાબે હાથે ખભાની હેડળ ચાર શંખ, તેની હેડળ એક નામ-મુદ્રા તેની હેડળ એક ચક્ર તેની હેડળ ફરી એક નામમુદ્રા અને તેની આભુઆભુ બન્ને મળી ચાર ગદાઓ કરવી. તેજ પ્રમાણે ડાબાં શ્તન ઉપર ઉપરા ઉપરી વચમાં માગ રાખી ત્રણ ચક્રો કરવાં, રાખેલા માર્ગમાં એક એક મળી બે શંખ કરવા, અને તેની આભુઆભુએ બન્ને મળી ચાર ગદાઓ કરવી. ફરી જમણા કાનની નીચેથી કંઠ સૂધી જરા જરા માગ રાખી ત્રણ ચક્ર કરવાં, તેજ રીતે ડાબા કાનની નીચેથી કંઠ સૂધીમાં વચ્ચે જરા જરા માગ રાખી ત્રણ ચક્ર કરવાં અને કંઠના તિલકની વચ્ચે એક ચક્ર કરવું. પછી નાભી ઉપર તથા જમણી ડાબી બન્ને કેડો ઉપર તથા પુંઠ ઉપર તથા પાછળ બોચી-પર તથા તાળવાપર એક એક ચક્ર કરવું.

ભગવત્સેવાના પ્રકાર.

વૈષ્ણવોને ભગવત્સેવા 'કરવી એ મુખ્ય ધર્મ છે. જે ગાદીના સેવક હોય તે ગાદીના શ્રીમદ્દયાર્થચરણ ગુરુદેવ પાસે પ્રાતઃકાળથી અપ્નપર્યંતની સેવાવિધિ સમજી લઈ પછી પોતાના ઘરમાં શ્રીનીસેવા પધરાવવી. ઋતુઅનુસાર પૂર્ણ પ્રીતિપૂર્વક સેવા કરવી. રાજસેવા કરવાની સર્વ પ્રકારે પોતાને અનુકુળતા ન હોય તો, વૈષ્ણવોએ પોતાના શ્રીગુરુદેવના સેવ્ય સ્વરૂપની છબી ઘરમાં પધરાવી તેમની સેવા કરવી. ઘરમાં મંદિર હોય તો તેમાં એક નાનું સિંહાસન મંદિરના વેત પ્રમાણે રાખી, તે ઉપર રૂઢએક ગાદી તકીયા મૂકી, તેપર એક મલમલની ચાદર પીછાવી. મુખત્રય તકીઆપર ધરી રાખવું. પીઠના તકીઆપર મલમલનું સુંવાળું વસ્ત્ર બંડી વાળી ધરવું. પછી

ગાદીપર શ્રીનાથજી આદી ચિત્રને પધરાવવા. ઋતુને અનુસરતાં વસ્ત્ર ધરાવવાં, ગુળની માળા ઈત્યાદિ જે સુંગાર હોય તે ધરવા તે ઉપર મુગટ, ટીપારો, મોરચીજી ઈત્યાદિ ધરવાં. શ્રીમસ્તક ઉપર પાગ ધરવી પછી કુચની માળા ધરી, તુલસી ચરણાર્વિંદમાં સમર્પવાં. વેણુજી હોય તે ધરાવવાં. શુદ્ધ પવિત્ર જળ જ્ઞારી ભરવાસાર લાવી રાખ્યું હોય તેમાંથી જ્ઞારી ભરી, તેપર વસ્ત્ર વીંટી પડધાપર ધરવી. પછી શ્રીપ્રભુજીને દર્પણ દેખડાવવું. પછી મેવો તથા મીઠા ચથાશક્તિ જે સમયે જે સિદ્ધ હોય તેનો એક કટોરીમાં ભોગ ધરવો. મંદિરનાં દ્વાર મંગળ કરી બહાર બેસી પ્રાર્થના કરવી કે હે પ્રભો ! શ્રીમદ્દાપ્રભુજીની કાનીથી તથા શ્રીગુરુદેવની કાનીથી ભોગ આરોગશે. પછી અષ્ટાક્ષર મંત્રની પાંચ માળા તથા પોતાના શ્રી ગુરુદેવના નામની એક માળા અવશ્ય ફેરવવી. શ્રીમદ્ભાગવત શ્રીમદ્ભગવદ્ગીતા તથા પોડધ ગ્રંથ જે વાંચતાં આવડતા હોય તો તેનો ચથાશક્તિ પાઠ કરવો.

ગદ્ય પંચાક્ષર મંત્ર જપ કરવા જેવી અપરસ હોય તો તેનો પણ દરરોજ જપ કરવો. જે તેવી અપરસ ધરમાં નહિ રહેતી હોય, તો નદી, તળાવ, વાવ કે જે જગાશય નજીક હોય તેમાં સ્નાન કરી ગદ્ય, પંચાક્ષર મંત્રનો જપ જરૂર કરવો.

વર્ણાશ્રમ ધર્માનુસાર સંધ્યા, ગાયત્રીનો જપ વગેરે જે વૈદિક નિત્ય કર્મ કરવાનાં હોય તે સેવાના અવકાશમાં કરવાં. ત્રણ તાલી વચ્ચાડી ભોગ ધરાવવો, આચમન મુખવસ્ત્ર કરાવી બીડી ધરાવવી, ઝારી ફરી ભરીને ધરવી. શ્રીનાં દર્શન તથા ચરણપૂજા કરી પછી સુખ-અનુભવમાં અથવા ઝાંખીમાં પેહાડવા. મંદિરનાં દ્વાર મંગળ કરી દંડવત પ્રણામ કરવા, પછી બાહ્ય હોય તો તેમણે પ્રસાદી અનથી બહી વેચદેવ કરવો, મંથાન્દ સમયે કાષ્ઠ અતિથી આપ્યો હોય તો તેને

અવશ્ય પ્રથમ મહાપ્રસાદ લેવડાવવો, આ ગૃહસ્થાશ્રમીયોનો ધર્મ છે. અતિથી વખતે ન મળે કે હમેશાં તેને પ્રસાદ લેવડાવવાની પોતાની શક્તિ ન હોય તો ગૌ આસ વિષે કાઢવો, પછી મહાપ્રસાદ લેવો. વૈષ્ણવોએ કદી પણ અસમર્પિત એટલે અણપ્રસાદી વસ્તુ ખાનપાનમાં વાપરવી નહિ. સિદ્ધાંતરહસ્ય ગ્રંથમાં શ્રીમહાપ્રભુજીએ અસમર્પિત વસ્તુ સર્વથા વર્જ કરવાની આજ્ઞા કરી છે:—

અસમર્પિતવસ્તુનાં તસ્માદ્વર્જનમાચરેત્ ॥

કદાપિ ઉપર લખેલો પ્રકાર પ્રવાસ; આશૌચ વગેરે ખરી અડ-અણુના કારણથી ન પળાય તો સંપ્રદાયના ચાલતા સદાચાર પ્રમાણે ભગવતપ્રસાદ તથા ભગવતપ્રસાદી તુલસી તથા ભગવચ્ચરણામૃત ઉપયોગના પદાર્થોમાં મેળવીને તેમાંનો દોષ મટાડી પ્રસાદી કરી ઉપ-યોગમાં લેવા. આજેના સર્વ પદાર્થોમાંથી, થોડો ભાગ પણ પ્રથમ પોતાના ઉપયોગમાં લીધો હોય તો તેમાંનો બાકીનો ભાગ તે અર્ધ-ભુક્ત કહેવાય છે. તેવા અર્ધભુક્ત પદાર્થોના વૈષ્ણવોએ શ્રીપ્રભુની સેવામાં ઉપયોગ ન કરવો. એવી “ સિદ્ધાંત રહસ્ય ” ગ્રંથમાં શ્રીમહા-પ્રભુજીએ આજ્ઞા કરી છે.

સાંજે સેવા આદિ કર્મો કરવાનો વિધિ.

વૈષ્ણવોએ સાંજે સ્નાન કરી, પાછળ બતાવ્યા પ્રમાણે તિલકમુદ્રા ધારણ કરી, સેવામાં તત્પર થવું. ઉત્થાપનથી શયન પર્યંતની સધળી સેવા સ્નેહપૂર્વક કરવી, શયન થયા બાદ બહાર આવી, પોતાના વર્ણાશ્રમ પ્ર-માણે સાયંસંખ્યા ગાયત્રી તથા અષ્ટાક્ષર પંચાક્ષરનો જપ. નિત્યપાઠ યથાવિધિ કરવા. પછી મહાપ્રસાદ લઈ પ્રથમ લખ્યા પ્રમાણે મુખશુદ્ધિ કરી ખીડી લઈ સ્વસ્થ થવું. પછી ગામમાં ભગવત મંડળી કે સત્સમાગમ જ્યાં થતો હોય ત્યાં વૈષ્ણવ બ્રાહ્મણને મુખે શ્રીમદ્ભાગવત, શ્રીમદ્બાધીનીજી

તત્ત્વ દીપ નિબંધ, પોડશ અંથના સિદ્ધાંત વગેરે અથોનું સારી રીતે શ્રવણ કરવું. સંસ્કૃત અથો વાંચી સાંભળનાર ન મળે તો તેનાં બાપાંતરો તથા સંસ્કૃત અથોના સિદ્ધાંતથી વિરુદ્ધ ન હોય તેવા બાપા અથો વાંચવા સાંભળવા તથા મનન કરવા વેદ, ગીતા, ભાગવત, નારદપંચ રાત્રથી વિરુદ્ધ અથોનું શ્રવણ કદી કરવું નહિ ગામમાં તેવો સત્સ-ભાગમ કોઇ ઠેકાણે ન થતો હોય તો ઉપર લખ્યા પ્રમાણે પોતાના ધરમાંજ બધા કુટુંબીઓએ ભેગા મળી આગ્રહ પૂર્વક સત્સભાગમ તથા ભગવત્કીર્તન સ્મરણ કરવું એક દિવસે પણ હરિકથા કીર્તન વિનાનો જવા દેવો નહિ નારદ પંચરાત્રમાં કહ્યું છે કે:—

તદ્દિનં દુર્દિનં મન્યે મઘાચ્છન્નં ન દુર્દિનમ્ ।

યદ્દિનં કૃષ્ણ મંલાપકથાપીયૂષ વર્જિતમ્ ॥

અર્થ—શિવજી કહે છે કે હે પાર્વતિ! વાદળે કરીને આચ્છાદિત દિવસ તેને હું દુર્દિન માનતો નથી પણ જે દિને શ્રીકૃષ્ણસંમંધી કથા વાર્તાંશી અમૃત પાન કરવાનું ન મળે તે દિવસને હું દુર્દિન (નકામો દિવસ) ગણું છું માટે સત્સભાગમ કરવાનો નિત્ય નિયમ કદી પણ ચુકવો નહિ.

સૂવાનો વિધિ—યથાશક્તિ અષ્ટક્ષારમંત્રનો જપ કરી પ્રથમ લખેલાં એકવીશ નામનો ઉચ્ચારણ કરી. ચર્ણામૃત લેઇ સુવું. ગૃહ-સ્થાશ્રમીઓને શ્રીભગવાનમાં સદૈવ ઉત્તમ પ્રકારનો સ્નેહ રાખે એવો સુલક્ષણવાન પુત્ર ઉત્પન્ન થવાની ઇચ્છા રાખવી. એકાદશી દ્વાદશી, અમાવાસ્યા, પૂનેમ, શ્રાદ્ધ વગેરે વ્રત તથા પર્વના દિવસોમાં ગૃહસ્થાશ્રમીઓએ અવસ્ય જીતેન્દ્રિય રહેવું.

વ્રત કરવાનો વિધિ.

વૈષ્ણવોએ ક્યાં અને કેટલાં વ્રત કરવાં જોઇએ તેને માટે પદ્મ-

પુરાણના ઉત્તર ખંડમાં કહ્યું છે તે શ્લોક:—

કૃષ્ણજન્માષ્ટમી રામનવમ્યંકાદશીવ્રતં ।

વામનદ્વાદશતિદ્વન્નૃહરેસ્તુ ચતુર્દશા ॥

વિષ્ણુપંચકામિત્યેવં વ્રતં સર્વાધનાશનં ।

નિત્યં નૌમિત્તિકં કામ્યં વિષ્ણુપંચકમેવહિ ॥

અર્થ—કૃષ્ણ જન્માષ્ટમી (૧) રામનવમી (૨) ચોવીસ એકાદશી મળીને એક વ્રત (૩) વામનદ્વાદશી (૪) નૃસિંહ ચતુર્દશી (૫) એ પાંચે વ્રતો વિષ્ણુસંબંધી છે સર્વે પાપોને દુર કરનારાં છે, અને નિત્ય છે માટે એ પાંચે વ્રત વૈષ્ણવોએ અવશ્ય કરવાં. તેથી શ્રીમત્ અન્ય દેવતાનાં વ્રતો છે તે, તે દેવતાનાં જે અનન્ય ભક્તો છે, તેઓને તે કરવાનાં કહ્યાં છે. વિષ્ણુ ભક્તોએ તો પોતાના ઇષ્ટ શ્રીકૃષ્ણચંદ્રને પસન્ન કરવા સાર ઉપર લખેલાં પાંચે વ્રતો અવશ્ય કરવાં.

રામનવમી, વામનદ્વાદશી અને નૃસિંહ ચતુર્દશીના દિવસે ઉત્સવ અતિ પારણાં કરવાનો વિધિ કેટલીક ઠેકાણે છે; પણ વ્રત કરવાનો નિયમ તો છેજ તેમજ એકાદશી વ્રત પણ અવશ્ય કરવું એમ શ્રી આચાર્યચરણ શ્રી મહાપ્રભુજીએ ખાસ કરીને આજ્ઞા કરેલ છે. અને તે દશમી વિધા હોય તે ન કરવી પણ ઉદ્યાત્ હોય તેજ કરવી. અમુક એકાદશીનાં વ્રત કરવાં ને અમુક ન કરવાં એવું કંઈ પ્રમાણ નથી શ્રી મહાપ્રભુજીએ તો બધાં વ્રત કરવા આજ્ઞા કરેલી છે. તેમાં ન્યુનાધિક કંઈ છેજ નહિ.

માળા ધારણ કરવાનો વિધિ.

તુળસીની માળા (કંઠી) ધારણ કરવી તે વિષે નિર્ણયસિંધુમાં પુરાણતું વાક્ય:—

નિવેશ્ય કોશ્વે માલાં તુલસીકાષ્ઠસમ્ભવાં ।

વહતે યો નરો ભક્ત્યા તસ્ય નૈવાસ્તિ પાતકમ્ ॥

અર્થ—તુલસીના કાષ્ઠથી બનેલી માળા શ્રીહરિને પ્રથમ અર્પણ કરીને પછી જે, તે માળાને લાવસહિત પહેરે છે તેના શરીરમાં પાતક રહેતું નથી. એ મંત્રથી ભગવાનને ધરાવીને પ્રસાદી કરવી પછી તે માળા ધારણ કરવી તેના મંત્ર, નિર્ણયસિંધુમાં પુરાણનો શ્લોક:—

તુલસીકાષ્ઠસમ્ભુતે માલ કૃષ્ણજનમિય ।

વિભર્ષિ ત્વામહં કંઠે કુરુ માં કૃષ્ણવલ્લભમ્ ॥

એ મંત્ર લણ્ણિને માળા પહેરવી—તુલસીમાળાનું મહાત્મ્ય શ્કંદપુરાણના માર્ગશીર્ષ મહાત્મ્યમાંનો શ્લોક:—

તુલસીકાષ્ઠમાલાભિર્ભૂષિતઃ પુણ્યમાચરેત્ ।

પિતૃણાં દેવતાનાં ચ કૃતંકોટિગુણં કલૌ ॥

અર્થ—પિતૃકાર્ય અને દેવકાર્યને વિષે તુલસીની માળા પેહેરીને કાર્ય કરે તો તેને કળીયુગમાં કાટીગણું ફળ મળે છે. તુલસીની માળા સદૈવ ધારણ ન કરે તો દોષિત થવાય છે. તે વિષે શ્કંદપુરાણમાં લખ્યું છે કે:—

યેષાં ન તુલસીમાલા તે નરા મૃદમાનસાઃ

અન્નં વિષ્ણુ જલં મૂત્રં પીયૂષં હવિરં ભવેત્ ॥

અતઃસર્વેષુ કોલેષુ ન ત્યાજ્યા કંઠમાલિકા ।

ક્ષણાર્થ તદ્વિહીનો યઃ ત્રિષ્ણુદ્રોહી ન સંશયઃ ॥

અર્થ—જેણે કંઠમાં તુલસીની માળા ધારણ કરી નથી તેને મૃદમાનસીવાળા બનેલા, અને તે અન્ન ખાય છે તે વિષ્ણુ બરાબર છે,

અને જળનું પાન કરે છે તે મૂત્ર ખરાખર છે; અને દુધ પીએ છે તે લોહિ ખરાખર છે. એ કારણ માટે કંઠમાંથી તુળસીમાળાને કાઢ પણ કાળે ત્યાગ ન કરવો, જો અર્ધક્ષણ માત્ર પણ ત્યાગ કરે તો શ્રીવિષ્ણુ નો દ્રોહી થાય છે. તેમાં સંશય નથી.

વૈષ્ણવોએ ત્યાગ કરવાલાયક વસ્તુઓ.

જે વસ્તુ શાસ્ત્રમાં નિષેધ કરેલી હોય તેનો પ્રયત્ન કરીને ત્યાગ કરવો. કામ, ક્રોધ, લોભ, મોહ, મદ અને મત્સરતા એ છએ દુર્મણોને ત્યાગ કરવો. પરસ્ત્રી નર્ક સમાન ગણી કદાપિ તેનો સંગ કરવો નહિ તેમજ દુર્જન બહિર્મુખ અને નાસ્તિકનો સંગ કરવો નહિ, માતા, ખેન, દીકરી વગેરે કાઢ પણ સ્ત્રીની સાથે એકાંતમાં ખેસવું નહિ તેમજ ગુણ બાપણ કરવું નહિ. પરસ્ત્રી નો સંગ આ લોક અને પરલોકમાં નાશ કરનારો છે. દશમીના વેધવાલી એકાદશી કરવી નહિ. જ્યંતીવતો વિધા તિથિઓમાં કરવાં નહિ. તામસી આહાર કરવો નહિ, સૂતકીનું અન્ન એકાદશાહનું ભોજન, ખારમાનું ભોજન, પ્રેત ભોજન વગેરેનો ત્યાગ કરવો. લશણ, ડુંગળી (કાંદા) ગાજર, કાળીંગકું, તડબુચુ રાતો મૂળો, ઘોળું વંત્યાક તથા કેફ ચઢે એવા પદાર્થોનો ત્યાગ કરવો. જુગાર રમવો નહિ. નિષિદ્ધ આહાર કરવાથી ભુદ્ધિ બ્રષ્ટ થાય છે, ને ભુદ્ધિનો નાશ થવાથી આત્માનો નાશ થાયછે. વળી શ્રીમહાપ્રભુજીએ નિષંધમાં પણ આજ્ઞા કરી છે તે શ્લોક:—

સ્વધર્મચરણં શક્ત્યા । વિધર્માન્નિવર્તનમ્ ॥

इन्द्रियान्धविनिग्राहः । सर्वथा न त्यजेत्त्रयम् ॥

અર્થ—પોતાની શક્તિ પ્રમાણે સ્વધર્મનું આચરણ કરવું અને વિધર્મથી (ધર્મથી ઉલટું તે વિધર્મ) દૂર રહેવું, તથા ઇન્દ્રિયરૂપી ઘોડાને નિયમમાં રાખવો એ ત્રણનો કાઢ પણ પ્રકારે ત્યાગ કરવો નહિ.

શ્રીમદ્ વલ્લભકુળના બાળકોના જન્મદિવસની નોંધ

ગુજરાતી માસ પ્રમાણે.

શ્રીઆચાર્યજી મહાપ્રભુજી	ચૈત્ર વદી ૧૧
શ્રીગોપીનાથજી	ભાદરવા વદી ૧૨
શ્રીગુસાંઈજી	માગશર વદી ૯

શ્રી ગુસાંઈજીના સાત બાળકો કે જે સાત ગાદીના ટિકેટ કહેવાય છે તેમના જન્મદિવસ.

૧ શ્રીગિરિધરજી	કારતક સુદી ૧૨
૨ શ્રીગોવિંદરાયજી	„ વદી ૮
૩ શ્રીબાલકૃષ્ણજી	ભાદરવા વદી ૧૩
૪ શ્રીગોકુલનાથજી	માગશર સુદી ૭
૫ શ્રીરઘુનાથજી	કારતક સુદી ૧૨
૬ શ્રીજદુનાથજી	ચૈત્ર સુદી ૬
૭ શ્રીધનરૂપામજી	કારતક વદી ૧૩

હાલ ભુતળ ઉપર ૪૩ બાળકો બીરાજે છે તેમના જન્મદિવસ.

૩ શ્રીભદ્રારામાં.

૧ તિલકાપિત શ્રીગોવર્દનલાલજી શ્રાવણ વદી ૧
૨ શ્રી હામોદરલાલજી પોષ સુદી ૬
૩ શ્રી ગોપેશ્વરલાલજી „ ૫

૪ શ્રી કાંકરોલીમાં.

૧ શ્રીબાલકૃષ્ણલાલજી અષાઢ વદી ૧૩
૨ શ્રીદારેશ્વરલાલજી જેઠ વદી ૬
૩ શ્રીવ્રજભૂષણલાલજી મહા વદી ૨
૪ શ્રીવિકુલનાથજી પોસ વદી ૯

૧ શ્રી કોટારામાં.

૧ શ્રી મુરલીધરલાલજી ભાદરવા વદી ૮

૩ શ્રી મથુરાંભામાં.

૧ શ્રીરમણલાલજી કારતક વદી ૧
૨ શ્રીગોપાલલાલજી „ વદી ૭
૩ શ્રી વજ્રપાલલાલજી આસો વદી ૧૩

શ્રી વલ્લભ કુળના બાળકોના જન્મ દિવસ.

૩ શ્રી કામવનમાં.

- ૧ શ્રીમોપાલલાલજી અપાડ સુદી ૨
- ૨ શ્રીરમણલાલજી કારતક વદી ૮
- ૩ શ્રીવશીલાલજી અપાડ સુદી ૩

શ્રી સેરગઢ (હાલ વડોદરા)

- ૧ શ્રીમિરધરલાલજી ભાદરવા વદી ૧૨
- ૨ શ્રીવિભક્તલાલજી વદી ૭

૩ શ્રી ચાપાસેનીમાં.

- ૧ શ્રી વ્રજનાથજી શ્રાવણ વદી ૧૦
- ૨ શ્રીવિદ્યનાથજી " વદી ૧૨
- ૩ શ્રીદારકેશલાલજી માગસર સુદી ૧૪

૫ શ્રી પોરબંદરમાં.

- ૧ શ્રીધનસ્થામલાલજી અપાડ સુદી ૮
- ૨ શ્રીદારકેશલાલજી ચૈત્ર વદી ૧
- ૩ શ્રીદામોદરલાલજી ભાદરવા વદી ૩
- ૪ શ્રીજયજીલાલજી માગસર સુદી ૧૩
- ૫ શ્રી પુરુષોત્તમલાલજી " વદી ૧૩

૭ શ્રી મુ'આહમાં.

- ૧ શ્રીમોહનનાથજી ભાદરવા સુદી ૧૨
- ૨ શ્રીમોવદ્નજી શ્રાવણ વદી ૬
- ૩ શ્રીરણુજીલાલજી માગસર વદી ૭
- ૪ શ્રીવલ્લભલાલજી પોસ વદી ૬

૫ શ્રીદારકેશલાલજી જેઠ સુદી ૬

૬ શ્રીમોવદ્નજી ભાદરવા વદી ૩

૭ શ્રીચામીલાલજી જેઠ વદી ૧૪

૨ શ્રી મુરતમાં.

૧ શ્રીમજરતલાલજી ભાદરવા સુદી ૭

૨ શ્રીકુંભગિહારીલાલજી ફાગણ સુદી ૧૧

૧ શ્રી નડીઆદમાં.

૧ શ્રીઅનિરૂદ્ધલાલજી ભાદરવા સુદી ૧૨

૨ શ્રીરાજનગરમાં (અમદાવાદ)

૧ શ્રીમંધુસુદનલાલજી માહા સુદી ૪

૨ શ્રીરણુજીલાલજી પોસ વદી ૧૧

૨ શ્રી કાશીમાં.

૧ શ્રીગિરિધરલાલજી માહા સુદી ૧૫

૨ શ્રીમુરલીધરલાલજી ચૈત્ર સુદી ૧૨

૧ શ્રી જુનાગઢમાં.

૧ શ્રીરુધનાથલાલજી આસો સુદી ૧૩

૨ શ્રી ઇંદોરમાં.

૧ શ્રીદેવગીરજજી વૈશાખ વદી ૧૧

૨ શ્રીકૃષ્ણરાયજી અપાડ વદી ૧૩

૨ શ્રી દ્વારિકા ખેડમાં.

૧ શ્રીમધુસુદનલાલજી માહા વદી ૧૨

૨ શ્રીમોપિશાવર્ણલાલજી અપાડ સુદી ૨

॥ श्री कृष्णाय नमः ॥

❧ श्रीनाथजीनुं धोळ ❧

धोळ १ लुं.

साजी.

भाणा गढी सोडाभणी, शोभा वाणी न जय;
गोरवाभि जाणक सह, भाणा पहेरे त्यांय.

१ लुं.

छडी धर श्रीजमुनाछ कुंज धाम रे,
माइं मन तो लावुं छे येज धाम रे;
मंजुस धर तो कहीये अलिराम रे,
साहेली आनंद उर न समाय रे. साहेली. १
मछि डोडो ते मछिमय इपरे,
श्री कुंवारिकाना कुंज अनुप रे;
त्यां जेधने मोळा मज रूप रे. साहेली. २
मदिर अक्षर प्रकाश करी जालो रे,
त्यां भीराजे श्रीगोवर्द्धन राखो रे;
श्रीचंद्रावलीनी कुंज मन आखो रे. साहेली. ३

સંઘ્યા મંદિર શ્રીધ્યાશીજના કુંજ રે;
 શ્રીસ્વામિનાજી છે રસના પુંજ રે;
 બાહ્યા રમણ કરે બેઠ સંજ રે, સાહેલી. ૪

સાખી.

દર્શન આપ્યાં શ્રીનાથજી, પૂરી મનની આશ;
 લોચન મન શીતળ થયાં, શ્રીમુખ નિરખ્યા ચંદ્રપ્રકાશ.

વલણ.

મન મોહું શ્રીમુંદર શ્યામ રે,
 છેડી નાહું તો જાઉં એજ ધામ રે;
 માફ ચિત્તરે ચોરું અભરામ રે, શા. ૧
 શામળીયા વહાલા વરણાગયા રે,
 નેત્ર કમલને ભૂકુટી કમાન રે,
 મોર સુકુટને કુંડલ કાન રે;
 સુથન કાછનીની શોભા પરવારી રે. શા. ૨
 શ્યામ ચોટી દીસે છે લેલાળી રે,
 સખી શ્રીમુખની ખલિહારી રે. શા. ૩
 લાલ પહેરે પીતાંબર પટકારે,
 નિત્ય નૌતમ કરે વહાલો લટકારે;
 માફ ચિત્ત તો ચરણમાં અટકે રે. શા. ૪
 નિત્ય નૌતમ કરે છે શૃંગાર રે,
 બહુ રતન ને મોતીના હાર રે;

(નરખી લોચન થમાં છે નિહાલ રે. સા. ૫

કાખી.

કમલ નેન ખારા પ્રભુ. મારા જીવન પ્રાણુ;
ચરન કમલ પરસું સદા, વસું સદા એજ ધામ.

રામડો.

સૈયર મન મોહ્યા શ્રીનાથજી છળીત્રા,
હાં હાં રે અંબનાં લોચન કુટિલ અડવીલા. સૈયર-૧
જગ મોહન શ્રીજમુનાજીની કુંજ,
હાં હાં રે મજલકા ઉભા છે અલી પુંજ. સૈયર-૨
રત્ન તે ચોકમાં રત્ન મણિ જડીયા,
હાં હાં રે મજલકા શ્રીમુખ જોઈ અડીયા. સૈયર-૩
શ્રીકલિતાજીના કુંજ સદન ધામ,
હાં હાં રે કીરતનિયા ગલીછે એનું નામ. સૈયર-૪
રાગ રાગણી સપ્ત સૂર ત્રીન ગ્રામ,
હાં હાં રે સ્વરૂપ સહીત ઉભા છે એજ ધામ. સૈયર-૫
તાલ મુદંગ સારંગી એનું બાજે,
હાં હાં રે કોકિલ કંઠ મધુર સૂર સાજે. સૈયર-૬
જન્મ દીવસના ત્યાં થાય છે આનંદ,
હાં હાં રે જમે નંદ મુવન દોઉ સંગ. સૈયર-૭
સમે સમેના ગુણુ ચરિત ત્યાં ગાતાં,
હાં હાં રે પ્રાણુનાથનાં ત્યાં દર્શન થાતાં- સૈયર-૮

વચ્ચે તે ઘરની છત છે ન્યારી,
 હાં હાં રે નીચે ગોપી ગ્વાલની તિખારી. સૈયર-૯
 આનંદ ગલી રંગીલી ગલી સોહે,
 હાં હાં રે અત્રકોટની રસોઈ ત્યાં ભેધએ. સૈયર-૧૦
 ઘરેણાં ઘર માણેક ચોક સાથે,
 હાં હાં રે પંખા ગલીમાં બેનું ત્યાં ખાત્રે. સૈયર-૧૧
 કૃષ્ણ કમલા શ્રીમુખ પર ચારી,
 હાં હાં રે માડું ચિત્ત ચોથું ગિરિધારી. સૈયર-૧૨

શ્રી સર્વોત્તમજીનું ધોલ.

ધોલ ૨ જું.

સદે પ્રગટ્યા શ્રીવલ્લભદેવ, શ્રીપુરુષોત્તમ ભૂતલ કરીશ;
 નહિ પ્રાકૃત ધર્મનો લેશ, અપ્રાકૃત નિજવપુ ધરીએ. ૧
 કરે નિગમ નિરૂપણ એમ, તે આકારની સ્તુતિ કરીશ;
 મહા કળિકાળાદિક દોષ, પંડિત દષ્ટિ તિમિર ભરીશ. ૨
 મહિમા નવ જાણે જેહ, તે કહીએ ખરાસુર ચારિશ;
 વહાલે દયા કરી સુખરૂપ, નિજલીલા પ્રાકટ કરીશ. ૩
 જેની વાણી અતિ દુર્બોધ, થાયે સુબોધ જેને કરીશ;
 તેના અખેડાતર શતનામ, તે કહીએ મહાઅવ હરિશ. ૪

જેના મહાપિવર અમ્મિકુમાર, જગતીછંદ નામે ધરીજી,
 શ્રીકૃષ્ણ કમળ મુખદેવ, બીજ દષ્ટિ કરૂણા ભરીજી. ૫
 જેની લ કામાં અંતરાય, તે નાશને પ્રયોજન સહીજી,
 આપે અધરામૃતની સિદ્ધિ, તે મધ્યે નિષ્ઠે કરીજી, ૬

ઢાઢ.

- * ૧^૨
 વહાલો આનંદ પરમાનંદ કહેવાય,
 શ્રીકૃષ્ણ કમળ મુખ કૃપાનિધિ થાય. ૭
- ૩^૪
 વહાલો દૈવી ઉદ્ધારણ પ્રયત્ન ઉપાય,
 જેના સ્મરણ માત્રથી આરતિ જાય. ૮
- ૫^૬
 શ્રીભાગવત ગુહ્યાર્થ પ્રકટાય,
 સાકાર બ્રહ્મનો વાદ સ્થપાય. ૯
- ૭^૮
 વેદ પારંગ ચૌદ ભુવન કહેવાય,
 માયાવાદ નિરાકૃત સહુ મીલિ ગાય. ૧૦
- ૧૦^{૧૧}
 સર્વવાદિ નિરાસ કીધા તે લખાય,

* જે શબ્દ ઉપર ૧ થી ૧૦૮ સુધી આંકડા મુકવામાં આવ્યા છે તે જગ્યાએ આચાર્ય શ્રીમહાપ્રભુજીનાં નામ સમજવાં.

- ^{૧૨} ભક્તિ માર્ગ સરસ કમળ વિકસાય. ૧૧
^{૧૩} સ્ત્રી શુદ્ધાદિકને ઉદ્ધારવા સમર્થ,
 જેના સાધન બળથી ન થાય અર્થ ૧૨
^{૧૪} અંગીકાર માત્રથી સર્વ સ્વકીયે,
 કીધા શ્રીગોપીજન પતિને પિયે. ૧૩
^{૧૫} અંગીકાર કરે મર્યાદાનું સાર,
^{૧૬} મહાકરુણાવંત સમર્થ અપાર. ૧૪
^{૧૮} વહાલો અદેયદાન દેવાને ચતુર,
^{૧૯} મહાઉદાર ચરિત્ર કરે બહુ પુર. ૧૫
^{૨૦} લીલા દેખાડી પ્રાકૃતની જેહ,
 તે મિલે મોહ્યા સુર રિપુ તેહ. ૧૬
^{* ૨૧} ^{૨૨} વૈશ્ણવ શ્રીવક્ષસ છે નામ.
^{૨૩} ^{૨૪} વહાલો સુંદર રૂપ સ્વજન હિત કામ. ૧૭

- ૨૫
કૃષ્ણ ભક્તિ કરે જન શિક્ષાકાળ,
આપે અખિલ ઇષ્ટ શ્રીવદ્દામરાજ. ૧૮
- ૨૭
સર્વલક્ષણથી સંપન્ન વિવેક,
શ્રીકૃષ્ણ જ્ઞાન દાતા ગુરુ એક. ૧૯
- ૨૮
પોતાના આનંદ થકી બહુ પુષ્ટ,
એના કમળ પત્રસે નેત્ર સંતુષ્ટ. ૨૦
- ૩૨
કૃપા દષ્ટિની વૃદ્ધિથી હરખ્યાં મન,
તે દાસ દાસી પતિ પ્રય છે અનન્ય. ૨૧
- ૩૪
રોપ દષ્ટિ કરે ભક્તિ શત્રુ પ્રભાળ,
ભક્ત સેવતા મુખસેવા રસાળ. ૨૨
- ૩૫
જીરે ભક્તિ વિના નહિ સેવા સાધ્ય,
તે કારણથી કહિએ દુરાસાધ્ય. ૨૩
- ૩૭
જેના ચરણ સરોજ દુર્લભ દરસાય,
તેના ઉત્તમ પ્રતાપ ત્રૈલોક કહેવાય. ૨૪

^{૪૦} વચનામૃત કરી પુર્યા-સેવકના અર્થ,

^{૪૧} શ્રીભાગવત અમૃત મથન સમર્થ. ૨૫

^{૪૨} તેનો સાર કહીયે બ્રજ સુંદરીનો ભાવ,

તે પરિપૂરણ છે દેહ ભરાવ. ૨૬

^{૪૩} સાન્નિધ્ય માત્રથી દાન કરે કૃષ્ણ પ્રેમ,

^{૪૪} ભક્તિ સુક્તિ દેવાનું એહુને નેમ. ૨૭

^{૪૫} એક રાસલીલામાં તેમનું તાન,

^{૪૬} પ્રભુ કૃપા કરીને કરે કબ્જનું દાન. ૨૮

^{૪૭} વહાલો વિરહના અનુભવને હેતે કાળ,

સર્વ ત્યાગ જણાવ્યો શ્રીવલ્લભરાજ. ૨૯

^{૪૮} ઉપદેશ કર્યો ભક્તિ માર્ગ આચાર,

^{૪૯} લોક માંહે કર્યો કર્મ માર્ગ પ્રચાર. ૩૦

^{૫૦} વેદ શાસ્ત્ર કહ્યાં યજ્ઞાદીક દાન,

તેનું ફળ મર્યાદા ભક્તિ નિદાન. ૩૧

^{૫૧} મહુ પૂર્ણાનંદ છે ^{૫૨} પૂરણુ કામ,

સરસ્વતીનો ^{૫૩} પતિદેવદશ ^{૫૪} અભિરામ.

૩૨

^{૫૫} વહાલે સહસ્ર કહ્યાં પુરૂષોત્તમ નામ,

^{૫૬} નિજજનને આશ્રયનું છે ધામ.

૩૩

^{૫૭} ભક્તિ માર્ગની રીતે કરવા ઉપદેશ,
ખહુ ગ્રંથ કરીને ટાળ્યો સંશયનો લેશ.

૩૪

જેને પામવાને છોડ્યા પ્રાણુથી પ્રિયે,

^{૫૮} એવા ભક્ત સમાજ બિરાજે શ્રીચે.

૩૫

^{૫૯} આપ સાધન કરે નિજ દાસને કાળ,

^{૬૦} એવા સમર્થ શ્રીવલ્લભ મહારાજ.

૩૬

^{૬૧} કરવા ભક્તિ પ્રચારક ભૂતલ માંહિ,

^{૬૨} વશ કીધા પિતા થઈને ગ્રહી બાંહી.

૩૭

^{૬૩} સર્વે સામર્થ્ય ધર્યું ચોતાને વંશ,

^{૬૪} ગર્વ દુર કરી ટાળ્યો સંશયનો અંશ.

૩૮

પ્રભુ પતિવૃતાના પતિ સાક્ષાત,

કરે યહ લોક પરલોક દાન વિખ્યાત. ૩૯

જેના અંતઃકરણ છે ગુઢ અપાર,

અંગીકૃત્યને જણાવ્યો મનનો વિચાર. ૪૦

ઉપાસનાદિકે માગે જે અન્ય,

તેનો મોહ ટાળીને કીધા સેવક અનન્ય. ૪૧

કયો નિશ્ચયે જે માકા સન્થી વિશેષ,

કીધો શરણ માર્ગનો જીવો ઉપદેશ. ૪૨

શ્રીકૃષ્ણના મનની જાણે વાત,

લીલાકુંજ બિહારી પરિપૂર્ણ ગાત. ૪૩

કથારસ મગ્ન સદા છે ચિત્ત,

વીસર્થુ સૌ તે થકી બીજું વિત. ૪૪

મિય છે ઘણું મજને મજનો વાસ,

કરે પુષ્ટિ લીલા એકાંત વિલાસ. ૪૫

- કરે ભક્તેચ્છા પરિપૂરણ દાન,
 નહિ નિજ લીલાનું કોઈને જ્ઞાન. ૪૬
- અતિ મોહિત^{૮૩} જેનું *શીલ ઘણું,
 નહિ લોક વિશે આસક્તિ+અણું. ૪૭
- નિજ ભક્ત^{૮૪} વિષે આસક્તિ છે એક,
 પ્રભુ પાવન કીધા પતિત અનેક. ૪૮
- જે કરે પોતાના ગુણનું ગાન,
 તેને હૃદય કમળ રહેવાનું સ્થાન. ૪૯
- નિજ યશસ્વી અમૃત લહેતી,
 તેથી ભોંજવી સર્વ રસ વાસના હરિ. ૫૦
- પ્રભુ પોતે સર્વ થકી છે પર,
 ન કરે તુલ્યતા કોઈ અવર. ૫૧
- લીલારસ અમૃત તરંગ બહુ,
 ભોંજવ્યા છે ભક્ત શરીર સહુ. ૫૨

૩૨ ચિ આપે ^{૯૧}ગોવર્દ્ધનગિરિ વાસ.

તે ^{૯૨}લીલામાં છે અતિશે ઉલ્લાસ. ૫૩

કરે ^{૯૩}યજ્ઞલોગ ને ^{૯૪}યજ્ઞકર્મ,

આપે અર્થ કામ ને ^{૯૫}મોક્ષ ધર્મ. ૫૪

પ્રજ્ઞ ^{૯૬}સત્ય છે ^{૯૭}*ત્રિગુણાતીત,

નીતિ ચતુરાધ છે અતિ અગણિત. ૫૫

કરવા ^{૯૮}પોતાની કીર્તિ પ્રકાશ્ય,

કર્ચું ^{૧૦૦}વ્યાસસૂત્રનું નૂતન લાખ્ય. ૫૬

અતિ ⁺તુચ્છ ^{૧૦૧}તુલ જે માયાવાદ.

કરી ^{૧૦૨}ભરમાસિ સ્થાયો નિઃશ્વસવાદ. ૫૭

^{૧૦૩}=અપ્રાકૃત ભૂપણની અતિ કાન્તિ,

હસતાં ^{૧૦૪}મુખ શોભે છે બહુ ભાન્તિ. ૫૮

^{૧૦૫}પ્રભુતિન લોકના ભૂપણ સાર,

*ત્રણ ગુણથી પર. +૩ (કપાસ) નિશ્ચયકૃત. =માયારહીત,

^{૧૦૬} પ્રગટયા ધરણીનું લાગ્ય અપાર. ૫૯

^{૧૦૭} પ્રભુ સુંદરતા છે અતિ અનૂપ,
કેમ વર્ણન કરી શકું એ સ્વરૂપ. ૬૦

સૌ માગે છે પોતાના જન,
^{૧૦૮} ચરણાવિદની રજજે ધન. ૬૧

એ કહ્યાં એકસોને આઠે નામ,
શ્રીવલ્લભ આનંદનું છે ધામ. ૬૨

વસણ.

જે કોઈ શ્રદ્ધા કરી નિત્ય ગાયેરે,
તેનું મન પહેલું સ્થિર થાયેરે. ૬૩

અધરામૃતની સિદ્ધિ પામેરે;
તેમાં સંશયનું નહીં નામેરે. ૬૪

એ પામ્યા વિના મોક્ષ છે હીનરે,
તેના કૃણમાં સુખિ છે હીનરે. ૬૫

તેથી સર્વોત્તમ જપ કરવારે,
શ્રીકૃષ્ણ રસે મન ભરવારે. ૬૬

શ્રીવિકૃત્ત *ઉચરિત એ નામરે,

જે ગાય પૂરે તેનાં કામરે.

૬૭

તેનો જન્મ સફળ કરી દેખેરે,

શ્રીગજલુપણનાં મુખ દેખેરે.

૬૮

સિદ્ધાંત રહસ્યનું ધોલ.

ધોલ ૩ જું.

—૩૩૩૬૬૬—

પુષ્ટિમાર્ગ સિદ્ધાંતની, સાંભળ કહું એક વાત;

આવણ સુદિ એકાદશી. વચન કહ્યાં જે રાત. ૧

શ્રીમદ્ વલ્લભને મન, ચિંતા ઉપની એહ;

આજ્ઞા બ્રહ્મસંબંધની, પ્રભુજીએ કીધી તેહ. ૨

પોતાના જીવ જાણીને, ચિંતા ધરી મન માંહ;

આતુરતા દીકી ઘણી, શ્રીજી પધાર્યા ત્યાંહ. ૩

ત્યારે શ્રીજી એમ બોલીયા, સાંભળો વલ્લભરાય;

નામ સમર્પણ જે કરે, તેનાં પ્રાયશ્ચિત જાય. ૪

તમે છો શ્રીપુર્ણપુરૂષોત્તમ, જીવ છે દોષ સહિત;

ઉદ્ધારણુ કારણુ પ્રભુ કહું ધરી મન ચિત્ત. ૫

*કહેલાં.

જીવમાત્ર હોય જે કોઈ આવે તમારે શરણુ;
 તે ઉપર કરૂણા કરી, રાખીશ મારે ચરણુ. ૬
 પવિત્રાં કરી સૂત્રનાં, પહેરાવ્યાં શ્રીજગદીશ;
 કેસરી રંગે રંગીયા, તાર ત્રણસે ત્રણ વિસ. ૭
 મીશ્રી ભોગ ધરાવીને, વસ્ત્ર પેહેરાવ્યાં તેણીવાર;
 કોર છેડા કર્યા કેસરી, ધોતી ઉપરણા સાર. ૮
 ભક્ત મનોરથ પુવા શ્રીજીએ કીધો શ્રમ;
 નામ સમર્પણ આપીને, રાખ્યો વૈષ્ણવ ધર્મ. ૯
 વળતાં શ્રીજી એમ બોલાયા, હરખી શ્રીમહારાજ;
 સંદેહ ટાળ્યો જીવના, સરશે સેવકનાં કાજ. ૧૦
 શ્રીગિરીધારીજી મંદીરે પધાર્યા. અમુખ કહ્યાં નવ ભય;
 હરિદાસ શોભા જાળીને આનંદ મંગલ ગાય. ૧૧

શ્રીનવરત્નનું ધોલ.

ધોલ ૪ યું.

શ્રીમદ વક્ષસ શ્રીમહાપ્રભુને નમુજ,
 શ્રીવિઠલેશ પ્રભુ લાગું પાય;
 શ્રીબાલકૃષ્ણજીને પ્રણમુંજી,
 શ્રીવજ્રભુપણજી પરમકૃપાળ.

શ્રીમં ૧

શ્રીવલ્લભદેવે મહા કૃષ્ણા કરીજી,
જેથી જીવનનું કારજ થાય;
સર્વે વૈષ્ણવની કૃતિ એહ છે જી,
સઘળી ચિંતા નિવૃત્ત થાય.

શ્રીમં ૨

દઢ આશરો શ્રીમહાપ્રભુજીનો રાખીએજી,
ચિંતા નવ ધરીએ લગાર;
સર્વે આત્મા શ્રીજીને સમરપીએજી.
એ છે સકલ તણો આધાર.

શ્રીમં ૩

પુષ્ટિ માર્ગમાં શ્રીજી રહે સદાજી,
જીવ કીધા છે અંગીકાર;
લોકકની ગતિ ન આપે કદાજી,
પ્રભુ નથી જોતા અધિકાર.

શ્રીમં ૪

નામ નિવેદન કીધા થકીજી,
પ્રભુ રાખે પોતાની પાસ;
વશ ન થાય એ પ્રભુ કો થકીજી,
વશ થઈ રહ્યા વલ્લભી પાસ.

શ્રીમં ૫

નિવેદન મંત્રનું સ્મરણ કરવુંજી,
સર્વદા ભગવદિય સાથ;
અવૈષ્ણવની સંજો ન કરવુંજી,
કૃપા થાય તો શ્રીજી હાથ.

શ્રીમં ૬

કૃપાની ચિંતા નવ રાખીએજી,
પ્રભુ સર્વશ્વર કહેવાય;

સર્વના આત્મા શ્રીજી સાક્ષી છે જ,

દુર ભક્તથી કેમ રહેવાય.

શ્રીમં ૭

પ્રભુને ગમે તે ખરું એમ જાણવું જ.

હરિનું બીરદ છે દીનદયાલુ:

સ્ત્રી પુત્રાદિક પુષ્ટિમાં આણવાજી,

ચોખ્ખતા ન વિચારે દયાળ.

શ્રીમં ૮.

નિવેદન કરવું સર્વે સંગાથજી,

અન્ય વિનિયોગની ચિન્તા ન આણ;

અજ્ઞાની હોય કિંવા જ્ઞાનીજી,

સમજી છું અધિક એવું ન જાણ.

શ્રીમં ૯

જેણે આત્મા નિવેદન કીધો છે જ,

તેના ઉદ્ધારનો સંદેહ ન આણ;

પ્રાણ સંગાથે શ્રીમહાપ્રભુજીને દીધું છેજી,

તેથી સંશય મનમાં ન આણ.

શ્રીમં ૧૦

સમર્પણ મંત્ર મહા સમર્થ છેજી,

તા જાણશે ગોઠી વાત:

એ કોઈ અંશ કળા નથી પૂર્ણ છેજી,

શ્રીજી પુરૂષોત્તમ સાક્ષાત.

શ્રીમં ૧૧

પ્રભુ પોતે સર્વથી પર છેજી,

વળી મહા સમર્થ છે એ નાથ:

ભક્તાનાં દુઃખ હરતા સુખકારી છેજી.

ચિંતા નવ કીજીએ માથે નાથ.

શ્રીમં ૧૨

ઢોઢિક વઢઢિક જે કર્મ છેજ,
તે સિદ્ધ હરિ થયા દે નહિ;
તો એ સેવા સ્મરણ ધર્મ છેજ,
તેથી મન દુર કીજે નહિ.

શ્રીમં ૧૩

પુષ્ટિ માર્ગમાં શ્રીજ રહે સદાજ,
વળી જીવનું કીધું શું હોય;
પ્રભુ કરે તે સુખ માની રહીએજ,
સાક્ષી થઈ રહે સુખ હોય.

શ્રીમં ૧૪

દિનતા લાવ મનમાં રાખીએજ,
ખીજ સાધનનું નથી કામ;
સર્વદા સેવા કરી શ્રીજ સાધનાજ,
ગુરૂની આજ્ઞા થકી એ કામ,
ગુરૂની આજ્ઞા ઉલ્લંઘન નવ કીજીએજ.

શ્રીમં ૧૫

શ્રીજની ઇચ્છાએ થાય તે થાય;
આપણું મન ગુરૂને દીજીએજ,
પ્રભુથી અધિક રાખીએ લાવ.

શ્રીમં ૧૬

સેવા કરો નિત્ય ચીત્ત ખીતશુંજ,
તો સુખી થાશે આ યુગમાંહે;
પરીક્ષા અર્થે શ્રીજ કદા નવ સુણેજ,
ન ઉદ્દેગ ધરો મન માંહે.

શ્રીમં ૧૭

તોએ ધીરજ રાખી સેવા કરવીજ,
પ્રભુ સુખ કર્તા છે સત્ય;

એમની લીલા જોઈ ચીંતા દૂર કરવીજી,
વઈશજીવને એરે જીગત્ય. શ્રીમં ૧૮

એકાદશ ઇન્દ્રિય પ્રભુને સન્મુખજી,
સેવામાં દીવસ ને રાત;
એકે ઇન્દ્રિય વિમુખ નવ ફીજીએજી,
સર્વાત્મા ભક્તિ કરો અહો રાત. શ્રીમં ૧૯

“ શ્રીકૃષ્ણઃ શરણં મમ ” મદા જપોજી,
ન વિસારશે પળ એક માત્ર;
એ જીગતેથી ચિંતા દૂર કરોજી,
થાશે શ્રીજીના કૃપાપાત્ર. શ્રીમં ૨૦

શ્રીમહાપ્રભુજી કહે અમારી એ મતિજી,
વળી એ છે નિરધાર;
સરવે વૈષ્ણવ રાખજો ચિત્ત ધરીજી,
શ્રી વલ્લભજી આધાર. શ્રીમં ૨૧

એ અમુલ્ય રત્ન જે કોઈ ચિત્ત ધરેજી,
તેને પુષ્ટિભક્તિ દંડ ફળ હોય;
જે આ ધોળ ગાયે ચિત્ત ફરેજી,
તેને પરમ આનંદ ભુખ હોય. શ્રી મં ૨૨

યદુક્તં તાતચરણૈઃ શ્રીકૃષ્ણઃ શરણં મમ ।

તતણવાસ્તિ નૈશ્વિત્યમૈહિકે પારલૌકિકે ॥

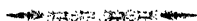
અર્થ:-અમારા તાત ચરણ એટલે પિતાજી શ્રી-
મહાપ્રભુજીએ “ શ્રીકૃષ્ણઃ શરણં મમ ” એ રીતે જે
કહેલું છે તેથીજ આલોક તથા પરલોક સંબંધી કા-
ર્મના વિચારમાં નિશ્ચિંતપણું છે.

પંચ તત્વનું ધોલ.

ધોલ ૫ મું.

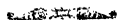
- પુષ્ટિમાર્ગના પાંચ તત્વ નિત્ય ગાયેજી,
તેના જન્મો જન્મનાં પાપ સર્વે જાયેજી. ૧
- શ્રીજી શ્રીનરનિતપ્રિયા સુખકારીજી,
સમરો શ્રીમથુર્ગનાથ કુંજ બિહારીજી. ૨
- શ્રીવિકલેશગય શ્રીદ્વારકેશરાય ગિરિધારીજી,
શ્રીગોકુલચંદ્રમાજી શ્રીમદનમોહન પર વારીજી. ૩
- બીજું તત્વ શ્રીવલ્લભકુળને ભજાયેજી;
કુડા લોક લાજને કાજ સર્વે તજાયેજી. ૪
- ત્રીજું તત્વ શ્રીગોવર્દ્ધનધર નીત્ય ગાયેજી,
શ્રીનટવરલાલનું ગમતું સર્વે થાયેજી. ૫
- ચોથું તત્વ શ્રીજમુનાજીને ભણેજી,
કરો જ્ઞાન જલને પાન એ સુખ માણેજી. ૬

પાંચમું તત્વ શ્રીમજ્જિમીને ગાઈએજી,
 નિત્ય ઉઠી વધશણુવ જન પદરજ પાઘએજી. ૭
 પાંચે તત્વનું ધ્યાન નીરંતર કીજેજી;
 તેા મનચાંછીતનાં ફળ સર્વે લીજેજી. ૮
 પાંચે તત્વ શ્રીઅઘાટીકને દુર્લભજી,
 શ્રીવલ્લભપ્રભુ પ્રગટ પ્રમાણ કર્યાં સર્વે મુલભજી. ૯
 એ શોભા જોઈ હરીદાસ જાય ખલીહારીજી,
 એ લીલા ગાળે નિત્ય નરને નારીજી, ૧૦

દશ મર્મનું ધોઢ.

ધોઢ ૬ ટું.

પુષ્ટિમાર્ગ તણા મર્મ દશ જાણીને,
 નિત્ય આચર્ય કરી હૃદે વીચારે.
 તેા તેને વશ થાયરે શ્રીહરિ,
 પ્રેમની વેલડી ત્યાં વીસ્તારે. ૧
 પ્રથમ એક મર્મ શ્રીમહાપ્રભુ જાણીને,
 દૃઢ વીશ્વાસ કરી વચન પાળે;
 અવર સાધન સખ લોકીક કામના,
 એમની કૃપા વીના ફળ ન લાળે. ૨

બીજો મર્મ તે કેવળ શ્રીગુરુ વાયક,
વિશ્વાસ આચરણે કરવું;
જે જે વાણી શ્રીવદ્વત્ત ઓચરે,
તે તે વિચારી ને મન ધરવું.

૩

ત્રીજો મર્મ તે શ્રીકૃષ્ણના નામનો.
મહાત્મ દદ થઈ સકલ સારે;
અનેક પ્રકારના ધર્મ કોઈ ઉચરે,
તે કોટિમાં અંશ તેને ન ભારે.

૪

ચોથો મર્મ તે વિશ્વાસ આણી કરી,
પ્રભુજી કરશે તે અતી રૂઢું;
શ્રીરાધીકા રમણ શ્રીવ્રજ વીહારી,
હરિ ભજન કરવું અન્ય જાણી કુઠું.

૫

પાંચમો મર્મ શ્રીકૃષ્ણ શર્ણાગત,
લૌકીક વૈદીક પરીત્યાગ ભાવે;
નીરપેક્ષ ભાવના સર્વ વિશે રાખે,
ત્યારે શ્રીકૃષ્ણને દયારે આવે.

૬

છઠો મર્મ તે કેવળ નાથનો,
સર્વ પ્રકાર ગુણ ગાન કરીએ;
જ્ઞાન દ્વારા કરી સકલ લીલા ખરી,
શ્રીવ્રજનાથને હૃદે ધરીએ.

૭

સાતમો મર્મ તે અંતરીક્ષ સેવા,
વ્યસનાત્મક વ્રજ માંહી ફરીએ;

ભાવાત્મકે ત્યાં વપુ પોતા તાણું,
 તે સખી ભાવશું જાણી વરીએ. ૮
 આઠમો મર્મ તે કીડારસ ભાવના,
 અંતરમાં અનુભવ કરવો;
 જેમ જેમ સખી સંગે કીડેરે સાંવરો,
 તેમ તેમ રસ હૃદે ધરવો. ૯
 નવમો મર્મ તે કૈત દલ ભાવના,
 તાપ કલેશ મનમારે લાવે;
 એ કૃષ્ણ દશા વ્રજ સુંદરી ભોગવે,
 તેમ તેમ એજિને અનુભવ કરાવે. ૧૦
 દશમો મર્મ તે દીનતા ભાવનો,
 સર્વ ભાવે કરી હૃદે દુઃખ આણે;
 અનેક પ્રકાર નાના વિધ છે ઘણા,
 તે શ્રીકૃષ્ણ કૃપા વીના કોઈ ન માને. ૧૧
 એ દશ મર્મ જે કોઈ ગાય ને અનુભવે,
 તેને શ્રીકૃષ્ણ આધીન થાયે;
 શ્રીવદ્ભક્ત મહાપ્રભુ નિપટ કરૂણા કરી,
 આપના દાસની બાંધ સાહે. ૧૨

વિનતિનું ધોલ.

ધોલ ૭ મું.

વીનતી કંઈ વશીલસલ પ્રભુ, અંતર ગત જાણો;
 ચરણ ચરણ રાખો સદા, જીવ જગત લોભાણો. ૧
 અવગુણ અમારા અનેક છે, હરી હૈયે ન ધરશો;
 હું અળખાની વિનતી, જાણી કંઈણા કરશો. ૨
 છેલછમીલા શ્રીનાથજી, આંખડલી અણીયાલી;
 અંગે આભૂષણ શોભીતા, લટકે વનમાળી. ૩
 કમળકોમલ મુખ માધુરી, દર્શન દીનને દેજો,
 દૈવી ઉદ્ધારણ કારણે, ખરદ પૂરણ કરજો. ૪
 હું અજ્ઞાનિ આમર્મમાં, પ્રભુ કાંઈ નવ જાણું,
 કહાડોને ભવમાંથી કરગ્રાવી, શોભા વદન વખાણું. ૫
 વેહ આપો મહારા વાલમા, વૃદ્ધિભાવ જણાવો,
 વાટ માં જોશો સાધનતણી, રસ મનમાં ભરાવો. ૬
 ભટકી કાળ કંઈક વહી ગયા, વિષયારસ માંતો,
 શરણ સમર્પણ પામીયો, તોયે રંગ રાતો, ૭
 તમારે બળે ત્રિભુવન ઘણી, જીવ રૂપ જણાશે,
 લોક જહેવાર વેદીક તણી, મરભદા જાશે. ૮
 શાશ્વત હું શ્રીહરિ એવું મન ઉપજાવો,
 દાસ પોતાનો જાણીને, હવે વાર માં લાવો. ૯

તમે તો વચન પ્રભુ પાળીયા. ભૂતલ પાઉ ધારી.
વંશ પ્રકાશ કીધો ભલો, લીલા અવતરી. ૧૦

પ્રકટ અનુભવ આપીને, સુખ રાસ દેખાડયા,
જેવો મનોરથ જોહુને, તેમ રંગે રમાડયા. ૧૧

કરુણાતણી કૃતિ શી કહું. કોઈ પાર ન પામે,
જીવ કયો જાળમાં, ખેંચી આણ્યો છે કામે. ૧૨

જેમ જેમ જન વિનતી કરે, તેમ તેમ તમે કીધું:
અંગીકૃત્ય જે જીવ છે, તેણે સર્વ સુખ લીધું. ૧૩

આ અદગક અવતારમાં, અળગા તે અમાગી,
દદ આશરો જેને નાથ શું. નેતો સદાય મુહાગી. ૧૪

આ લીલા આગે નવ મુણી, હવે પાછળ રોશો:
અખંડ લીલા કળીકાળમાં, ખડમાગી જોશો. ૧૫

શ્રીગિરિધારીજી સુખકારી, વહેલા દર્શન આપો,
મજરજમાં મન રાખજો, ભવખંધન કાપો. ૧૬

કૃત્ય અમારાં કરોડ છે, નરસામાં નરસાં;
દાસનોદાસ વીનતી કરે, પ્રભુ પદરજ પરસાં. ૧૭

- ધોઢ ૮ મું.

મજના જીવન કહું વીનતીરે, હો શ્રીગોકુલનારે ચંદ.
વેગેતેઆંણાંમોકલો, હો શ્રીવદ્વલનંદ; મજના. ટેક.૧

તમારા દર્શન વિના શ્રીવદ્વલનરે કહોજી કેમ રહેવાય;
મનકાં તે કઈ પેરે વાળીએ, નયણે નીર ભરાય. ૨

અરજ સુણો આદર કરીરે, શ્રીજમુનાજીરે માય;
 વિભોગ તણાં દુઃખ દોહલાં, કહોજી કેમ રહેવાય. ૩
 નયણાં ભરી ક્યારે નિરખશુંરે શ્રીઠકરાણીનો ઘાટ;
 અંતરમાં ઇચ્છા ઘણી, જોઈછુંરે વ્રજની વાટ. ૪
 દુર રહે કેમ ચાલશેરે, કહોને ક્યાંની એ રીત;
 આજકાલનું કોઈ નથી, એ છે પૂર્વની પ્રીત. ૫
 હરીરે હેયાના જાણ્યોરે, એછે પૂર્વનો રનેહ;
 દીન જાણીને દયા કરો, નહીંનો તજીશું આ દેહ. ૬
 તન સુકાર્ય ત્વચા થયારે, હરે હળધર વીર;
 પાપી તે નયણાં ખુટે નહીં ભરી ભરી આવેછે નીર. ૭
 વ્રજમાં તે વાસ માણું સદારે, શ્રીગોકુલ ગામ;
 શ્રીજમુનાજીને કાંઠડે, શ્રીઠકરાણીજીનું ઠામ. ૮
 રાંક ઉપર શાં રૂપારે તમો છો દીનદયાળ;
 દાસ પોતાનો જાણીને, કરજોરે સંભાળ. ૯

ધોળ ૧ મું.

ઉત્તમવૃત્ત એકાદશી સાહેલીરે, આજ મહારે અપવાસ;
 જમુનાજી જઈએ ઝીલવા સાહેલી રે. ટેક.
 રંગીલીગલીરળીયામણીસાહેલીરે, વૈષ્ણવનીભીડાભીડ.
 સરખીસૈયરટોળે મળી સાહેલીરે, હૈડે હરખ ન માય.
 વહુ બેટી હોડો મલપતાં સાહેલીરે, સૌકોઈનેદર્શન થાય.
 સાકર કેરા કરા પડયા સાહેલીરે, દુધડે વર્ષ્યા મેહ.

ગોકુલગામ રળીયામણું સાહેલીરે, સુંદરશ્રીજમુનાનીર.
 શ્રીજમુનાજીમાં ઝીલતાં સાહેલીરે; છુટા મેલી કેશ.
 રમણ રેતીમાં લોટતાં સાહેલીરે, ટુટયા નવસર હાર.
 વજવાસી સામા મળ્યા સાહેલીરે, હરખે સાહીશું કેશ
 પ્રમાદ મેહેલો મોકળો સાહેલીરે, ઠોરતણો નહીં પાર.૬
 માધવદાસનાં વિનતી સાહેલીરે આપોનેશ્રીવજમાં વાસ,
 શ્રીયમુનાજી જઈએ ઝીલવા સાહેલીરે. ૧૦

૩૩૩૬૬૬૬૬૬૬૬૬

શ્રીદીનતાનું ધોલ.

ધોલ ૧૦ મું

શ્રીવિઠલવર મહારારે, તમને તો શું કહીએ;
 પ્રાણુજીવન છોરે, જેમ રાખો તેમ રહીએ. ૧
 આશ તમારીરે, મ્હોટી અમને વહાલા;
 છેહ નવ દેશોરે, શ્રીવજનાથજીના લાલા. ૨
 કૃપા કરીનેરે, દર્શન અમને દેખે;
 શ્રીવલ્લભકુળ પ્રકટયારે, અનેક જીવને તાર્યા;
 બહુ જન્મનારે, માર થકી મુકાવ્યા. ૪
 એ વિશ્વાસેરે, હમો રહ્યાં છીએ વળગી,
 પાલવ નહી મુકુરે, કેમ કરી કરશે અલગી. ૫

જે પોતાનાં કીધારે, તે સુકયાં કેમ જાશે;	
બરદ તમારાંરે ભક્ત વત્સળ કહેવાશે.	૬
જીવના દોષજરે, કહેતાં પાર ન આવે;	
અધોર કળીમારે, તમે વિના કોણ છોડાવે.	૭
પ્રદેશ પધારોરે, દાસલડાને કાજ;	
રીત ચલાવોરે, શ્રીવલ્લભજી મહારાજ.	૮
કૃત્ય અમારાંરે, જે બહાલા ચિત્ત ધરશે;	
જીવ અધડાશેરે, એવું તો ના કરશે.	૯
પુરણ પુરુષોત્તમરે, પ્રભુજી તમે કહેવાયો;	
અમારે સર્વસ્વરે, તમ સાથે છે દાવો.	૧૦
શિક્ષા હમનેરે, જે ઘટે તે દેજો;	
શ્રીવિઠલવરજીરે, વલ્લભને શરણે લેજો.	૧૧
દાસની વીનતિરે, પ્રભુ હૈયામાં લઈએ;	
શ્રીવિઠલવર મહારારે, તમને તો શું કહીએ.	૧૨

શ્રીજમનાર્જાનું ધોલ.

ધોલ ૧૧ મું.

ધન્ય શ્રીજમના કૃપા કરી શ્રીગોકુલ મજ સુખઆપજો;
મજની રજમાં અહનિશ અમને સ્થિર કરીને સ્થાપજો. ૧

તમે મ્હોટાં છો શ્રીમહારાણી, તમે જીવ તણી કંઠણાળાણી;
શરણે અમને લેજો તાણીરે. ધન્ય. ૨

શ્રીવૃંદાવતની વાટમાં, ન્હાવું શ્રીજમુના ઘાટમાં;
વહાલો રાસ રમાડ્યા રાતમાં. ધન્ય. ૩

ચાલો તો થઈએ વ્રજવાસી, પરીક્રમા કરીએ ચોરાસી;
મહારા જન્મ મરણની ટાળી ફાંસીરે. ધન્ય. ૪

પધરાયો સાત સ્વરૂપ સેવા, આરોગાવો મીઠા મેવા;
વૈષ્ણવને હામ ઘણો લેવા. ધન્ય. ૫

શ્રીગોકુલ મથુરાની ગલીઓમાં,

મહારાજ મુજને ત્યાં મળીયા;

માત્ર સકલ મનોરથ સફળ થયારે. ધન્ય. ૬

નંદજીનો હાલો વનમાળી કાંઠાંદી કાંઠે ધેનુ ચારી;

વહાલો હસી હસી હમથું લે તાણીરે. ધન્ય. ૭

જીવજણે શ્રીજમુનાનાદીયે, એવાઅખંડ વ્રજવાસીથઈયે
એ નૌતમ લીલા નિત્ય ગાઈયે. ધન્ય. ૮

સખીસમરેનેસારંગપાણી, વૈષ્ણવને નહાલી એ વાણી;
એ લીલા હારદાસે જાણીરે. ધન્ય. ૯

ધૌઢ ૩૨ મું.

વહાલો કરી વંદુરે, શ્રીમહારાણીજી;

ખડુ અધમ ઓધાર્યારે, એવા જશ જાણીને. ૧

ચોદલોકના સ્વામિરે, વસે જ્યાં વાસ કરી;

- પટરાણીજી પોતેરે રહ્યા એવા નાથ વરી. ૨
- ગંગાપદ પામીરે, કે પાવન જોણે કર્યા;
- તે તો શ્રીમહારાણીરે, ગુણે બહુ વિસ્તરીયાં. ૩
- જમુનાજળ નહાવારે, જોગેશ્વર દેહ દમે;
- કીકારસ પૂરણુરે, હરિ નિત્ય રાસ રામે. ૪
- શીવજી અજ જેવારે, બેઠા ત્યાં ધ્યાન ધરી;
- સનકાદીક સરખારે, ગાય ગુણ ગાન કરી. ૫
- શ્રીજમુનાજળ મહીનારે, કળી નવ કોઈ શકે;
- શેષનાગ સરીખારે, ગાતાં ગુણ તેજ થકે. ૬
- જશ જાણી વિશેષેરે, કે સુર સુની નરનારી;
- તારો તાપ શું જાણેરે, કે એ રસ અધીકારી. ૭
- અમૃતજળ એવારે, કે પીતાં પાપ હરે,
- તે તો વેદની વાણીરે, કે સુરમુની ઓચરે. ૮
- નીર ધીર ગંભીરેરે, ચાલે મહામોદ ભર્યા;
- મથુરાં મંડળમારે, કે વિલાસે પરવરીયાં. ૯
- વૃંદાવન તીરેરે, અતી બહુ શોભા ધરે;
- તટધર સમીપેરે ગોપીજન કીકા કરે. ૧૦
- શ્રીગોકુળ રસ ભરીયુંરે, કે શોભા શીરે કહું;
- એકના ગુણ ગાવારે, કે દાસ થઈને રહું. ૧૧
- મને આશ ઘણેરીરે, કે માતાજી તમારી છે;
- પ્રભુદાસને સહાવારે, કે બાંહ પસારી છે. ૧૨

તાદૃશીય વૈષ્ણવનું ધોલ.

ધોલ ૧૩ મું.

તાદૃશીય જન જેને જાણીએરે, જેમાં એવાગુણ હોય;
 નીંદાસ્તુતીકોઈની નવ કરે, સઘળું સમદબીજેય. તા. ૧
 જેના દર્શન માવથીરે, ટળે પ્રપંચનું ધ્યાન;
 સ્મરણ કરાવે શ્રીકૃષ્ણનું, નઆવે અઘ અજ્ઞાન(૨) તા. ૨
 ગુણ ગાએ ગોવિંદનારે, પુત્રકીર્ત મન થાય;
 નેત્ર પ્રવાહ વહે પ્રેમના, હરખે દુદય કંધાય(૨) તા. ૩
 પરદુઃખે દાઝે ઘણા રે, ન કરે કોઈનો દ્રોહ,
 ઈંદ્રીજીત સાચા સગા, ન પામે માયામાં મોહ(૨) તા. ૪
 સકળ ચરાચરને વિષે રે, વસ્યા દેખે ભગવાન;
 શુભ ઇન્દ્રે સર્વ જગતનું, લેશ નહીં અભિમાન(૨) તા. ૫
 સઘળી લીલા અવિનાશનીરે, જેમાં લુબ્ધ જેનું મન;
 પ્રીતિ બહુ પર ઉપકારમાં, સદા પ્રસન્ન વદન(૨) ૬
 નટવર ઝલકે નેનમાં રે, કાંત કંઠભામે હોય;
 સત્ય ભાવ સતોષ બહુ, દોષ કોઈનો ન જોય. (૨) તા. ૭
 વહાલા લાગે છો સર્વનેરે, અતિ ઉદાર જેનું ચિત્ત;
 અનન્યભાવે ભજે શ્રીકૃષ્ણને, જેને બહાલું નહિ વિત્ત(૨)
 હરિ ગુરૂ વૈષ્ણવને વિષેરે, સદા અતી ઘણા વહાલ;

હઠ આશરો અરૂ હીનતા, બોલો વચન રસાલ (૨) ૯
 સેવાસ્મરણસતસમાગમનેવિવેરે, જેની આશકિત અનંત,
 કપટનો લેશ નહીં હૃદીયા વીણે, જેનું હરી ચરણે ચીત (૨)
 વિહવલતા શ્રી વઠલેશમુરે, મુખે શ્રીકૃષ્ણનું નામ;
 એવા ભગવદીય દાસના, વલ્લભદાસ ગુણુગાય (૧) ના. ૧૧

બોલ ૧૪ મું.

વૈષ્ણવ નથી થયો તુંરે, શીદ ગુમાનમાં, ઘુમે:
 હરિજન નથી થયો તુંરે ૮૬.
 હરિજન જોઈ હૃદયું નવ હાળે, દ્રવે ન હરીગુણુગાતાં;
 કામધામ ચટકી નથી ફટકી, કોષે લોચન તાતાં. વૈ. ૧
 તુજ સંગે કોઈ વૈષ્ણવ થાયે, તો તે વર્ણવ્યુવ સાચો;
 તારા સંગે રંગ ન લાગે; તહાંલગી તું કાચો. વૈ. ૨
 પરદુઃખ દેખી હાદે ન દાઝે, પર નિંદાથી નથી કરતો;
 બહાવ નથી વીઠલશું સાચું, હડે ન હું હું કરતો. વૈ. ૩
 પરોપકારે પ્રીતિ ન તુંજને. સ્વાર્થ છુટયો છે તાંહીં
 કહેણી તેવી રહેણી ન મળે, કયાં લખ્યું એમ કહેની. ૪
 ભજવાની રૂચિ નથી મનનિયે, નથી હરિનો વિશ્વાસ.
 જગત તણી આશા બહાં લગી, જગત ગુરૂ તું દાસ. ૫
 મનનણે ગુરૂ મન કરીય તો, સાચિ વસ્તુ બહરો;
 દયા દુઃખ કે મુચ માન પણ સાચું કહેવું પડશે, વૈષ્ણવ. ૬

ધોલ ૧૫ મું.

સર્વ તજીને લજી લે શ્રીગોવિંદને,
જે નારાયણ નોધારાનો આધાર જો;
ભાગે સંકટ કુડારે સંસારનાં,
તેના નામ થકી તો ઉતરિયે ભવપારજો. સર્વ. ૧

અપરમાને વચને ધ્રુવજી વન સાંચર્યા,
નારદજીએ દીધો છે ઉપદેશ જો;
જ્ઞાન દષ્ટી વૈરાગ્ય તે મનમાં આણિયાં,
હરિ ભજ્યા તેણે જઈ બાલે વેપજો. સર્વ. ૨

દૈત્ય પુત્ર પ્રહલાદજીને આગે થયા,
લાગ્યો છે કાંઈ પિતા પુત્રનો વાદ જો;
સ્થંભથી પ્રગટયા રે નૃ.સંહ રૂપથી,
શ્રીમહાપ્રભુજીએ દીધો તેને સાદ જો. સર્વ. ૩

લાખાગ્રહમાં પાંડવને વળી આવિયા,
ભક્તાજનને દીધી છે ઘણી ધીરજો.
સ્મરણ પહેલાં આવ્યા છો તમે સદા,
ભક્તા જન ઉભાર્યા પાંચે વીરજો. સર્વ. ૪

સુદામાનું દારિદ્ર જાણ્યું ઘણું,
મુષ્ટિ એક તાંદુલ આરોગ્યા મહારાજ જો;
એમ દાસ દયાનો પ્રભુજી કરૂણા કીજીયે,
ભક્તાજનનાં કીધાં કોટીધા કબ જો. સર્વ. ૫

ધોલ ૧૬ સું.

હરિતુને પ્રસન્ન તે કેમ થાયે, ત્હારા મનનું કપટ ન જાય;
 ત્હારા દિલનો છળ નવ જાય, પ્રભુ તુંને પ્રસન્ન. ટેક.
 હરિ કીર્તન હરિનામ રટણમાં, અતિશે આળસ ત્હારે;
 કાચાકુટ લાવે પરનિંદામાં, આખો દીવસ ન હારે. ૧
 પ્રભુનું પુજન કરતી વેળા, કાચા ત્હારી કંપે;
 ગંજશે સોગટાં કુટતાં, આઠે પહોર ન જંપે. ૨
 પ્રભુનું ચાંદન ઘસતી વેળા, તુજ શરીર શ્રમથી ખગડે;
 કુડી કુટકે મરી મશાલે, ભાવે ભાંગ તું રગડે. ૩
 એકાદશી ઓચછવનું જાગરણ, અતિ અઘરું તુંને ઢાગે;
 ભવાઈ કેળુણિદા નૃત્યનારિસંગ, જામિનીઆખીજાગે. ૪
 એ પૈસાની ગુરૂ સેવા ખતાવે, ત્યારે ગણગણતું તું ખોલે;
 ઘરનીભીજ્યારે માગેઘરેણું, ત્યારે છગનમગનથઈડોલે. ૫
 ખોટાં મોતી કાચ કીડીયાં, ભગવત ભુપણ ઘાલે;
 સોનું રૂપું મણી સુકા વિના, ભીસુતને ના ચાલે. ૬
 હરિના ભક્તને હુખું સુકું, વેઠ વળગી હોય જ્યારે;
 સગાંસંજાધીઘેરઆવે પડણા, ત્યારેમિષ્ટાનપીરસે પરાણે.
 જગ દેખે તાંહાં જપવા ખેસે, ખાકી ન્હાય ન ખાવા;
 ગળાં કાપે કેમ થાયે ગળગળો, એ વૈષ્ણવના ચાળા. ૮
 આ કરવું આ ના કરવું, એમ સૌને શિક્ષા દે છે;
 તેમાંનું તું કાંઈ નથી કરતો, અનુચિત કર્મ કરે છે. ૯

અંતરનો છળ અન્ય ન લહે, પણ જાણે અંતર જામી;
એ તો સાચાનો સંગી છે, દાસ દયાનો સ્વામી. પ્રભુ.૧૦

ધોલ ૧૭ મું.

ચિત્ત તું શીદને ચિંતા ધરે, કૃષ્ણને કરવું હોય તે કરે;
સ્થાવર જંગમ જડ ચૈતનમાં, માયાનું બળ હરે;
સ્મરણ કર શ્રીકૃષ્ણચંદ્રનું, જન્મ મરણ ભય હરે.૧
નવ માસ પ્રાણી કૃષ્ણચંદ્રનું, દયાન ગર્ભમાં ધરે;
માયાનું આવરણ કર્યું ત્યારે, લક્ષ ચોરાશી ફરે. કૃષ્ણ.૨
તું અંતર ઉદ્વેગ ધરે, તેથી કારજ શું સરે;
ધણીનો ધાર્યો મનસુખો, હરખદાથી નવ ફરે. કૃષ્ણ.૩
દોરી સર્વની એના હાથમાં, ભરાવ્યું કગલું ભરે;
જેવો જંત્ર વગાડે જંત્રી, તેવો સ્વર નીસરે. કૃષ્ણ.૪
થનાર વસ્તુ થયાં કરે, જેમ શ્રીકૃષ્ણ પાણી ભરે;
જનાર વસ્તુ એણી પેરે ભરે, જેમ ગજ કોકું ગળે. કૃષ્ણ.૫
જેવું જેટલું જે જ્યમ કાળે, તે તેને કર હરે;
એમાં દ્રેર પડે નહી કોઈથી, શીદ કુટાઈ તું મરે. કૃષ્ણ.૬
તાંઈ ધાર્યું થાતું હોય તો, સુખ સંચે દુઃખ હરે;
આપ આપણું અજ્ઞાનપણું એ, મુળ વિચારે ખરે. કૃ.૭
થાવાનું અણચિંતાવું થાશે, ઉપનિષદ ઉચ્ચરે;
રાખ્ય ભાઈસો રાધાવરનો, દયા શીદને હરે. કૃષ્ણ.૮

ધોલ ૧૮ મું.

ધન્ય જેણે હરિ ગુણ ગાયા,
 સંસારમાં ધન્ય જેણે હરિગુણ ગાયા.
 બધા સંસારમાં તે જન જીત્યા,
 બીજા સહુ જાણીને વહેવાયા. સંસારમાં. ૧
 હુંને માફ તેમાં પંડિત બુદ્યા,
 ધુળ મળ્યું કહાપણમાં કાઢ્યા. સંસારમાં. ૨
 હાથી ઘોડે સુખપાલ બેઠે શું થયું,
 શું થયું મેળવી ઘણી માયા. સંસારમાં. ૩
 જમના ઝપાટાથી નવ ચેત્યા,
 કામ દામમાં લલચાયા. સંસારમાં. ૪
 કંઠ સાહિને તુંને કાઢશે પલકમાં,
 દુર રહેશે સગાં વિત્ત જાયા. સંસારમાં. ૫
 દયા જપો નિત્ય નામ નંદકુંવરનું,
 થાશે સફળ તારી કાયા. સંસારમાં. ૬

ધોલ ૧૯ મું.

દામોદર દુઃખડાં કાપોરે, પાવલે લાગું;
 નંદલાલ નિજનંદ આપોરે, એ વર માગું. ટેક.
 બહાલાજી હું છું, પળ પળનો અપરાધી;
 ભરેલો આંધ બ્યાધિરે, પાવલે લાગું. દામોદર. ૧

બહાલાજી હું તો તમારા બળથી ઘણો ગાળું;
 જાણો છો કેહું શું આગુરે, પાવલે લાગું. દામોદર. ૨
 બહાલાજી હું જેવો તેવો, તોએ છું તમારો;
 આધાર અવર નહિં મહારોરે, પાવલે લાગું. દામો. ૫
 બહાલાજી માફ, જોર નથી જો તરછોડો;
 શું ફી કરે મંકોડોરે, પાવલે લાગું. દામોદર. ૪
 બહાલાજી શ્રીમુખ પોતાનો, કહો છો માટે લાડું;
 બીજું બળ ક્યાંથી કહાડુંરે, પાવલે લાગું. દામોદર. ૫
 બહાલાજી જનનું માન જગતમાં વધારો;
 ગમે તો ઘરમાં મારોરે, પાવલે લાગું. દામોદર. ૬
 નૃપનાં ગજ ઘોડા મસ્તીખોરાને માન મહોડું;
 મહારે ના માન ખોડુંરે, પાવલે લાગું. દામોદર. ૭
 દયાના પ્રિતમ પાણી ગ્રહો છે તો નીલાવો;
 મારો દાસપણનો દાવોરે, પાવલે લાગું. દામોદર. ૮

ધોલ ૨૦ મું.

સૌથી સમર્થ શ્રીરાધાવરનો આશરો,
 જેહના જનને દુલવી શકે ન કોય જો;
 જમનું જોર ન ચાલે દોષ કરે કદા,
 ક્ષમા કરે કે હરિ ચહાયે તો જોયજો. સૌથી. ટેક. ૧
 જુદો હરિનો લક્ષ જગતમાં થઈ ફરે,
 જોહેવાનું પણ માધવ રાખે માનજો;

બહાનું પોતાનું જોઈ પાળે બિરદ તે,
 જયમ જડ પ્રોહિતને પોંખેછે જનમાનજો. સૌથી. ૨
 બીજા સૌ મહોટા પણ હરિના હુકમમાં,
 સૂર બ્રહ્મા ગણપતિ શક્તિ શિવ શેષજો;
 કેશવ કોપે કોઈનું બળ ચાલે નહીં,
 કો સૌ રૂઠે હરિજન કરે ન લેશ જો. સૌથી. ૩
 રાવણુ હિરણ્યકશ્યપુ બ્રહ્મા હિમાચતી,
 દુરજોધનને પક્ષ હતો બળરામજો;
 કોખ્યા કૃષ્ણ તદા સર્વે જોતા રહ્યા,
 હરિજનનું કોઈ લઈ શક્યું નહીં નામ જો. સૌથી. ૪
 કરણ કુંવર સૂર્યનો અર્જુને મારીયો,
 સબળ દુર્યોધન લીમે મરણ પમાડ્યો જો;
 હરિ રાખ્યા સૂર ગણેશ વિઘ્ન થયું નહીં,
 ચિત્રકેતુ સદ્ય પડ્યો ન અંબા પાડ્યો જો. સૌથી. ૫
 માયા કાળતણો ભય કોઈથી ના ટળે,
 અભય અચળ કરવા સમર્થ નહીં કોય જો;
 વિના એક શ્રીગિરિવરધારીલાલજી,
 કોણુ શરણુ જાતાંમાં સન્મુખ જોય જો. સૌથી. ૬
 વાત કરતાં અવળું પડે અન્ય દેવને,
 કાંત્યું પીંજ્યું પળમાં થાય કપાસ જો;
 કોપી કષ્ટ પમાડે તે વળી લાભમાં,
 બહુ શ્રમથી કાંઈ ફળ આપે હોય નાશ જો. સૌથી. ૭

શ્રીજી જનના અવગુણ તે પણ ગુણ ગણે,
 સહજ કરે શરણાંગત આપ સમાન જો;
 સમોવડ કીધો શરણ જતાં મળ માસને,
 આપી દીધું પુરૂષોત્તમ અભિધાન જો. સૌથી ૮
 એવા કરુણાનિધિ સમર્થ શ્રીનાથજી,
 દાસ દયાના પ્રીતમ પ્રાણ આધારજો;
 એને મૂકી અન્ય તણો આશ્રવ કરે,
 તે નિર્ભાગી મૂર્ખના સરદાર જો. સૌથી. ૯

ઘોઠ ૨૩ મું.

મહારે અંત સમય અલબેલા, મુજને મુકશોમાં;
 મહારા મદન મોહનજી છેલા, અવસર ચુકશોમાં, ૧
 હરિ હું જેવો તેવો તમારો, મુજને મુકશોમાં,
 શ્રીગુરૂ સોંપી ગ્રહો કર મહારો, અવસર ચુકશોમાં. ૨
 મહારા દોષકોષ સંભારી, મુજને મુકશોમાં;
 શરણાંગત વત્સલ ગિરિધારી, અવસર ચુકશોમાં. ૩
 હરિ મહારે ધર્મ નથી કોઈ સાધન, મુજને મુકશોમાં;
 નથી સત્સંગતસ્મેરણ આરાધન, અવસર ચુકશોમાં. ૪
 શ્રીપતિ સર્વાત્મા સર્વોત્તમ, મુજને મુકશોમાં;
 મહારા પ્રાણજીવન પુરૂષોત્તમ, અવસર ચુકશોમાં. ૫
 સમર્થ કરુણાસિંધુ શ્રીજી, દયાને મુકશોમાં;
 મહારે ઓથ નથી કોઈ બીજી, અવસર ચુકશોમાં. ૬

ધોલ ૨૨ મું.

પોપ નોમે શ્રીવિઠલનાથજી,
 હારે વહાલો પ્રકટયા શ્રીવલ્લભ દ્વારજો;
 એમને જોવાને થઈ વ્યાકુલી,
 હારે વહાલો કીધી સેવકની સાયજો. પોપ. ૧
 પ્રથમ શ્રીનંદ ઘેર અવતર્યા,
 હારે વહાલો પુર્યા શ્રીજસોદાજીના કોડજો;
 રમતાં સખા સહુ સાથમાં,
 હારે વહાલો હરિકલધરજીની જોડજો. પોપ. ૨
 હવે વલ્લભ સુત એ થયા,
 હારે વહાલો શ્રીગોપીનાથજીના આતજો;
 ગોદમાં લઈને હુકરાવતા,
 હારે ધન્ય ધન્ય શ્રીઅંકાજી માતજો. પોપ. ૩
 એહુનાં સુખ કોઈ કહી નવ શકે,
 હારે એમ નિગમ કહે છે નેતિ નેતિ જો;
 શેષ સહસ્ર સુખ ઓચરે,
 હારે ધન્ય ધન્ય શ્રીયમુનાજીની રેતજો. પોપ. ૪
 જ્યાં હરિ ધેનું ચરાવતા,
 હારે વહાલો કીધો છે રાસ વિલાસજો;
 વેણુ વગાડી વૃંદાવનમાં,
 હારે વહાલો પૂરી વજ્રમુંદરીની આશજો. પોપ. ૫

રસે વિંધાણી વજ વનિતા,
હારે સોભા નિર્ખી કહેછે વલ્લભદાસજો;
કરજોડીને કડં વિનતિ,
હારે મને આપો શ્રીવજમાં વાસજો. પોષ. ૬

ધોઢ ૨૩ મું.

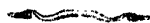
શ્રીવલ્લભ ગુણ ગાઉરે, આનંદ પ્રેમ ભરી;
શ્રીહરિના સુખથીરે, કે પ્રગટયા દેહ ધરી. ૧
તૈલંગ કુલ મંડનરે, શ્રીલક્ષ્મણ તાત સહી;
અગ્નિ કુંડ પ્રગટયારે, તે લીલા ન જાય કહી. ૨
શેષનાગ સરીખારે, જોહને સુખ સહસ્ર ફણી;
તે તો પાર ન પામેરે, લીલા રસ સીંધુ તણી. ૩
અગ્નિ મધ્યે રમતારે, માતાજીયે દીઠા જ્યારે;
એ છે સુત રહારારે, ધાધને આવ્યાં ત્યારે. ૪
અગ્નિયે માર્ગ દીધારે, માતાજીને આવ્યાં જાણી;
ખેડ કર સાહીરે, કુંવરને લીધા તેડી. ૫
અમરાપતિ જીવેરે, રત્ન વૈમાન ચડી;
દેવ દુદંભી વાજેરે, ચહુદીશ લાગી ઝડી. ૬
સૂર વનિતા સહુકોરે, જોવાને આવ્યાં ફરી;
અંજલિ ભરી ભરીનેરે, કે પુષ્પની વૃષ્ટિ કરી. ૭
સેવક સુખ સાફરે, કે કરૂણાસીંધુ ભરી;
ફરી વજ પ્રગટયારે, કે દ્વિજ વર રૂપ ધરી. ૮

એ શોભા જોઈનેરે, કહે વલ્લભદાસ ફરી;
જળમાં વાસ દેજોરે, કે વિનતી ચિત્ત ધરી. ૯

અર્જુન ગીતા.

ધોલ ૨૪ મું

શ્રીકૃષ્ણ કહે સાંભળો અર્જુન,
ભક્તિ વિશે તમે રાખો મન,
ભક્તિ થકી અળગો નવ ખસું,
હૃદે કમલમાં વાસો વસું,
મહારી દેહ મારા ભક્તને સહી,
તેમાં ભિન્નભેદ તમે જાણો નહી,
મને ભક્ત વહાલા છે ઘણું,
હું કારજ કરું સેવક તાણું.
ભક્ત તાણું હું રક્ષણ કરું.
હસ્ત છાયા મસ્તક શિર ધરું.
ભક્તિ ઉપર છે માફ મન,
ધેનુ ચરાવાને ઇચ્છું વન.
ખરો ભિન્ન સુકું નહી થકી,
મને સેવકની ચીંતા ઘણી.

ખાચ ખરચે મુજ નીમિત્ત કરી,
 અક્ષય બાંકાર તેને આપું ભરી.
 પાપાણુમાંથી પ્રગટજ થઈ,
 મક્તા માગે તે આપું સહી.
 મુખ દુઃખનો વાક્યો સંબંધ,
 અક્ષર લખ્યા પહેલે દીન.
 માફ લખ્યું ફોફટ નવ થાય,
 ચાહે દેશ મેલી પરદેશે જાય.
 ભલું ભુંડું માથે નવ લેઉં,
 હૃદયમાં બેસી શિખામણુ દેઉં.
 મારી માયા કોઈ નવ લહે,
 શ્રીફળમાં જેમ પાણી રહે.
 ફોટી પ્રહાંડ ભાગું ને ઘડું,
 એક પલકમાં હું પેદા કરું.
 જલ સ્થલ પૃથ્વી ને આકાશ,
 સર્વ ભૂતલમાં મારો વાસ.
 જપ તપ તીર્થ માફું કરે,
 એ સઉ નીર સાગરમાં ભરે.
 એવું જાણી જે મુજને બળે,
 મોહ માયા અહંકારને તળે.
 સર્વ લોકને સરખો જાણુ,
 કીડી કુંજર એક સમાન.

રાત દિવસ હરિના ગુણ ગાય,
 ત્યાં માફ મન પ્રસન્ન થાય.
 મને જે મન સોંપે તે ખરું,
 તેની ઇચ્છા હું પૂર્ણ કરું.
 એક તરફ ધન સીંચે દિન રાત,
 તેને બાંધી આપું જમને હાથ.
 મને સેવ્યાનું ફળ છે ઘણું,
 વૈમાન બેસાડી વૈકુંઠ મોકલું.
 અર્જુન તું વહાલો છે ઘણું,
 ગુંજની વાત તુજ આગળ કરું.
 ગીતાનો અર્થ હોતો જે,
 મેં તુજને સંભળાવ્યો તે.
 સહ મળી લેજો હરિનું નામ,
 રાત દિવસ ભજવા ભગવાન.
 તે માટે પ્રયત્નથી પરહરો,
 શ્રીકૃષ્ણ હૃદયમાં ધરો.
 કરજોડી કહે છે વલ્લભરાસ,
 તમારે ચરણે અમારો વાસ.

શ્રીકૃષ્ણ.

ધોલ ૨૫ મું.

- શ્રીલક્ષ્મણુ ભટ્ટજીને ઘેર એ કુળ દીવારે,
ભલે પ્રગટયા શ્રીવલ્લભરાય એ ઘણું જીવારે. ૧
- એમના સુત છે ખેડ અતિશે રૂકારે,
નહી નામે એમને શીષ તે જન કુકારે. ૨
- શ્રીઅંકાજી કુખે અવતર્યા સુખકારીરે,
ગોપીનાથ શ્રીવિઠલનાથ એ પરવારીરે. ૩
- ખળદેવ શ્રીગોપીનાથજીને જાણોરે,
શ્રીકૃષ્ણ શ્રીવિઠલનાથ એ વળ રાણોરે. ૪
- શ્રીપરૂષોત્તમજીને પ્રેમ ધરીને ગાયરે,
તેના જન્મો જન્મનાં પ્રાયશ્ચિત સર્વે જાયરે. ૫
- શ્રીવિઠલનાથજીના સાત કુંવર સુખદાતારે,
કલિયુગમાં પુષ્ટિ પ્રકાશ કરે વિખ્યાતારે. ૬
- શ્રીગિરિધરજી ગુણવંત સૌને ગમતારે,
જઈ જીવો શ્રીજી નવનીત પ્રિયાજીશું રમતારે. ૭
- શ્રીમથુરાનાથ મનોરથ પુરે મનનારે,
સમરો શ્રીનટવરલાલ જાય દુઃખ તનનારે. ૮
- શ્રીગોવીંદરાય રસ મગ્ન રસ ભરી નિર્ખોરે,
એમને મંદિરે શ્રીવિઠલેશરાય જોઈ જોઈ હર્ષોરે. ૯
- શ્રીબાલકૃષ્ણજી કૃપા કરી સુખ આપોરે,
શ્રીદ્વારકાંનાથજીનાં રૂપ હૃદેમાં સ્થાપોરે. ૧૦

શ્રીવલ્લભ ગોકુળનાથ સેવા ગિરિધારીરે,
 જોણે રાખ્યો માળા પ્રસંગ તે પરવારીરે. ૧૧
 શ્રીરઘુપતિજી છે રૂડા જોઈને મન મોહરે,
 એકને મંદિર શ્રીગોકુળચંદ્રમાળ સાહેરે, ૧૨
 શ્રીજદુપતિજી છે જુગતે જોવા જેવારે,
 એકને મંદિરે શ્રીબાલકૃષ્ણ કેરી સુંદિર સેવારે. ૧૩
 શ્રીધનશ્યામ પૂર્વ કામ એ ઘણું રસીયારે,
 શ્રીમદનમોહન મહારાજ મહારે મન વસીયારે. ૧૪
 એ શોભા જોઈ વલ્લભદાસ જાય બલિહારીરે,
 એ લીલા ગાળે નિત્ય નરને નારીરે. શ્રીલક્ષ્મણ. ૧૫

ધોલ ૨૬ મું.

કોઈ મને કૃષ્ણ દેખાડોરે શ્રીગોકુળમાં,
 કોઈ મને પ્રભુજી મેળાવોરે મધુવનમાં;
 મેરી મતિ હેરી તેરો મર્મ ન જાણે,
 વનમાં ફરે બહાલો તનમાંરે મધુવનમાં. કોઈ મને. ૧
 સકળ બન દુંડયા સકળ પ્રજા ઘેર્યા,
 અતિરે ઉદાશી મારા તનમાંરે મધુવનમાં. કોઈ મને. ૨
 અમર ચિર પહેર્યાં મેઘાડંબર ચોદયાં,
 કુલડાં વીણતી બાગનમાંરે મધુવનમાંરે. કોઈ મને. ૩
 ફાટયાં ચીર ને હાર મારા દુટયા,
 નિર ભરાયાં લોચનમાંરે મધુવનમાં. કોઈ મને. ૪

સૂરદાસ કહે પ્રભુ તીહારે મીલનકું,
અતિરે કલટ મારા તનમારે મધુવનમાં. કોઈ મને, ૫

શ્રીગોકુલનાથજીનું ધોલ.

ધોલ ૨૭ મું.

વહાલા લાગો છો ઘણું વહાલારે,
વહાલમલાલ વહાલા લાગો છો.
કેસરીયા ધોતી મહારા પ્રભુજીને સોહિએરે,
છુટા મેલ્યા છે વહાલે કેસારે. વહાલમલાલ. ૧
કેસરીયા ઉપરણા મહારા વહાલાજીને સોહિએરે.
ચાલ લટકતી ચાલેરે. વહાલમલાલ. ૨
કેસરીયા પાઘ મહારા પ્રભુજીને સોહિએરે,
મુખડાં છે પુનમ ચંદરે. વહાલમલાલ. ૩
શ્રીવિઠલનાથજીના લાલજ કહીએરે,
રાણી રૂક્મણીજીના જાચારે. વહાલમલાલ. ૪
શોભા ખેટીજીના વિરજ કહીએરે,
પારવતી વહુજીના કંથરે. વહાલમલાલ. ૫
કીકીમાં કામણ કીધું મહારા વહાલારે,
મહાદેવ મન હરીને લીધુંરે. વહાલમલાલ. ૬

દેવી જીવને હિત પ્રાકટ લીધુરે,

અનેક જીવ ઉદ્ધાર્યા.

વલ્લભલાલ. ૭

કરજોડીને કહે છે ગોપાળદાસરે,

રાખો ચરણાવિદની પાસરે.

વલ્લભલાલ. ૮

ધોલ ૨૮ મું

શ્રીવલ્લભ ઘેર આજ વધામણારે,

મલિયો રસિક વૈષ્ણવનો સાથ;

પોષ માસ વદ નોમે શ્રીનાથજીરે,

ભૂતલ પ્રગટયા શ્રીવલ્લભનાથ.

૧

મદનભેરિ સરણાઈયો દુંદુભીરે,

વીણા તાલ મૃદંગ ઉપંગ;

શ્રીમંડલ સારંગી ખંજરીરે,

વાજે પંચ શબ્દ દરબાર.

૨

નભ નિશાએ વળડે શુર સુરીરે,

હરખયા વરસે કુસુમ સુદેશ;

નાચે નટ દેશી ગત્ય ભેદસુરે,

ગાંધર્વ ઉદ્યતિ સંગીત રસાલ.

૩

પોડસ વર્ષની સકલ વ્રજ મુંદરીરે,

નવસત અંગે સજ્યા શૃંગાર;

નવરંગ લહેગા ચોલી ચુંદરીરે,

પાય નેપુર આંઝર ઝણકાર.

૪

કટિ કેસરિને સોહે કોંકણિરે,
 કંકણ ચુડી ખલકે પાણુ,
 દાહમ દંત ચિથુક મધ્ય ણિંદુકીરે,
 કોંક નિપુણ ગુણ ચતુર સુભાણુ. ૫
 સુર વનીતા સમોવડ આવે નહીંરે,
 મૃગમદ અધર પ્રવાહ સુરંગ;
 લોચન અંજન રંજીત રસ ભર્યારે,
 વાડ ખંજન મીન કુરંગ ૬
 નકવેસર મુક્તામણી જળહળેરે,
 કુંકુમ રંજીત તિલક સુભાલ;
 દનકે કલસ કેશર રસ ભર્યારે,
 અવણુ જડીત મણી કંચન ઝાલ. ૭
 કુચ જુગ મેરૂ સંગ ખીચ સુરસુરીરે.
 સુખદ જલ જમુના કંચન માલ;
 કુસુદ વિમાન ચઢી જાણે આવીયારે,
 કરપર સોહે વનીતા વૃંદ. ૮
 કંચન થાલ ભરી ગજ મોતીયેરે;
 પ્રેમ વિવશ કુદ્યાં અંગો અંગ;
 ચાલે મદ ગજ હંસ સોહામણીરે,
 ઉડુગણુ આવત પૂરણુ ચંદ. ૯
 ગાતા મંગલ ધોલ સોહામણારે,
 આઠ્યાં શ્રીઅંકાજની પાસ;

- સકલ મનોરથ આજ સફલ થયારે,
 નીજજન વાંચ્યો મનહુલ્લાસ. ૧૦
- તીલક કરે ને વધાવે પ્રેમશ્રુરે,
 આરતી ઉતારે મળની નાર;
 તનમન પ્રાણ કરે બલીહારરે,
 સુખ જોઈ સુંદરવર સુકુમાર. ૧૧
- ચુવા ચાંદન કેસર છાંટણારે,
 મંડપ બાંધ્યો વિવિધ વિધાન;
 દેવળ પતાકા તોરણ બારણેરે,
 મુની જન કરે વેદ ધુની ગાન. ૧૨
- જોતિષ નીપૂણ ગર્ગમુની આવીયારે,
 જન્મ પત્રીકામાં લખ્યો વિચાર;
 સાત પુત્ર એ પ્રભુ ઘેર પ્રકટશેરે,
 તેનો થાશે બહુ વિસ્તાર. ૧૩
- કલીના જીવ અનેક ઉદ્ધારશેરે,
 દશેદીશ થાશે જશ વિસ્તાર;
 કેવલ દૈવી જીવ ઉદ્ધારશેરે,
 ભૂતલ પ્રગટયા કૃષ્ણ અવતાર. ૧૪
- બાંદીમાગધલાટ ભયક મહ્યારે,
 આપે શ્રીવલ્લભરાજ ઉદાર;
 મનવાંછીત પટ ભૂષણ ધન બહુરે,
 ગાવે ગુણીજન કરે ઉચાર, ૧૫

ગુણુ ગાયે શ્રીવલ્લભનાથનારે,
 દ્વારે ઉભા ઠીઠો આશીષ;
 સાંભળીને આઘ્યા જાગ્યક સર્વ દેશનારે,
 પ્રકટયા પુણું બ્રહ્મ જગદીશ. ૧૬

શ્રીગીરીધરણુ શ્રીવીઠલનાથસુંરે,
 જે જન જાણે મનમાં બેદ;
 તે ખળ અમુર કહીએ તેની ગતી નહીરે,
 કહે પુરાણ પુકારે વેદ. ૧૭

પ્રભુજી મારી મત પત રાખજોરે,
 જ્યાં લગી પ્રાણુ રહે આ દેહ;
 શ્રીવીઠલનાથ સદા ચીત્તમાં વસોરે,
 નીત્ય પ્રતી ક્ષણુંક્ષણું અધીક રનેહ. ૧૮

શ્રીગીરીધર શ્રીવીઠલનાથસુંરે,
 કલ્પીત કરે મહા પાખંડ;
 તેનો સંગ દોષ લાગે નહીરે,
 માયું અવીચળ ભક્તી અખંડ. ૧૯

ધર્મ વીસુખ હું આ કલી કાલમારે,
 વૈષ્ણવ પદરજ વલ્લભદાસ;
 કરો કૃપા હું કરું વીનતિરે,
 જુગજુગ દેખે મનમાં વાસ, ૨૦

ઘોઢ ૨૩ મું.

શ્રીલક્ષ્મણુલટુનાં લાવે લીજે લામણાં,
 તૈલંગ તીલક ને વીમ્બ શીરોમણી ભૂપજે;
 એહુના મુત શ્રીવલ્લભનાં લેઈ વારણાં,
 દ્વિજવર રૂપે પ્રકટયા અનલ અનૂપજે. ૧
 ધર્મ ધુરંધર જે મુત શ્રીવલ્લભદેવના.
 પ્રકટ કરવા વેદ તણા વીસ્તારજે;
 ગુણ સમુદ્ર ભરીયા શ્રીગોપીનાથજી,
 હળ મુશલ હરી હળધરનો અવતારજે. ૨
 શ્રીગોવર્દ્ધનધર ધીરવીર બલદેવના,
 રસના રૂપી કહીયે શ્રીનંદકુમારજે;
 તે પુરૂષોત્તમ પ્રકટયા શ્રીવીઠલનાથજી,
 નીર્ગુણ બ્રહ્મ તે સગુણ રનેહી સારજે. ૩
 શ્રીવીઠલનાથજીના સાતે લાલ સોહામણા,
 સૌથી મહોટા શ્રીગીરીધરજી મહારાજજે;
 શરણુ ગયા ને સોંપે તે શ્રીનાથજી,
 કરવા સુંદર સેવા કેરાં કાજજે. ૪
 શ્રીગોવીંદરાય તણાં મન પ્રસન્ન હુલ્લાસમાં,
 આવે તેને આપે આનંદ દાનજે;
 શ્રીબાલકૃષ્ણજી કોમલ અંગે રસે ભર્યા,
 કરાવે છે અધર સુધારસ પાનજે. ૫

શ્રીગોકુલનાથ જણાવે યુગમાં જીવને,
 એવા પોતે કહીયે શ્રી પરમ કૃપાલભે;
 શ્રીરઘુપતી રૂપે રૂકા નૈણે નીરખતાં,
 વદન સદનની ભુલ્યા લે સંભાળભે. ૬
 ભેવા સરખા દીસે શ્રીજહુનાથજી,
 એછે બહેની અખલાનો આધારભે;
 દેખી દેવી જીવ સદા ઘનશ્યામજી,
 રેડે ઉપર અમૃત રમ્મની ધારભે. ૭
 સાતે સ્વરૂપ તણો વંશ સદા સંસારમાં,
 પ્રકટ ખીરાજે પુરૂષોત્તમ પરીબ્રજભે;
 જમનાદાસ અધમ તે છે વળી આઘનો,
 લે શું જાણે શ્રીવલ્લભ કુલનો મર્મભે. ૮

ધોલ ૩૦ મું.

મોહન મલપંતા ઘેર આઠ્યારે,
 મહેતો લઇને મોતીડે વધાઠ્યારે. ૧
 વહાલે મારે કરૂણાની દષ્ટિએ ભેયુરે,
 બહેની મારે એ વરસું મન મોહુરે. ૨
 પકયું મારે નંદના કુંવર સાથે પાનુરે,
 હવે હુતો કેમ કરી રાખીશ છાનુરે. ૩
 દુરીજનને કહેવું હોય તે કહેભેરે,
 વહાલા મારા હૃદય કમલ વચ્ચે રહેભેરે. ૪

ધન્ય ધન્ય ગોકુલના ગિરિધારીરે,
 વહાલાને જોવા મળી વ્રજનારીરે. ૫
 હારે હુતો વદલસકુળની દાસીરે,
 હારે વહાલા કૃપા કરો વ્રજવાસીરે. ૬
 વહાલો મારે વ્રજમાં તે આર્યો વાસરે,
 ખલિહારી જાય તે માધવદાસરે. ૭

ધોલ ૩૧ મું.

અતીરે આનંદ ભર્યો આવો મારે અંગે,
 શ્યામ સુંદરવર બેઠા છો સંગે. ૧
 મુખડાં જોયા વિના પાણી નવ પીકરે,
 રસીક સુંદર વર જોઈ જોઈ જીવુરે. ૨
 રસીક સુંદર વર શું રઠ લાગી,
 જન્મો જન્મ મારી ભાવઠ ભાગી. ૩
 સગપણુ તે શ્યામળીયાનું સાચું,
 ખાકી સરવે દીસે છે કાચું. ૪
 મુજને ન વારો અમારીરે માડી,
 દર્શન કરવા જઈશું દહાડી. ૫
 કહેશે તેને કહેવારે દઈશું,
 આપણે સરવે સાંભળી રહીશું. ૬
 નંદના કુંવર તમે ન કરો વડાઈરે,
 મ્હોઠા થયા છો માફ માંખણુ ખાઈરે. ૭

નંદના કુંવર તમે બહુ રંગ રસીઆ,
અમારે કારણ વહાલો વજમાં વસીયા. ૮
અતિરે આનંદ ભર્યા નંદવેર જઇશું,
દર્શન કરીને સુખીયાં થઇશું. ૯
ઘણારે દીવસના વાયદારે વળીયા,
વલ્લભ પ્રભુ શ્રીગોવર્દન મળીયા. ૧૦

ધોલ ૩૨ મું.

ઠકરાણી ઘાટ રળીયામણારે, છોકર લહેકે બહારરે.
માફે શ્રીગોકુળ રળીયામણારે.
શ્રીવલ્લભ બીરાજતારે, માફે શ્રીગો. ૧
શ્રીવીઠલનાથજીના તાતરે. માફે શ્રીગો. ૨
ગુણવંત શ્રીગોપીનાથજીરે, માફે શ્રીગો. ૩
અગ્રજનો અવતારરે. માફે શ્રીગો. ૪
ગુણનિધિ શ્રીવિઠલનાથજીરે, માફે શ્રીગો. ૫
શ્રીકૃષ્ણતણો અવતારરે. માફે શ્રીગો. ૬
શ્રીગિરિધર ગોવિંદરાયજીરે, માફે શ્રીગો. ૭
શ્રીભામની રાણીજીના કંથરે. માફે શ્રીગો. ૮
બળંત શ્રીબાલકૃષ્ણજીરે, માફે શ્રીગો. ૯
શ્રીકમલાવતી વહુના કંથરે. માફે શ્રીગો. ૧૦
ગુણનીધી શ્રીગોકુળનાથજીરે, માફે શ્રીગો. ૧૧
વહુશ્રીપાર્વતી જીના કંથરે. માફે શ્રીગો. ૧૨

યવનને જીતી વળ્યારે,
 રાખ્યો માળાનો ધર્મરે.
 શ્રીરઘુપતી જહુપતી જન્મ્યારે,
 શ્રીજનકી મહારાણીજના કંથરે.
 ગુણવંત શ્રીધનશ્યામજીરે,
 શ્રીકૃષ્ણાવતી વહુજના કંથજી.
 શ્રીલક્ષ્મીને સત્યભામા બેઠરે,
 અગ્રજને અનુહારરે.
 શ્રીનવનીતપ્રિયાજીને રીઝવ્યારે,
 સેવા કરે સુખસારરે.
 શોભા યમુના કમલાદેવકારે,
 શ્રીકમલા બેટીજના તાતરે.
 શ્રીગોકુલથી શ્રીજી આવતારે,
 ચઢતાં શ્રીગોવર્ધનની ટેરરે.
 સેવા કરી શ્રીજી સાધશુરે,
 આપે શ્રીગોવર્ધન નાથરે.
 શૃંગાર ધરીને દર્પણ ધરેરે,
 શ્રીમદનમોહન સુસકાયરે.
 ભોગ ધરાવે ને શ્રીભાવતારે,
 શ્રી જમુનાજલ ઝારી હાથરે.
 આરતી ઉતારી દંડવત કરેરે,
 માળા ધરે મજરાજરે.

માફે શ્રીગો. ૭

માફે શ્રીગો. ૮

માફે શ્રીગો. ૯

માફે શ્રીગો. ૧૦

માફે શ્રીગો. ૧૧

માફે શ્રીગો. ૧૨

માફે શ્રીગો. ૧૩

માફે શ્રીગો. ૧૪

માફે શ્રીગો. ૧૫

માફે શ્રીગો. ૧૬

માફે શ્રીગો. ૧૭

પાટ અનુસર ત્યાં થયારે,	મારૂં શ્રીગો. ૧૮
નમી નમી દંડવત થાયરે.	
શ્રીગોવર્ધનથી શ્રીજી ઉતરેરે,	મારૂં શ્રીગો. ૧૯
સાતે કુંવરની છે જોડરે.	
બંસી તે બટના ચોકમારે,	મારૂં શ્રીગો. ૨૦
વહાલો કર્યો વેણુ નાદરે.	
શ્રીવૃંદાવનની કુંજમારે,	મારૂં શ્રીગો. ૨૧
સધા રમે ખુબ રાસરે.	
રમથું રાધાજીના રાસમારે,	મારૂં શ્રીગો. ૨૨
તાલી શ્રીગીરીધર હાથરે.	
રસીક પ્રિતમ રસ રંગમારે,	મારૂં શ્રીગો. ૨૩
નમી નમી દંડવત થાયરે.	

શ્રીજન્માષ્ટમીનું ધોલ.

ધોલ ૩૩ મું.

આનંદ સાગર-ઉલટયોરે લોલ,
શ્રીવસુદેવ દેવકીને દ્વારજો;
આઠમ ભાદરવા વદીરે લોલ,
રોહણી નક્ષત્ર બુધવારજો;
પ્રકટ્યા શ્રીકૃષ્ણ મન ભાવતારે લોલ.

ટેક. ૧

પીળાં પીતાંબર પેહેરીયારે લોલ,

ઘોઢયાં ઉપરણાં સારજે;

મસ્તકે મુકુટ બીરાજતારે લોલ,

કુંડલ અલકે છે કાનજે.

પ્રકટયા. ૨

લાલ તીલક મૃગ મદ તણારે લોલ,

ખીટલીઆળા કેશજે;

ચારે ભુજએ આયુધ ધર્યારે લોલ,

શંખ ચક્ર ગદા પદ્મ જો.

પ્રકટયા. ૩

નાકે નકવેસર શોભીતારે લોલ,

ચુની છે લાલ ગુલાલ જો;

અધર ઉપર મોતી ઢળકતારે લોલ,

હડપચીએ હીરલાની કાન્તિજો.

પ્રકટયા. ૪

ખાંદે ખાળુખંધ બેરખારે લોલ,

પહોંચી છે રત્ન જડાવ જો;

હાથે હાથકુલ સોહે સુદ્રિકારે લોલ,

ઉર ગજ મોતીના હાર જો.

પ્રકટયા. ૫

કહેડે સોહે કટી મેખળારે લોલ,

ચરણે આંઝરનો અમકાર જો;

એવા પ્રભુજીને નિરખતારે લોલ,

દુઃખ ગયાં સરવે દુર જો.

પ્રકટયા. ૬

વસુદેવ દેવકીજી હરખીયારે લોલ,

નિરખ્યાં શ્રીસુખ સ્વરૂપજો;

એવા પ્રભુને કયાં રાખશુરે લોલ,
કોપ્યો છે કંસરાય ભુપ જો. પ્રકટયા. ૭

ત્યારે બાળક એમ બોલીયારે લોલ,
સાંભળો અમારી વાત જો;
નંદ તણા દરબારમારે લોલ,
મેલી આવો મુને તાત જો. પ્રકટયા. ૮

કન્યા લઈને વહેલા આવજોરે લોલ,
સરશે તમારાં કાજજો;
તે તમે કંસને દેખાડજોરે લોલ,
મોડશે એનાં માન જો. પ્રકટયા. ૯

એમ કહીને માયા ફેરવીરે લોલ,
ધર્યું છે બાળ સ્વરૂપ જો;
વિસ્મય થયા વસુદેવ દેવકીરે લોલ,
સ્વપ્નું થયું કે સત્ય જો. પ્રકટયા. ૧૦

ભાગી ભુંગળ ખોલ્યાં બારણારે લોલ,
મુતા છે સહુ દરવાન જો;
મસ્તક ધરી હારને નિસર્થારે લોલ,
લીધી શ્રીગોકુલની વાટ જો. પ્રકટયા. ૧૧

ઝરમર વરસે છે મેહુલારે લોલ,
ચહુદિશ ચમકે છે વીજ જો;
આગળ સિંહ ધડુકતારે લોલ,
શેપનાજો કીધી છે છાંચ જો. પ્રકટયા. ૧૨

શ્રીજમુનાજી વહેછે ભરપુરમારે લોલ,

ઉઠે છે લહેર તરંગ જો;

ચરણ કમલ હરિનાં પરસથુરે લોલ,

નીચાં થયાં છે નીરજો.

પ્રકટયા. ૧૩

દીધો માર્ગ ચાલ્યા ઉતરીરે લોલ,

પહોંચ્યા શ્રીનંદ દરબાર જો;

સુતા દીકા સહુ સાથનેરે લોલ,

મનમાં કીધો છે વિચાર જો.

પ્રકટયા. ૧૪

શ્રીજશોદાજીની ગોદમારે લોલ,

ચોઢાડ્યા શ્રીગિરીધર લાલ જો;

કન્યા લલ પાછા વળ્યારે લોલ,

જો જો પ્રભુજીના ખ્યાલ જો.

પ્રકટયા. ૧૫

જગ્યાં જસોદાજી તે સમેરે લોલ,

નિરખ્યા શ્રીસુંદર શ્યામ જો;

નંદ અતિ ઘણું હરખીયારે લોલ,

આખ્યાં છે રત્ન કેરાં દાન જો.

પ્રકટયા. ૧૬

ઘેર ઘેર તોરણ બાંધીયારે લોલ,

માનિની મંગળ ગાય જો;

સહુ વળ ઉમગ્યો પ્રેમથુરે લોલ,

આનંદ ઉત્સવ થાય જો,

પ્રકટયા. ૧૭

હલધર દહી ધૃત દુધની રે લોલ,

મચી છે તહાં કાંઈ કીચ જો;

તાળી પડે ને ફરે કુંદડીરે લોલ,
નાચે છે સડે નર નારજો.

પ્રકટયા. ૧૮

બ્રહ્મા મહાદેવ મુનિ દેવતા રે લોલ,
બોલે છે જય જયકાર જો;

દેવનાં તે દુદંભી વાગીયાં રે લોલ,
વરસે છે કુમુદ અપાર જો.

પ્રકટયા. ૧૯

એ મુખ શોભા શી કહું રે લોલ,
કહેતાં ન આવે પાર જો,

શ્રીવલ્લભચરણ પ્રતાપશુરે લોલ.

વલ્લભદાસ જય બલિધાર જો.

પ્રકટયા. ૨૦

ધોળ ૩૪ મું.

વજની શોભા હું શી કહું, નંદ ઘેર આનંદ ઉપજ્યો;
પ્રકટયા શ્રીગિરિધરલાલ (૨) ટેક. વજની. ૧
નોખત વાગેરે નવરંગી, સોહે રાજદ્વાર;

ટોડલે તોરણ બાંધીયાં, ઝુમખ ઝલકેછે ગોખ. વજની. ૨
દીપક જોતી જળહળે, પુરી મેઢ્યાં છે ગોખ;

ઉત્સાહે ભર્યા આંગણાં, ઉપમા હરિને હાથ. વજની. ૩
બાવનચંદન ઘોરિઘોરિ, પુરખા મોતીના ચોક;

નાનું સરખું ગોકળીયું, આયાં રૂડાં નંદજીનાં રાજ. ૪
કહેતી નગરીમાં નીસર્યાં, સાથે હલધર વીર;

વહેતી નગરીમાં નીસરી, આનેસરખો શુંગર. વજની. ૫

ગિરિધર ગાયો ચરાવતા, સુંદર જમુનાને તીર;
માધવદાસની વિનતિ, આયો વજમારેવાસ. વજની. ૬

ધોલ ૩૫ મું

સાચા સંબંધી શ્રીગોકુલ ક્યારે જશું,
આપણા બે બેલડીએવળગીશ્રીજમુનાજીમાંનાહીશું. ૧
શ્રીગોકુલીઆનીગલીએગલીએ, ગુણુગોવિંદનાગાઈશું. ૨
શ્રીગિરિધારીઅલબેલાબેધ, મનચિંતવ્યાલાહલકાવશું. ૩
શ્રીલીમનાઠાકેરનેજઈલેટીશું, સદાસોહાગીથાશું. ૪

ધોલ ૩૬ મું.

શ્રીબાલકૃષ્ણલાલ તમ શું લેહેલાગી;
મારે તમ સરિખા નહીં કોઈ લય લવની લાગી. ૧
મારા પ્રાણુ તણા આધાર અલગા રહેશેમાં;
બહાલા છોરે હૈયાના હાર કોઈને કહેશેમાં. ૨
હું તો રૂપ તમારાં બેઠને, રીઝી રંગ રસિયા;
મારે તમ સરિખા નવ કોઈ, મારે મન વસીયા. ૩
મારા કુટુંબ સહીત દર્શન તમારાં મેં કીધાં;
બહાલા તમે મટાક્યા તાપ દર્શન બહુ દીધાં. ૪
હું ચરણકમલની દાસી, ચિત્ત ચરણે રાખું;
મેં તો ખાધી તમારી આશ બીજે નવ જાયું. ૫
મારી વિનવ્રી સાંભળે નાથ તો તમને કહીએ,
અમને આપે મનમાં વાસ તમ શરણે રહીએ. ૬

નાહીએ શ્રીજીનાનાં નીર નિત્ય દર્શન કરીએ,
એમ કહે છે વલ્લભદાસ ભવોભવ તરીએ. ૭

*શ્રીમહાપ્રભુજીના પ્રાકટયનું ધોલ.

ધોલ ૩૭ મું.

શ્રીલક્ષ્મણુ ઘેર આજરે વધામણા;	
પ્રકટયા શ્રી વલ્લભરાયરે,	
સૈયર સૌ દીજીએ વધામણા.	૧
પ્રથમે શ્રીનંદ ઘેર પ્રકટીયા વધામણા,	
દ્વિતીયે દ્વિજવર અવતારરે.	સૈયર૦ ૨
પંદરસે પાંત્રીસ સંવતે વધામણા,	
મધ્યાન સમે સુખ રાસરે.	સૈયર૦ ૩
વૈશાખ વદી એકાદશી વધામણા,	
સુભ નક્ષત્ર શુભ વારરે.	સૈયર૦ ૪
અંપારણ્ય સોહામણા વધામણા,	
અગ્નિનો કુંડ ધન્ય ધન્ય રે.	સૈયર૦ ૫
ખાળ સ્વરૂપ મધ્ય કુંડમાં વધામણા,	
ચરણ અંગુષ્ઠ સુખ માંયરે.	સૈયર૦ ૬

* શ્રીસુરતવાળાં શ્રીજીસોદા ખેડીજી કૃત.

- દેવનાં તે દુંદુભી વાગીયાં વધામણા;
પુંપની વૃષ્ટિ થાય રે. સૈયર૦ ૭
- માતે દીધા તાતના ઉછંગમાં વધામણા,
વત્યો છે જય જય કારરે, સૈયર૦ ૮
- શ્રીલક્ષ્મણ તાત આનંદીયા વધામણા,
હરખ્યા શ્રીઈલંભાળ માત રે. સૈયર૦ ૯
- ધાઈને તે નંદ ઘેર આવીયા વધામણા,
નાળ વધેરવાને કાજરે. સૈયર૦ ૧૦
- ધાઈને તે પુત્ર લીધા ગોદમાં વધામણા,
મુખ ચુંબન છુટી દુધ ધારરે. સૈયર૦ ૧૧
- શ્રીજીનો કેસરી ઉપરણો વધામણા,
કઠીને ચર્વિત ઓગાળ રે. સૈયર૦ ૧૨
- રત્ન જડીત કેરે પાલણે વધામણા,
મુક્તાવે શ્રીઈલંભાળ માત રે. સૈયર૦ ૧૩
- નંદ જશોદાળ આવીયાં વધામણા,
ગોપી ગ્વાલ સકલ સમાજરે. સૈયર૦ ૧૪
- એક નાચેને ફરે કુંદડી વધામણા,
ગોરસની મચીયેલ કીચરે. સૈયર૦ ૧૫
- એક ગાયેને સર્વે ઝીલતા વધામણા,
મંગલ વધાઈ રસાલ રે. સૈયર૦ ૧૬
- કદલીના સ્થંભ રોપાવીયા વધામણા,
તોરણ બાંધ્યા છે દ્વારરે. સૈયર૦ ૧૭

મોતીના ચોક પુરાવીયા વધામણા,
 કુંકુમ કેસર સાસ રે. સૈયર૦ ૧૮
 નામકરણ ગર્ગમુતી કર્યો વધામણા,
 શ્રીવલ્લભ આચાર્ય સુખરાસ રે. સૈયર૦ ૧૯
 નામ સમર્પણ આપીયાં વધામણા,
 કર ગ્રહી સોંપ્યા છે નિજ નાથ રે. સૈયર૦ ૨૦
 ગુઢ સ્વરૂપ નિજ સ્વામિનિ વધામણા,
 નર દેહ ધરી છે અમ કાજ રે. સૈયર૦ ૨૧
 અંગીકૃત જન સર્વે જાણશે વધામણા,
 વિસુખને એ રસ દુર રે. સૈયર૦ ૨૨
 અમૃત કલ્પવૃક્ષ દુમ ફળ્યો વધામણા,
 શાખા પત્ર ફળ રસ રૂપરે. સૈયર૦ ૨૩
 આપ સેવેને સેવા શિખવે વધામણા,
 શૃંગાર ભોગ પ્રકાર રે. સૈયર૦ ૨૪
 આપ ચરણ રજ કીંકરિ વધામણા,
 જન્મો જન્મની દાસ રે. સૈયર૦ ૨૫
 ગાય શિખે ને સાંભળે વધામણા,
 હોળે શ્રીવજ્રમા વાસ રે. સૈયર૦ ૨૬

ધોલ ૩૮ મું.

જે જે લાલ ગોવર્દનધારી, સુંદર રૂપાં નામજી; ટેક.
 શ્રીપુરુષોત્તમ પ્રકટ થયા, શ્રીવિકલ રૂપ નિધાનજી. ૧

ટોળે મળી સર્વે તાણીને, સભેની સોળે શૃંગારજી;
 થાળ ભરી મુકતાફેને, વધાવો શ્રીવલ્લભલાલજી. ૨
 વધાવીને શ્રીમુખ નિર્જો, નીમીષ ન અળગાં થાઓજી;
 પ્રેમમુધારસ પીઓરે પદાણી, હળીમળીમંગળગાઓજી; ૩
 શ્રીવજ્રમુંદરીજીના જીવણ વહાલા, સેવકના મુખકંદજી;
 ખત્રીસમાં એકો નહીં ઓછું, સોળ કળા મુખચંદજી. ૪
 શ્રીવલ્લભ મુત જે વહાલા કરિયે, તો ભવસાગર તરીઓજી;
 અન્ય દેવ ઉપાસના તજીએ, તો વર વિઠલ વરીઓજી. ૫
 તન મન ધન સમર્પણ કરીએ, વૈષ્ણવને અનુસરીઓજી;
 માધવદાસ એટલું માગે, શ્રીગોકુળમાં અવતરીઓજી. ૬

ધોલ ૩૧ મું.

શ્રીવલ્લભ વિઠલ હરિનજાણ્યા, તેણે સર્વસ્વ ખોચુંરે; ટેક.
 શું લાવ્યા શું લઈને જાશે. વારંવાર વહેવાયા રે;
 પુષ્ટિમાર્ગમાં જે જન આવ્યા, વિશ્વાસે ના વળગ્યારે. ૧
 સેવાનું ફક્ત સેવા થાશે, ઋતુ પ્રમાણે મેવા રે;
 સંપત પ્રમાણે સમર્પિ લેઈએ, તેનું નામ તે સેવારે. ૨
 સેવા કરશે ને પાખંડ ધરશે, તે અથડાતા મરશે રે;
 ભાવ વિના જે ભક્તિ કરશે, તે પથ્થર કેમ તરશેરે, ૩
 મીઠું ખાલે ને આચરણ ખોટાં, તેને તે ખળ કહીયેરે;
 માધવદાસ એટલું માગે છે, તેહનો સંગ ના કરીયેરે. ૪

ધોલ ૪૦ મું.

કૃષ્ણ કહેતાં શું એસે નાણું, મૂર્ખ તુંને કૃષ્ણ કહેતાં શું
એસે નાણું; ટેક.

મીથ્યાલવરીમનગમતી કરે છે, તેમાં નહિં ઠામ ઠેકાણું. ૧
દામનુંકામ નહીં પરિશ્રમ, ગાતાં ગોવિંદ ગુણ ગાણું. ૨
કિંચિત શ્રમને લાભ ઘણેરો, નહિં કોઈ એહ સમાણું. ૩
ખાતોન હોયતો નખળો કહું તુંને, જોડયે ખરોરનું સાણું. ૪
હરિ ભજતાંતુંને આળસ આવે ભવભટકણુ નિશવડાણું. ૫
કો દહાડો તુંને કોલીન થવું જો, કૃષ્ણકીર્તનમુખ આણું. ૬
મલુ સ્મરણુ વિના ભવ ન તરાયે, હું નિચેકરીને જાણું. ૭
જનદયોકહેહરિભજનમનમહારા, ફરીનહિમળેઆટાણું. ૮

ધોલ ૪૧ મું.

કૃષ્ણ કામધેનુ દુઝે હમારે,
નિત્ય અમૃત રસ પીજેરે;
નિત્ય અમૃત રસ પીજે હો રસીયા,
નિત્ય અમૃત રસ પીજેરે. કૃષ્ણ ૦ ૧

ખાણુ ખરચને ચારો ન માગે,
એનો દોહનારો દુઃખીયો ન થાયે રે;
અરણુ ન રહે કોઈ હમારા કુળમાં,
વાણે મરી નવ જાય રે. કૃષ્ણ ૦ ૨

ખારાં ખાટાં ને તીખાં બીજાં,
 અવરન રસ શું જાણે રે;
 જુગના જીવણુ જુગતે જોગવે,
 દહીં દુધ ઘૂત આપે રે. — કૃષ્ણ ૩
 આંખે છે આંજણી ને મોંઢે છે મુંજણી,
 તોય કહેતી ગાય જોડી રે;
 વહ્નલના સ્વામિ પ્રભુ રસિક શીરોમણી,
 ભવનાં બંધન કાપે રે. — કૃષ્ણ ૪

શૃંગાર સમે ગવાનુ ધોલ.

ધોલ ૪૨ મું.

વાંકે અંખોડે શ્રીનાથજીને, સુંદર સ્યામ સ્વરૂપ;
 શ્રીવહ્નલ સુત સેવા કરે, એ શ્રીગોકુલના ભુપ. ૧
 પાધ બાંધે બહાલો જરકશી, ને સુંદર વાઘા સાર;
 પટકા છે પચરંગના, સજા તે સોળે શૃંગાર. ૨
 કેસરી તિલક સોહામણાં, તાસિકા વિશ્વાધાર;
 ચીબુકની અતિ કાન્તિ છે, કંઠે મોતીના હાર. ૩
 હડપચીએ હીરલો ભગમગે, એમના તેજતણે નહિપાર;

અધર ખીંબ એ રસીક છે, અળકે તે જોત પ્રકાશ. ૪
 બાહે બાબુબંધ બેરબા, હરિના ખીટલીઆળા કેશ;
 નિરખ્યાને વળી નિરખશું, એ નોપાર ન પામે શેષ. ૫
 કાળી બાબુએ ગિરિવર ધર્યો, જમણેા કટી મધ્યભાગ;
 કૃપા કરો શ્રીનાથજી, મારાં હૈડાં ટાઢાં થાય. ૬
 પાયે ઘુઘરી રણુઅણે, મોજડીએ મોતીની હાર;
 કૃપા કરો શ્રીનાથજી, બાલિહારી માધવદાસ. ૭
 માધવદાસ માગે સદા, મહાઈં માગ્યું આપો મહારાજ;
 વળી વળી કહું વિનતી, મને આપો શ્રીનજમાં વાસ. ૮

ધોળ ૪૨ મું.

ઉમા રહો તો કહું એક વાતડી.	શ્રીનાથજી;
તમ માટે ગાળી છે મેં તો જાતડી.	શ્રીનાથજી. ૧
જે દહાડે મળ્યા હતા વૃંદાવનમાં.	શ્રીનાથજી;
તે દહાડાની તાલાવેલી તનમાં	શ્રીનાથજી. ૨
શ્રીનાથજી જોયાના મને કોડરે.	શ્રીનાથજી;
પુરી મહારા મન કેરી આશરે.	શ્રીનાથજી. ૩
હસો છો મધુઈં વાંકું જોધને.	શ્રીનાથજી;
નયનને કટાક્ષે મહારાં મન મોહીને.	શ્રીનાથજી; ૪
ક્ષણક્ષણ કાણુકારા વાગે કાનમાં.	શ્રીનાથજી;
ઘરમાં જાઉં ને ગાઉં તાનમાં.	શ્રીનાથજી. ૫

ચિત્ત ચોટતું નથી ઘરકામમાં.	શ્રીનાથજી;
ઘેલી ઘેલી કહે છે ગોકુલ ગામમાં.	શ્રીનાથજી. ૬
કહેનારાં કહે છે પ્રભુ માથે છો ધણી.	શ્રીનાથજી;
વહાલના સ્વામી હું દાસી તમતણી.	શ્રીનાથજી. ૭
ત્રિતડી કરીએ તો હવે પાળીએ.	શ્રીનાથજી;
શરણે આવે તેને તારીએ.	શ્રીનાથજી. ૮
પુરો મહારા મન કેરી આશરે.	શ્રીનાથજી;
શરણે આવ્યો છું તમ દાસરે.	શ્રીનાથજી. ૯
ભવોભવ પાર ઉતરીએ.	શ્રીનાથજી;
ખલિહારી જાય માધવદાસરે.	શ્રીનાથજી. ૧૦

ઘોઠ ૪૪ મું.

કાંકરોલીનારે વાસી, તેનો વહાલા મુજને કીધી દાસી. ૧
 પુર્વજન્મનીરે પ્રીને, તે રસ માણું રંગ રીતે. ૨
 નિર્ભય થઈનેરે નાચું, શ્રીવજ્રભુષણજીને જોઈને રાચું. ૩
 એ વિના ખીજું સર્વે કાચું, નિગમ કહેછે એછે સાચું. ૪
 દયા કરીછેરે દયાળે, કૃપા કરી પ્રભુ જીવપર બાળે. ૫
 મહાસુખપામ્યારેજેતાં, વહાલેમારે મટકણુભાગ્યાંગોથાં. ૬
 તર્યાનું ઠેકાણુંરે એછે, દાસ મનોહર નિરખી કહેછે. ૭

શ્રીચોરાશી વૈષ્ણવનું ધોલ.

(અધીખાનજી કૃત.)

* ધોલ ૪૫ મું.

શ્રીવિઠલવર નીત પ્રતી ગાઉ,
જાહી વિધિ શ્રીવૃંદાવન પાઉ;
શ્રીવલ્લભ પ્રભુકો કહે પ્રણામ,
સુમરો શ્રીગિરવર ધર નામ. ટેક૦

સુમરો શ્રીગિરવર ધરણવરનિત શરણુશ્રીવલ્લભહરિ,
શ્રી વિઠલેશ કૃપાલ સાગર ચરણુ રજ મસ્તક ધરિ. ૧
અખ ગાયહો નિજ જનકે ગુણ સૂચીપત્ર પ્રકટ કરો,
નિજભક્ત ચોરાસી લાયે અખ નામ તિનકો ઉચ્ચરો. ૨
અખ હરસાની દાસ દામોદર કહો હું એક પ્રથમહી,
રૂઢણુદાસ મેઘત ગાય કે સુખ પાયકે આનંદ સહી. ૩
કન્નોજમે એક દાસદામોદર સંમલવારહિ સુખ લહો,
એક ૪૫ઠનાભ ત્રિશાલપ્રતિ કવિ કોનકો સમતા કહો. ૪
પરધુનાથ તુલસાજીપાર્વતીકે ગુણ કહો ચિત્ત લાયકે,
એક વ્રામદાસજી ખડે ભિતરી ખા લસતવરજો ચાયકે. ૫
તહાંશેઠ ૧૦પુરૂષોત્તમ કહો ૧૧ગોપાલ બેટા ૧૨કમણી,

* મુળ પુરૂષના સગમાં ગવાય છે.

તહાં સારસ્વતએક ૧૩રામદાસજી કહો ૧૪ અમાક્ષત્રાણિ.૬
 સુમરો ૧૫ગદાધરદાસ ૧૬વેણીદાસ ૧૭માધવદાસકો,
 ૧૮હરિવંશપાઠકળનીચે ૧૯ગજનધાવન ૨૦ગોવિંદદાસકો.
 જહાં બ્રહ્મચારીદાસ ૨૧નારાયણ શ્રી મહાવનમે વસે,
 તહાંશેઠ ૨૨દીનકરદાસકાયસ્થદાસ ૨૩દીનકરજગલસે. ૮
 કાયસ્થ ૨૪સુકુંદહી સુમરીએ જીસુકુંદ સાગર જીતકિયો,
 કહિયે જલોટા ૨૫પ્રભુદાસહિ એક મન નિચે દીયો. ૯
 સિદ્ધાનંદ વાસી ભક્ત ઉત્કટ ભાટ એક ૨૬પ્રભુદાસહે,
 ક્ષત્રીજી ૨૭પુરૂષોત્તમદાસ શોભીત રાજવાટ નીવાસહે. ૧૦
 કાયસ્થ ખરનો ૨૮ત્રિપુરદાસહિ ભક્ત રતન ઉદારહે,
 જેખલ ૨૯પુરણમદ્દશોભીત ૩૦ભદ્રેન્દ્રદાસ કુભારહે. ૧૧
 કહે ભટ્ટ ૩૧માધો કાશિમરી લીખી જિન સુખોધીની,
 ખરનો ૩૨ગુસાંઈદાસ કે ગુણ દયાસાગર વર્ધિની. ૧૨
 ૩૩પદ્મા જી રાવલ ખરનેહો જોશી કહો ૩૪પુરૂષોત્તમ,
 ૩૫જગન્નાથ જોશીસુમરિહોંશ્રી ૩૬રામદાસજી ઉત્તમ. ૧૩
 ૩૭ગોવિંદ દુવે ખેરાલુકે ૩૮કૃષ્ણદાસ અધીકારી કહો,
 પ્રોહિતજીમીરાંખાઈકોભજ ૩૯રામદાસહિ સુખલહો. ૧૪
 ૪૦બુલ્લા જીમિશ્ર સારસ્વત એક ૪૧રામાનંદ પંડિતભનો.
 એક ૪૨વિષ્ણુ ૪૩વેણીદાસછીપા ૪૪જીયાદાસ કૃપાધનો. ૧૫
 ૪૫ભગવાનદાસ સિધાતરા ૪૬કવિરાજ ભાટખડે ભયે,
 લલુએક ૪૭પુરૂષોત્તમમહામતી ધીરજ અનવસરસચે. ૧૬
 અખ કહો શ્રી ૪૮ગોપાલદાસજી નરોડા બકે છંદ હે,

ચોર ક્ષત્રી એકળુ શેઠ ચોપડા ૪૯જનાર્દન આનંદહે. ૧૭
 એક ભાટ ૫૦નારાયણ કહો મથુરા વસે આનંદ ભરે,
 શ્રીમદનગોપાલ પ્રકટ નારાયણ સદનહિમે અવતરે. ૧૮
 નાગરૂક સ્વામિ પ્રરમ કહીયે પરદેવાકપુર બીરાજહી,
 લલિતલાલ ત્રિભંગ સુર્તિ મોંદસો જહાં રાજહી. ૧૯
 ક્ષત્રી ૫૩કનૈયાલાલ ૫૪નરહરિદાસ પ્રાણણ વરનિયે,
 શ્લોક ૫૫ઉત્તમદાસ કહિ ૫૬હરિદાસ પુષ્કરણાં કહિયે. ૨૦
 સુનો અબ ચોહાણુ મહે એક ૫૭રામદાસ કહવાવહિ,
 પ્રથમ ખાદા ૫૮ખાદરાયણ ભટ્ટ ૫૯મોહન ભાવહિ. ૨૧
 ૬૦રાજ દુવે ૬૧માધોદુવે દે વિપ્ર ઉતકે સંગ વસે,
 વ્યાસ ૬૨રાણુદાસ પીતાંબર સુકુટમણિરસમય રસે. ૨૨
 ૬૩ગોપાલદાસમજવાશી જટાધારી મહા અનુભવ ભરે,
 ૬૪ગોરજ સમરાધ કહો નંદલાલ જન રસમય ઢરે. ૨૩
 કહી ૬૫સૂર ૬૬પરમાનંદ છકડા ૬૭ચાસુદેવ વખાણિયે,
 ૬૮ખામાળુ વેણી ૬૯કૃષ્ણ ૭૦ભદ્રદાસકે ગુણુગાનિયે. ૨૪
 ૭૧ભાગોળુક્ષત્રાણીકહોએક ૭૨અચ્યુત ૭૩આનંદદાસહે,
 દુબેળુ ૭૪અચ્યુતદાસ દ્વિજવર હારચરણુ વિશ્વાસહે. ૨૫
 ૭૫આનંદ ૭૬વિશ્વંસેરદાસ ૭૭ચામસુતારકેગુણુગાધયે,
 વાસી અડેલ સદા નિરંતર સુંદર હરિ મન લાધયે. ૨૬
 દીવાન ઠઠાકો ૭૮નારાયણદાસ પ્રગટ લુહાણુહે,
 માતા કહિયે સિંહાનંદ ૭૯ક્ષત્રાણિપુત્રવત્સલ ગાનહે. ૨૭
 કહે ૮૦સંતદાસમહાવિરકાઆસકાનિત્યગિરિધરનસો,

વાચાનંદ વ્રજગતાનંદદ્વિજવરદીન કુલહરિશરણુસો, ૨૮
 વકુલનદાસ મહા રસમત્ત જન પ્રભુ સો સચી,
 વક્રબલુદાસ ગોવાલ કહિયે જન ગૌ નાહરતેં બચી. ૨૯
 એ ભક્ત ચોરાશી બળે તખ શ્યામ શ્યામા ગાઈયે,
 વિનતી સુની અલિદીનકી વ્રજવાસ કબધેં પાઈયે. ૩૦
 અખ જાત દીન ખીતે સખેં મેરી આશ કબધો પૂરહી,
 કે દીન આ જગમાંઝ નીશદીન ત્રાસહિંમેં ઘુજહીં. ૩૧
 યે ભક્ત જનસોં હેત તુમસોં તાહી છિન પ્રભુ જાનહો,
 જખ દીનકો ગિરિરાજ વૃંદા વિપુનકે સુખ સાનિહો. ૩૨

શ્રીચોરાશી વૈષ્ણવનું ધોલ.

ધોલ ૪૬ મું.

પ્રથમ રમડું શ્રીવદલા શ્રીવીકલેશ જો,
 એમના ચરણ કમળની રજ મરતક ધડું;
 જાશે મારા જન્મ તણા કલેશજો,
 ચોરાશી વૈષ્ણવના ગુણ ગાઈયે પ્રેમમું. ટેક. ૧
 શ્રીદામોદરદાસ હરસાણી પ્રભુ પાસે રહેતા,
 એમને શ્રીવદલા કહેતા દમલા નામ જો;

તારા સાડા આ માર્ગ મકટ કર્યો,
 એવી રીતે શ્રીમુખથી કહેતા આપજો. ૨
 કૃષ્ણદાસ મેઘન તે આજ્ઞા પાળતા,
 શ્રીવદલબના તો મનની જાણે વાત જો;
 ગંગાસાગર તરીને મુરમુર લાવ્યા જો,
 રાતે રાતે શ્રીમહાપ્રભુજીને આરોગ્યાવ્યા જો;
 ત્રણ વસ્તુ શ્રીમહાપ્રભુજી પાસે માગી સહિ,
 એ વસ્તુનાં આપ્યાં છે વરદાન જો. ૩
 સંભરવાલા દામોદરદાસ ક્ષત્ર કહીએ,
 એમને માથે શ્રીદ્વારકાનાથજી ખીરાજો જો;
 વિવિધ ભાતની સામગ્રી ઉજવલ કરી,
 પ્રીત કરીને નિત્યપ્રતિ ધરતા ભોગ જો. ૪
 પદ્મનાભદાસે સેવ્યા શ્રીમથુરેશજી,
 ભાવ કરીને છેલા ધરતા ભોગ જો;
 પ્રેમ કરીને આરોગ્યા બહુ સ્વાદથી,
 જો જો વસ્તુનાં નામ લઈને ભોગ ધરતા જો;
 તે તે વસ્તુનાં સ્વાદ મહાપ્રસાદમાં આવતો જો. ૫
 પદ્મનાભદાસની બેટી તુલસા જાણુજો,
 એક સમે એક વૈષ્ણવ આવ્યા ઘેર જો;
 તેને મહાપ્રસાદ લેવરાવી બહુ આદર કર્યો,
 ભગવત્સમરણ કરતા બેઠે કરજોડ જો. ૬
 પદ્મનાભદાસના સુતનાં પાર્વતી વહુ,

શ્રીઠાકોરજીની સેવા કરતા રીતે ભાતે જો;
 એમના પુત્ર રઘુનાથદાસને જાણુજો,
 શાસ્ત્ર લાણીને આવ્યા શ્રીગોકુળ માંહજો. ૭
 રજોક્ષત્રાણી શ્રીબાલકૃષ્ણજીને સેવતાં,
 સામગ્રી કરીને શ્રીહરિને ભોગ ધરાવતાં જો;
 શ્રીમહાપ્રભુજી નીત્યે આરોગતા,
 એમને શ્રીવલ્લભે કીધાં સેવા યોગ્ય જો. ૮
 શેઠ પુરૂષોત્તમદાસ ક્ષત્રિ કાશીમાં રહેતા સદા;
 શ્રીમદનમોહનજીને ખાવન બીડાં આરોગાવતા જો;
 શ્રીમહાપ્રભુજીએ નામ દેવાની આજ્ઞા કરી,
 પહેલો નંદ મહોત્સવ એમને ઘેરથી માન્યો જો. ૯
 શેઠ પુરૂષોત્તમની બેટી કહાણે રૂક્મણી,
 કાર્તિકી ન્હાવાને શેઠ પુરૂષોત્તમદાસને પુછ્યું જો;
 સામગ્રી કરીને શ્રીહરિને ભોગ ધરાવતાં,
 ગંગાજી સરખાં તીર્થ મનમાં ન લાવ્યાં જો. ૧૦
 શેઠ પુરૂષોત્તમદાસના બેટા ગોપાલદાસ જાણુજો,
 શ્રીમદનમોહનજી સાનુભાવ જણાવતા જો;
 એમના મુખથકી શ્રીમદનમોહનજી ઉચ્ચારતા,
 રાતે રાતે શ્રીઠાકોરજી હુંકારી દેતા જો. ૧૧
 સારસ્વત બ્રાહ્મણ રામદાસને જાણુજો,
 એમને તાંતીવાલોને દ્રવ્ય દેધને પાછા લીધાં;
 શ્રીનવનીત ત્રિયાજીએ વાણીયાનું દેવું આપીયું,

જલબીડા કંઈ લેતા અપરશ માંદા જો. ૧૨
 સારસ્વત બ્રાહ્મણ ગદાધરદાસને જાણજો,
 એમને માથે શ્રીમદનમોહનજી બીરાજો જો;
 ગૌર તનને ચતુર્ભુજ સ્વરૂપ સોહામણા,
 જલછાણિને સમે સમે લોગ ધરતા જો. ૧૩
 વૈષ્ણવ કહીએ વેણીદાસ માધવદાસ બે ભાઈજો,
 ગદાધરદાસે ભક્તિ આપી પ્રેમશુ;
 એમના આશિરવાદથી થાયછે વૈષ્ણવરાજજો. ૧૪
 હરિવંશ પાઠક છે બનારસના વાસીજો;
 ધધાને અર્થે રહેતા પાટણ ગામમાં;
 ડોલ બુલાવવાને આવ્યા પોતાને ઘેર જો. ૧૫
 ગોવિંદદાસ ભલા છે થાનેશ્વરનાવાસી જો,
 શ્રીજીની સેવા પહોંચીને ઘેર આવતા;
 રસોઈ કરીને ઘરમાં પ્રસાદ લેતાજો. ૧૬
 અમા ક્ષત્રાણી વૈષ્ણવ છે બહુ ભાવિક જો,
 શ્રીહાકોરજીની સેવા કરીને સુખ માનતા;
 બે પુત્રનો શોક મનમાં ન લાવ્યાં જો. ૧૭
 ગજજનધાવને શ્રીનવનીતપ્રિયાજીને રીઝવ્યાં,
 ભાત ભાતનીપ્રભુ સાથે ક્રિંકા કરતાં જો;
 સાચી પ્રીતે શ્રીહરીને મન ભાવીયાં. ૧૮
 મહાવનમાં એક નારણદાસ બ્રહ્મચારી જો,
 શ્રીગોકુલચંદ્રમાજીને ખીર ધરતા પ્રીતશુ;

ઘાસ ધોઈને ગાયોને ખંવરાવતા જો,
 જ્યાં જસે ત્યાં દ્રવ્યના દગડા થાય જો;
 બેટીને કહે બગાડ કાઢી નાંખોજો ૧૯
 મહાવનમાં એક વૈષ્ણવ છે ક્ષત્રાણી જો,
 શ્રીજમુનાજી નહાવાને નિત્યે આવતાં;
 ચાર સ્વરૂપ એમને ત્યાંથી પ્રાપ્ત થયાં જો. ૨૦
 જીઆદાસમુરીલો ક્ષત્રિ સાર જો,
 ચાર પહોર શ્રીલાલિતેશજીની સેવા કરી;
 દેહે દોડીને આવ્યા લીલા માંદા જો. ૨૧
 દેવાકપુર ખત્રી કડા ગામના વાસી જો,
 શ્રીલલિતત્રિલગીને સેવ્યા બહુ રસ રીતશું;
 એ વૈષ્ણવ મહા કહિએ પ્રેમી પુરાજો. ૨૨
 વૈષ્ણવ કહીએ એકજ દીનકર શેઠજો,
 કથા સાંભળવા ઉપર એમને રૂચી ઘણી;
 શ્રીમહાપ્રભુજીએ એમને શ્રોતા કીધા જો. ૨૩
 દિનકર મુકુંદદાસ કાયસ્થ કહિએ જો,
 મુખોશ્રીધિનીજી માંહે પ્રવેશ ઘણો;
 એતો ચરણકમળમાં દંઠ આશરો કરી રહેતાજો. ૨૪
 પ્રભુદાસ જલોટા ક્ષત્રિ સીંહાનંદના વાસીજો,
 એમને માથે મદનશ્રીમોહનજી ખીરાજતા;
 દહીં લઈને મુક્તિ આહીરને આપી જો. ૨૫
 પ્રભુદાસ ભાટ તે સિંહાનંદના વાસીજો,

શ્રીઠાકોરજીની સેવા કરીને સુખ માનતા;
 પ્રથોદક તીર્થ તુચ્છ કરીને માન્યા જો. ૨૬
 પુરુષોત્તમદાસ તે રહેતા આગ્રા માંહે જો.
 એમને ઘેર શ્રીગુસાંઈજી સદાએ પધારતા;
 કૃપા કરીને લોજન કરતા ત્યાંય જો.
 ત્રિપુરદાસ કાયસ્થ શેરગઢના વાસીજો,
 શ્રીગોવર્દનનાથજીને પીઠ દધને નવ ચાલતા;
 એમની રંગીન પ્રભુજીએ કીધી અંગીકારજો. ૧૯
 પૂરણમલ ક્ષત્રી અંબાલાના વાસી જો,
 એમને સ્વમામાં શ્રીનાથજીએ આજ્ઞા કરી;
 શ્રીગોવર્દન ઉપર મંદિર મારાં કરજોજો. ૨૯
 જાદવેન્દ્રદાસ પ્રજાપતી તે બહુ બલવંત જો,
 શ્રીગુસાંઈજીએ ૧નીમ જોદવાની આજ્ઞા કરી;
 અઢી પહોર રાતમાં જોદી કરી તૈયાર જો. ૩૦
 ગુસાંઈદાસ તે સારસ્વત બ્રાહ્મણ કહીએ જો,
 એ તેના ઉપર શ્રીમહાપ્રભુજીએ કૃપા કરી;
 શ્રીઠાકોરજીનાં સ્વરૂપ પધરાવીને આપ્યાં જો. ૩૧
 માધ બટ્ટ તે કાશ્મીરના વાસી જો,
 એમણે શ્રીમહાપ્રભુજીની શ્રીસુખની કથા સુણી;
 શ્રીસુખોધીનીજી લખતા અવળે પગલેજો. ૩૨
 વાંસવાડાના કહીએ ગોપાળદાસ જો,

ધર્મશાળા બંધાવી ઘરને બારણે,
વૈષ્ણવ ઉતરે ને ભગવદ્ વાર્તા થાય જો. ૩૩

પદ્મારાવળ સાચોરા બ્રાહ્મણ કહીએ જો,
એ ગોપાલદાસની સંગે બહુ વૈષ્ણવ થયા;
શ્રીમહાપ્રભુજીએ ચંદન ચરણામૃત આપ્યાં જો. ૩૪
પુરુષોત્તમ જોશી સાચોરા બ્રાહ્મણ કહીએ જો,
એ ઉજ્જન પદ્મારાવળને ઘેર આવતા;

કૃષ્ણભટે બહુ આદર કરીને બોલાવ્યા જો. ૩૫
જગન્નાથ જોશી સાચોરા બ્રાહ્મણ ખેરાલુના વાસીજો;
એક દીવસ એમના મન માંહે આવિ ગયું;
શ્રીકાકેરજી કેમ વાઘા પહેરીને આરોગે જો. ૩૬
જગન્નાથ જોશીની માતા વૈષ્ણવ કહીએ જો,
બે સુતને શ્રીમહાપ્રભુજી પાસે મોકલ્યા;
સેવક થઈને આવ્યા પોતાને ઘેર જો. ૩૭

નરહર જોશી સાચોરા બ્રાહ્મણ,
શ્રીજગન્નાથરાયજી જાતા જો;
એક વૃક્ષ તળે જઈને રસોઈઓ તૈયાર કરી,
શ્રીકાકેરજીએ રોટી માગી લીધી જો. ૩૮
રાણાબ્યાસ સાચોરા બ્રાહ્મણ, ગોધરાગામનાવાસીજો;
શ્રીમહાપ્રભુજીને ત્યાં જઈ સેવક થયા,
એક રજપુતાણીના સત નાખ્યા ઉતારી જો. ૩૯
રામદાસ સાચોરા બ્રાહ્મણ રાજનગરના વાસીજો,

શ્રીમહાપ્રભુજીએ સેવા સોંપી ચરણની;
 તે પધરાવીને આબ્યા પોતાને ઘેર જો. ૪૦
 ગોવિંદ દેવે સાચોરા આહ્વાણ,
 એમનું મન વિગ્રહ બહુ રહેતું જો;
 શ્રીમહાપ્રભુજીએ નવરત્ન પાઠ લાણાવીયા,
 તે શિષ્યાથી સેવામાં ચિત્ત રહેતું જો. ૪૧
 સાચોરા આહ્વાણ રાજદુવેને માધવદુવે બે ભાઈજો,
 એમની કૃપાથી બીજા બે વૈષ્ણવ થયા;
 એમનાં દુઃખ એક ક્ષણમાં નાંખ્યાં કાપી જો. ૪૨
 ઉત્તમ રસોકદાસ સાચોરા આહ્વાણ,
 શ્રીજીના લીતરીયા જો, સૌ સેવકને ઘીલણ પીરસતા;
 સૌ સેવક એમને મહેતાજી કહી બોલાવતાજો. ૪૩
 ઈશ્વરદુવે સાચોરા આહ્વાણ શ્રીજીના રસોધઆજો,
 શ્રીમહાપ્રભુજી પાસે એવું માગીયું;
 આપ ઉપર મને કુભાવ કદી ન આવે જો. ૪૪
 છકડા વાસુદેવ સારસ્વત આહ્વાણ કહિએ જો,
 શ્રીમહાપ્રભુજીની *હાંડવધ લેધને ચાલતા;
 વળી હાકેમ સાથે ચુક્ર કરીને જીત્યા જો. ૪૫
 બાબાવેણુને કૃષ્ણદાસ ગગરીઆ કહિએ જો,
 એક પદ ગાઈને લીલામાં પ્રવેશ કર્યો;
 બદવદાસ ખવાસે સેવા કરી દેહ છોડી જો. ૪૬

* એક છાંનો બોલો.

જગતાનંદ તે સારસ્વત બ્રાહ્મણ,
 થાનેશ્વરના વાસી જો;
 સરસ્વતી ઉપર કથા કહેવાને બેસતા,
 શ્રીમહાપ્રભુજીએ એમને વૈષ્ણવ કીધા જો. ૪૭
 આનંદદાસ વિશ્વંભરદાસ, ક્ષત્રિવૈષ્ણવછે બેભાઈજો;
 તે ભગવત્વાર્તા કરતા એકાંતે બેસી;
 બીચ બીચમાં શ્રીઠાકોરજી હુંકારી દેતાજો. ૪૮
 એક બ્રાહ્મણી વૈષ્ણવ અડેલમાંહી રહેતી જો,
 એમના ઉપર શ્રીમહાપ્રભુજીએ કૃપા કરી;
 એમને માથે શ્રીબાલકૃષ્ણજી પધરાવ્યા જો. ૪૯
 વૈષ્ણવ ક્ષત્રાણિ ચરખો કાંતિને રહેતા જો,
 લાઢવા કરીને મંદીરમાં ઉંચા ધર્યા,
 તે શ્રીબાલકૃષ્ણજી તત્ક્ષણુ લઈ આરોગ્યા જો. ૫૦
 સિદ્ધાનંદનાં સાસુ વહુ ક્ષત્રાણિ,
 ગોરજા ને સમરાઈ જો,
 એમને માથે શ્રીદામોદરરાયજી ખીરાજતા,
 સાચી પ્રીત કરીને વહુ સાથે રમણુ કીધાં જો. ૫૧
 શ્રીરૂક્મણી વહુજીની ખવાસણી કૃષ્ણદાસી જો.
 શ્રીવલ્લભ તો પ્રકટયા તે એમને કહે;
 શ્રીગોકુલનાથજી ધરીઆં એમનાં નામ જો. ૫૨
 બુદ્ધામીશ્રમ સારસ્વત બ્રાહ્મણ પશ્ચિમદેશના વાસીજો,
 ક્ષત્રી યજ્ઞમાનને હરિવંશ સંભળાવીયા;

તે સાંભળ્યાથી પુત્ર થયો તત્કાળ જો. ૫૩
 રામદાસ મીરાંના પ્રોહીત, મેવાડમાં રહેતા જો,
 મત્તિ છોડીને બીજે ગામ જઈને રહ્યા;
 મીરાંનાં મુખ કોઈ દહાડો નવ જોયાં જો. ૫૪
 બીજા રામદાસ રજપુત તે ચોહાણ જો,
 શ્રીગિરિરાજની કંદરામાં રહેતા સદા;
 શ્રીમહાપ્રભુજીએ શ્રીજીની સેવા સોંપી જો. ૫૫
 ત્રીજા રામદાસ પંડિત થાનેશ્વરના વાસી જો,
 વૈષ્ણવ અપરાધે શ્રીમહાપ્રભુજીએ ત્યાગ કર્યો
 વચનવાળા શ્રીનાથજીએ નવ છોડ્યા જો. ૫૬
 વિષ્ણુદાસ છીપા શ્રીગુસાંઈજીની સેવા કરતા જો,
 વાદ કરતા પંડિત પાછા વાળીયા;
 શ્રીમહાપ્રભુજીની કૃપાથી સમર્થ ભારે જો. ૫૭
 જીવણદાસ કપુર ક્ષત્રી શીહાનંદના વાસી જો,
 રસોઈ કરતાં ઘટા ઉઠી વરસાદની;
 શ્રીમહાપ્રભુજીની આજુ દેઈને રોકી જો. ૫૮
 ભગવાનદાસ તે સારસ્વતપ્રાસાણ હાજીપુરનાવાસીજો;
 એમને ઘેર શ્રીગુસાંઈજી સદા પધારતા;
 ચરણ પાદુકાની સેવા કરતા પ્રીતે જો. ૫૯
 બીજા ભગવાનદાસ શ્રીજીના ભીતરીઆ જો;
 બાહ્યોગની સામગ્રી કરતા ભાવશૂં;
 શ્રીમહાપ્રભુજીએ શ્રીજીની સેવા સોંપીજો. ૬૦

અચ્યુતદાસ સનોડીયા બ્રાહ્મણ,
 માનસી ગંગા ઉપર રહેતા જો;
 શ્રીરિરિરાજની હંડવતી પરિક્રમા ત્રણવાર કરી,
 સેવા સ્મરણ કરતા નિશાદીન સાર જો. ૬૧
 બીજા અચ્યુતદાસ ગૌડબ્રાહ્મણ મહોદ્યાસ ગવદિકહીએ જો.
 એમના માથે શ્રીમદનમોહનજી બીરાજતા;
 હવે બીરાજે શ્રીનાથજીની પાસે જો. ૬૨
 ત્રીજા અચ્યુતદાસ સારસ્વત બ્રાહ્મણ,
 કડા ગામના વાસી જો,
 શ્રીમહાપ્રભુજીની સાથે પૃથ્વી પરિક્રમા ત્રણવાર કરી,
 એમને માથે બીરાજે ચરણાવિંદની સેવા જો. ૬૩
 નારાયણદાસ તે દેશાધીપતીના ચાકર કહીએ જો,
 શ્રીમહાપ્રભુજીના દર્શનની આરતિ ઘણી;
 એમને ચાકરકહેય એાલઈઆ, શ્રીગોકુલજયએ જો. ૬૪
 બીજા નારાયણદાસ મથુરાજીના વાસી જો,
 એમના સ્વમમાં શ્રીમદનમોહનજીએ આજ્ઞા કરી;
 શ્રીકૃંદાવનની ભુમીમાંથી કાઢો જો. ૬૫
 ત્રીજા નારાયણદાસ હવાણા નગરકંઠાના વાસી જો,
 જે બ્રાહ્મણ વૈષ્ણવને કન્યાદાન દેવાને દ્રવ્ય આપીયાં;
 ત્યારે બાંધીઆનેથી છુટીને લેર આવ્યા જો. ૬૬
 શીલાનંદમાં એક વૈષ્ણવ છે હવાણી જો,
 શાક લેવાને શ્રીકાકોરજી પોકારતા;

*તોતરી કરીરે રોટી ધરતા બોમ જો. ૬૭
 દામોદરદાસ કાયસ્થ એમની સ્ત્રી વીરાંબાઈ;
 શેરગઢના વાસી જો,
 એમને માથે શ્રીકપુરરાયજી ખીરાજતા;
 શ્રીકાકોરજીની આજ્ઞા થકી સુવાવડમાં સેવા કરી,
 શુદ્ધ થયા ત્વારે અપરશ કઠી નાંખી જો. ૬૮
 શીહાનંદના સ્ત્રી પુરખ રહેતા આગ્રા માંહે જો,
 સાંકડી જગ્યાને માટે એ બહાર સુતા;
 મોહ વરસતાં પલળતાં એ બેઠે જણાં,
 શ્રીકાકોરજીએ ઘરમાં બોલાવીને લીધાં જો. ૬૯
 એક સુતારને એક અન્ય માગીનો સંગ હતો,
 એ સુતારને એક વૈષ્ણુનો સત્સંગ થયો;
 પુર્ણ પુરૂષોત્તમ જાણીને શરણે આવ્યા જો. ૭૦
 કવિલઘુ પુરૂષોત્તમદાસ કવિતમાં બહુ બળવંતાજો,
 એ કવિત કરીને શ્રીજીને શુભાવતા;
 શ્રીમહાપ્રભુજીના કવિતપાણું બહુ કરતા જો. ૭૧
 કવિ રાજ ભાટ તે ત્રણ ભાઈ છે વૈષ્ણુવ જો,
 શ્રીમહાપ્રભુજીને શ્રીગોવર્દનનાથજી;
 એક કરીને જાણતા,
 એ સ્વરૂપના કવિત લેખા કરતા જો, ૭૨
 ગોપાળદાસ તે ઈસાહાના વાસી જો,

ચોખરા કરીને બહુ રીતે ગાયા જો;
 તે સુણીને શ્રીમહાપ્રભુજી પ્રસન્ન થયા,
 એવી રીતના બહુ છંદ બનાવ્યા જો, ૭૩
 જનાર્દનદાસ ચોપડા ક્ષત્રી શ્રીગોકુલમાં આવ્યાજો,
 શ્રીમહાપ્રભુજીનાં અલૌકિક દર્શન થયાં,
 પુણી પુરુષોત્તમ જાણીને શરણે આવ્યા જો. ૭૪
 નરહરદાસ જોષી ગોડીઆ બ્રાહ્મણ;
 શ્રીમદનમોહનજીની સેવા કરતા જો,
 એમની દેહ થાકી એનીવાર,
 શ્રીગુસાંઈજીને ઘેર પધરાવીયા;
 હવે બીરાજો શ્રીગોકુલચંદ્રમાજીની પાસે જો. ૭૫
 ગરૂડસ્વામી બ્રાહ્મણ શ્રીવૃંદાવનમાં રહેતા જો.
 એમના સ્વપ્નામાં શ્રીકાકેરજીએ જગાવીયા,
 તમે શ્રીમહાપ્રભુજીને શરણે જાઓ જો.
 કનૈયાલાલ ક્ષત્રી રહેતા આગ્રા માંહે જો.
 શ્રીમહાપ્રભુજીની પાસેથી સર્વે ગ્રંથ લખીયા;
 શ્રીગુસાંઈજીએમની પાસેથી સર્વે ગ્રંથ શિખ્યાજો. ૭૬
 માણેકચંદ સદુપાડે ભવાનીઅન્ધારગામમાં રહેતાજો,
 નરોબાઈ દુધ લઈને શ્રીનાથજીને આરોગાવતાં;
 શ્રીમહાપ્રભુએ અચ્યુ તે દુધ માગી લીધું જો. ૭૮
 બાદરાયણદાસ બાલકૃષ્ણદાસ પુષ્કરણ બ્રાહ્મણ,
 મેરળી ગામમાં રહેતા જો,

શ્રીમહાપ્રભુજીની સાથે બહુવાર શ્રીદ્વારકાં ગયા;
 ૫૮ માસ રહીને આવ્યા પોતાને ઘેર જો. ૭૬
 નરહર સંન્યાસી ને વેણી કોઠરી વૈષ્ણવ કહિએજો,
 શ્રીમહાપ્રભુજીની સાથે શ્રીદ્વારકાં ગયા;
 શ્રીરણુછોડજીનાં દર્શન કરીને ઘેર આવ્યા જો. ૮૦
 ગોપાલદાસ જટાધારી કહીએ,
 શ્રીનાથજીની ખવાસી કરતા જો;
 એ અનુસરમાં પંખો કરતા ઉભા રહી,
 સેવા છોડીને પૃથ્વી પ્રદક્ષિણા સાડ દેહ છોડીજો. ૮૧
 કૃષ્ણદાસ તે સ્ત્રી પુરૂષ બે બ્રાહ્મણ વૈષ્ણવ કહીએજો,
 સ્ત્રી વાણીયાને સોંપીને વૈષ્ણવનું સમાધાન કર્યું;
 શ્રીકૃષ્ણનું સ્મરણ કરીને બેડ જન હરખ્યા જો. ૮૨
 સંતદાસ તે ચોપડા ક્ષત્રિ રહેતા આગ્રા માંહે જો,
 અષ્ટ પહોર એ પોથી લેઈને બેસતા;
 કોઈ ભગવદિ મળે ત્યારે ભગવત્વાર્તા કરતાજો. ૮૩
 સુંદરદાસ શ્રીમહાપ્રભુજીની સેવા કરતા જો,
 એમની સંજો માધવદાસ વૈષ્ણવ થયા;
 શ્રીમહાપ્રભુજીને પોતાને ઘેર પધરાવતા જો. ૮૪
 માવજીપટેલએમનીવીરજો સ્ત્રી રહેતા કલ્લજનમાંહેજો.
 એ બાર મહીનામાં બે વાર શ્રીગોકુલ આવતા;
 શ્રીમહાપ્રભુજીને શ્રીનાથજીનાં દર્શન કરતા જો, ૮૫
 ગોપાલદાસ તે નરોડાગામના મોટા ભગવદિ કહીએજો,

શ્રીમહાપ્રભુજીએ નામ દેવાની આજ્ઞા કરી;
 શ્રીનાથજીએ એમની અરીનાં જલ પાયાં જો, ૮૬
 સૂરદાસ એક બ્રાહ્મણુ વૈષ્ણુવલક્ષ્મી શિરોમણીરાજજો,
 સેવા લક્ષ પદ કરવારો સંકલ્પ કર્યો;

સૂરસાગર કરી શ્રીહરિના ગુણ ગાયા જો. ૮૭
 ગોપાલપરામાં એક વાણીઓ રહેતો,
 ઠઠા વિદ્યા બહુ કરતો જો,

સૂરદાસજીએ ક્ષમા કરીને વૈષ્ણુવ કર્યો;
 સાઠ વર્ષના થઈને શરણે આવ્યા જો. ૮૮

પરમાનંદદાસ કનોજીઆ બ્રાહ્મણુ,
 પરમ ભગવદ્દિ કહીયે જો,
 એકજલગરીઆવૈષ્ણુવનેસત્સંગએકવૈષ્ણુવનો થયો;
 સર્વેભાવથી પરમાનંદ સાગર ગાયા જો. ૮૯

કુંભનદાસતેગોડીયાબ્રાહ્મણુજમનાવતારમાંરહેતો જો,
 શ્રીગોવર્દ્ધનનાથજીના સખા થઈને સંગે રહ્યા;
 સખા ભાવે શ્રીહરિના ગુણ ગાયા જો. ૯૦

કુંભનદાસના સુત કૃષ્ણદાસ ગાયોની સેવા કરતા જો,
 સિંહથી ગાય છોડવીને પોતાની દેહ ત્યાગ કરી,
 શ્રીનાથજી આગળ ગાયોદોવરાવવાઆવીડિભાજો. ૯૧

કૃષ્ણદાસ અધિકારી કહીએ,
 એમને રસ લીધા ઘણી વહાલી જો,
 એ કીર્તન કરીને શીજીને સુણાવતા;

શ્રીગુસાંઈજીએ એમનો અપરાધ ક્ષમા કરીને,
રાખ્યા ચરણની સેવામાં જો. ૯૨

સકલ મનોરથ પ્રભુએ એમના પુર્ણ કર્યા,
મનવાંછીત ફળ આપ્યાં છે નિરધાર જો. ૯૩

ભાવ કરીને સર્વ ભગવદિના ગુણ ગાયા જો.

શ્રીગુરૂદેવની કૃપાથી મેં વર્ણવ્યા;
તેથી મારાં સર્વે સરીયાં કાજ જો.

ભક્ત સકલના ગુણ જશનો નહીં પાર જો,

ગાતાં મુણતાં દુષ્ટ ત આ તનનાં જશે;

આ મુખથી નિઃસે કહેજો વારંવાર જો. ૯૪

ભાવ કરીને ગાશે નરને નાર જો,

શ્રીવલ્લભ વીઠલ પ્રભુ એમને હૃદયે વસે;

નિજ લીલામાં તેને પ્રાપ્તિ થાય જો,

ઉચ નીચ જે ધરશે એમનાં દયાન જો;

ભવસાગરમાં તરવા તે સિદ્ધાંત છે,

હિત ચીત્ત કરી સાંભળશે ધરી કાંત જો. ૯૬

ચોરાશી વઢંબુવની લીલામાં એમની પાંતી જો,

તે માટે શ્રીમહાપ્રભુજીએ પ્રકટય કર્યા;

કલયુગ જીવને સુધારવા શ્રીનાથ જો. ૯૭

ભક્ત જનની શ્રીમહાપ્રભુજી પુરે આશ જો,

શ્રીજમુનાજી પાત સદા મુખથી કહે;

દાસ કહે મને આપો શ્રીનજમાં વાસ જો. ૯૮

ધોલ ૪૭ મું.

જ્યાંહાંને રે જોઈ ત્યાં સખી આરે,	
મહારા મળના વહાલા.	ટેક. ૧
વેદ પુરાણમાં લખીયા રે.	મહારા મ. ૨
પહેરો પીતાંબર પીળાં રે.	મહારા મ. ૩
મજ વનીતા મન મોહે રે.	મહારા મ. ૪
પાઘડીના પેચ નિહાળો રે.	મહારા મ. ૫
દર્પણ લલ્લ સુખ નિહાળો રે,	મહારા મ. ૬
જલ જમુનાળ તીરે રે.	મહારા મ. ૭
મહીડાંલુટયાંછે હલધરવિરે રે	મહારા મ. ૮
વૃંદાનનીવાટે રે.	મહારા મ. ૯
દાણુ માગો છો શેને માટે રે	મહારા મ. ૧૦
તમે તે ક્યાંથી પધાર્યા રે.	મહારા મ. ૧૧
મહારા માર્ગ વચ્ચે વસીયા રે.	મહારા મ. ૧૨
તમેતો સોળ સહસ્ર નારી વચ્ચે	ધરસીયારે. ૧૩
તોયે કહેવાયા પ્રહાર્યારી રે	મહારા મ. ૧૪
ગોકુલીએ ગૌધેનુચારીરે,	મહારા મ. ૧૫
તમે તો ક્યાંના દાણી રે.	મહારા મ. ૧૬
મહારી નવરંગ ચુંદડી તાંણીરે.	મહારા મ. ૧૭
માધવદાસ જાય ખલહારી રે.	મહારા મ. ૧૮
લીલા અતી કુંજ ખિહારી રે.	મહારા મ. ૧૯

ધોલ ૪૮ મું.

શ્રીવલ્લભ રાજકુમાર તમે કાંઈ કીધું રે,
 મહાઈ ચિત્ત વિત્ત ગોકુલનાથ હરીને લીધું રે. ૧
 ગિરિધારીએ વેલી કરી મને, આજ ન ભાવે અજરે;
 ધન્ય કુંવર શ્રીઅકાંતના જાયા,
 તેથી મોહું માઈ મન તમે કાંઈ કીધું રે. ૨
 લોભાણું લોભી રહ્યાં, ને નંદકુંવર રંગ રેલરે;
 રસીયા ઠાકોરલીમના, મહારી અરજ સુણો અલભલ તમે. ૩

ધોલ ૪૯ મું.

તેડી જાએ! તો અમારાં મન ઠરે,
 હું તો જોઉં શ્રીગોકુલની રીત રે;
 હું તો નૈણે નીરખું શ્રીનાથજી;
 છે પૂર્વ જન્મની પ્રિત રે. ૧
 ત્યાં તો સાત મંદિર સોહામણાં,
 ભવન ભવન વસે પ્રજનાથ રે;
 વસે શ્રીવલ્લભોચાર્યજીના લાડીલા,
 મહામહોદય સુનીવર હંસરે. ૨
 શ્રીવૃંદા તે વન રણીયામણું,
 સોહામણા ઠંકરાણીના ઘાટ રે;
 સોહામણી વામ વાલો વાંસળી,

શ્રીવૃંદા તે વનની કુંજમાં,
 એમાં કેમ ના સરજ્યા મોર રે;
 અમો હેલ કરત નંદલાલશું,
 નયણે નિર્જાત નંદ કીશોર રે. ૪
 હું તો વરેહ દર્શનની વ્યાકુળી,
 જર જરણુ મારી દેહરે;
 હું તો વહુ બેટીઓને પાચે પહું,
 નીલાળું શ્રીમુખ ચંદ્ર રે. ૫
 જેણે નયણે ના નિર્જ્યા શ્રીનાથજી,
 તેણે શાને ધરી આ દેહ રે;
 જેણે શ્રીગોવર્દન જોયા નહીં,
 તેનો સુનો ગયો સંસાર રે. ૬
 જેણે શ્રીવલ્લભ કુળ જાણ્યા નહીં,
 તેનો એળે ગયો અવતાર રે;
 ધીક્ર ધીક્ર પડ્યો આ દેહને,
 ના નાહો શ્રીજમુનાના નીર રે. ૭
 ધન્ય ધન્ય જીવન પ્રજવાસીનું,
 જેણે પ્રજમાં તે પુર્યા વાસ રે;
 કરબોડીને કંઈ વિનતી,
 ખલિહારી તે માધવદાસ રે. ૮

ઘોઠ ૫૦ મું.

- હરખે શ્રીનરદાસ નંદન ગાવુંજી,
શ્રીવિઠલનાથને વારણે જાવુંજી. ૧
- એમના તે નામ તણે મહિમાયજી,
સકળ અમંગળ અળગાં થાયજી. ૨
- વહાલે મારે પુષ્ટિનાં દીધાં દાનજી,
ટાળ્યાં ટાળ્યાં જીવ તણાં અજ્ઞાનજી. ૩
- કીધો કીધો મહા મ્હોટો ઉપકારજી,
દેવી તે જીવનો કીધો વિસ્તારજી. ૪
- મનકાતી આશા પુર્ણ કીધીજી,
શિક્ષા તે સેવા કરવાની દીધીજી. ૫
- મીટયો મીટયો અસુરતણે આવેશજી,
કીધો કીધો ભક્તિ તણે ઉપદેશજી. ૬
- જીવને જાણ સંબંધ કરાવ્યાંજી,
જે થકી પુરૂષોત્તમ મન ભાવ્યાંજી; ૭
- વાર્યા વાર્યા અન્ય આશ્રયે જીવ જાતાજી,
રાખ્યા રાખ્યા અસમર્પિ વસ્તુ ખાતાજી. ૮
- શ્રીમદ્ ભાગવત રૂપ પ્રકાશ્યુંજી,
તે થકી તત્ત્વ વેદનું ભાવ્યુંજી. ૯
- ખાંધી ખાંધી ભક્તિ સિંધુની સેતજી,
કીધું કીધું દેવી જીવનું હેતજી. ૧૦

સાત કુંવર તણા એ તાતજી,
શ્રીગોપીનાથજી કેરા એ બ્રાતજી. ૧૧

શ્રીઅકાંજના ગર્ભાતણા એ રત્નજી,
પધાર્યા છે ભક્તોનું કરવા જતજી. ૧૨

તે મણિ ભક્ત તણે શિર સોહીએજી,
નિર્જાતા નિજ જનનાં મન મોહીએજી. ૧૩

શ્રીમદ્દ વિઠ્ઠલના જે દાસજી,
તેમના તે પદરજની આશજી. ૧૪

વળી વળી એજ વિનતી કીજેજી,
દાસ રસિકને અભયપદ દીજેજી. ૧૫

ઘોઠ ૫૧ મું

શ્રીલક્ષ્મી સુતને હું નમું, ને કહું તે પ્રણામ;
વાણી તે સુજને આપજો, જેમ ગાળી જશવિસ્તાર. ૧
મનમાં તે આનંદ અતિ ઘણો, સુખડે કહ્યો નવ જાય;
કૃપા હોય જો તમ તણી, તો દાસ કંઈક ગાય. ૨
શ્રીલક્ષ્મણુ ભટ્ટજી તાત એમના, શ્રીધલંભાજી માત;
પ્રકટ લીલા તમતણી, સાંભળો કહું એક વાત, ૩
શ્રીલક્ષ્મણુ ભટ્ટજીના સ્વમામાં, શ્રીજી પધાર્યા ઘેર,
વિશ્વાધાર તમ ઘેર પ્રકટશે, તેની તે કરજો ઘેર. ૪
કાશીએ જાયો વેગે કરી, શ્રીધલંભાજી લેજો સાથ,
પુર્ણ પુરૂષોત્તમ પ્રકટશે, માર્ગમાં એ નાય. ૫

સાત વર્ષ આહીઆં રહો, તોએ ન પ્રકટ થાય;
 ગર્ભવંતાં દુઃખ પામશે શ્રીધલમાજી માય. ૬
 વચન લઈ માથે ચઢાવ્યું, પ્રભુ તમે કહો છો સત્ય;
 તમારું કહેવું સત્ય છે, અમારે ચાલવું નિરધાર. ૭
 ત્યાંથી વહાલોજી પધારીયા, માળા તે આપી બે,
 એક કઠી કંઠ ધરી, બીજી જપ કરવાની બેઠ. ૮
 ભક્તિ સુંદરીને ભાવ રૂપે, મણિકા એકસો આઠ;
 એ માળા નિત્યે ફેરવવી ગ્રંથનો કરવો પાઠ. ૯
 ઉપરણો શ્રીઅંગનો, શ્રીજીએ આપ્યો સાર,
 તે વસ્ત્ર લઈ ઓઢાડજો, બાલકને વળી ત્યાંય. ૧૦
 નેત્ર ઉઘાડીને જોયું, ત્યારે દીઠાં વસ્ત્ર અમુદ્ય;
 સ્વપ્નું અમારું સત્ય છે, હવે ચાલવું નિરધાર. ૧૧
 ત્યાંથી પ્રભુજી પધારીયા, ચંપારણ્ય રહું ગાઉ આર;
 રાતે રસોઈ ત્યાં કરી, મનમાં કર વિચાર. ૧૨
 શ્રીકૃષ્ણ શ્રીપ્રિયાજી બેઠ, સુંદરી સૌ સાથ;
 બેઠેએ દર્શન આપીયાં, મળી સ્વમામાં એ નાથ. ૧૩
 તંબોળ લઈ શ્રીપ્રિયાજીએ આપ્યું, જન્મલુટી બાળ;
 રસના વળશે તે તણી, બીજી વાણી તણે નહીં પાર. ૧૪
 પ્રાકટ્ય શ્રીવલ્લભદેવનું, આનંદ કહ્યો નવ જાય;
 દેવલોક દુંદુભી વાગીયાં, પુષ્પની વૃષ્ટી થાય. ૧૫
 પ્રકટ થઈ પ્રાકટ દીધાં, વળી આનંદ છે અપાર;
 નામ નિવેદન આપીને, કર્યો પુષ્ટિ અંગીકાર. ૧૬

સેવા વિવિધ કરી શિખવી, ભક્તની પુરી આશ;
 ભુગ ભુગ ભુવો મહારા વહાલમા જલિહારી તે
 માધવદાસ. ૧૭

ધોલ ૫૨ મું.

આપણે જઈએરે શ્રીગોકુલ ગામ સાહેલીરે,
 શ્રીજીને નિરખીએ.
 જીરે જીવતીનાં જીથ ટોળે મળ્યાં,
 ગોપીએ સજીઆરે નવસત શૃંગાર; સાહેલીરે. ૧
 ગોપી વેગે તે ચાલે ઉતાવળાં,
 જઈ જોઈએરે અનૂપમ નાથ; સાહેલીરે. ૨
 ગોપીએ કંચન થાળ કરે ગ્રહો,
 માંહી ભરિયારે મુકામકુળ સાર, સાહેલીરે. ૩
 મહારૂં મનરે મથુરાં ચિત્ત શ્રીગોકુલમાં,
 મહારો જીવડોરે રહ્યો શ્રીજીની પાસ. સાહેલીરે. ૪
 ગોપી ચરણ કમળ રજ લઈ રહ્યાં,
 વહાલો આપેરે અભયપદ દાન. સાહેલીરે. ૫
 ત્યાં તે સાત મંદિર સોજામથુનાં,
 ગોપી આજ્યાં રે ઠકરાણીને ઘાટ. સાહેલીરે. ૬
 મથુરાંજ્યાં તે વાજંત વાગીયાં,
 ગોકુલમારે ગડગડીઆં નિરાન. સાહેલીરે. ૭
 વારે ભઈ શ્રીવલ્લભ મુતને વારણે,

ખલિહારિરે જામ માધવદાસ;

સાહેલીરે. ૮

ધોલ ૫૩ મું.

આજ સખી વ્રજમાં તે આનંદ હુવારે,
 આપણા શ્રીનાથજીને જઈ જીવોરે. ૧
 જેને કાજે તલસંતા ખટુ દહાડીરે,
 તે દ્વાર મેઘ્યાં છે ઉઘાડીરે. ૨
 વ્રજ ત્રિયા વેગે કરો શૃંગારરે,
 પહેરોને નૌતમ મોતીના હારરે. ૩
 આવે છે વ્રજ સુંદરીનો વહાલોરે
 તેને તે નયણાં ભરિ નિહાળોરે. ૪
 માનિની હળીમળી મંગળ ગાયરે;
 માધવદાસ તે ખલિહારી જાયરે. ૫

ધોલ ૫૪ મું.

શ્રીગોકુલ ગામને ગાંદરે સાહેલીરે, આસી આકઝમાળ.
 શ્રીગુસાંધજી ગોકુલમાં પધારીયા સાહેલીરે. ટેક. ૧
 મંડપ છાયા મોગરે સાહેલીરે, મોતીના ચોક પુરાય. ૨
 તોરણાંધ્યાંખારણેસાહેલીરે, કદલિનાસ્થંભ રોપાય. ૩
 રંગીલીંગલીરળીયામણીસાહેલીરે, લીતરમીડ નમાય. ૪
 ગુજરાતી આવે મલપતા સાહેલીરે, વૈષ્ણવસોરઠ દેશ. ૫
 ગોકુલગામરળીઆમણું સાહેલીરે, જમુનાજીલહેરેજાય. ૬

વૃંદાવન સોહ્યામણું સાહેલીરે, ખંસીખટનો ચોક. ૭
માધવદાસ માગે સદા સાહેલીરે, શ્રીગોકુલમાંહી વાસ.૮

ધોલ ૫૫ મું.

શ્રીગોકુલગામ અતીશોભીતાં, શોભીતાં મંદિર માળીયાં;
ચોક ચીત્રામણુ શોભીતાં શોભીતાં જડિત્રને જળીયાં. ૧
મણિરે માણેકરથંભશોભીતા શોભીતા હીડોળા ખાટજી;
પાટી પચરંગી શોભીતી શોભીતા ઘુઘરીના ઘાટજી. ૨
ત્યાંહાંખિરાજેશ્રીવલ્લભરાજીયા, ભલીમળી વૈભવની જોડ;
આનંદ પ્રકટયો અતિ ઘણો, થઈછે કલ્યાણની કોટજી. ૩
ત્રજસુંદરિ વેગે વધાવાને આવે છે માંડવા માંહેજી;
કુંકુમ થાળરે કર ગ્રહી, મણિ સુકતાફળની જોડજી. ૪
પદ્મનિ પ્રેમશું જઈ પહોચ્યાં, જઈ જોયા પૂર્ણ પ્રભજી;
અગ્રીથકી પ્રભુપ્રકટીયા, વળીવળી કીધોછે શ્રમજી. ૫
શ્રીવલ્લભ ચણું જે તમે, તેઓની પુરી છે આરાજી;
માધવદાસની વિનતિ, રાખજો દઢ વિદ્યાસજી. ૬

ધોલ ૫૬ મું.

વાળે શ્રીવૃંદાવનવાંસળીરે, શ્રીગોકુલીએ સંભળાય,
સખી આજરે વાળે શ્રીવૃંદાવન વાંસળી. રેક. ૧
વાંસળી તે કેરી વેણુમાંજરે, ચીત્ત ઘણું અકળાય. ૨
શુદ્ધબુદ્ધ ભુલી સુંદરીજરે, ઘર તજી વન જાય. ૩

અવળાંતેઆલરણુ પહેરીયાંજીરે, અવળાંઓઢયાંછેચીર. ૪
 જીરે કરનાં તે કંકણુ જોડનાંજીરે, નેપુર ધરિયાં કાંન, પ
 નયણે તે સીંદુરસારીયાજીરે, કાજળ દીલડી લલાટ. ૬
 ગાયેનાં દોહન ચુકીયાંજીરે, વાંછડાં બાંધ્યાંછે બહાર. ૭
 ઘરનાંતે કામકાજ ચુકીયાંજીરે, રોતાં મેલ્યાં છે બાળ. ૮
 મેલ્યાંતે માતતાતઆતનેજીરે, મેલ્યાં પતિપુત્રપરિવાર. ૯
 આસોતે માસસોહામણોજીરે, સોહામણીશરદનીરાત. ૧૦
 માધવદાસના સ્વામિને વિનવુંજીરે,
 હારે વહાલે રંગે રમાડયાં છે રાસ. સખી આજ. ૧૧

ધોલ ૫૭ મું.

શ્રીગોકુળ જોવા સરખું રે રૂડા રસ રંગ ભર્યાં;
 એવા જોઈ જોઈ મનડાં હખર્યાંરે, ભાગ્યસૌભાગ્ય:ભર્યાં. ૧
 શ્રીજમુનાજી વહેછેરે, નિરખતાં મહારાં મન ઠર્યાં;
 એતો સદાનિરંતર રમણુકરેછેરે, ભક્તનાંકારજ સર્યાં. ૨
 શ્રીજમુનાજી નીર્મળ નાહાજોરે, અતિ અનુરાગીયાં;
 ભવોભવ ભય નીવારોરે, શીરપર ગાજ્યાં. ૩
 અંગીકૃતના કીધારે, વહાલે મારે દાન આપ્યાં;
 શ્રીગોકુળપતિ મહીમાભારીરે, શ્રીવલ્લભવર નામધર્યાં. ૪
 એવા પ્રભુ મંગળકારીરે, પ્રેમે અમો વરવર્યાં;
 મને વેગે આણ્યાં મોકલજોરે, પ્રભુ હું તમારી સેવા કહું. ૫
 કાંઈ કીંકરદાસ તમારોરે, ચરણ રજ શિષ્ય ધરું. શ્રીગો. ૭

ઘોઢ ૫૮ મું.

આવો મળો સાહેબડીજી, નિરખીએ નંદકુમાર;
 પ્રીતેશું પ્રભુજીનેનિરખીએજી, પુરૂષોત્તમપ્રાણુ આધાર. ૧
 સંગ સનેહે શોભીતાંજી, હીરા રત્ન જડાવ;
 વચ્ચોવચ ચુની જળકતીજી, રવીનો તેજ પ્રકાશ. ૨
 સર્વે સુંદરી ટોળે મળીજી, ઉભી છે નંદજીને દ્વાર;
 એક માગું તે આપજોજી, પુરો મારા મનડાના કોડ, ૩
 જે રે માગું તે આપજોજી, પુરોમુજ અમળાની આશ;
 માધવદાસ માગે સદાજી, શ્રીગોકુળ માંહી વાસ. ૪

ઘોઢ ૫૯ મું.

આવો મળો સાહેબડીજી, હૈડે હરખ ન માય;
 માંહોમાંહે વધામણાંજી, પ્રકટયા શ્રીવિકલરાય. ૧
 નવસતઆભરણુઅંગેસજ્યાંજી, ચાલ્યાંશ્રીવજનીનાર;
 અતિ આનંદ ઉમંગે ભર્યાંજી પોહોચ્યાંશ્રીવલ્લભદ્વાર. ૨
 ધન્ય ધન્ય શ્રીવલ્લભ ધણીજી, ધન્ય શ્રીઅઠાંજી માત;
 શ્રીગોકુળચંદ્ર પ્રકટીયાજી, શ્રીગોપીતાથજીના આત. ૩
 માગશર માસ સોહામણેજી, સોહામણે નોમીનો દીન;
 કૃષ્ણપક્ષે ઉડે હુવાજી, શ્રીગોકુલ માંહી રતન. ૪
 દ્વાપર માંહિ યોગખ્યાજી, હૈડે હતી હાસ;
 તે પ્રભુજી પધારીમાજી, પુરવા મનતા કાસ. ૫

રાત દીવસ સેવે સદાજી, બ્રહ્માદીક મહાધરા;
 દર્શન માત્ર પામે નહિજી, સ્વમાન્તર લવલેશ. ૬
 શેષ સહસ્ર સુખ સ્તુતિ કરેજી, નિગમ ન પામે પાર;
 તે પ્રભુજી પધારીયાજી, ટાળવા ભુમિનો ભાર. ૭
 સેવકને સુખ આપવાજી અખળાના આધાર;
 ઘેર ઘેર ઉત્સવ અતિ ઘણેજી, મોતીના ચોક પુરાય. ૮
 કેસર કુંકુમ છાંટણાંજી, તોરણ બાંધ્યાં દ્વાર;
 દેવીનાં દુઃખ ટાળવાજી, પ્રકટયા બીજી વાર. ૯
 વાજાંત્ર વાગે અતિ શોભતાંજી, વેણુતાલ મૃદંગ;
 માનિની મંગળ ગાયેજી, હૈયે ધરી ઉમંગ. ૧૦
 ગાયે ગીત સોહામણાંજી, પ્રકટયા શ્રીવિઠલનાથ;
 દાન આપે વિવિધ નણાંજી, ઉદાર શ્રીવલ્લભનાથ. ૧૧
 તૈલંગ તિલક ત્રિભુવન ધણીજી, શ્રીગોકુલપતી આધાર;
 બાંદીજન બહુયશ ભણેજી, ચીરાણુજીવો રાજકુમાર. ૧૨
 શ્રીવલ્લભજીના લાડીલાજી, શ્રીપદ્માવતી વહુજીના કંથ;
 ભગવદિ ભાવે ભેટતાજી, એવા અઢલક કંઠણાવંત. ૧૩
 વદનકમળઅવિલોકતાંજી, પહોંચી મારામનડાની આશ;
 માધવદાસ માગે સદાજી શ્રીગોકુલમાંહિ વાસ. ૧૪

ધોલ ૬૦ મું.

શ્રીવલ્લભ ઘેર પ્રકટીયા, શ્રીગોકુળનારે નાથ;
 એવા પ્રભુજીને નવ ઓળખ્યા, પછે ઘસશો બેઉ હાથ,

પ્રાણી પ્રાકૃત તેં શું કર્યું.

૧

પાખ્યો ઉત્તમ દેહ, જુગમાં જીવણ શ્રીનાથજી;
 નૈણે નીરખ્યા નહીં તે, કલિમાં કારણ શ્રીનાથજી. ૨
 પ્રાતઃસમે નવ ઉડીઓ નવ ગાયા ગુણુરે ગોવીંદ;
 મંગળા આરતિ ઉતારતાં, ન જોયાં શ્રીમુખચંદ્ર. પ્રા. ૩
 શ્રીમુખની શોભા શી કહું, મારે મુખ રસના છે એક;
 મનમથ દેખીને લાજીઓ, પાતાળે પેઠા જઈ શેષ. ૪
 કાને તે કુંડલ શોભીતાં, શિરપર શોભે છે પાદ;
 ઉપર ચંદ્રીકા મોરની, વેણી વાસુકી નાગ. પ્રાણી. ૫
 નૈણાં તમારાં શ્રીનાથજી, જોઈ જોઈ શું કરું વખાણ;
 જોતાં શુદ્ધશુદ્ધ ભુલી ગયો, હૈયામાં ઉપજ્યું છે હેત. ૬
 નાકે તે નકવેસર શોભીતાં, લલાટે તિલક રસાલ;
 તેપર સોહે અલકાવલી, લટકણ લટકે છે ભાલ. પ્રા. ૭
 અંધરની ઉપમા હું શી કહું, ચિત્રુક અલકે છે કાન્ત;
 કંઠે સોહે હાંસડી, ઉરગજ મોતીના હાર. પ્રાણી. ૮
 મોહન મોરલી વગાડતાં, કંઠે વૈજંતી માલ પ્રાણી. ૯
 બાંહે બાળુખંધ બેરખા, ફરકે કુમતાં ચાર;
 હાથમાં હેમની કદલી, પહોંચીછે હીરાજડાવ. પ્રા. ૧૦
 કોમળ કરપર ઝગમગે, રત્ન જડીતના ચોક;
 તાપર અનુપમ સુદ્રિકા, દેખી મોહ્યા ત્રેલોક. પ્રાણી. ૧૧
 બીજી શોભા હું શી કહું, નખશીખ હીરાના હાર;
 રવિશશી કોટીક વારણે, છબી ઉપર જાઉં બલિહાર. ૧૨

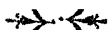
વામભુજએ ત્રિકુલેશ, લટકે ધરીયો ગિરિરાજ;
 ઈંદ્રતણામદમોડીઓ, સાર્યોવજજનનાં કાજ. પ્રાણી. ૧૩
 કહેડે સોહે કટીમેખળા, ઘુઘરી ઘમકે બેડ પાસ;
 કંચનવરણી છે કાછની, ચંદ્રપ્રકટયો આકાશ. પ્રાણી. ૧૪
 જુગલચરણે પેચીં જોડલાં, મોજડીયે મોતીની હાર;
 રમકઝમકવાગેરે ઘુઘરી, અણુવટ વીંછુવોરસાલ. પ્રા. ૧૫
 એવા પ્રભુજીને નવ ઓળખ્યા, નવકીધી હૈડામાં હામ;
 ભુતલ મધ્યે અવતર્યો, કરવા માતાને ભાર. પ્રાણી. ૧૬
 વજનીરજમાંલોટયોનહીં, નકીધાંશ્રીજમુનાજલપાન,
 મોહન મોરલી વગાડનાં; નવ કીધાં સન્મુખ કાન. ૧૭
 કાલિંદીને કાંકડે સુંદર જમુનાનો તિર;
 શ્રીગિરિધરગાયો ચરાવતા, નજોયાહળધરવીર. પ્રાણી. ૧૮
 સંકેત વનની શોભા ઘણી, ત્યાં પ્રભુ બેલે છે રાસ;
 એ સુખ અમળાને આપીએ, બલિહારી માધવદાસ. ૧૯

શ્રીમથુરેશજીનું ધોઢ.

(શ્રીસુરતવાળાં શ્રીજસોદા બેટીજ દુત.)

ધોઢ ૬૧ મું.

રસરૂપ રંગીલારે, શ્રીમથુરેશ કહું;
 ગુણ સાગર લીલારે, ચરણકમળમાં રહું. ૧
 ગાઉં પ્રેમ ભરીનેરે, પ્રેમરસ સીધું ભર્યો;
 થાઉં અંતર આતુરરે, ઇંદુ અજવાળાં કર્યો. ૨
 તેજ ત્રિભુવન કેરાં રે, ત્રજજનને પ્યારાં;
 કવિ વર્ણવે માંહેરે, લોચનના તારા. ૩
 ભુજાચાર બિરાજેરે, વર્ણવું શી શોભા;
 આયુક્ષ મહારાજેરે, જોતાં મન થાય લોભા. ૪
 પદ્મ પ્રાણપતિનારે, સુખે શ્રીસ્વામિનિજી જાણો;
 ગદા કહિએ કુમારીરે, શ્યામાજી મન આણો. ૫
 ચક્ર તેજ ચંદ્રાવળીનારે, શ્રતિરૂપા સંગે;
 સંગેશ્રીજસુના મહારાણીરે શ્યામસુંદર રંગે. ૬
 ગુપ્તભાવ અતિ મનમાંરે, કર ચિત ન હરખે;
 રસકુંજની લીલારે, પ્રેમ સહીત વરખે. ૭
 બીજભાવ પ્રસિદ્ધ છે રે, પદ્મજન તાપ હરે;

ગદા દુષ્ટ સંહારેરે, સુદર્શન રક્ષણુ કરે. ૮
 મહિમા છે અગણિતરે, શંખે ભક્ત કાજ સરે;
 ધ્યાન રાખે હૃદયમાં રે, સહેજે સંસાર તરે. ૯
 કાંઈક પ્રાકૃત જાણવુંરે, ત્યાં પ્રકટ થયા;
 મથુરેશ શ્યામળીયારે, સ્વરૂપ ન જાય કહ્યાં. ૧૦
 તેનેસમેશ્રીમહાપ્રભુરે, બિરાજેશ્રીજમુનાતીરે;
 ત્યાંતો તુટયો કરેડોરે, દીઠા શ્યામ શરીરે. ૧૧
 દોડીને પારો આવ્યારે, કહ્યું મારી સેવા કરો;
 શ્રીમહાપ્રભુહસીખોડ્યારે, નહાનુંતમેરૂપધરો. ૧૨
 સ્વરૂપ તાડ સમોવડરે, સેવા કેમ થાશે;
 કળિયુગના જીવથીરે કયાંલગી પહોંચાશે. ૧૩
 આવીગોદમાંબેઠારે, ચિણુકલગી આવ્યા ત્યારે;
 કૌતક ત્યાં લુહ્યારે, દીઠાંએવાંસ્વરૂપ જ્યારે. ૧૪
 પદ્મનાભદાસ કેરારે, મનોરથ પુર્ણ કર્યા;
 ચમત્કાર દેખાડ્યારે, ત્યારે એવાંરૂપ ધર્યાં. ૧૫
 ખીજું ચિન્હશ્રીઅંગમારે, ભાગ્યહોય તે જાણે;
 પ્રષ્ટિ ભક્તિની લીલારે, દૈવીજન જાણે. ૧૬
 જે કોઈ પ્રાકટ ગાશેરે, શ્રીમથુરેશ તાણું;
 તેના સકલ મનોરથરે, સર્વે પુર્ણ થાશે. ૧૭

શ્રીનવનીતપ્રિયજીનું ધોલ.

ધોલ ૬૨ મું.

સાખી.

નંદાલય નિજ ધામનાને, કરીયે દર્શન ચાલ;
બાલવિનોદ સોહાવતો, શ્રીનવનીત પ્રિયલાલ.

વણુ.

મુખ છબી લાગે મને પ્યારી શ્રીનવનીતલાલ. (૨)
મારા લાડીલા લાલની બલિહારી, શ્રીનવનીતલાલ. ૧
ધુધરવાળા કેસ ધુસર સીસપર સોહે,
અલકાવલી તિલક મન મોહે. શ્રીનવનીતલાલ. ૨
અરુણ કમળ નેત્રમાં અંજન ફેલ્યાં;
રૂદન કરી બહાર્યા છે રેલ્યાં. શ્રીનવનીતલાલ. ૩
પ્રમાણુમાં તે જુમખી તારાજેત બલકે.
નાસા બેસર મોતી લરકે. શ્રીનવનીતલાલ. ૪
નવનીત આરોગો મુખ કપોલ જલેસી,
યહ છબી મનડોમાં પેસી. શ્રીનવનીતલાલ. ૫
દુલરી હાંસ કંકુલા કંઠ લરકી શોખા ભારી,
કટી કીંકણી ધુધરીયાળી. શ્રીનવનીતલાલ. ૬
બાળુ કડાં પોંચી કુમકાંજ ફરકે,

નંદ જસોદાજી જોઈ હરખે. શ્રીનવનીતલાલ. ૭
 ચરણ કમળમાં નેપુર ઝળકારા,
 શ્રીનંદજસોદાજી નિરખેવારંવારા. શ્રીનવનીતલાલ. ૮
 શ્રીમદનમોહન શ્રીખાલકૃષ્ણલાલ;
 શ્રીનવનીતપ્રિયાજી રમે ખ્યાલ. શ્રીનવનીતલાલ. ૯
 રતન જડીત ચોકમાં ઘુદુર લીલા ખેલે,
 જુજન સુસન રમે મુખે મેલી. શ્રીનવનીતલાલ. ૧૦
 દુધના દંતુલી બીજ મુખમાંજ દીસે,
 કીલકી કીલકીને વહાલો હસે. શ્રીનવનીતલાલ. ૧૧
 બીજન પ્રકારે ભોગ આવે મુખ મોડી,
 શ્રીહસ્તકમળ વચ્ચે વચ્ચે ખોલે. શ્રીનવનીતલાલ. ૧૨
 આચમન કરાવતાં ધાર પકડવાને જાય.
 મુખ વસ્ત્ર કરી જે મુખ થાય. શ્રીનવનીતલાલ. ૧૩
 એક સ્વરૂપ શ્રીજસોદાજીની પાસ,
 એક સ્વરૂપે રમે રાસ. શ્રીનવનીતલાલ. ૧૪
 જગમોહન સીંધપોળ મન મોહે,
 કૃષ્ણ ભંડાર પરસતાં ત્યાંસોહે, શ્રીનવનીતલાલ. ૧૫
 આડે દર્શનમાં ભોગે આવે છે મુખે,
 સમર્થ શું વરણવી શકું મુખે. શ્રીનવનીતલાલ. ૧૬
 કૃષ્ણ કમળા બાળલીલા સહુ નિરખે,
 જન્મ સફળ કરી હરખે. શ્રીનવનીતલાલ. ૧૭

ધોલ ૬૩ મું.

સહુ સાધન બળભક્તિ શ્રીરાધાનાથની.
 પદ્મ પુરાણે વ્યાસે કથા વખાણીને;
 પાર્વતી પ્રત્યે શ્રીમહાદેવે કહી,
 તેનું વર્ણન કરી દેખાડું વાણીને. સહુ ૦ ૧
 પંથ જન્મ લગી ભજે અન્ય અવતારને,
 હય શ્રીવ ભક્તિ પછે થાય ઉદ્ધાવને;
 હય શ્રીવ ભક્તિ દશ જન્મ કર્યા પછે,
 નૃસિંહ ભક્તિ ઉદય અસ્ત તવ થાય ને. સહુ ૦ ૨
 સહસ્ર જન્મ લગી નરહરિ આરાધન કરે,
 પ્રકટ થાય શ્રીમદ્દનારાયણ ભક્તિને;
 કોટિ જન્મ લગી શ્રીમદ્દનારાયણને ભજે,
 તખ ઉપજે શ્રીરઘુપતિ આસક્તિને. સહુ ૦ ૩
 અનંત જન્મ લગી સેવે શ્રીરામને,
 તખ શ્રીકૃષ્ણ ભક્તિ થાય ઉત્પન્નને;
 તેમની પ્રાણવલ્લભ શ્રીરાણી રાધીકા,
 તેમના પદ પંકજ પછે લુબ્ધે મનને. સહુ ૦ ૪
 રોમાંચિત દગ્ધ થાય પદ સેવતાં.
 પ્રેમ લક્ષણા ભક્તિ કહાવે તેનું નામને;
 પણ જીવનું કહાપણ એમાં નથી કશું ચાલતું,
 એ કૃપા કેવળ કરૂણા બળ ઘનશ્યામને. સહુ ૦ ૫

કોટી જન્મલગી ધ્યાન સમાધિ તપ આચરે,
 કરતાં કરતાં ક્ષીણુ પાપ તબ થાય જો;
 શ્રીકૃષ્ણુ વિષે તે જનની ભક્તિ ઉપજો,
 એક પક્ષ પાણુ છયે શાસ્ત્ર ગવાયજો. સહુ ૬
 અંશ વિભુતિ કળાવેશ શ્રીકૃષ્ણુ તણાં;
 એ સર્વે અવતાર હરિ કહેવાય જો;
 જેમ દ્વિતીયાથી ચઢતિ કળા શશીમાં,
 નેસોરા કાષ્ટ શશીમાં સમાયજો. સહુ ૭
 જુગે જુગે શ્રીકૃષ્ણુ અવતાર પાણુ થાય છે,
 કલ્પ સારસ્વત પુરાણુ કૃષ્ણુ તે ન્યારાજો;
 શ્રીવલ્લભે સેવ્યા શ્રીમાગવત ભણ્યા,
 અદ્વૈતમતિ શું જાણે જીવ ગિયારાજો. સહુ ૮
 શ્રીજી જો ભક્તિવશ તે ભક્તિ સદા,
 આપો દયાને નિજ લહી શ્રીદેવજો;
 ભવોભવ મુજને એવે સાચે સંત કરો,
 સદા નિરંતર કહું ગોપીપતિની સેવા જો. સહુ ૯

રાસનો ગરવો.

ધોલ ૬૪ મું.

સખી શરદપુનમની રાતરે, સુંદર વેણુ વાજે. ૧

મારો વહાલોજી રમીયા રાસરે.	સુંદર. ૨
એના ઘુઘરવાળા કેશરે.	સુંદર. ૩
મારો વહાલોજી નટવર વંશરે.	સુંદર. ૪
ગોપી અતિ ઉતાવળાં આવેરે.	સુંદર. ૫
એતો આવીને ચરણે લાગેરે,	સુંદર. ૬
શ્રીવલ્લભ પ્રભુની પ્રીતરે.	સુંદર. ૭
અમને રાસ રમાડયા રંગ રીતરે.	સુંદર. ૮

સાખી.

કેમ આવ્યાં તમે કામીની, એમ બોલ્યા નંદકીશોર;
અર્ધ નિશાએ વનમાં, જે વેળાએ ચાલે ચોરરે.

કામિની કેમ આવ્યાં કેમ આવ્યાં,
આ વનમાં તે શુંછે કામરે, કામીની કેમ આવ્યાં. ૯

એમ બોલ્યા તે સુંદર શ્યામરે. કામીની. ૧૦

તમે ઘેર જાઓ ગોપીઓ ઘટેછેરે. કામીની. ૧૧

તમે વેગે જાઓ વેળા તો વટેછેરે. કામીની. ૧૨

આ ધર્મ તમારો લાગેરે. કામીની. ૧૩

સાખી લોકમાં તે લાંચછન લાગે રે. કામીની. ૧૪

શ્રીવલ્લભ પ્રભુજી એમ કહે છે રે. કામીની. ૧૫

શુભી સ્નેહ નિરધાર વહે છે રે. કામીની. ૧૬

સાખી.

તમે ત્રીલુવન તેડાવીને, તજાવ્યો સંસાર;
તમે તે વનમાં તેડાવીને, હવે કરો છો તિરસ્કારરે.

નંદજીના નંદલાલ નંદલાલા,
 તમારી ચાલ દેખી હુંતો છકીછુંરે. નંદજીના. ૧૭
 મારે વહાલું નથી તમ પાળે રે. નંદજીના. ૧૮
 અમે તજી છે કુળની લાજ રે, નંદજીના. ૧૯
 મારા વહાલાજી ચતુર સુજાણુરે, નંદજીના. ૨૦
 આપ્યાં આનંદ રસનાં દાનરે. નંદજીના. ૨૧
 શ્રીવલ્લભ પ્રભુને બલિહારરે. નંદજીના. ૨૨
 અમે આવ્યાં તમારે ચરણેરે. નંદજીના. ૨૩
 સાખી.

વચન સુણી વજનારનાં, થેઘ થેઘ રમીયા રાસ;
 રૂમઝૂમ વાગે ઘુઘરા, વજસુંદરીની પુરી આશરે.

ગિરિવર ગિરિધારી ગિરિધારી.

ફરતાં કામીની વચ્ચે વનમાળીરે.	ગિરિવર. ૨૪
સખી અન્યોઅન્ય લેછે તાળીરે.	ગિરિવર. ૨૫
ત્યાં જોવાને દેવતા આવ્યારે.	ગિરિવર. ૨૬
લઈ પુષ્પે પ્રભુને વધાવ્યારે.	ગિરિવર. ૨૭
શ્રીજમુનાજી વહે છે ગંભીરરે.	ગિરિવર. ૨૮
રહ્યા ચંદ્રમા શરદનો સ્થિરરે.	ગિરિવર. ૨૯
મુખે તા થેઘ તા થેઘ બાલેરે.	ગિરિવર. ૩૦
સહુ સુંદરીની સંગે ડોલેરે.	ગિરિવર. ૩૧
કોઈ સખીનો અધર રસ હુંટેરે.	ગિરિવર. ૩૨
વજવનિતાનો અમૃત રસ હુંટેરે.	ગિરિવર. ૩૩

મજ વલ્લભ પ્રભુને જોઈરે.

ગિરિવર. ૩૪

મહારૂં મનહું રહું છે મોહીરે.

ગિરિવર. ૩૫

સાખી.

ધન્ય ધન્ય વ્રજની ભુમિકા; ધન્ય ધન્ય વ્રજની નાર;
શ્યામ સંગ કીડા કરે, શું વર્ણવું લીલા અપારરે.

ધોલ ૬૫ મું.

ભુલમાં ભુલમાં ભુલમાં રે,

શ્રીવલ્લભ પ્રભુને હવે ભુલમાં;

સદા રમરો શ્રીવિઠલવર સુંદર,

પ્રભુ પ્રકટયા છે પ્રભ કુળમાં રે. શ્રીવલ્લભ. ૧

એકિના સાત કુંવર સુખદાતા,

વૈષ્ણવ સુધા અતુલમાં રે. શ્રીવલ્લભ. ૨

આધિક અધીક પ્રતાપ પ્રભુ પૂરણ,

લીલાપતિ અખંડ અમુલ્યમાં રે. શ્રીવલ્લભ. ૩

સહ શરણે જઈ સમર્પણ કીધું.

પામ્યો રસ અમૃત અધરમાં રે. શ્રીવલ્લભ. ૪

કંઈ કાલ વિત્યા હમણાં પદ પામ્યો,

હવે રહેને હરિની હજુરમાં રે. શ્રીવલ્લભ. ૫

પુષ્ટિમાર્ગ પરમ પુન્ય કરી પામ્યો,

હવે શું મોહો છું રંગકુંડમાં રે. શ્રીવલ્લભ. ૬

અમૃત રસ તુને અદશક આપ્યો,

ઢોળેછે શીદ હવે ધુળમાં રે. શ્રીવલ્લભ. ૭
 નિત્યપ્રતિ આનંદ સત્સંગ કરીયે,
 નમીયે શ્રીનંદ કીશોરમાં રે. શ્રીવલ્લભ. ૮
 દાસ ગોવર્દન અધમ તમારો,
 રાખો ચરણ રજનોરમાં રે. શ્રીવલ્લભ. ૯

ધોલ ૬૬ મું.

મારગડો મેલો માવળ ઘેર જાવું છે,
 મારે માથે મહીનું માટ ખોટી થાવું છે. ૧
 વહાલા પીયુ પંથ નિહાળશે, ઘેર જાવું છે,
 પાડોશણ પૂછશે વાત ખોટી થાવું છે. ૨
 વહાલા પ્રીત હશે તો આવશું ઘેર જાવું છે,
 હમણાં તો મેલો હાથ ખોટી થાવું છે. ૩
 વલ્લભના સ્વામી શ્યામળા ઘેર જાવું છે;
 મારે પૂર્વ જન્મનો સ્નેહ ખોટી થાવું છે. ૪

ધોલ ૬૭ મું.

આજ મારે આનંદ ઉર ન સમાયળ,
 પ્રકટયા શ્રીવલ્લભવર સકુમારળ. ૧
 ભુતળ ભાગ્ય તણો નહિ પારળ,
 દૈવિતે જીવનો કરવા ઉદ્ધારળ. ૨
 મંદીર માંહે તે ચોક્ક પુરાયળ,
 તોરણ ખારણીએ બંધાયળ. ૩

હુંએ કઈ વીધવીધના શૃંગારજી.
 હરખે તેડાવું તે સૈયર સાથજી, ૪
 નાચું ગાઉં તાળીને પાડું હાથજી,
 કોને કહું કહું તે નવ કહેવાયજી. ૫
 છબિપર જન રસીક બલિભયજી,
 આજ મારે આનંદ ઉર ન સમાયજી. ૬

શ્રીજગન્નાથજીનાશૃંગારનું ધોલ.

ધોલ ૬૮ મું.

શ્રીગુરૂ ગોવીંદને આરાધું પ્રેમે લાગુંજી પાય.
 બેઉ કરજોડીને વર્ણવું, દર્શન આપો મહારાજ;
 મહાઈં મન મોહું જગન્નાથજી. ટેક. ૧
 ઓડીસા ગામ સોહામણું, શ્રીજગન્નાથજીનો વાસ;
 ઘેરઘેરકુલની વાડીઓ, નાળીએરકેળોના બાગ.માઈં. ૨
 ચાર દરવાજાજી ચોકમાં મંડપ રચીયાજી થંભ;
 રામ દરવાજે લક્ષ્મી વસે, જાણીએ મુનમચંદ.માઈં. ૩
 પહેલીરે પોળમાં પેસતાં પતીત પાવન થાય;
 બીજી પોળમાં પેસતાં, બીરાજે રાય હાલ,
 નિત્ય નિત્ય કીર્તન ગવાય. મહાઈં મન. ૪

મજરે મંદિરની સોલા ઘણી, દીસે ઝાક ઝમાળ;
 ચંદરવારે કંદારના, લખીઆ દશ અવતાર;
 સોહીએ ચિત્રામણુ સાર. મહાર્ક મન. ૫
 અખાતે વઢરે સોલામણો, જગન્નાથજીનો વાસ;
 વિસામારે વૈળણુવતણા, પોઢયા શ્રીપુરૂષોત્તમરાયમાર્ક. ૬
 નૈણાં તમારાં જગન્નાથજી, જાણીએ કમળોની પાંખ,
 જોતાંનેશુક્યુક્યુવિસરી બળભદ્ર સૂર્ય ગનીખાંત. માર્ક. ૭
 કાને તે કુંડલ ઝગમગે લીલાવટ તલક જડાવ;
 અધર તબોલ રચી રહ્યાં, મુખપર જાળી બલિહાર. ૮
 કુલના મુગટને કુંડલ બન્યાં; કુલના બનીયાજી હાર;
 કુલના બાળુબંધ બેરખા, કુલના સોળે શુંગાર;
 કુલના ચોસેરા હાર. મહાર્ક મન. ૯
 કુલના જમા કુલની કાછની, કુલનાં કુમતાં ચાર;
 પીળાં પીતાંબર પહેરીયાં, કંઠે તુલસીના હાર. માર્ક. ૧૦
 કુલની તળાઈ કુલની પીછવાઈ, કુલનાં ચોસીકાં સાર;
 કુલનાંતે ગાલમસુરીયાં પોઢયા શ્રીપુરૂષોત્તમરાય. માર્ક. ૧૧
 શિર ઉપર સોહીએ પામરી, ઉપર કસબની કોર;
 વદન દિસે હરીનાં કુટકાં, જોતાં સરીયાંજી કામ માર્ક. ૧૨
 વરણા તે વરણી કીધી નહી, કીધું એકાકાર;
 નાનાંમોટાંને ગણ્યાંનહીં, પ્રસાદવરણ્યોન જાય. માર્ક. ૧૩
 હરખી નિરખીને બુલી પડું, કોને કહિયેજી વાત;
 વેરથીઆવું હુંતોએકલી, સન્મુખ થયા જગન્નાથ. ૧૪

શુભચંદનને કેવડો, મરવો મચ્છોડ;
 અરગળને અત્તર ઘણાં, કુલે કીધાં મદન. માંડ. ૧૫
 જેઠ માસ અસાડીલો શુદ્ધ પુનમચંદ;
 બેઉ વીર નહાવાને ઉતર્યા, આસન મેલ્યાં આભરણ. ૧૬
 જેઠ માસ અસાડીલો, શુદ્ધ પુનમચંદ;
 વાસો ત્યારે વસી રહ્યાં, ચંદન મેલ્યાં છાંય. માંડ. ૧૭
 કંચનના કળસ ભરાવીયા, માંહી નિર્મળ નીર;
 સોનાના કળસ ભરાવીયા, વિપ્ર લાવેછે નીર, માંડ. ૧૮
 વિપ્ર તે જળ ભરી લાવીયા, કર લીધાં શ્રીફળ;
 વાળંત્ર વાળં વાળીયાં, મુખે ખાંધ્યાં વસ્ત્ર. માંડ. ૧૯
 ઉજળાં વસ્ત્રના અંગુછા, સોહીએ શ્યામ શરીર;
 લાલ પીતાંબર પહેરીયાં, નવલી દક્ષણી ભાત;
 કમર કંચનના પાટ. મહાં મન. ૨૦
 નવા તે કુલજી નવરંગા, તેનું નવ જાણું નામ;
 લાલ તે કુલસોહામણાં, ધરીયાં હસ્તીનાં રૂપ. મહાં. ૨૧
 છપન્ન લોગ ત્યાં નીપજે, પહેલી ખીચડી સાર;
 શીરોપુરીને લાપસી, કંચન માલપુવા સાર. મહાં. ૨૨
 દુધપુરીને જલેખીઘણી, લાડવે ન આવેજી પાર;
 વહેઠમી પુકાને ઢોકળાં, પીઠાં આવેજી સાર. મહાં. ૨૩
 નાળીયેર કેળાં અતી ઘણાં, ભાઠા કોળાનું શાક;
 સાળદાળને ભાજીઘણી, અટકાદીવસને રાત. મહાં. ૨૪
 ચોળાં તે દહીં જમાવીયાં, ઘી તાવ્યાં તત્કાળ;

અગરના ધુપ ઉજેળીયા, દીપક કર્યા તત્કાળ. મહાફ. ૨૫
 તુલસી દળ સમર્પીયાં, જમીયા જાદવરાય;
 સોનાઝરીજમુનાજળેસરીઆચમનકરોને મહારાજ. ૨૬
 લવીંગ સોપારીને એલચી, બીડલે બાસઠ પાન;
 બીડલાંવાળ્યાંરેકપુરનાં, આખ્યાં લક્ષ્મીજીહાથ. મહાફ. ૨૭
 જમી કરીને ઉઠીયાં, આખ્યાં વજ મંદિર સાંચ;
 લક્ષ્મીજી સાથે ખોલ્યાંનહીં, સાધુને આખ્યાં દર્શન. ૨૮.
 પંડાએ પટ દેખાડીઓ, ધરીયા દશ અવતાર;
 પંદરદીવસગયાદોહિલા, સાધુનેઆખ્યાં દર્શન મહાફ. ૨૯
 અમાવાસ્યા દિનરે સોહામણાં, તેની શીતળ છાંચ;
 તેડયા તે કોઈના આવે નહીં, એવા જુગલ કિશોર. મહાફ.
 જત્રાજી હાથ જોડી રહ્યા, પંડયા પાડે છે સોર;
 શ્યામળાએ રથ શંગારિયા, લાલ ધજાજી સાર. મહાફ. ૩૧
 પરિક્રમારે પોતે કરી, પાઉધરીયાં શ્રીનાથ;
 ઇંદ્ર દમણની જત્રા, ચાલ્યા જાદવરાય. મહાફ. ૩૨
 સહુ કોઈને સાથે તેડીયાં, લક્ષ્મીજી નવ લીધાં સાથ;
 પશુ પક્ષીને પાવન કર્યાં, તેનાં સરીયાંજી કાજ મહાફ. ૩૩
 મહાકુંડમાં નહાઈને, મોરલી સમુદ્ર સાથ;
 ઇંદ્ર દમણમાં નહાઈને, ટાળ્યાં પરીઆનાં પાપ. મહાફ. ૩૪
 બીજે તે રથ ચલાવીયો, પાંચમે આખ્યાજી ત્યાંહ;
 સિંધપોળે રથ રાખીયો, વાજાં વાગેજી સાર. મહાફ. ૩૫
 દશમે રથ ચલાવીયો, તેરશે આખ્યાજી વેર;

સિંધપોળે રથ રાખીયો, લક્ષ્મીજીએ લીડયાં દ્વાર. મહાં.
 વળતાં તે બળભદ્ર બોલીયા, લક્ષ્મીજી ઉઘાડો દરબાર;
 ખારણે ઉભા જગન્નાથજી, ઈંદ્ર વરસેછે ધાર. મહાં. ૩૭
 વળતાં તે લક્ષ્મીજી બોલીયાં, સાંભળો બળભદ્ર જોક;
 મંદિર પધારો પોતાનાણા, ચલાવીશું દરબાર. મહાં. ૩૮
 પ્રસાદ તમથી ચાલે નહીં, ના ચાલે દરબાર;
 કાળાએમંધવઅમતણા, કાળાવિનાકોણુકરશેરાજ. મહાં
 વળતાં તે લક્ષ્મીજી બોલીયાં સાંભળો બળભદ્ર જોક;
 કાળોરેકપટીનધાવીયો, અમનેનવલીધાં સાથ. મહાં. ૪૦
 વળતાં તે જગન્નાથજી બોલીયા, સાંભળ શ્યામળો દેવ;
 મહોટાએમંધવઅમતણા, મહોટાબળભદ્રવીર. મહાં. ૪૧
 લજ્યા ને નેમની રાખી નહીં, સાથે સુભદ્રા બહેન;
 હરખીનેલક્ષ્મીજી ઢીયાં, હરખી ઉઘાડયાં દરબાર. મહાં.
 રત્નસિંહાસને પધરાવીયા, હરખી બેઠા જગન્નાથ;
 પહેલાંનેઆરતપોતેકરી, હરખી ઉઠયા જગન્નાથ. મહાં.
 વળતાંનેજગન્નાથજી બોલીયા, સાંભળો સાંભળો દેવ;
 પતિતપુરાવુંતમનાણાં, મિથ્યાશીદકરો વાર. મહાં. ૪૪
 મોહોરો આપું હું નો રોકડી, ઉઠો કરો શૃંગાર;
 પ્રહુમન પુત્રજી તમતણા, તેને મોતીનાહાર. મહાં. ૪૫
 વડોશૃંગાર જગન્નાથજી, કંઈ ચેરે કહુંરે વખાણુ;
 કાચર કુડાજીઅનિઘણા, મારે છડીઓના માર. મહાં. ૪૬
 જેરે ગાયે ને સાંભળે, તેનો પુરીમાં વાસ;

નવ ગાયે નવ સાંભળે, તેનો પશુનો અવતાર;
ગાય માધવદાસ, મહાઈ મન મોહું જગન્નાથજી. ૪૭

રસીયાનું ધોલ.

ધોલ ૬૧ મું.

[૧]

રસીયો રસે ભર્યોરે, વહાલો શ્રીવિકૃત્તવર વર્ણાગીરે;
વજ વનિતા એવર્યોરે, એમનીછમીઉપરલેહલાગીરે. ૧
નાગર નંદતણોરે, નટવર નાચેને ગાયે ગીતરે;
વહાલો લાગે ઘણોરે, ખ્યારો પ્રેમ ઉપજાવે પ્રીતરે. ૨
સુંદર શ્યામળોરે, હટી મહારા હેડા કેરો હારરે;
પ્રિતમ પાતળોરે, મહારા પ્રાણજીવન આધારરે. ૩
લાગે હરિ મીઠોરે, રસીયો રાસ રમણનો ભોગીરે;
વજ્રભ પ્રભુ દીઠકારે, તેથી સદા રહીએ સંભોગીરે. ૪

[૨]

લાગી મને નેહજડીરે, એથી અળગા કેમ રહેવાયરે;
નિરખું ઘડી ઘડીરે, સુખડાં કેની આગળ કહેવાયરે. ૧
ભીડી મને ગેલમારે, વહાલો શ્રીવૃંદાવનના અંદરે;
સૈયર સાથમારે સોહીએ તારામાં જેમ અંદરે. ૨

ભલો અલખેલડોરે જીવણ શ્રીજમુનાજીને તીરરે;
લાલચ વેલડોરે, વેણ વગાડે હળધર વીરરે. ૩
સખી ટોળે મળીરે, જોય, જસોદાજીના કહાનરે;
મરબદા ટળીરે, વહ્નલ પ્રભુજી શું લાગ્યું ધ્યાનરે. ૪

[૩]

વેલ્લી થઈ ફરે, વેલા ગિરિધારીની સંગરે;
ધીરજ નવ ધરે. આતુર કીધું માફ મનરે. ૧
જળ ભરવાને મસેરે જાણું શ્રીજમુનાજીને ઘાટે;
હરિ હરખે હસેરે, આડા આવી રોકે વાટરે. ૨
નિરખું નૈણાં ભરીરે, સજની શ્યામળીઆનું રૂપરે;
હરખું હૈડાં ભરીરે, સર્વસ કોમળ શ્યામ સ્વરૂપરે. ૩
બીજું મને નવ ગમેરે, મારે સર્વસ્વ નંદકુમારરે;
મન કેડે ભમેરે દાસ વહ્નલ પ્રભુ પ્રાણુઆધારરે. ૪

[૪]

પ્રિતમની વાતડીરે, જેહને લાગી હોય તે જાણેરે;
તુજ વેર જાતડીરે, નિર્લજ થાય તે એ રસ માણેરે. ૧
પ્રેમ ત્યાં નેમ નહિરે જ્યાં પડે ત્યાં શાની પ્રીતરે;
નેમ ત્યાં પ્રેમ નહિરે, જગતભગતની અવળી રીતરે. ૨
પ્રીત છે માહરેરે, સજની શ્યામળીયાની સાથરે;
એવી નથી તાહરેરે, અમે વેચાણાં એકને હાથરે. ૩
તનમન સોંપીયુંરે, હવે જે થનાર હોય તે થામરે;
ભવોભવ અપીંયુંરે, દાસવહ્નલ જુગલ જશ ગાયરે. ૪

[૫]

કારણ શું એ ઠહુંરે મુજને કહાનુકાના કોડરે;
 કોઈથી નવ ડરે, હરખે હૈકું મહોડામહોડરે. ૧
 પ્રિત પ્રકટ કરે, સજની શેને રાખું છાનુંરે;
 હરખ હૈયે ધરે, મારા મનના માન્યા માનુંરે. ૨
 આ ભવદુઃખ ટળ્યુંરે, હતું જેમ સુળી કેરું સાલરે;
 દુરીજન દેખી ખળે રે, મારે સર્વસ નંદજનાલાલરે. ૩
 પ્રાણના પ્રાણ સખીરે, જીવણ જસોદાજના કહાનરે;
 રાખું હૈયે લખીરે, વક્ષસ પ્રભુ શું લાગ્યું ધ્યાનરે. ૪

[૬]

રસ રસીઆ તણોરે, મીઠડો લાગ્યો જેને મનરે;
 પીતાં પ્રેમ ઘણોરે, સોંખ્યાં તનમન ને વળી ધનરે. ૧
 મજમાં વાયછેરે, એ રસ ઉમંગ્યો અંગો અંગરે;
 અઢળક ઉર ઢળ્યોરે, રમતાં રસ વાધ્યો ખેડ રંગરે. ૨
 છે રસ પ્રીતનોરે, લટકે લેતાં છુટે લાજરે;
 અધર રસ લહેરનોરે, મુત પતિ તણ્યાં ઘરનાં કાજરે. ૩
 લલિતા લાલશું રે કરતી અહોનીશ આનંદ ખેલરે;
 વિલાસ ગોપાળશું રે, જેને હરિની સાથે હેલરે. ૪
 ધન્ય મજવાસીયારે, ધન્ય શ્રીગોકુળ જમુના તીરરે;
 ભવોભવ દાસીયોરે, જેને વહાલો હળધર વીરરે. ૫
 ખટરસ આંગણોરે, ખીજા રસમાં સ્વાદ ન હોયરે;
 વક્ષસ પ્રભુ મળ્યારે, મોહન મુખ દીડે મુખ હોયરે. ૬

મુણ સાહેલડીરે, મારે નંદકુંવરશું સ્નેહરે;
 આઝું શું કહું રે, મારા પ્રાણજીવન ધન એહરે. ૧
 હાર હેયા તણોરે, મારા ચિત્તડા કેરો ચોર રે;
 મસ્તકના મણિરે, મહારા કાળજડાની કોરરે. ૨
 ઉર લપટાવીયેરે, એ વર આવે એવું વહાલરે;
 સખી હું શું કહું રે, મહોદું સાસરીયાનું સાલરે. ૩
 આજ હું એકલીરે, મને માર્ગે મળીયો કહાનરે;
 મુખ બોલ્યા વિનારે, કીધી આંખલડીમાં સાનરે. ૪
 હું સમજી રહીરે, મુજને નેડી શ્રીવૃંદાવનરે;
 સજની શું કહું રે ન મુજે રજનીને કાંઈ દીનરે. ૫
 વહાલે મને લોળવીરે, ચોરી લીધું મારું ચિત્તરે;
 વહ્નભનાસ્વામિમળ્યારે, મારે પ્રાણજીવન ધન હીતરે. ૬

ધોલ ૭૦ મું.

શ્રીલક્ષ્મણ સુતનેરે હેલી, એમને નિરખું સર્વે પહેલી. ૧
 એમના ગુણનેરે ગાશે, તેના ભવના પ્રાશ્ન જાશે, ૨
 સુતગોપીનાથશ્રીવિકૃલ્લજાજાણીએ કલ્પવૃક્ષની છાયા. ૩
 પ્રકટયા દેવી જીવ અધિકારી;
 મુખ છબી ઉપર જાળીં બલીહારી, ૪
 મારું ચિત્તહું એશું બાંધ્યું એમની ચરણ કમળ રજમાણું, ૫
 ચર્ણે રાખો શ્રીવહ્નભનાથ, મહારે મસ્તક ધરજો હાથ, ૬

શ્રીમહાલક્ષ્મીજીમહાવરઆપોમારાભવનાંબંધન કાપો, ૭
 પુરવા સેવક જનના કોડ, એમને સાત કુંવરની ભેડ, ૮
 સાત કુંવર છેરે એવા, સાતને સમ સ્વરૂપની છાજે, ૧૦
 એ શોભા ભેઈ વજ્રભદ્રાસ ગુણ ગાયે;
 એ છબી લોચન માંહે સમાયે, શ્રીલક્ષ્મણ સુતને, ૧૧

ધોલ ૭૧ મું.

શુભ આશ્રમીનો દીન કહીએ સારરે, વહાલાજી.
 શ્રીવજ્રભુપણજીનું પ્રાકટ્ય નિઃધાર; મારાવહાલાજી. ૧
 શ્રીવજ્રભુપણજી રૂપે રૂડા દીસેરે, વહાલાજી.
 અમારું મનડું જોવાને ઘણું હીસે; મારા વહાલાજી. ૨
 શ્રીપદ્માવતી કુખે અવતર્યા સુખકારીરે, વહાલાજી.
 એ લીલા ગાળે નિત્ય નરને નારી; મારા વહાલાજી. ૩
 શ્રીવજ્રભુપણજી વિકૃતવરના લાલરે, વહાલાજી.
 આ અંતરઅમને બહુલાગેછેવાહાલ; મારા વહાલાજી. ૪
 શ્રીવજ્રનાથજી ભેઈ હરખે મન મોહરે, વહાલાજી.
 શ્રીચામુન્દરીમાજીકુદ્યાં અંગોઅંગ; મારા વહાલાજી. ૫
 શ્રીગોકુળનાથજી કુદ્યા અંગે ડોલેરે, વહાલાજી.
 આ વૈષ્ણવ ઉભા જેજે શબ્દ બોલે; મારા વહાલાજી. ૬
 કેસરીયા ધોતી સોહીએ મુંદર નાથરે, વહાલાજી.
 ઉપરણો ઓઢયોછે લટકંતે હાથ; મારા વહાલાજી. ૭
 કેસર કેરાં તિલક બીરાજે ભાલરે, વહાલાજી.

શ્રીકૃષ્ણે સોહીએ ગુંજરકેરા હાર; મારા વહાલાજી. ૮
 શ્રીનજભુપણુ શ્રીગિરિધારીલાલના તાતરે, વહાલાજી.
 આ માતાસમે ઉઠી કીધા પાઠ; મારા વહાલાજી. ૯
 શ્રીદ્વારકાનાથજી સેવોછો ઘણી રીતેરે, વહાલાજી.
 શણુગાર આપેનેલોગધરો ઘણીપ્રીતે; મારા વહાલાજી. ૧૦
 શ્રી નજભુપણુજીશ્રીચંદ્રાવલી વહુજીનાકંથરે, વહાલાજી.
 નેનકદાસે ભાળે એ ગુણુવંત; મારા વહાલાજી. ૧૧
 શ્રીહરિ અમારે હૈયે હરખ ન માય રે, વહાલાજી.
 આ ધંધુકાના વૈજણુવ તમને ગાય; મારા વહાલાજી. ૧૨
 શ્રીનજભુપણુજી દુખકાના છો જાણુરે, વહાલાજી.
 પ્રીતલડી સાથે બંધાણુ પ્રાણુ; મારા વહાલાજી. ૧૩
 શ્રીનજભુપણુજી ગિરિધારી ગઢના રાજરે, વહાલાજી.
 આ દાન આપેને લાગે ઝાઝાવહાલા; મારા વહાલાજી. ૧૪
 સોળ કળા તો સંપુર્ણ કહેવાયરે, વહાલાજી.
 આ મુખકાં જોતાં દુખકાં સર્વે જાય; મારા વહાલાજી. ૧૫
 ગાંડો થેલો હું કાંઈ નવ જાણુરે, વહાલાજી.
 શ્રીવિઠલવરની કૃપા હોય તો માણુ; મારા વહાલાજી. ૧૬
 કલો થેલો દાસ તમારો જાણીરે, વહાલાજી.
 શ્રીનજભુપણુજી વેગે લેજો તાણી; મારા વહાલાજી. ૧૭
 એ શોભાભેઈ વક્ષસદાસ બલીહારી જાયરે. વહાલાજી.
 શ્રીનજભુપણુને દીડેમહામુખથાય; મારા વહાલાજી. ૧૮

ધોલ ૭૨ મું.

મીઠડા બોલા નાથ, આવો મારા મીઠડા બોલા નાથ;
 સમીતેસંધ્યાનાસીદરે ગયાતા, આવીઉભા પ્રભાત. આ. ૧
 ટોડલેટોડલે તોરણ બંધાવું, મોતીડે પુરાવું રૂડા ચોક. ૨
 ગોખલે ગોખલે દીવલીયા અજવાળું,
 મંગળ ગવરાવું સારી રાત. આવો ૩
 શેરીએશેરીએ સાદ પડાવું, વાટલડી જોડી સારી રાત. ૪
 એક ઘડી એકાંત મળેતો, કહું મારા દલદાની વાત. ૫
 શ્રીવૃંદાવનની કુંજગલનમાં, ફેડી મટુકી ગ્રહી હાથ. ૬
 વલ્લભના સ્વામિ પ્રભુ રસીક શીરોમણી,
 જનમે જનમ તારે હાથ. આવો ૭

ધોલ ૭૩ મું.

શ્રીગોકળીયું સુકીને કંઈ જઈએ નહીં,
 વાસો વસીએ ચરણ કમળની છાંય જો;
 શ્રીજમુનાજીના સુંદર તટ રળીયામણા,
 ત્યાં મારા વહાલાજીના પરમરમણ સુખ ધામજો. શ્રી. ૧
 જશેદા ઘાટે આનંદ સાગર ઉલટયો,
 સુખ સાગરમાં ઝીલે ભક્ત સમાજ જો;
 મીઠકરાણી ઘાટે બેઠક સુંદર શોભિતી,
 સદા બીરાજે શ્રીવલ્લભ પરમ ઉદાર જો. શ્રીગો. ૨

શ્રીગોકુળીયાની વૃક્ષ લતા સૌ નમી રહિ,
 ચરણ સ્પર્શવા ગોકુલપતિ મહારાજ જો;
 ગિરિ ગોવર્દન રત્ન ખચીત સોહે ઘણું,
 આઘ વૃંદાવન નિત્ય રમણના ઠોર જો. શ્રીગો. ૩
 આનંદ મંગળ મહારસ સીધુ ઉઘટયો,
 કુંજ કુંજ પ્રતે ખેલે શ્રી નંદ કુમાર જો;
 જે તયણે શ્રીગોકુળીકે નિરખ્યું સહી,
 તે નૈણાના ભાગ્ય તણે નહીં પાર જો. શ્રીગો. ૪
 શ્રીવક્ષસ ઘાટે પ્રીતમજી બસે ઘણું,
 કુંજગલીમાં લીડ તણે નહીં પાર જો;
 રંગીલી ગલી શ્રીગોકુળપતિ મંદિર જતાં,
 પ્રીતમજી ત્યાં વળી લે છે દાન જો. શ્રીગો. ૫
 જગમોહનમાં બેઠક સુંદર શોભતી,
 મનોરથ પુરે શ્રીગોકુળનો નાથ જો;
 રમણ રેતીમાં રાસ મંડળ રચના કરી,
 નિરખી હરખી જીવ કૃતાર્થ થાય જો. શ્રીગો. ૬
 ભેટ પહેરામણી ભાવ સહીત ત્યાંહાં સહુ કરે,
 તેને વહાલો આપે વજમાં વાસ જો;
 ઘહેરાં જળ અતિ દીસે સુંદર શોભતાં,
 એવી રીતે કહે છે શ્રીવક્ષસનો દાસ જો. શ્રીગો. ૭
 બેર બેર શ્રીજમુનાજી વિનતી કરે,
 નિત્ય પ્રીત રાખે ચરણ કમળની છાંય જો;

નિજ સકતનકી નિજ દાસી હું તમતણી,
કોકરી કહે મને આપો શ્રીવજમાં વાસ જો. શ્રીગો. ૮

ધોલ ૭૪ મું.

શ્રીગોકુળસાસરીએ જાવું, મોહનવરનું આગ્યુંછેઆણું,
લખ્યુંશ્રીહસ્તતાણું આગ્યું, શ્રીગોકુળસાસરીએ જાવું. ૧
જાવુંછે લટકેને મટકે, મોહનવર જોઈ જોઈ મન અટકે;
પાયે નેપુરીયાં ઠમકે. શ્રીગોકુળ ૦ ૨

આમારણુ પહેયીં છે અંગે, સખી જન શોભે છે સંગે;
મોહનવર જોઈ જોઈ મન રંગે. શ્રીગોકુળ ૦ ૨

વાટલડીતાં જોવેછે વહાલો, સખી વેગે વેહેલેરાં ચાલો;
નેણાં ભરી પ્રીતમવર નિહાળો. શ્રીગોકુળ ૦ ૪

સાસરીયું મને વહાલેરૂં લાગે, ત્યાં મારી કામવાસનાભાગે;
મોહનવર જોઈ જોઈ રદ લાગે. શ્રીગોકુળ ૦ ૫

સખી મારે આઅવસરરૂડો, અવિચલઅખંડ પહેયીંચુડો;
મારે શ્રીગોકુળપતિ વર રૂડો. શ્રીગોકુળ ૦ ૬

અદ્ભુતલહેરતોરંગભારિ, શ્રીયુમનાજળભરવીછેઝારિ;
મોહનવર વારંવાર વારી, શ્રીગોકુળ ૦ ૭

શ્રીવલ્લભ નામ સદા રટવું, નિત્ય મુજતિમાં રહેવું;
સેવા શ્રીચરણ કમળ સેવું. શ્રીગોકુળ ૦ ૮

ધોલ ૭૫ મું.

ચાલો સખી શ્રીગોકુળ જઈએ, નીર્મળ યમુનાજી નહાઈયે;
કે અખંડ વજવાસી થઈએ. ચાલો સખી ૦ ૧

નિત્યપ્રતિ યસોદાજી ઘાટે, મહાપ્રભુ ઉભા રંગીલી માટે;
 પ્રકટયા તે ભક્ત રસિક માટે. ચાલો સખી૦ ૨
 શ્રીગોકુળપતિદાનદીએ ભારી, અંગીકૃત કીધીછે નારી;
 સદા પ્રભુ મહા મંગળકારી. ચાલો સખી૦ ૩
 પ્રાણજીવન મંદિરમાં રાજે, ભક્તતણા મહાદુઃખભાંજે;
 આનંદ શ્રીગોકુળમાં ગાજે. ચાલો સખી૦ ૪
 નૈણાંભરી પ્રીતમજી નિરખું, જન્મ સફળ કરીને લેખું;
 રમાડો સ્થળ ભાવ કરી પેખું. ચાલો સખી૦ ૫
 શ્રીગોકુળ રંગતણી રેલી, લતા દુમ કુલી રહિ વેલી;
 નિરખતાં થઈ રહી છેલી. ચાલો સખી૦ ૬
 સ્ફટિકમણિ ગોવર્દનસોહે, શ્રીવૃંદાવન જોતાંમન મોહે;
 તે સ્થળ જન્મે જન્મ જોઈએ. ચાલો સખી૦ ૭
 શ્રીગોકુળ વસીએરેહેલી, શ્રીમહારાણી સાહ્ય કરે વહેલી;
 ખેલું જઈ સખી સર્વે પહેલી. ચાલો સખી૦ ૮
 શ્રીમહારાણી છેહેરાં બહુ ભાવે, ભક્ત સહુ દર્શન આવે;
 તેતો લઈ પુખે વધાવે, આધવદાસને મનભાવે. ચાલો ૦ ૯

ધોળ ૭૬ મું.

ધન્ય ધન્ય રાણા રાયસંઘ હો લાલ;
 હારે ધન્ય ધન્યરે મેવાડો દેશ,
 કૃપા કરીને શ્રીનાથજી પધારીયા હો લાલ. ૧
 મજમાંથી વહાલોજી પધારીયા હો લાલ,

હારે આવી વસીયારે મેવાડે દેશ. કૃપા કરીને. ૨
 તળાવે તે તંબુ તાણીયા હો લાલ,
 હારે આવી ઉતયોરે મારા વજનો સાથ. કૃપા કરીને. ૩
 ડુંગર કોરીને વહાલે મંદિર કર્યો હો લાલ,
 ત્યાં બીરાજેરે શ્રીગોવર્દ્ધન નાથ. કૃપા કરીને. ૪
 શ્રીનાથજીને શ્રીદ્વારકાંનાથજીનાં જોડલાં હો લાલ,
 હારે શ્રીનવનીતાપ્રયાગરે શ્રીવિઠ્ઠલનાથજીની જોડ. ૫
 શ્રીગોકુળનાથને શ્રીમથુરાંનાથનાં જોડલાં હો લાલ,
 હારે શ્રીગોકુળચંદ્રમાજીરે શ્રીમદનમોહનજીની જોડ. ૬
 ત્યાં મધરાતે ગોવર્દ્ધન ભયો હો લાલ,
 ત્યાં તળેટીરે ગોપાળપદ્મ ગામ. કૃપા કરીને. ૭
 ઝરણો તે ગોર્વાદ કુંડ ભયો હો લાલ,
 હારે ત્યાં બનાસરે શ્રીમહારાણીજીના નીર. કૃપા કરીને. ૮
 આસોટીયું વૃંદાવન ભયું હો લાલ,
 હારે ત્યાં કાંકરોલીરે બંસીમટનો ચોક. કૃપા કરીને. ૯
 કમળ ચોકમાં ગુલે ઘમર હાથીયા હો લાલ,
 હારે ત્યાં ટોડલેરે રૂડા ટોડે છે મોર. કૃપા કરીને. ૧૦
 થાળ ભર્યો સગ મોતીએ હો લાલ,
 હારે વધાવોરે શ્રીવલ્લભ પરિવાર. કૃપા કરીને. ૧૧
 સાકર કેરા કરા પડયા હો લાલ,
 હારે ત્યાં દુધડેરે રૂડા વરસ્યા છે મેઘ. કૃપા કરીને. ૧૨
 અજબ કુંવરીની વિનતિ હો લાલ,

તમે મુખ્યભેરે શ્રીગિરિધરજી મહાસજ્જ. કૃપા કરીને. ૧૩
 સઘળા વૈષ્ણવની વિનતિ હો લાલ,
 અમોને આપેરે શ્રીવજ્રમાં વાસ. કૃપા કરીને. ૧૪

ધોઠ ૭૭ મું.

શ્રી વલ્લભ એ પ્રકટયા,
 શ્રીલક્ષ્મણુ ભટ્ટજીને ઘેરરે, થઈ રહિ છે લીલા દહેરરે;
 વહાલો પુષ્ટિની કરવા પેરરે. શ્રીવલ્લભ. ૧
 થયાં અવની ઉપર અજવાળારે, ત્રૈલોકનાંતિભિરટાળ્યારે;
 વહાલો વેણુ અમારાં પાળ્યારે. શ્રીવલ્લભ. ૨
 આદરથી આવ્યાં હરિ ઘેરરે, પોતાની કરવા પેરરે;
 શિખવી સેવા કીધી મેહેરરે, શ્રીવલ્લભ. ૩
 માયા મત કીધો ખંડરે, પાખંડીને દીધો દંડરે;
 એમનો જશ વાઢ્યો નવખંડરે. શ્રીવલ્લભ. ૪
 શ્રીલક્ષ્મણુ ભટ્ટજીના નંદરે, વહાલો પુર્વજન્મનાચંદરે;
 ભરતાવે છે અતિ આનંદરે. શ્રીવલ્લભ. ૫
 શ્રીધદમાગાડનાલાલરે, વહાલો વૈષ્ણવઉપર કીધો વહાલરે;
 દીધાં દાન કીધાં ખહુ ન્યાલરે. શ્રીવલ્લભ. ૬
 નવખંડમાંનવાનવાદેશરે, એમનાગુણુઆયનિગમમહેશરે;
 એમનો પાર ન પામે શેષરે. શ્રીવલ્લભ. ૭
 મુખડાંની લહેરો જાયરે, અતિ આનંદ ઓછવ થાયરે;
 વલ્લભદાસ વલ્લભ જશ ગાયરે. શ્રીવલ્લભ. ૮

શ્રીવસેંબાવન વૈષ્ણવનું ધોલ.

ધોલ ૭૮ મું.

દાહરો.

શ્રીમદ્ વલ્લભ પ્રભુને નમું શ્રીવિઠ્ઠલેશ,
સાત સ્વરૂપસહિત સદ્ગુણ વંશાત્મકવિશેષ. ૧
સેવક શ્રીવિઠ્ઠલેશજીના બસેનેમાવન,
જેનુંનામ ઉચ્ચાર માત્રથી થાય સૌ પાવન. ૨
વસણ.

ગુણ ગોવિંદદાસના ગાઠયેરે,	
ચીતસ્વામિ પરમચિત્ત લઘયેરે.	૩
નંદદાસ શ્રીકૃષ્ણ આસકારે,	
ચતુર્ભુજદાસ સદા અનુરકારે.	૪
નિત્ય નાગરબાઘ ઓચરીએરે,	
કૃષ્ણભટજીને મન ધરીએરે.	૫
ચાચાજી નારાયણદાસરે,	
વિઠ્ઠલદાસ ભક્ત ઉલ્લાસરે.	૬
કૃષ્ણદાસ મોરારીદાસરે,	
ખાયા બેટા મન ઉલ્લાસરે.	૭
હરિદાસ જનાર્દનદાસરે,	
રૂપ મોરારી રસ રાસરે.	૮

અક્ષીખાન વલીખાન બદીરે,	
જેમલ રજપુત હરી વાદીરે.	૯
માધવદાસ નાહાલચંદરે,	
માધવદાસ કાયસ્થ ગુણુવંતરે.	૧૦
કાયસ્થ ધણીને ધણીયાણીરે,	
રૂપચંદ નંદ શુભ વાણીરે.	૧૧
એક બ્રાહ્મણ રાધવદાસરે,	
ગોપાલદાસ ગુજરાતનો વાસીરે.	૧૨
રાજા લાખાને એક બાધરે,	
હરીદાસ ખવાસ સુખદાધરે.	૧૩
શેઠ જ્ઞાનચંદ જદુનાથરે,	
ભાઈલા કોઠારી હરિ હાથરે.	૧૪
ભાણેકચંદને એની નારીરે,	
હરજી કોઠારી ગુણુ ભારીરે.	૧૫
ગોપાલદાસ બ્રાહ્મણ લંગાળીરે,	
બ્યાસ ગણેશ બહુ ભાગ્યશાળીરે.	૧૬
મધુસૂદનદાસ છે હરિ વહાલારે,	
એક કણુબી માળાવાળારે.	૧૭
એક વૈષ્ણુની છે કન્યારે,	
રામાનંદને પરણાવી કન્યારે.	૧૮
એક વૈષ્ણુવની બેટી ટેકીરે,	
તેતો પરણી ધર્મ વિવેકીરે.	૧૯

વૈષ્ણુવ એક તરૂના સંગીરે, પાથો ગુજરી હરિરસ રંગીરે.	૨૦
એક વજવાસી સુત નારીરે, ગોપીનાથદાસ ગો ચારીરે.	૨૧
કણુખી ગુજરાતી બે બાધરે, દ્વિજ પતિ આગરાધરે.	૨૨
એક ગોડીઓ પંડિત શોભેરે, એક રઘુપતિ દર્શન લોભેરે.	૨૩
એક પંડિતને કહાનબાધરે, વૈષ્ણુવ ક્ષત્રીયછે આગરાધરે.	૨૪
મેહા ઢીમરને દ્વિજ રેડું રે, નારાયણદાસ હરિને તેડું રે.	૨૫
એક વૈષ્ણુવ સૂતરવાળારે, રાજ આસકરણુ પ્રણુ વહાલારે.	૨૬
બે હતીત પતીત તે કણુખીરે. વહુ અજખકુંવરી બેહુ ધર્મારે.	૨૭
એક પ્રોહિત વેશ્યા કન્યારે, ગંગાબાધછે પુણુ ધન્યારે.	૨૮
એક રાજને એક ધોખીરે, બે સાચોરા રસ લોભીરે.	૨૯
એક વૈષ્ણુવ મદન ગોપાળરે, બે કણુખી પટેલ રસાળરે.	૩૦

સેવક એક વિરકારે,	
દયા ભવેયા આશકારે.	૩૧
એક વાણિઓને એક નારીરે,	
એક પરમ વૈષ્ણવતા ધારીરે.	૩૨
એક ક્ષત્રાણી વિરકારે,	
વાઘજી રજપુત આસકારે,	૩૩
એક ગોપાલદાસ ભીતરીયારે,	
ખીજા આઠ સેવક અનુસરીયારે.	૩૪
ગોપાલદાસ સીંઘલ ભોળા બાધરે,	
શેઠ પુત્રી દીવાનની જાધરે.	૩૫
એક કુંઝડી રૂપાભાધરે,	
હરિદાસ સુતા સુખદાધરે.	૩૬
એક ક્ષત્રી વૈષ્ણવ જાધરે,	
રાજા રાણી પુત્રને દાધરે.	૩૭
શાહુકારનો ખેટો વિલાસીરે,	
એક વૈષ્ણવ કૃષ્ણ પ્રકાશીરે.	૩૮
એક વેશ્યા ભોવતની વાસીરે,	
તે હરિગુણ માંહિ નિવાસીરે.	૩૯
પુત્રજી વડો વિરકારે,	
વેણીદાસ છીપા છે ભકારે.	૪૦
એક શ્યામજીદાસ એક નાધરે,	
પુત્ર પઠાણનો સુખદાધરે.	૪૧

બોઝા દામોદરદાસ છે ભક્તારે,	
બેટી શાહુકારની આસકારે.	૪૨
વૈષ્ણવ એક ખડબુચાવાળોરે,	
શેઠ આગરાઈને મન લાળોરે.	૪૩
એક કાપડવાળો શોભેરે,	
કણુખી આંજણો વૈષ્ણવ લોભેરે.	૪૪
એક શાસ્ત્રી મોરારિદાસરે,	
લાછખાઈ ભાટ ગુણુ રાસરે.	૪૫
રાજા રાણી હરિ મન લાવેરે,	
એક વૈષ્ણવ ડોલ ઝુઝાવેરે.	૪૬
દ્વિજ શેઠ સોની પરમાનંદરે,	
મેહેરા પુરુષોત્તમ ગુણુવંતરે.	૪૭
એક બે ભાઈચંદન લાબ્યારે,	
ચોપડા ભંડારીને મન લાબ્યારે.	૪૮
ઠગ એક દસ એક સંગીરે,	
માતા બેટી હરિ રસ રંગીરે.	૪૯
એક ગૃહસ્થીને વિરકતરે,	
બીજા બે સાઈ આસકતરે.	૫૦
જીવા પારેખને જોપાળરે,	
દોશી માધવદાસ દલાલરે.	૫૧
બેટા પટેલનો નિત્ય આવેરે,	
બેટી પટવારીને મન લાવેરે.	૫૨

હારદાસ જમાઈ માણેકચંદરે,	
પ્રભુએ ત્યાગ કર્યો મનરે.	૫૩
એ ગિરિની પરિક્રમા કરતારે,	
એક નીત્ય ઉઠી વજ્રમાં ફરતારે.	૫૪
એ કણુખીએ કરી એવીરે,	
લઘ કુવામાં નાંખી દેવીરે.	૫૫
કણુખણુ ગુજરાતની વાસીરે,	
ખેટી ખીરખણની સુખરાસીરે.	૫૬
રાજા બેઘસીંગ દક્ષિણતારે,	
વળી પ્રોહિત તેના ઘરનારે.	૫૭
સાસુ વહુ સુરતના વાસીરે,	
રાજા પુર્વાના સુખરાશિરે.	૫૮
શેઠ મુત રહેનારો ગુજરાતીરે,	
એક બ્રાહ્મણી નાગર જાતીરે.	૫૯
શ્રીવિક્રમેસ શ્રીજીને રૂપેરે,	
દીધું દર્શન બેને અનુપેરે.	૬૦
એક દુઃસંગ મીઠો વિરકતરે,	
બીજો લાઘ આસકતરે.	૬૧
વેણીદાસ છીપા છે લકતરે,	
એક રજપુત કાંઠાના આસકતરે.	૬૨
દ્વિજની પત્ની વૈષ્ણવ સંગથીરે,	
ખોયા કોહોડ પોતાના અંગથીરે.	૬૩

એક ન્યુન અધીક એ આવેરે,	
એક દ્રવ્ય સામગ્રી લાવેરે.	૬૩
એ કણુખી ગાય ચરાવેરે.	
એક રાસની રીત ચિત્ત લાવેરે.	૬૫
જોડ ઠગને એક ગુજરાતીરે;	
સીતાબાઈ છે દક્ષણી જાતીરે.	૬૬
એક વૈષ્ણુવને એક બાઈરે,	
દામોદરદાસ સુખદાઈરે.	૬૭
વડનગરમાં માધવદાસરે,	
એક વૈષ્ણુવ મહા વનવાસરે.	૬૮
ગુજરાતના દાસ મોરારીરે.	
ભક્ત બીમ અતિ હેતકારીરે.	૬૯
એક દાસ ગોવર્દનધારીરે,	
રામદાસ પરમ આચારીરે.	૭૦
જીયાદાસને નરહરિદાસરે,	
રાજા ટોડરમલ સુખરાસરે.	૭૧
નરસીદાસને પીતાંબરદાસરે,	
ધર્મરાજ ગોપાળ પ્રકાશરે.	૭૨
એક બ્રાહ્મણ માધવદાસરે,	
એક વહેપારી સુખરાસરે.	૭૩
એક બ્રાહ્મણને એક નારીરે,	
એક સ્ત્રી છે સુખકારીરે.	૭૪

એક જન ભગવાન બે ભાઈરે,	
એક હીમલ સુખદાઈરે.	૭૫
દ્વિજ પત્ની પત્ની પટેલરે,	
એક સોદાગર રસ રેલરે.	૭૬
મીસીદાસ ચતુર્ભુજ ભાવેરે,	
ગોપાળદાસ ગોરવા કહાવેરે.	૭૭
એક ક્ષત્રી રઘુનાથરે,	
આધી તરવાડી હરિ હાથરે.	૭૮
દેવ ઇશ્વરદાસ સાચોરાંરે,	
સંતદાસ ક્ષત્રિ ગુણ ગોરાંરે.	૭૯
ક્ષત્રિ સુતને સુત બ્રાહ્મણનોરે,	
એક વૈષ્ણવ રાજનગરનોરે.	૮૦
વૈષ્ણવ ભગવાનદાસ સોહાવેરે,	
એક દક્ષણી વૈષ્ણવ આવેરે.	૮૧
સ્વામી કૃષ્ણદાસ વિલાસીરે,	
એક ક્ષત્રિ મથુરાં વાસીરે.	૮૨
દ્વિજ જોષી રાજા લીમારે,	
શાહુકાર સુત સુખ સીમારે.	૮૩
એક ક્ષત્રિ જાદવદાસરે,	
હરિજન મથુરાં વાસરે.	૮૪
શાહુકાર વળી ક્ષત્રાણીરે,	
એક જળવાસી શુભ વાણીરે.	૮૫

દાસ પુરુષોત્તમ યોકરણારે,	
વળી દુર્ગાદાસ ગુણ મણાણારે.	૮૬
ક્ષત્રિ ચોપડા ધ્યાનદાસરે,	
લક્ષ્મીદાસ ગુજરાતમાં વાસરે.	૮૭
તારાચંદને ચતુર બીહારીરે,	
વૈષ્ણવ ગુજરાતી અતિ ભારીરે.	૮૮
હરિદાસ મોહનદાસરે,	
માધો સાર સુત ગુણ રાસરે.	૮૯
દ્વિજ બેટી ક્ષત્રિ કન્યારે,	
એક ચોર સેવક થયો ધન્યારે.	૯૦
એક ઉત્તમ શ્લોકદાસરે,	
બેડાવાળ ભક્ત રશ રાસરે.	૯૧
સાસુને સસરો જ્ઞાનીરે.	
રજપુતની બેટી પરમાણીરે.	૯૨
સાચોરા દ્વિજ આનંદદાસરે,	
એક ભીલડી છે સુખરાસરે.	૯૩
સઘનદાસ દેવાદાસ કણુબીરે,	
રાજપુત્ર મોહનદાસ ધરમીરે.	૯૪
નરનારી વસે છે પ્રયાગરે.	
માધવદાસ સુરત અનુરાગરે.	૯૫
ભટ્ટ કલ્યાણજી વીરાબાઈરે,	
મહારાજ પુરુષોત્તમ સુખદાઈરે.	૯૬

રૂડા રતનજી અધિકારીરે,	
રૂપબાઈ પરમ ગુણુ ભારીરે.	૯૭
વૈભવ્ય ક્ષત્રિ છે આગરાઈરે,	
એક મહીધરને કુલબાઈરે.	૯૮
દેવ લીમ ભંડારીરે,	
રાજા માનસિંહ અધિકારીરે.	૯૯
દેવે પ્રોહીત મુત વિખ્યાતરે,	
કૃષ્ણદાસ ગોરવા જાતરે.	૧૦૦
વડનગરી માધવદાસરે,	
દ્વિજ ઉજ્જેણીના મુખ રાસરે.	૧૦૧
નારાયણદાસ સનોડીયા જ્ઞાનીરે,	
લક્ષ્મીદાસ રજો ક્ષત્રાણીરે,	૧૦૨
રાજા ખીરખલને તાનસેનરે.	
આનંદનાપરી સુંદર બેનરે.	૧૦૩
વેણીદાસ દામોદરદાસરે,	
વીજનગરીમાં વાસરે.	૧૦૪
એક એક ફળ લખી લીધુરે,	
લખીસ્વરૂપ હેયામાં લીધુરે.	૧૦૫

વલણ.

યથામતિએ કહ્યા છે, વળી ખીજ છે અપાર;
 પરમ તત્વનું તત્ત્વ છે, એ સક્રાતા આધાર. ૧૦૬
 સક્રાતાજ શિરોમણિ, ને એકનો આધાર;

કર્યા જે વળી કરે છે, વળી કરશે નિરધાર. ૧૦૭
 તે માટે સર્વે પ્રાતઃક્રીને, તમે કરો કરાહાર;
 કંઠમાં ધારણુ કરો તો, હરિ મળે સુખસાર. ૧૦૮
 સર્વે ભગવદ્દને નમન કરીને, એજ માયું નેમ;
 શ્રીવિઠ્ઠલવરની સૃષ્ટિ ઉપર, રહો દુર્લભ પ્રેમ. ૧૦૯

ધોલ ૭૧ મું.

સખી આજનો દહાવો લીજીએરે,
 કાલ કોણે દીઠી છે. ટેક.
 કુલ્લની ગાદીને કુલ્લના તકીયા,
 કુલ્લનાં બીછાનાં બીછાવીએરે. કાલ. ૧
 સોનાનાં સોગઠાં ને રેશમની ચોપાટ,
 રૂપાના પાસા ઢળાવીએરે. કાલ. ૨
 સોનાનું પારણું ને રેશમની દોરી,
 હરખે શ્રીનાથજી ઝુલાવીએરે. કાલ. ૩
 વાનીના મેહુલા ને આનંદની હેલી,
 સુખને સરવડે ભીંજાઈએરે. કાલ. ૪
 વજ્રજ્વલા સ્વામિ પ્રભુ રસિક શિરોમણિ,
 વળી વળી સુખડાં નિહાળીએરે. કાલ. ૫

ધોલ ૮૦ મું.

ચાલો તો શ્રીજી જઈએરે, શ્રીસુખ સુંદર જોવાને,
 આવો તો તત્પર થઈએરે. શ્રીસુખ.

મને ઘરમાં લાગે છેલુંરે.	શ્રીમુખ.
હું તો કાંઈ ન સમજી પહેલુંરે.	શ્રીમુખ. ૨
હું તો ઘરનો ધંધો લુલીરે.	શ્રીમુખ.
હું તો અંગોઅંગે કુલીરે.	શ્રીમુખ. ૩
મને ભુખે ભોજન ભાવેરે.	શ્રીમુખ.
સેજડીએ નીંદ્રા ન આવેરે.	શ્રીમુખ. ૪
મારા મનમાં મનમથ વસીઆરે.	શ્રીમુખ.
મારું કામ સકામે ધસીયું રે.	શ્રીમુખ. ૫
મોરલીમાં કામણ કીધારે.	શ્રીમુખ.
મારાં મન હરીને લીધારે.	શ્રીમુખ. ૬
કોઈ નંદજીનો લાલ મીલાવોરે.	શ્રીમુખ.
જશેદાજીના પ્રાણુ આધારરે.	શ્રીમુખ. ૭
એવા રસિકરાય ગિરધારીરે.	શ્રીમુખ.
દાસનો દાસ જાય બલિહારીરે.	શ્રીમુખ. ૮

ધોલ ૮૧ મું.

શ્રીગોકુળ ગામ સોહામણુરે, રૂકાં જમુનાનાં નીર;
 શ્રીગિરિધર ગાયો ચરાવતારે, જોયા હળધરવીર. શ્રીગો. ૧
 મોર મુગટ મુસ્તક ધર્યોરે, ખાંધી કુસુંબલ પાથ;
 શીપ કુલે શોભાધણીરે, વેણી વાસુકી નાગ. શ્રીગો. ૨
 લર લટકન સ્પીરપેચ છેરે, કુંડલ અળકે છે કાન;
 વાંકાં તે નમન સોહામણુરે, ભૂકુટીકામનાખાણુ. શ્રીગો. ૩

અલક તિલક અલકાવલીરે, ઘુધરવાળા છે કેસ;
 નંદ જસોદાના લાડીલારે, વહાલો નટવર લેખ. શ્રીગો. ૪
 નકવેસર સુકતામણિરે, માંહી નંગ જડયાં લાલ;
 હડપચીએહીરલોઝગમગેરે, અધરખીંખરસાલ. શ્રીગો. ૫
 ખાંહે ખાળુખંધ ખેરખારે, કુમક લટકે છે સાર;
 કડાંપહોંચીનેહાથસાંકળારે, ઉરગજખોતીનાહાર. શ્રીગો. ૬
 કટી મેખલા કટી કાછનીરે, સોહે લાલ ધંબર;
 ચરણે વાગે ઘુચરારે, વાગે ઝાંઝરનો ઝમકાર. શ્રીગો. ૭
 કર લકુટી મોરલી ધરીરે, ઉભા જમુનાંને તીર;
 સંગેતેસરખા ગોવાળીયારે, રાખીરોડી વજનાર. શ્રીગો. ૮
 ટોળે મળી સૌ સુંદરીરે, મહી વેચવાને જાય;
 મારગડો રોડી રહ્યારે, રૂડા જાદવરાય. શ્રીગો. ૯
 મદુકી ફેાડીને મહી ઢોળીયારે, તોડયો નવસેર હાર;
 ફાડીમારીનવરંગચુંદડીરે, કરીએકયાંજઈપોકાર. શ્રી. ૧૦
 છેડલો છોડો છેલ કહાનજીરે, જવા દો થાય છે વાર;
 ઘેર સાસુજી ખીજશેરે, ગાળ દેશે ભરથાર. શ્રીગો. ૧૧
 સર્વ સખી વિનતિ કરેરે, લાગે હરીને પાથ;
 તમેજીત્યાનેઅમે હારીયારે, દાસદેખીગુણુગાય, શ્રીગો. ૧૨

ધોલ ટર મું.

ધન્ય આજની ઘડી રળીયામણી,
 હાં રે મારોવહાલોજીપધાર્યાનીવધામણીહોજીરે. ટેક. ૧

હાં રે હું તો કદલીના સ્થંભ રોપાવતી,
 હાં રે મારા વહાલાજીના મંડપ રચાવતી હોજરે. ૨
 હાં રે પુરે પુરે સોહાગણુ સાથીયો,
 હાં રે જોમ મલપતો આવે હરિ હાથીયો હોજરે. ૩
 હાં રે હું તો મોતીડાના ચોક પુરાવતી,
 હાં રે મારા વહાલાજીની આરતી ઉતારતી હોજરે, ૪
 હાં રે હું તો કુલડાના કોટ ચણાવતી,
 હાં રે મારા વહાલાજીની સેજ ખીંછાવતી હોજરે. ૫
 હાં રે હું તો જાઉં શ્રીવલ્લભકૃણને વારણે,
 હાં રે મહેતા નરસીયાનો સ્વામી ઉભો ખારણે હોજરે. ૬

ધોલ ૮૩ મું.

ગંગાખાઈએ તે ઝગડો માંડીયો,
 શ્રીગિરિધરજીના લખ્યા પ્રમાણુ;
 વારી જાઉં શ્રીનાથને. ૧
 પાદશાહે તે પરવાનો મોકલ્યો,
 તમે છોડો શ્રીગોકુળ ગામ. વારીજાઉં ૨
 યજ્ઞવાલ્ક્યે મનમાં વિચારીયું,
 આપણા સામાં ખાંધ્યાં હથિયાર. વારીજાઉં ૩
 નવખંડ ભુમિ આપણી,
 ચોદશ ચોખાજીનું રાજ, વારીજાઉં ૪
 ખાખાજીએ શ્રીશેંસાધજીને એમ કહ્યું;
 અજબખાઈને આખ્યાં છે વરદાન. વારીજાઉં ૫

- પાદશાહનું તે અહીં શું ઉપજે,
મારી ઇચ્છાએ છોડું શ્રીગોકુળગામ. વારીજાઉં ૬
- શિવ શેષ વિરંચિ રટણુ કરે,
સુરીનર સરખા પાર પામે નહીં,
અજળખાઈને થયો છું આધીન. વારીજાઉં ૭
- વજથડી તે વહાલોજ પધારીયા,
આવી ઉતર્યા મેવાડે દેશ. વારીજાઉં ૮
- ગામતા રાજને આવીરે વધામણી,
આપણા નાથજી આવ્યા નજીક. વારીજાઉં ૯
- રાણા રાયસંગે મનમાં વિચારીયું,
આપણે શી શી કરીશું ભેટ. વારીજાઉં ૧૦
- વહાલો તળાવે તંબુ તાણીયા,
મહિ ઉતર્યો શ્રીગુસાંઈજીનો સાથ. વારીજાઉં ૧૧
- વહાલો ડુંગર કોરીને મંદિર કર્યો,
મહીં પધરાવ્યા શ્રીગોવર્દન નાથ. વારીજાઉં ૧૨
- વહુ બેટી તે હીડે મહાપતાં,
હીડે ઝાંઝરને ઝમકાર. વારીજાઉં ૧૩
- ખતાસ તે જીમતાં જળ ભર્યો,
વહલો તે ખનસીખટ. વારીજાઉં ૧૪
- અજળખાઈએ તે વિનતિ એમ કરી,
જે કોઈ ગાય શીખેને સાંભળે,
તેનો લીલામાં થાળે વાસ. વારીજાઉં ૧૫

ઘોઠ ૮૪ મું.

શ્રીગોવીંદરાયજીરે, રસીયા, મારાહુદેકમળમાંવસીયા. ૧
 શ્રીસુખસુંદરરે દીસે, નિજ જનનાં મન જોવા ધર્યે. ૨
 માલા તિલકરે બીરાજે, બ્રગુદી ધનુષ સમાન બીરાજે. ૩
 કાને કુંડલરે ઝળકે, જાણે ચપળા વીજળી ચમકે. ૪
 હળવે મધુરરે બોલે, એ વચનામૃત નહિ કો તોલે. ૫
 ક્યામળ વરણેરે સોહીયે, નીર્જીતભવદુઃખડાં ખોધયે. ૬
 ચંચળ વર તનેરે ચાલે, હસતાં વૈષ્ણવ સામું લાળે. ૭
 સુંદરતાનીરે સીમા, લોચન તલપે અમૃત પીવા. ૮
 શ્રીવિઠ્ઠલેશરાયજીરે માથે, જુગજુગજોડી બીરાજે સાથે. ૯
 શ્રીવિઠ્ઠલેશરાયજીરેલાલાશ્રીગોકુલજોરજીવજીશુંઘણુંજડાલા
 પુત્રશ્રીગોપેશ્વરજોગાળા, શ્રીલક્ષ્મીનરસાહદીનદયાળા. ૧૧
 અનુભવગ્રંથતણાવિસ્તારશ્રીહરિરાયજી પ્રકટયાબીજીવાર
 એસુખનિજજનનેઘણુંદેછે, શ્રીભાગવતસદાનીરંતરકહેછે
 પ્રકટયાશ્રીપુરૂષોત્તમઅવતાર, એમનીલીલાઅપ્રંપાર. ૧૪
 એમનાગુણનેરેગાધયે, ચરણ કમળ રજ લેવા જઈયે. ૧૫
 એવા સ્વામિશ્રીસમર્થમાથે, પ્રકટયાદેવી જીવને કાજે. ૧૬
 સકળ મનોર્થરે સીધા, મનવાંછિત ફળ માગ્યાં ધર્યે. ૧૭
 શ્રીવજ્રભુષણનારેસ્વામિ, ચરણ કમળ વંદુશિરનામી. ૧૮

શ્રી સુરદાસજી કૃત સેવાફલ.

ધોલ ૮૫ મું

ભજોગોપાળભુક્ષમતજાઓ, મનુષ્યાદેહિમેં એહિએલ્લાવો.
 ગુરુસેવા કર જીકાકમાઈ, જખ તે મનુષ્યા દેહી પાઈ. ૨
 જધકુરમરીએ દેવ, નિતપ્રત્ય કરિયે હારકી સેવ. ૩
 સુનો સંત સેવાકી રીત, કરો ક્રિયા મત રાખો પ્રીત. ૪
 પ્રાતઃઉઠી શ્રીકૃષ્ણકું ગાવે, જો કૃણ માગે સો કૃણ પાવે. ૫
 જીને ઠાકોરજીકોદર્શનકીનો જીવનજન્મસફળકરીલીનો. ૬
 જો ઠાકોરજીકી આરતી કરે, ત્રણલોક તાકોં પાયન પરે. ૭
 જો ઠાકોરજીકું કરે પ્રણામ, વધકુંઠ હે તાકો નિજધામ. ૮
 જો હરિકો રમરે નામ, તાકું કુશળ નિત્ય પુરણ કામ. ૯
 જો ઠાકોરજીકું ધ્યાનમાં લાવે, ક્રુપાપ્રલ્હાદકી પદવી પાવે. ૧૦
 જો નેહરિકો ચર્ણામૃતલીનો, વૈકુંઠલોક અપનો કરિલીનો. ૧૧
 જો હરિઆગળવાળં ત્રબજાવે ત્રણલોક રાજ્યધાની પાવે. ૧૨
 જો હરિકું સ્નાન કરોવે, ગર્ભ યોનિમાં કબહુ ના આવે. ૧૩
 જો હરિકું કરે શૃંગાર, તાકોહે પુરણ અંગીકાર. ૧૪
 જો ઠાકોરજીકું દર્પણુદીખાવે ચંદ્રસુરજ તાકુ શીરન આવે. ૧૫
 જો ઠાકોરજીકું તુલસીચઢાવે, તાકી મહીમા કંઈના આવે. ૧૬

જોડાકોરજીકુંકિર્તનસુનાવે, તાકુંડાકોરનિકટબોધાવે. ૧૭
 હરિમંદિરમેં દીપકરે, અંધકુપ ભવમે નહિ પરે. ૧૮
 જોડાકોરજીકીસેજબીછાવે, નિજપદપાવેદાસકહાવે. ૧૯
 જોડાકોરજીકુંપારણેબુઝાવે, વધકુંઠસુખઅપનેધેરલાવે. ૨૦
 જોડાકોરજીકુંધરાવેભોગતાકું પરમાનંદ નિત્ય ભોગ. ૨૧
 પાવે પદવી જશોદામાત, તાસુખકીકછુકહીન જાત. ૨૨
 ગ્વાલમંડલીસુંગોપાળજગાવે, સોડાકોરજીકુંસખાકહાવેરડ
 ભોગોકુળગોવર્દનહીલાગાવે, ચરણકમળરસતખહીપાવે.
 જોવૈજણવતાદશીયકહાવેતાકીસંગતનિત્ય પ્રતિહોવે. ૨૫
 શ્રીલાગવતસુણેઆદરકરી, તાકે હૃદમેં વસે શ્રીહરિ. ૨૬
 જોડાકોરજીકું ભોગ ધરાવે, સેવાકોઠળ તખહી પાવે. ૨૭
 જેકરે શ્રીજમુનાજળપાન, સોડાકોરકેરહે સન્નિધાન. ૨૮
 મંદિરમાં જો કરે બુહારી, કબહુનદેખેજમકીદ્વારી. ૨૯
 જેનેડાકોરજીકીગાગરઆણી, વૈકુંઠ લોકઅપનેસ્થાનઠરાની
 જોડાકોરજીકો મંદિર લીપે, મનુષ્યજન્મતે જનજીતે. ૩૧
 જો ઠાકોરજીકો સીધોબીને, જીતનોતીર્થતીતને કીને. ૩૨
 જોડાકોરજીકો બીને કુલ, સદા ખસે કાલિંદિકે કુલ. ૩૩
 જો ઠાકોરજીકી માળા યાવે, સોપરંમ ભક્ત કહાવે. ૩૪
 જો ઠાકોરજીકુંચંદનલગાવે, ત્રિવિધીતાપતાકુશથાવે. ૩૫
 જોડાકોરજીકોવાસણ ધીવે, સદા સર્વદાનિર્મળ હોવે. ૩૬
 જોહરિ કીર્તન સુખે કરે, સુકિત ચારતાકે પાઓપરે. ૩૭
 સેવામાં જો આજ્ઞાસ કરે, કુકુર હોયકે શ્રીર શ્રીર રમે. ૩૮

મન સાથે જો સેવા કરે, તળહી સેવા પુરૂણ કરે. ૩૯
 સેવાકે આશરે રહિએ, સુખ દુઃખ સળહી સહીએ. ૪૦
 જો સેવામાં સદેહ લાવે, કોટી જન્મ પ્રેતકું પાવે. ૪૧
 વેદપુરાણશાસ્ત્રજોભાળે, સેવાકો રસ વળ જનયાળે. ૪૨
 સેવાકી અદ્ભુત રીત, શ્રીવિઠ્ઠલનાથ સોરાળે પ્રીત. ૪૩
 શ્રીમદાચાર્યજીએ પ્રકટખતા વીકૃપાકરીતાકે મનભાવી. ૪૪
 સેવાકો ફળ કહી ન આવે, સુરદાસ પ્રભુદેમે ભાવે. ૪૫

ધોળ ૮૬ મું.

આવો આવો સુહાગી, વલ્લભીયાનો સાથ;
 સખી મેવાડે પધાર્યા, શ્રીગોવર્દ્ધનનાથ. ૧
 સખી મનકંઠ વચન, તજો ગ્રેહનાં કાજ;
 મેલો વેદ મર્યાદાને કુળની લાજ. ૨
 છોડો માત પિતા પતિ સુત પરિવાર,
 આપણે નયણે નિરખો શ્રીનંદકુમાર. ૩
 વહાલો રૂપે છે રૂકલા ને લીનલે વાન;
 ગજસ્થળ મંડીત કુંડલ કાન. ૪
 ખીરાજે અલક તિલક જાણીએ કંચનરેખ,
 નાસા ગજમોતીને નટવર લેખ. ૫
 શિષ પાદ સોરંગી ઉપર અંદ્રિકા મોર,
 વહાલો મનોહર મુર્તિને ચિત્તકાનો ચોર. ૬
 વહાલો ખંડ અવીલોકની મગુટી કમાન,

એકના નયણ અણીયાળા મદન રચાખાણુ.	૭
બહાલો ચંચળ ચપળતા વાંડ ખંજન મીન,	
શોભા જોઈને મૃગ થયા આધિન.	૮
ખીખાધર છે અતિ અરૂણ પ્રવાહ,	
મુખ માધુરી માધુરી વાંસલડી રસાળ.	૯
જીરે કુસમ ઝરે મદ મુસકની હાંસ,	
ઝળકે દંત દાહમ જેમ ખીજ પ્રકાશ.	૧૦
કંઠે કંઠસરી ગળે ગુંજનો હાર,	
ખાળુમધ પોહોચીને ઝુમકસાર.	૧૧
પાય પોહલ નુપુરનો ઠમકાર,	
ચાલે ગજગતિ ચાલ ઘુમરી ઘમકાર.	૧૨
કટી કાછની કીંકણીનો ઝમકાર,	
પાય અણવટ વીંછીઆનો ઠમકાર.	૧૩
જીરે સોળ કળાએ ઉદયો ચંદ,	
વજ જીવતી સુંદરીને મન ઉમંગ.	૧૪
એકની આરતિ ઉતારે શ્રીવલ્લભરાય,	
શોભા જોઈ જન વલ્લભ ખલિ ભય.	૧૫

ચાવડીનું ધોલ.

ધોલ ૮૭ મું.

ચાલો સખી નિરખીયે નંદકુમાર,
 લટકંતા આવે હરિ દીનદયાળ;
 જોજો મખી છેલ્લખીલા હરિની ચાલ,
 કીયેને ચતુરે ઘડી હરિની ચાખડીરે લોલ. ૧

બેસણીયે કાંઈ ધર્મીરે મુનિવરે ધ્યાન,
 લાકમાં કાંઈ લખ્યાંરે નાગરવેલ પાન;
 ચરાણ સકોમળ કંકુવરણે વાન,
 કારીગરે કોરીને ફરતિ મેલી પાંખડીરે લોલ. ૨

પાનીએ કાંઈ હંસ પોપટને મોર,
 મુસ્તક ભમરીને ઉપર ખોર;
 તેની આગળ શોરે હમારો તોલ,
 ઝીણી ઝીણી ઘુઘરી શબ્દ કરે ઘણારે લોલ. ૩

સાંકળીયો કાંઈ ગાંઠીરે સોના કેરે તાર,
 હીરા માણેકે ગુંથ્યા હરિના હાર;
 કુલના પીછોરા કીધા વહાલે ભાર,
 પીળાંનેપથરંગી મીરાજે હરિનેકુમતારે લોલ. ૪

હંગરમાં કાંઈ સૂરજ રત્નને ચંદ્ર,

હાથે છે હીરલોને પહોંચીયે નંગ;
 તેતો દેખી મહાં મન થાય ઉછરંગ,
 આંગળીયોમાં વીંટીને અંગુઠામાં આરશીરે લોલ. ૫
 કાષ્ટના કંકડાની કીધિ વહાલે સાર,
 એટલે ને શીદ લે અમારી સંભાળ;
 પાહુલીઆના પુન્ય તણો નહીં પાર,
 પહેરીને પધાર્યા ગોવાળીયાની ઘેરમારે લોલ. ૬
 એક એક સાનમાં સમજી જાય,
 જેને જેવા ભાવ હોય તેવા ગુણ ગાય;
 પ્રથમ નિરખું ને પછી લાગું પાય,
 શ્રી વલ્લભકુળને નાથે તે સૌને લીધાં લહેરમારે લોલ. ૭

ધોલ ૮૮ મું.

હું ખલિહારી તૈલંગ કુળ દીપક,
 શ્રીલક્ષ્મણ તાતનેરે લોલ;
 તે કુળ પ્રકટયા શ્રીવલ્લભ દેવ,
 જગત હિતકારણેરે લોલ. ૧
 એમના બેઉ સુત છે પરમ કૃપાળ,
 કે ચતુર શિરોમણીરે લોલ;
 શ્રીગોપીનાથ શ્રીવિકૃલનાથ,
 કે અમ શિર એ ધણીરે લોલ. ૨
 તે શ્રીવિકૃલનાથના સાત,

કે કુંવર પ્રકટયા મહીરે લોલ;
 જાણીએ પોતે સાત સ્વરૂપ,
 કે ધરીને પ્રકટયા મહીરે લોલ. ૩
 શ્રીગિરિધરજી પરમ શુશિલ,
 કે દુભટ અતિ શોભિતારે લોલ;
 શ્રીગોવીંદરાય તણું મુખચંદ,
 કે ભક્તજન લોભતારે લોલ. ૪
 શ્રી બાલકૃષ્ણજીના અતિશય નીલ,
 કે ચરણ ચિત્ત લાવીએરે લોલ;
 શ્રીગોકુળનાથજીના ચરણની રેણુ,
 કે જગતમાં કહાવીયેરે લોલ. ૫
 ચતુર શિરોમણી શ્રીરઘુનાથ,
 કે તેના ગુણ ગાઠએરે લોલ;
 શ્રીજહનુનાથજીના ચરણ સરોજ,
 કે તેને દુર્લભ ધારીયેરે લોલ. ૬
 સમર્થ વેદ તણો અતી વર્ણુવ,
 કે ગુણ ઘનશ્યામનારે લોલ;
 રાખો ચરણ કમળની છાંય,
 કે પોહોએ કામનારે લોલ. ૭
 સાત સ્વરૂપ તણો નીજ વંશ,
 કે જગતમાં બિરાજજોરે લોલ;
 સકળ સ્વરૂપના ચરણની રેણુ,

કે અમ શિર ગાજળેરે લોલ. ૮
 એ શ્રીવલ્લભનો નિજવંશ,
 કે જગત હીતકારણેરે લોલ;
 શ્રીવજ્રભુષણ બેઠ મુખચંદ્ર,
 કે જાયે વારણેરે લોલ. હું બલિહારી. ૯

ઘોઠ ૮૧ મું.

હું બલિહારી તૈલંગકુળ દીપક, શ્રીલક્ષ્મણતાતનેરે લોલ;
 જે કુળ પ્રકટયાશ્રીવલ્લભદેવ, જગતહીત કારણેરે લોલ. ૧
 માથો માસ કૃષ્ણ એકાદશી, ભર વૈશાખનીરે લોલ;
 પ્રકટ ધરીયું અગ્નિ મધ્યે કે, અગ્નિરૂપ સહિરેલોલ. ૨
 સંવત પંદરસે પાંચીસ કે. વાર ગુરૂ ખરોરે લોલ;
 સર્વેસર્થો સેવકનાંકાજકે, વજ્રજનઆવીમળ્યારે લોલ. ૩
 જીવને આખ્યાંદાન અનેક, કે વાર ન લાગી ઘણીરેલોલ;
 પુષ્ટિમાર્ગ ચાલ્યો મરજદકે, મર્યાદા ક્ષણેરે લોલ. ૪
 જગતને દ્રઢ કરવાને કાજકે શ્રીજીઆવીમળ્યારે લોલ;
 વાક્ય કહ્યુંશ્રીકૃષ્ણનીપ્રત્યેકે, બેઠએકાંતમળ્યારે લોલ. ૫
 જીવ હેત રાખ્યો નિરધાર કે, લઈ ચરણે ધરોરે લોલ;
 લાવી સોંપો અમારા ચરણ, કે દ્રઢ રાખશુંરે લોલ. ૬
 એવાં વચન શુણીને હસીવા, કે જીવને દયા કરીરે લોલ;
 નીચે વચન કહ્યું પ્રમાણ કે ત્રણવારફરીફરીરે લોલ. ૭
 પછી વિચાર્યું દીનદયાળ, કે ત્યાં હરસાણી સહિરેલોલ;

પુછવા લાગ્યા દીનદયાળ, કે કહો કહ્યુકહા સુનીરેલોલ.૮
 ત્યારે શિષ નમાવ્યું દાસ, કે હું સમજ્યો નહીરે લોલ;
 કૃપાનાથે કૃપા કરીકહ્યું, કે સાંભળ દ્રઢ કરીરે લોલ. ૯
 ભક્તજન ઉપર દયા ઘણેરે, કે હરસાણીયે કહ્યુંરે લોલ;
 ભક્તનેઆખ્યાંદાનઅનેક, કે મનઆનંદઘણેરે લોલ.૧૦
 વહાલે ઓધાર્યા અનેક, કે જગ વિસ્તારનેરે લોલ;
 પ્રથમહરિહળધર પ્રકટયા, કે રચના શી કહ્યુંરે લોલ.૧૧
 માયાવાદ ટાળ્યો ભાર, કે પ્રભુ સમર્થ સહીરે લોલ;
 ત્યાંથીઆગળચાલ્યોવિસ્તાર, કેસાતમધ્યેરત્નમણિરેલોલ.
 વળનાજીવનએ વિશ્રામ, કે શ્રી ગોકુળનાથ ધણીરે લોલ;
 જોણેજીત્યાખલપાખંડ, કેશાહજાંહાંગીર સહિરે લોલ.૧૩
 આપી ગજસુકતાની માળ કે, પ્રભુ રાખે નહિરે લોલ;
 લઈનેસોંપી શ્રીજસુનામધે, કેજસુનાએહાથે ગ્રહીરે લોલ
 જ્યારે કહી જાંહાંગીરનેવાત, કે શાહે માની સહિરે લોલ;
 માળા દેજો અમારી નાથ, કે બદલે ફરી કર્નરે લોલ. ૧૫
 શાહને લઈ બેઠા પ્રભુ નાવ, કે રૂપજસુનાએ ધર્યુંરે લોલ;
 માળા આપીતતક્ષણ હાથ, કેશાહરીજ્યોવાણુંરે લોલ. ૧૬
 એ સુખ નિરખે વલ્લભદાસ, કે મનઆણુંદઘણેરેલોલ;
 હું બલિહારી તૈલંગકુળ દીપક, શ્રીલક્ષ્મણ તાતનેરે લોલ.

ધોલ ૧૦ મું.

સુરજ હળી ઉઠે થયો;

સર્વે સંસારીને મોક રહ્યો.

લાલા લહેરી તું રંગીલો.

ટેક ૧

કાને કુંડલ મકરાકૃતિ,

હુંતો શ્રીદ્વારકાનાથજીના સુખ જોતી. લાલા. ૨

શેરીએ શેરીએ કુણડાં વેડું.

આવતાં જતાં તમને ઘેડું.

લાલા. ૩

મારે ઘેર આવજો દહાડી દહાડી,

મારે ઘેર કુણ ચાપાની છે વાડી.

લાલા. ૪

મારે ઘેર આવો લટકે મટકે,

લગ્નગ સોપારી બાંધુ બે પટકે.

લાલા. ૫

મારે ઘેર આવો હરિ રૂમ જમતા,

તમે મારી સાસુ નણુંદને છો ગમતા.

લાલા. ૬

જોરા આવો ચોટી ઓળું,

પલંગ પર પેઢો તો હું વા ઢોળું.

લાલા. ૭

મારે ઘેર આવો હશેમશે,

દુધ સાકરિયાં પાઉં રસેરસે.

લાલા. ૮

મારે ઘેર આવો તો રમાડું,

ઘરમાં પધારો તો જમાડું.

લાલા. ૯

મેતો તમ સાથે પ્રીતિ બાંધી,

છોડાવી નવ છુટે હીરની ગાંઠી.

લાલા. ૧૦

દાસ વક્ષલ કહે ચરણે લાગું,

તેથી મારા જન્મોજન્મના ભમવાગું. લાલા. ૧૧

રાસનો ગરબો.

ધોલ ૧૧ મું.

શરદપુનમની રાત, નંદસુત બંસી બળવી,
રાસરમણની વાત લાડના મનમાં ભાવી. ૧
યમુના પુલિત પુનીત, શીત સૌરભ મંદાનિલ,
પરસેં વાધી પ્રીત, કામરસ થયું મન પંકિલ. ૨
રજની પતિ મુખદાન, કહાન દેખી મન હરખ્યા,
બંસી બળવી કહાન, તાન મોહની રસ વરખ્યા. ૩

સાખી.

બંસી ધુનિ સુધિ સુંદરી, જન મન વાઢ્યો અતંગ,
ચિન્હલના પરવશ થયાં, ચિત્ત ચાલ્યું શ્યામને સંગ. ૧
કોઈએ જમતા તજ્યા મરથાર, બહારશિશુ મેઢ્યાં રમતાં,
ઉલટા કર્યા શણગાર, નાર તજ્યાં મજજન ગમતાં. ૪
કોય ઉલટાં પહેર્યાં વસ્ત્ર, આશ અંતરમાં હરિની,
દોહોતી મેલી ગાય, જાય જાણે કરિ પ્રતિ કરિણી. ૫
ગુરૂજનની તજિ લાજ, કાજ મનમાં સિદ્ધ કરવા,
તોડી મરમદાની પોજ, સાજ સાજ્યો રસ ભરવા. ૬

સાખી.

સદન તજી સૌ સુંદરી, ચાલ્યાં હરિની પાસ,
સરિતા જેવે સાગરબાણી, મન રાસરમણની આશ. ૨

ચલ કચ કુંચ મણીહાર, અપાર શોભા તે ક્ષણમાં,
 અમનો મન વિચાર, સાર વાઢ્યો ઘણો તનમાં. ૭
 કાલિંદીને કુલ, કુલ તરે કુલ્યાં સુંદર,
 કમળ કુમુદ અનુકુળ, થયો તે સ્થળ સૌરભ ભર. ૮
 ચંદ્ર ચંદ્રિકામાંય, ચંદ્રમુખિ ચપલા જેવી,
 નંદનંદન ઘનછાંય, બની એ શોભા કેવી. ૯

સાખી.

કાલિંદી તટ નિકટમાં નટવર ગોકુલચંદ,
 દેખી મન ટાહું થયું, પડ્યાં પ્રેમ કામને કંદ. ૩
 કરબોડી કહે સૌ બાલ, હાલ તમ શરણે આબ્યા,
 શાંત કરો સ્મરજાલ, હાલ અમને મન ભાવ્યા. ૧૦
 મદનકોટિ અભિરામ, શ્યામ તમ સાથે રમવા,
 મન વાઢ્યો બહુ કામ, ધામ રતિ લાગી નમવા. ૧૧
 અધરામૃતનું પાન, કહાન જ્યારે કરશું મુખથી,
 રહેશે ત્યારે નિદાન, પ્રાણુ આ તનમાં મુખથી. ૧૨

સાખી.

ભાર સુગટને કાછની, સૂંધન ગુંજ માલ,
 પીતાંબર છબિ મનવસી દેખી લોચન થયાં નિહાલ. ૪
 રસિક શિરોમણિ હાલ, દયાલ તમે છો મનના,
 જાણીને અબલા બાલ, વાહાલ મુખ આપે તનનાં. ૧૩
 દેખીતારે એવા દિન, મીનધન પરવસ મનના,

બોલ્યા તે વચન પ્રવીણ, નદીનદ્યા નિજજનના. ૧૪
 સુખ દેવા પરમ અપાર, સાર એના મનનો લેવા,
 ચિતના અતિ સુકુમાર, માર મોહન રસ રહેવા. ૧૫

સાખી.

વધુ જન સારાં વંશનાં, કરે કેમ વ્યભિચાર,
 કંથ તમારા ઘેર છે, તમે લજશે મને કેમ જાર. ૫
 જોયું વિપિન સુખકાર, વાર યમુનાનાં પરસે,
 સીત સુગંધ ઉદાર, જાર મંદાનિલ સરસે. ૧૬
 નિર્મળ ચાંદ્ર પ્રકાશ, હાલ જાણે રવિજા કેરો,
 સ્વચ્છરેણુ જાણે વાસ, કાલસુમ દંતનો ઘેરો. ૧૭
 નીર તીર વન ઘોર, સોર જંતુનો જેમાં,
 રજની કાલ કઠોર, ફેરો કેમ અખલા તેમાં. ૧૮

સાખી.

કાજ સર્થો મમ દરશથી. જાઓ ગોકુલ ધામ,
 વાટ તમારી પતિ જીવે, તેનાં પુરાં કરો જઈ કામ. ૧
 એવાં વચન સુણી તજખાલ, લાલનાં કરકશ જેવાં,
 મનમાં થયાં બેહાલ, ચાલ નહિ સૂઝે કહેવા. ૧૯
 નેનકંજથી ધાર, વારિની ચાલી જ્યારે,
 અધર બિંબ સુકુમાર, નારનાં સુકયાં ત્યારે. ૨૦
 પદસરસિજ અંગુષ્ઠ, દષ્ટિથી પરસી ધરણી,
 મનમાં વાઠ્યાં કષ્ટ, નષ્ટ થતની થઈ સરણી. ૨૧

સાખી.

ધીરજ મનમાંહે ધરી, કરી નેત્ર જળ દુર,
 કરજોડી વિનતી કરે, વજસુંદરી પ્રેમનું પુર. ૭
 ચિત્ત ચોરીને લાલ, હાલ અમને કાં કાઠો,
 અખળાછીએ અમે ખાળ, વહાલપંથ કીધોકાં ટાઠો. ૮
 છોડીને ચરણસરોજ, ઓજ નથી જાવા મનમાં,
 કરશું તે તમથી મોજ, દ્રોજ છે સમરતી તનમાં. ૯
 તે પતિમુખ ધનધામ, કામ નથી તેનું અમારે,
 છો તમે સર્વે શ્યામ, હામ છે રાસની ભારે. ૧૦
 જગરૂપી જગદાધાર, સાર સહુના છો સ્વામી,
 તમથી શ્યો વ્યભિચાર, માર મોહન નહિ કામી. ૧૧

સાખી.

પ્રેરક મન તનનું હવે, તે તમ પાસે શ્યામ,
 લોચન તમ મુખ લાલચુ, હવે કેમ જઇયે અમે ધામ. ૧૨
 તમે આનંદધન રસરૂપ, તજે કોણુ તમને પ્રાણી,
 ભોગ ચતુરના ભુપ, કહે ઓમ વેદની વાણી. ૧૩
 તમ સાથે રસભોગ, જોગ નિઃચે જે પામે,
 લેશ ન તેને શોક, ઓઘ આનંદનો ધામે. ૧૪
 દીનદયાળુ નાથ, હાથ માથે ધરિ દીજે,
 અભયદાનની ગાથ સાથ અમ રાસજ કીજે. ૧૫
 કાત્યાયની વ્રત અંત, કંત વચન તમે જે દીધું,
 પાળો તેને ધીમંત, અંત જન સ્તુતિ પંથ કીધું. ૧૬

સાખી.

દીન મીન સમ મધુર વચન, મુણીને નંદકિશોર,
 રાસ રમણનું પાણુ કર્યું, વજસુંદરી જનમન ચોર. ૯
 નિર્ધનને જેમ ધન, તન જેમ નિર્ધનને મલતાં,
 કુધિતને જેમ ભોજન, મન વાદ્યો હરખ તે વલતાં. ૩૦
 વજ લલના વજચંદ, ફંદમાં લીધા તારે,
 શરદપુત્રમનો ચંદ, મંદ થયો શોભા ભારે. ૩૧
 રસદપત્ર ઉપચાર, ચાંદ્ર ચંદન ચંદ્રોજ્જ્વલ,
 વિવિધ પુષ્પના હાર, ભાર સૌરભનો તે સ્થળ. ૩૨

સાખી.

એકાકમુક લવંગને નાગવક્ત્રી ધનસાર,
 બીડી વિવિધ મુગંધની, માંચ કાથો ચુનો ખેરસાર. ૧૦
 સ્વેત સ્વચ્છ મૃદ સેજ, તેજમાં એ શશિનું ભારી,
 દીઠે સ્મર ઉપજેજ, કેજ કવિ મનમાં વિચારી. ૩૩
 રત્નજાટત ચોસાર, થાર સામગ્રીના સુંદર,
 મુકુર ધર્યા દીન ચાર, વાર પાટલ મુગંધભર. ૩૪
 સરસ ગાનની તાન, કાને મુણિ ઉપજે રતી પતી,
 વીણામુરજનું માન, દાન કરે સુખનું તે અતિ. ૩૫

સાખી.

પુષ્પબાણના બાણ, તે સમે થયાં સુખદાન,
 વજ્રબલ મલિયામલ્યું જ્યારેરસિકંશતિનું માન. ૧૧
 ક્રોએ રતિસુખ પરવશ થેત, હેતથી હરિને શીઝવે;

વિવિધ ભાવ સંકેત, પ્રીતમને કંઠે લગાવે. ૩૧
 નેત્ર કમલની સેન, મેનભર મનનો જતાવે,
 ખેલે મીઠાં વેન, મેન ઘણું મનમાં લાવે. ૩૭
 ખટરસ ભોજન થાળ, લાલને પાસે લાવે;
 મુખમાંયે આપે ખાલ, રસાલ તે હરિ મન લાવે. ૩૮

સાખી.

નિજકર કરિ શ્રીડી સરસ, રસિગરાય મુખમાંએ.
 આપે ઘજલલના લલિત, પોને તેહેનુંચર્ચિતખાય. ૧૨
 અંધરખિંબ થયા લાલ, લાલના લોચન જેવા;
 દર્પણ લીધું ખાલ, વહાલથી પ્રિયકર દેવા. ૩૯
 દર્પણ લઈ નિજનાથ, હાથમાં નિજમુખ જોયું;
 ત્યારે શીઝયા અંકમાલ, ખાલનેદઈ દુઃખ જોયું. ૪૦
 ચોપડ ખેલ રસાલ, ચાલ જેમાં રસની ભારી;
 ખેલે શ્રીનંદલાલ, થઈ રતિમુખ તૈયારી. ૪૧

સાખી.

કુસુમમાલ કરથી કરી, વેણી લુપણ અંગ;
 ધારે એકબીજા મલી, વાધ્યાઆનંદજલધિતરંગ. ૧૩
 ગાએ કેદારોને બિહાગ, સુહાગ જે સુરનો જેમાં;
 લયના લાગ્યા ખાગ, જાગરૂક તાલ છે તેમાં. ૪૨
 તાનના લેદ અનેક, એક એકને સમજાવે;
 શીઝી કરે તન એક, રસિકજન પ્રીતિ વધાવે. ૪૩
 કુસુમપ્રભુર પર્ચેક, અંક ભરી ભામિની સાથે;

બેઠા શ્રીકૃષ્ણમયંક, શંક તજ સરસિજ હાથે. ૪૪

સાખી.

પરસી મૃદુલ કપોલને, લોચન લોલ વિશાલ,
મિયતમવાતોકરે, ભરે પ્રેમથી લલનાને લાલ. ૧૪
અતિરતિસુરત સુખન, માન તજ સુંદરી સંગે;
સઠલમંધ સુખદાન, કાનકીધું શ્રમ થયોઅંગે. ૪૫
અમસીકર તે અમંદ સુગંધયુત એવા શોભે;
ધરણીયે નીરમલચંદ, તારાંઆવ્યાતેનાશુ લોભે. ૪૬
શીતલ તારે સમીર, નીર યસુનાનાં પરસે;
કંજપરાગથી ધીર, તીર તરૂ ઘાનેં સરસે. ૪૭
ત્યારે થયો શ્રમ દુર પુર સુખનો મનમાંયે;
રતિપતિ કીધો ચુર, શુર એવા બે તે ત્યાંયે. ૪૮

સાખી.

જલસ્થલ કુંજનિકુંજમાં, ચુરતિ પુંજને સાથ,
એવા વિવિધ વિહાર ભર, કરિ સુખ દે વજનાથ. ૧૫
અચલ અનંત વિહાર, સાર શ્રુતિનો એ કેવલ,
કહેતાં ન આવે પાર, ધાર મનમાં છે એ ફલ. ૪૯
આનંદમય નંદલાલ, ખાલ વજની નિકુંજ થલ,
પશુ પક્ષી દુમળલ તાલ સરિતા પ્રસૂન ફલ. ૫૦
એવું મનમાં જ્ઞાન, ધ્યાન એવું સ્થિર ભાગું,
પ્રેમભક્તિ કરો દાન, કાન તમ પદજુગ લાગું. ૫૧

સાખી.

સ્નેહ સૌખ્ય નિશ્ચલ કરો, જગજીવન નંદનંદ,
રસસિંગાર સંયોગનો એ પુરણ થયો પ્રબંધ. ૧૬

સાખી

સંવત શરયુગ નંદશશિ, અસિત સપ્તમી વાર,
સરગુરુગુજરએ મીતી, ને આશ્વન માસ છે સાર. ૧૭

ધોલ ૧૨ મું.

પ્રથમ સ્મરૂં શ્રીવલ્લભનો પરિવારે વહાલાજી,
કાંઈ તમથકી ઉતરવું મારે પાર મારા વહાલાજી. ૧
પ્રથમ પડવે શ્રીગોવર્દન ગીરીધારીરે વહાલાજી,
જીરેતમદીઠેસુખથાય હૃદેમાં ભારી મારાવહાલાજી, ૨
બીજે ત્રીનવનિતાપ્રયાણને ગાઉરે વહાલાજી,
જીરેહરખીને હરખીહર્ષહૈયામાં લાડિંમારા વહાલાજી. ૩
ત્રીજે શ્રીમથુરાનાથછગિલો બિરાજેરે વહાલાજી,
જીરે પુર્યાં મનોર્થપુર્ણ અમરછાજે મારા વહાલાજી. ૪
ચોથે શ્રીવિઠલેશરાય રસિલાને નિર્ખોરે વહાલાજી,
જીરેજીગલસ્વરૂપ બિરાજે સરખાસરખોમારાવહાલાજી.
પાંચમે શ્રી દ્વારકાનાથજી કરોરાજ્યધાનીરેવહાલાજી,
જીરેશંખચક્રગદાપદ્મધર્મીમનમાની મારા વહાલાજી. ૬
છઠે શ્રીગોકુળનાથ ધર્મો ગિરિરાજરે વહાલાજી,
જીરે ઈન્દ્રમણુમહમોહયોસરિમાંકજ માસાવહાલાજી. ૭

સાતમે શ્રીગોકુલચંદ્રમા વેણુધારીરે વહાલાજી,
 વહાલેકર્યોછેરાસવિલાસતેડયાંવજનારીમારાવહાલાજી.
 આઠમે શ્રીમદનમોહનજી ગોરે તનસોહેરે વહાલાજી,
 જીરેભુગલસોહામણાંસંગેવજવધુમોહેમારાવહાલાજી. ૬
 નવમે શ્રીગીરીધરજી છે ગુણભંડારરે વહાલાજી,
 જીરેશર્ણેજધરહીયે તો ઉતરીયેપારમારાવહાલાજી. ૧૦
 દશમે શ્રીગોવિંદરાય રાસલાને નિરખુરે વહાલાજી,
 વહાલેસેવ્યાશ્રીવિઠલેશરાયહૈયામાંહંખું મારા વહાલાજી,
 એકાદશી મેં શ્રીબાલકૃષ્ણજી દઠારે વહાલાજી,
 કાંઈદર્શનકરતાં લાગેછો ઘણામીઠામારા વહાલાજી. ૧૨
 દ્વાદશી શ્રીગોકુલનાથજી સુખકારીરે વહાલાજી,
 વહાલેરાખ્યોમાલાનો ધર્મતેપરવારી મારાવહાલાજી. ૧૩
 ત્રયોદશી શ્રીરઘુનાથજીને ગાઉરે વહાલાજી,
 જીરેજનકીજીવનનાથ ચરણચત્તલાઉં મારા વહાલાજી.
 ચતુર્દશી શ્રીજદુનાથજી ભુગ બણોરે વહાલાજી,
 એનેનમેછે મહોદય ભુપરાયનેરાણા મારા વહાલાજી. ૧૫
 પુનમે શ્રીધનશ્યામજી રૂપની રાસરે વહાલાજી,
 એશોભાભેધબલિભયે માધવદાસ મારા વહાલાજી. ૧૬

ધોલ ૧૩ મું.

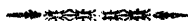
સુંદર શ્રીગોકુલ ગામરે, બિહારી શ્યામ;
 અલસંબંધનું ઠામરે, બિહારી શ્યામ.

- શ્રીમહારાણીજીની વાટરે, બિહારી શ્યામ; ૨
 સોહૈ શ્રીગોવિંદ ઘાટરે, બિહારી શ્યામ.
 દૈવી જીવને કાજરે, બિહારી શ્યામ;
 પ્રકટયા શ્રીવલ્લભરાયરે, બીહારી શ્યામ. ૩
 શ્રીપુરુષોત્તમે કરુણા કરી, બીહારી શ્યામ;
 શ્રીવલ્લભ દ્વિજ દેહ ધરી, બીહારી શ્યામ. ૪
 પોતાના જે જનરે. બીહારી શ્યામ;
 વિછરયા છે મહુ દિનરે, બીહારી શ્યામ. ૫
 સમર્પય આપ્યાં સુખ સારરે, બીહારી શ્યામ;
 થયો સેવાનો અધિનારરે. બીહારી શ્યામ. ૬
 જિંચ નીચ સહુ શણે લીધા, બીહારી શ્યામ;
 સર્વે ને પોતાના કીધા, બીહારી શ્યામ. ૭
 ગ્રહી છે દદ કરી ખાંદરે, બિહારી શ્યામ;
 રાખો ચરણકમલરેરી છાંયરે, બીહારી શ્યામ. ૮
 દયા કરો દીનાનાથરે, બિહારી શ્યામ;
 સેવા શ્રીગીરિધરજીને હાથરે, બીહારી શ્યામ. ૯
 રાખો ચરણ કમલની છાંયરે. બિહારી શ્યામ;
 શોભા જોઈ વલ્લભરાયરે, બિહારી શ્યામ. ૧૦
 દેજો ને વજ માં વાસરે, બિહારી શ્યામ;
 દોષ કોટિ નિવારી કીધાંકાજરે, બીહારી શ્યામ. ૧૧

વધાવાનું ધોલ.

ધોલ ૩૪ મું.

[૧]

જીરે પહેલો વધાવો માહારે આવીયો.

શ્રીગોકુલપતિજીને દ્વાર.

માતા જશે દાજીએ હાથે વધાવીયો;

એમના મુખ ઉપર જાઉં બલીહાર,

બલે શ્રીગીરીચરધર જનમીયા. ૧

જીરે વજજન સર્વે અનંદીયા,

મળી વંદીયા ચરણ સરોજ;

ગીરીધરણ નવલતંદલાલના,

એમ કરતી હું નીશદીન યોજ. બલે શ્રી. ૨

પ્રભુ રૂપ તે નેણે નીહાળશું,

મળી ટાળશું ભવનાં દુઃખ;

જીરે તનમન ધન સર્વે વારશું,

હવે સુર્લભ થયાં સર્વે મુખ. બલે શ્રી. ૩

જીરે દધિ દુધ ઘૂન મધુરસ ભર્યો,

વળી નાચે ગાયે નર ને નાર;

દીએ દાત નંદ બહુ રસ ભર્યો,

વલ્લભદાસ શોભા બલિહાર. બલે શ્રી. ૪

[૨]

જીરે બીજોને વધાવે મહારે આવીયો,
 શ્રીભજન હુરારે આનંદ;
 શ્રીભજન માન કીરતીજી હરખીયાં,
 નિરખી કુંવરી સુખચંદ્ર,
 ભલે શ્રીરાધાજી વ્રજમાં પ્રકટીયાં. ૧
 જીરે વ્રજજન સર્વે ટોળે મળ્યાં,
 મળી ગાયે સુમંગળ ચાર;
 જીરે જન્મી કુંવરી પ્રભાવતી,
 ગુણ રૂપ જગત વીખ્યાત. ભલે શ્રીરાધા. ૨
 જીરે ગઈ જસોમતીને વધામણી,
 રણીયામણી સાંભળી વાત;
 હવે નીશાદીન નૈણે નિહાળીશું,
 લીલા રસ સિંધુ અપાર. ભલે શ્રીરાધા. ૩
 જીરે સહ મળી કહે શ્રીનંદને,
 આપણે કીજીએ વર વેહેવીશાળ;
 જીવોને કુંવર નંદ લાડીલો,
 એવાં શ્રીભજન માન કુમાર. ભલે શ્રીરાધા. ૪
 જીરે એ જોડી અત્રિચળ સદા,
 શ્રીવૃંદાવન વીપીન વિલાસ;
 જીરે કરજોડીને કહું વિનતી,
 વક્ષભદ્રાસ શોભા બલિભય. ભલે શ્રીરાધા. ૫

[૩]

જીરે ત્રીજોને વધાવો માહારે આવીયો.

શ્રીલક્ષ્મણ બટજીને ઘેર,

શ્રીએલંભાજીને ઉદર ધર્યો;

કલિજીવ ઉદ્ધારણ એહ,

શ્રીવલ્લભ ભુતલ પ્રકટીયા. ૧

નિજ ધામથી પ્રભુજી પધારીયા,

કરવા સેવક જનની સાથા;

દ્વીજ કૃણ આ દેહી પ્રકટ કરી,

એવા અહલક પરમ ઓદ્ધાર. શ્રીવલ્લભ. ૨

જીરે તીમીર હર્યો ત્રેલોકનો,

ઉદયો છે તૈલંગ કૃણ સૂર;

જીરે માર્ગ પુષ્ટિ દેખાડીયો,

વહાલે સોંપી સેવા રસ પુર. શ્રીવલ્લભ. ૩

જીરે શેષ સહસ્ર મુખ સ્તુતિ કરે,

નવ લહે એમના ગુણનો પાર;

જીરે કરજોડીને કંઈ વિનતિ,

વલ્લભદાસ શોભા બલિમય. શ્રીવલ્લભ. ૪

[૪]

જીરે એથેને વધાવો માહારે આવીયો.

ભલે પ્રકટયા શ્રીવિકૃલેશ,

જીરે ભક્ત સકળ મન હરખીયા;

દાસ્યે અનેક જન્મનો કલેશ,

શ્રીવિઠ્ઠલનાથજી પધારીયા. ૧

જીરે વદન કમળ અવલોકતા,

જીરે જગત સકળ વિખ્યાત;

જીરે ગોદ લઇને હુલસાવતાં,

ધન્ય ધન્ય શ્રીઆકાજી માત. શ્રીવિઠ્ઠલ. ૨

જીરે સુરીનર મુનીજન હરખીયા,

વળી હરખીયા કુસુમ અપાર;

શ્રીવલ્લભજીને આંગણે,

ત્યાં તો આનંદ મંગળ ચાર. શ્રીવિઠ્ઠલ. ૩

જીરે કળીમાં મારણ બાણજો,

વખાણજો દ્વિજ કુળ રાય;

વલ્લભદાસ શોભા નિર્જો સદા,

એતો આનંદ મંગળ ગાય. શ્રીવિઠ્ઠલ. ૪

ધોલ ૧૫ મું.

આવોને પરમ સોહાસણી, મળી મંગળ ગાઈએ;

આજઆનંદ મારે અતિઘણો સર્વે વાજાંત્ર વાઈરે. ૧

મકટયા શ્રીવિઠ્ઠલનાથજી, જન્મનોરે દહાડો;

મેતી તે કેરા સાથીયા, મંદીર માંહે કકાડો. ૨

મણિ મુકામકુળ કેવડો, વચે ચોક પુરાવો;

શ્રીવલ્લભજી દાન આપે ઘણાં; કહેતાં નઆવે પાર, ૩
 ભાટ યાચકો મળી ઘણા, બોલે જય જયકાર;
 ભગવદી મન આનંદ ઘણો, કુલ્લો અંગ ન સમાય. ૪
 માધવદાસના પ્રભુના યશ સહુ કોઈ ગાય;
 આવોને પરમ સોહાસણી, મળી મંગળ ગાએ. ૫

ધોલ ૧૬ મું.

પ્રથમ પ્રભાને શ્રીગુરૂ વલ્લભનાં લેઉં નામ,
 પુરૂષોત્તમ પૂર્ણ દામ શ્રીમહાલક્ષ્મી પાતજી. ૧
 શ્રીલક્ષ્મણ રાજકુમાર શ્રીએલ્લાંભજી પુત્ર ઉદાર,
 શ્રીવલ્લભ પ્રાણુ માધાર, ચરણચિત્ત લાવીએજી. ૨
 બ્યાપક સઘળે વિશ્વાધાર મુખદાયક નંદકુમાર,
 એ અક્ષર બ્રહ્મ અવતાર ને કહાંથકી સોહલાજી. ૩
 શ્રીગોપીનાથ અવિધાન એ પૂર્ણ પુરૂષ પુનાણુ,
 એ જોગી જનને ધ્યાન પરે ઘણાં દોહલાંજી. ૪
 શ્રીરૂક્મણીજી રમણુ પદ્માવતી પ્રાણજીવન,
 શ્રીવિઠલ તન મન ધન કડીને જાણીએજી. ૫
 એ પુષ્ટિ પદાર્થ સાર શ્રીવૃંદાવન શૃંગાર,
 એમનાં નખ શીખ રૂપ હરનીથ ઉરમાં આણીયેજી. ૬
 તુર્ય ત્રિયા શ્રીકૃષ્ણા યમુના મહારાણીજી નામ,
 એ સર્વે મુખનું ધામ શ્રીકાલિંદીજી કહીએજી. ૭
 શ્રીનવનીત ત્રિયાલાલ શ્રીમથુરાનાથ કૃપાણુ,

શ્રીવિઠલનાથ દયાળ દયા સમુદ્ર લહીએજી. ૮
 શ્રીદ્વારકાનાથજીને ગાવો શ્રીગોકુળપતી ગુણ છાવો,
 એ અનાથના નાથ શ્રીગોકુળચંદ્રમાજી. ૯
 બિરાજે શ્રીમદનમોહન નટવર મનમથ મનસોધન્ય,
 શ્રીબાલકૃષ્ણજીના વદનતાણી શી ઉપમાજી. ૧૦
 શ્રીગીરીધરજી ગુણવંત એહુના પાર ન પામે અનંત,
 શ્રીભામની વહુજીના ચિત્ત વિષે ભલા ભાવિયાજી. ૧૧
 જય જય શ્રીગોવિંદ એનો પૂર્ણ પરમાનંદ,
 શ્રીરાણીવહુજીના આનંદદાયકે કહાવીએજી. ૧૨
 શ્રીબાલકૃષ્ણ રસરૂપ એમના સ્વરૂપતણા જશરૂપ,
 શ્રીકમલા કંથ અનૂપમ ઉપમા શી કહુંજી. ૧૩
 શ્રીગોકુલેશ શુભ નામ જીત્યા માયિક રાખી મુખધામ,
 શ્રીપાર્વતી પતી કામના પુરણ એ સહીજી. ૧૪
 શ્રીરઘુપતિ તેજ ભંડાર એઉના ગુણ યશનો નહીંપાર,
 શ્રીજનકી જીવનમાર ભક્ત ચિંતામણિજી. ૧૫
 શ્રીજદુપતી જગજીવન એમનાં પ્રકુલીત પ્રસન્ન વદન,
 શ્રીમહારાણી વહુજી ધન્ય કે જે શિર એ મણિજી. ૧૬
 શ્રીધનશ્યામજીને ગાવો એ પુષ્ટિ પદાર્થ પાવો,
 શ્રીકૃષ્ણાવતીના નાથ હૃદેમાં ધરૂજી. ૧૭
 શ્રીલક્ષ્મીજી સતભામા શોભા યમુના કમલાદેવકાં,
 એ બેટીજી સહીત નિત્ય સંભારજેજી. ૧૮
 શ્રીદામોદરદાસ શ્રીમહાપ્રભુ પદપંકજ પોસ;

એ પ્રકાશ સુરદાસ પરમાનંદદાસ છે જી. ૧૯
 અતી આનંદ કુંભનદાસ હૃદે કૃષ્ણદાસ રસ રાસ,
 એ ચારે બ્રાત શ્રીવલ્લભ ચરણ નિવાસ છે જી. ૨૦
 નંદદાસ ચત્રભુજદાસ ગોવિંદસ્વામિ ચિત સ્વામિ;
 એડેના પ્રભુ શ્રીવિઠલ અકળીત અંતરજામીજી. ૨૧
 એ સંભારે સુખ થાય ધ્યાને પ્રસન્ન શ્રીવલ્લભરાય;
 એ અષ્ટ સખા પદરજ પરસે રહે શી ખામીજી. ૨૨
 ચોરાશી સંભારે વૈષ્ણવ ખસે ખાવન ધારો,
 શ્રીવલ્લભી સૃષ્ટિ વિચારો નીત્યપ્રતિ ક્ષણુક્ષણુજી. ૨૩
 શ્રીગોવર્દ્ધન ધરણ શ્રીરાધિકારમણ,
 એ વજ્રવ પીતા સુખ કરા સેવી સુખ માનિયેજી. ૨૪
 શ્રીગોવર્દ્ધન ગોકુળ ધન્ય શ્રીમથુરાંજી મન આણો,
 શ્રીવૃંદાવન વખાણો સહુ મળદેશનેજી. ૨૫
 શ્રીગીરીવરધારી લો ચારે જીથ વિચારી,
 સર્વે વલ્લભી લેજો વિચારી ભક્તિ અશેષ છેજી. ૨૬
 શ્રીવલ્લભનો પારવાર એ છે સૃષ્ટિ શિરોમણિ સાર,
 તમો સ્મરો વારંવાર નીત્ય નેમથું જી. ૨૭
 હું માગું મજરાજ સુજને સ્મરણ નીત્ય થાય,
 જન દયારામ જશ ગાય ધરી હર પ્રેમથુંજી. ૨૮

ધોલ ૧૭ મું.

શ્રીમદ્ભક્ત આજ પ્રકટ હુવારે,	
શ્રીકૃષ્ણન દ્વીજ વર અવતાર.	૧
તાત શ્રીહક્ષમણ અતિ આનંદ ભર્યારે;	
ધન્ય ધન્ય માત ધણમાગાર.	૨
માધો માસ કૃષ્ણ એકાદશીરે,	
શુભ દીન શુભ નક્ષત્ર શુભ વાર.	૩
દેવી જીવ અનેક ઉદ્ધારવારે.	
ભુતલ દ્વીજ કુળ લીયો અવતાર.	૪
રાસરમણ લીલારસ રંગ ભર્યારે,	
સદા પ્રસન્ન વદન રસ રૂપ.	૫
શ્રીભાગવત પતિ પદમણિ પરમ સુતા,	
રાજત સકલ અંગાર અનુપ.	૬
ચરણ કમળની શોભા શી કહુંરે,	
ભગમગ દશ ચંદ્ર પ્રકાશ,	૭
ચરણકમળ કોમળ અતિ શોભીતારે,	
વૈષ્ણવ જન શીદ સદા નિવાસ.	૮
લલીત ભુગ ભુગ જગ સોહામણીરે,	
પુરણ વેદ સકલ શુભ સાર.	૯
નાભી ગંભીર વલીત રોમાવલીરે,	
શોભા શી કહું નહીં પાર.	૧૦

- વિશાળ ઉરસ્થળ પર મુકતાવહીરે,
 જગ્યાપવિત્રની કાન્તી અપાર. ૧૧
 તીનરેખા શ્રાવા સુંદર બનીરે,
 સોહીયે તુલસીની માળ સુધાલ. ૧૨
 ભુગ ભુજ દંડ અજાન આવલંબીતારે,
 આપે ભક્ત અભેડ દાન. ૧૩
 સુંદર હસ્ત કમલ લટકે કરીરે,
 કરે ભક્તને ઉપદેશ. ૧૪
 ચીબુક નાસા અધર મોહનીરે,
 અદ્ભુત ગોળ કપોલ સુભાલ. ૧૫
 નેત્ર કમળ અકુટી રળીયામણીરે,
 કૃપા દષ્ટ અવલોક વિચાર. ૧૬
 વિશાળ ભાવ ગીચ તિલક સોહામણીરે,
 કેશ અંબોડો કન્યો સુધાલ. ૧૭
 કેસરિયા ધોતીને ઉપરણારે.
 જય જય શ્રીલક્ષ્મણસુત મહારાજ. ૧૮
 છોકર લેહેકે બેહેકે માધુરીરે,
 બીરાજે શ્રીગોવિંદ ઘાટ સમાન. ૧૯
 વેળણુવનાં મન અતી આનંદ ભર્યોરે,
 કરે વીવીધ મંગળ જશ ગાન. ૨૦
 જય જય કરી બોલે સૌ મળીરે,
 ઉચ્ચરે શ્રીલક્ષ્મણ સુત ગાન. ૨૧

એ લીલા નીત્યપ્રતી મનમાં વસોરે,
જન્મોજન્મ આપો મળવાસ. ૨૨
શ્રીવક્ષસ ગુણ ગાઉ પ્રેમશુરે,
વૈષ્ણવ જન પદ કીંકરદાસ. ૨૩
શ્રીગોવર્દ્ધધર નીર્ઘુ ઘડી ઘડીરે,
મળધીરા મન સદા હુલ્લાસ. ૨૪

ધોલ ૧૮ મું.

શ્યામળો મળ્યા મને શ્રીજમુનાજીની કુંજમાં,
લાડીલો મળ્યા મને શ્રીજમુનાજીની કુંજમાં;
કુંજમાં ગઈતી મને નાંખી દીધી ફંદમાં,
અંગોઅંગમાંજી હુંતોરસીયાજીના રંગમાં. શ્યામળો.

સાખી.

કુંજ સદન સોહામણાં શોભા અપરંપાર,
મજ જીવતીના જીવમાં ખીરાજે શ્રીગીરીધરલાલ.-૧
સાન કરી કહે છે સખી ચાલો વૃંદાવનમાં. શ્યામળો.

સાખી.

વૃંદાવન ચાલ્યાં સખી પહેલી નવરંગ ચીર,
વાંસલડીની ધુની સુણી નવ રહી ધારણુ ધીર-૨
શ્રીજમુનાજીના ઘાટમાં ને આહેલીના સાથમાં,
આવીને જોયાંતી મને ખીડી અંગેઅંગમાં. શ્યામળો.

સાખી.

વાટ ઘાટ ઉભા રહી કાંકરી મારે કહાન,
સૌ સખીયોના દેખતાં એણે કીધાં અનુચીત કામ-૩
બેઠીની ઘર કામમાં ને સુણી ધુની કાનમાં,
ચાલી હું ને તાનમાં ને રીઝી એના ધ્યાનમાં. શ્યામળો.

સાખી.

કામ ધામથી પરહરી નીસરી ઘરથી બહાર,
એ વહાલાને કારણે મેં તજ્યાં કુટુંબ પરીવાર-૪
લાલની લટકમાં ને ભૂકુટીની મટકમાં;
ચાલી ચટક મન વસ્યું છે સુગટમાં. શ્યામળો.

સાખી.

લટક મટક રસીયા તણી મદન મનોહર વેશ,
મેર સુગટ સોહામણા એના ધુવરવાળા કેશ-૫
દાસ કહેછે કોડ પુરો મારા મનના.
આપો વજવાસ દાસ થાકે નીજ જનના. શ્યામળો.

સાખી.

આશા પુરી સહુ મનતણી કીધો રાસ વિલાસ
દાસ કરીને શ્યાખીયાં, રાખ્યાં ચરણકમળની પાસ-૬
શ્યામળો મળ્યા મને શ્રીજસુતાળની કુંજમાં,

ધોલ ૧૧ મું.

ચાક્રને ચાક્ર ઉતારણી, લાક્રને જોવાને જઈએ; ૧
 મનકું તે પ્રેમે લેળીને સહુ સુખીયારે થઈએ. ૧
 ન્યાનડીઓ શ્રીદ્વારકેશજી, મહારે હૈડે વસીયા; ૨
 વહાલોજી નિદ્રા નવ કરે, સેવાના છે રસીયા. ૨
 અમીરેભરી હરીનીઆંખડી. અતી છે અણીયાળી; ૩
 સામું જોવાને મુંદાર, લાલે મોકડી મંડી. ૩
 થાંચ જાણે પોપટતણી, એમના નાકની દાંડી; ૪
 જાણે પરવાળા અધર છે, દીસે એમ રાતકડી. ૪
 મુસ્તક નવરંગ મોળીઆં, શેલે કમળને વાને; ૫
 બે પાસ શેલીતા લાક્રને, મેતી જળકે છે કાને. ૫
 ઓઢયુ આછી લોખડી. કોટે કનકની માળા; ૬
 એક જલ્લાએ શું કહું. એમના અગના ચાળા. ૬
 ચિતકું તે મહારૂં ચોરીયું, મોરલીને નાદે. ૭
 કાળી ધોળી જોડાવતાં, એમને સર્વે સાદે. ૭
 એવો કોઈ સાંભળ્યો નથી, નૈણે નવ દીકો; ૮
 હાંડે છે મોહામોહ તે, અતી લાગે છે મીઠો. ૮
 સનકાદીક સેવા સદા, એનો રસ છે રૂઠો; ૯
 ઘરમાં રહિ શું કીજીએ સંસાર છે કુઠો. ૯
 મનુષ્ય દેહ પામીને રૂઠું રતનજ લીધું; ૧૦
 શ્રીગીરીધરલાલ જીવનશું, મહારૂં ચિત્તજ બાંધ્યું. ૧૦

ભુગભુગ જીવો મહારો વાલમો, સેવક મુખકારી;
નારાયણ ગુણ રૂપને જાઉં બહીહારિ. ૧૧

ધોલ ૧૦૦ મું.

આજ સૈયરરે વધામણાં, વજ વાગ્યાં નિશાન;
પ્રકટયા શ્રીવિકૃતનાથજી, થયાં કેટિ કહ્યાણ. ૧
ચાત્રની ચાલ ઉતાવળી, લાક્ષને જોવાને જઈએ;
તન તણપે મન ભેળીને, આપણે આનંદ લુધ્યે. ૨
અમીરે ભરી હરીની આંખડી, નજા છે રે રસાલ્ય;
ચરિત્ર કરે મન ભાવતાં, પારણે પહોઢયા દયાલ. ૩
એ તો નિદ્રા નહી કરે, જોવાના છે રસીયા;
માધવદાસના પ્રભુજી, મહારે મન વસીયા. ૪

ધોલ ૧૦૧ મું.

ધન્ય ધન્ય દહાડોરે આજનો, ધન્ય શ્રીગોકુળ ગામ;
ધન્ય ધન્ય નંદજશોમતી, પ્રકટયા મુંડીર સ્વામ. ૧
આવાણ માસ સોહામણો, નવમી તીથીનુરે નામ;
વજમાં ચાલી વધામણી, ખરચવા દશગણા દામ. ૨
વજમાં પ્રેમરસ ઉલટયો, ટાળવા દુનિયાના દોષ;
ભેષીને તેડેરે રાયજી, ભુગતે જોવાને ભેષ. ૩
આનંદ ઓછવ અતિ ઘણો, ગોપી ગાયછે ગીત;
માણેક મોતીને હિરાના, આપ્યાં હેમને વીત. ૪

કુલ્યાં કુલ્યારે સહુ ફરે, કુલ્યાં શ્રીગોપીજન;
 કુલ્યાં શ્રીજમુના જોધને, કુલ્યાં શ્રીવૃંદાવન. ૫
 સુરીનર સ્વરને દેખે નહી, શીવજી સરખારે સંત;
 બ્રહ્મા નિગમ જાણે નહી, કોઈએ ન પામેરે અંત. ૬
 મ્હોટાં ભાગ્ય આહીરનાં, શોભા કહી નવ જાય;
 પ્રેમે પ્રકટયા શ્રીનાથજી, ગુણમાધવદાસ ગાય. ધન્ય. ૭

ધોલ ૧૦૨ જું .

શ્રીનાથજી તે છેલ્લ ખીરાજનાજો. ટેક૦
 સખી ચાલો તો જઈએ શ્રીજી શહેરમાંજો;
 શ્રીગોવર્દ્ધનનાથજી ખીરાજે ત્રીકાશહેરમાંજો. શ્રી. ૧
 પહેલાં દર્શન તે મંગળાના હરખીયાંજો,
 મહારા નાથનાં સ્વરૂપ નૈણે નિખિયાંજો. શ્રીનાથજી. ૨
 ખીજાં દર્શનમાં શૃંગાર વહાલો બહુ ધર્યાંજો,
 મહારા નાથને લક્ષ્મીજી વર્યાંજો. શ્રીનાથજી. ૩
 ત્રીજાં દર્શન તે ગ્વાલ બાલ ભોગેનાંજો,
 મુખે મોરલીને છડી લીધી છેલ્લમાંજો. શ્રીનાથજી. ૪
 ચોથાં દર્શન તે રૂઢા રાજભોગનાં જો,
 વિવિધ ભાતની સામગ્રી સંભોગમાંજો. શ્રીનાથજી. ૫
 પાંચમાં દર્શન તે ઉત્થાપનના સાંભળ્યાંજો.
 શંખ વાગ્યોનેવૈભવથયા હતાવળાજો. શ્રીનાથજી. ૬
 છઠ્ઠાં દર્શન તે ભોગ સંભોગનાં જો,

વિવિધ અમૃતમેવા ધર્યાં જમંગમાં જો. શ્રીનાથજી. ૭
 સાતમા દર્શન તે આરતીમાં મન કર્યો જો,
 લીડ ભારીને વૈષ્ણવ બહુ મળ્યાજો. શ્રીનાથજી. ૮
 આઠમા દર્શન ને રાયન કર્યો શ્રીહરીજો,
 દર્શન કરીને વૈષ્ણવ આનંદ ભરીજો. શ્રીનાથજી. ૯
 ચંદુલાલ મદુલાકજીની જોડ છે જો,
 ગિરધરલાકજી બનાજો લીલા લહેમાંજો. શ્રી. ૧૦
 વહુજી ભાલીજીને ખેટીજી મહારાજ છે જો,
 એમને આડે દર્શનનો ઘણો ભારછેજો. શ્રીનાથજી. ૧૧
 જે કોઈ ગાય શીખે ને જાભળે જો,
 ત્હેનો ચણણકમળમાં વાસ છે જો. શ્રીનાથજી. ૧૨
 એમના દર્શનચક્રી સુખ થાય છે જો,
 બલ્લભદાસ શ્રીવલ્લભ ગુણ ગાય છે જો. શ્રીનાથજી. ૧૩

ધોલ ૧૦૩ જું.

અમે આવ્યાં તમારે આશરે અલખેલાજી,
 હવે શું કરિએ જઈ સાસરે અલખેલાજી. ૧
 ફેરાતણું ફળ એ મળ્યું અલખેલાજી,
 મનમમતું મુજને મળ્યું અલખેલાજી. ૨
 હીરલો વાઢ્યો હાથમાં અલખેલાજી,
 તમે શોલો સૈયરના સાથમાં અલખેલાજી. ૩
 તમારું શ્યામળું અંગ અકશીમાં અલખેલાજી,

ગુણવંતીને લાંછન લગાડશેમાં અલખેલાજી. ૪
 બે બાણશે મારી માવડી અલખેલાજી,
 કાન્હા સાથે પ્રીત શી આવડી અલખેલાજી. ૫
 અમે કામળ આંખમાં આંખશું અલખેલાજી,
 તમે નૈશાંત્રી ચેટ નાખોમાં અલખેલાજી. ૬
 હું ॥ દાન નહિ આપું દોકડો અલખેલાજી,
 અમે જવામ આપીશું રોકડો અલખેલાજી. ૭
 હું બીવરાવી બી રીતી નથી અલખેલાજી,
 હું ઓશીયાળી દોઢની નથી અલખેલાજી. ૮
 હું ઓશીયાળી પ્રભુ તમનણી અલખેલાજી,
 શ્રીવજ્રસના સ્વામિ માથે છો ધણી અલખેલાજી. ૯

ધોત ૧૦૪ થું.

ફનમાં વાગેરે વાંમળી, મહારે મદિરીએ ચંલળાય. ટેક. ૧
 શાલ સૌ પામીરે સોજાગણી, જવડો આકુળજ્યાકુળથાય. ૨
 ફેજે ચાલીરે વનીતા, મેતો ઘરમાં નવ રહેવાય. વનમાં. ૩
 ફેડની દશારે વિસરી, અંગે આલુપણ ખદલાય. વનમાં. ૪
 મુવનભુવનથીરે ભામની, ચાલી કામ કરી ઘરત્યાજ. વ. ૫
 કાસરું સૈઈયરે મેલીયું, લોપી લોકડીયાની લાજ. વ. ૬
 વન સહુ આવીરે ગોપીઓ, નૈણેનિષ્ઠ્યા શ્યામ શરીર. ૭
 રંગનાથ હરખ્યોરે હૈયે ઘણું, સુંદીરજ મુનાં કેરેતીર. વનમાં. ૮

ધોલ ૧૦૫ સું.

આજ આનંદ નંદજીને દ્વારે,	
ત્રજમાં થઈ છે લીલા લહેરે,	૧
ગોપી અનિરે ઉગટ ભરી આવેરે,	
થાળ મોતીનો ભરી જાવેરે.	૨
વહાણને ત્રિવેકે વધાવેરે,	
વહાણો ત્રિભુવનનાથ કહેવાયરે.	૩
વહાણો હસ્તનાં ધાવણ ધાવેરે,	
વહાણો ગોપીઓને લાડ લડાવેરે.	૪
એનાં હેત ગોપીપર કીધરે.	
દધી માખણ ચેરીને પીધરે.	૫
વહાણ મથુરામાં શું મીકુરે,	
એવું કુમળમાં શું દીકુરે.	૬
વહાણો કુમળની સંગે મોહારે,	
વહાણો ગોપીઓની સાથે સાહારે.	૭
ગોકુળ આવોને ત્રજના વહાણારે,	
તમે નંદ જમોદાના લાણારે.	૮
ગોકુળ આવોને ત્રજના વાસીરે,	
તમે માણ શોખ્યા છે માસીરે.	૯
ગોકુળ આવોને ગિરિવરધારી,	
તમારી વાટ જુએ છે ત્રજનારીરે.	૧૦

વહાણા જમુનાજીને ઘાટેરે,	
તમે વસ્ત્ર હર્યાં શા માટે રે.	૧૧
વહાણે ગીરી ગોવર્દન ધાર્યોરે,	
એવો મદ ઇંદ્રનો ઉનાર્યોરે.	૧૨
વહાણા વૃંદાવનની વાટેરે	
તમે મહા લુપ્તયાં શા માટેરે.	૧૩
વહાણે જમુનાજીને તીરેરે,	
વહાણે મેલલી વગાડી ધીરે ધીરેરે.	૧૪
ધન્ય ધન્ય જમુનાનો આરોરે,	
મહારો સફળ કર્યો જ-મારોરે.	૧૫
વૃંદાવન રમીયા રાસરે,	
પુરી સર્વ ગોપીની આશરે.	૧૬
ખતિહારી જાગ માધવદાસરે,	
માગે ચરણકમળજી આશરે.	૧૭

ધોલ ૧૦૬ ટું.

નહાના સરખા ગ્રીનાથજી, નહાના નહાનારે હાથ;
નહાની લખુટીઓ કરમહિ, સુંદીર દીસે છે પ્રાણનાથ.

નહાના. ટેક. ૧

નહાના સરખા ગોવાળીયા, નહાની સરખીરે ગાય;
માથે સીંગડીરે સોલતી, ગો ધેન ચારવાને જાય. ૨
નહાની બંસીરે કરમહી, હર્યાં ગોપીનાં મન;

રૂઠો નંદજીનો લાડીલો. રૂઠું શ્રીવૃંદાવન. નહાના. ૩
 નહાની સરખીરે મોજડી, નહાના સરખા છે પાયા
 પાએ રણગણુ ધુધરી. અણુપટ વીંછુવા સાર. નાહના. ૪
 પ્રભુજીના મુખપર મોરલી, વાઈ વેણુ રસાલ;
 શબ્દ મોહીરે ગોપીકા. રોતાં મેહેલ્યાં છે માળ. નહાના. ૫
 કાળંદીને કાંઠે ઉમા વગાડો છે વેણુ:
 જવાદોને જાદવા, કે વજમાં થાશે પે કાર. નહાના. ૬
 આંગળી સાહીને હરિ નાણશે. પ્રભુમારુંધુજેજેઅંમ
 સઘળીગોપીકા આ રશે. નમનેરેરશે નહાના. ૭
 કે અંસી મટના ચોકમાં. ઉમા વગાડો છે વેણુ:
 માધવદાસની વિનતી. આપેશ્રીવજમાંવાલ. નહાના. ૮

ધાલે ૧૦૭ મું

મહારે મંદિર પધારો શ્રીનાથજી,
 હુંતો મેલેરે તમારી વાટ. મહારે ૧
 હુંતો શેરી વળાવી સજ કંઠ,
 હુંતો કુલકાં વેરાવું સારી વાટ. મહારે ૨
 હુંતો ચીરના ચંદરવા બંધાવતી,
 હુંતો પથરાવું લીલા પીળા પાળ. મહારે ૩
 હુંતો શૃંગાર ધરાવું હરીને ભાવતા,
 હુંતો દર્પણ દેખાડું મહારા નાથ. મહારે ૪
 હુંતો મીઠા મેવા મંગાવતી,

આરોગો શ્રીવૈકુંઠનાથ. મહારે૦ ૫
 હુંતો શીરો કરાવું સ્નેહ તણે,
 જીવણુ આરોગો તમારો હાથ. મહારે૦ ૬
 હુંતો જમુના જળ આરી બરાવતી,
 આચમન કરો શ્રીવૈકુંઠનાથ. મહારે૦ ૭
 બાસઠ પાનનાં બીડલાં બંધાવતી,
 મુખવાસ કરો શ્રીવૈકુંઠનાથ. મહારે૦ ૮
 હુંતો સોનાનાં સોગટડાં મંગાવતી,
 રમન રમજો સારી રાત. મહારે. ૯
 હુંતો સજ્જા પથનાવું સ્નેહ તણી,
 પોદણુ કરો શ્રીગોકુળનાથ. મહારે. ૧૦
 હુંતો કુવના પંખા બરાવતી,
 વીંજણુ કંઈ રે સારી રાત. મહારે. ૧૧
 હુંતો કુવની જળી બરાવતી,
 માંહે બીરાજો શ્રીગોકુળનાથ. મહારે. ૧૨
 હુંતો થાળ બઈ સગમોતીએ,
 વધાવું શ્રીવદ્વત્સકુળ પરિવાર. મહારે. ૧૩
 હું તો કરજોડી કંઈ વિનતી,
 બલિહારી જાય મધવદાસ. મહારે. ૧૪

ધોલ ૧૦૮ મું.

શ્રીમદનમોહનલાલ, તમથું લેહ લાગી;
 મહારે તમ ઉપર ઘણું વકાત, લે ભવની ભાગી. ૧
 છું ચરણ કમળની દાસ. ચિત્ત ચણે રાખે:
 મને આપો શ્રીગજમાં વાસ. સુખ સંપત્ત ગણો. ૨
 મહારા પ્રાણતણા આધાર. અળગા રહેશોમાં;
 હરી છો દેવાના હાર, કોઈને કહેશોમાં. ૩
 મહારા કુદુબ સુહિત દર્શન, તમારાં મેં કીધાં;
 હાલા તમે મટાડ્યા તાપ, દર્શન બહુ દીધાં. ૪
 મહારી વિનતી સાંભળો નાથ, તો તમને કહીયે;
 મને આપો શ્રીગજમાં વાસ. તો શરણે રહીયે. ૫
 તાહીયે શ્રીગજનાં નીર. દર્શન નિત્ય કરીએ:
 એમ કહેછે વલ્લભદાસ, ભવોભવ તરીએ. શ્રીમદન. ૬

ધોલ ૧૦૯ મું.

ચાલી શ્રીવૃંદાવનને ચોકકે, ચાલી મહિ વેચવારે લોલ. ૧
 માર્ગે મળીયો મહારો નાથ કે, મુજને આંતરીરે લોલ. ૨
 મહારાં શ્રેયમાં મહીનાં માટકે, ગોસમહારાં ઢોળીયારે લોલ. ૩
 ચાલ્યાં નંદતણે દરબારકે, જઈ ઉભાં રહ્યાં રે લોલ. ૪
 માતાજી તમારો કહાનકે, અળવીત બહુ કરે રે લોલ. ૫
 માતાજીને ચઢીમનમાં ફીસકે, મંદિરથકી નિસર્ચીરે લોલ. ૬

માતાજીએલીધીહાથમાંસોટીકે, કહાનજીનેસોધવારેલોલ. ૭
 માતાજીનાહાથમાંટીઠીસોટીકે, કહાનકદમચઢયોરેલોલ. ૮
 ઉતરો ઉતરો મહાગ નાથકે, કહું એક વિનતરે લોલ. ૯
 સાંભળો સાંભળો માતાજી મારી વાત કે.

આજની વિનતીરે લોલ. ૧૦

ફટો અંસીમટનો ચોક કે, ત્યાં હું એકલોરે લોલ. ૧૧

એકે કરી નેણની આન કે, હું તો ત્યાં ગયોરે લોલ. ૧૨

એકે મરડી મહારી પોહોચી કે અંગુઠી ઉતારીરે લોલ. ૧૩

કહાનજી નાનેફંછે આજ કે, અણવી નાંશાંકરેરે લોલ. ૧૪

ધન્યધન્યગોકુળની પ્રજનારકે, જોહેનેઘેર નહીરેલોલ. ૧૫

મારું સોનાકેરું બેડું કે, રૂપલા ઉઢાણીરે લોલ. ૧૬

માહુંજળ લરવાકેમજાઉકે, કાંઠે કમા કહાનજીરે લોલ. ૧૭

કહાના કાંક-હી મત માંકે, સોના બેડુ નંદાશેરેલોલ. ૧૮

આલને જુઠડા બોલી નારકે, તું કીયા ગામનીરે લોલ. ૧૯

છોકરા ત્હારે શી પકપુછ કે, ગોકુળ ગામનીરે લોલ. ૨૦

બેથું ગોકુળીયું ને ગામ કે આ પાસે રહીગયુંરે લોલ. ૨૧

મળીયો નરસૈયાનો નાથ કે, રસ વાઢ્યો ઘણોરેલોલ. ૨૨

વૃજ ચોરાશી કોસની વન યાત્રા.

થોલ ૧૧૦ મું.

- જીરે પ્રથમ પ્રણામ શ્રીવિકૃલનાથ,
એમના સેવકજનનો મળીએ સાથ. ૧
- ચાલો ચાલોરે વૈષ્ણવ વ્રજ જઈએ,
શ્રી ગરધાજી નિર્ખાં ધણિયાતાં થઈએ. ૨
- પહેલાં શ્રીજમુનાજી વિશ્રામ ઘાટ નાહીએ,
પાંચકુમા કરતાં હરિના ગુણ ગાઈએ. ૩
- સર્વે ભગવદી મળી મધુવન જઈએ,
તાલવન કમોદ વન જઈ નાહીએ. ૪
- સતુવાઘ ભૈરવીરને બહુલા વન,
ત્યાં તો શ્રીકુંડ નાહી થઈએ પાવન. ૫
- નાહીએ રાધાકૃપણ કુંડ પ્રભુને ભળીએ,
શ્રીવલ્લભ શ્રીવિકૃલની બેઠકે નમીએ. ૬
- નારદ કુંડને કુસુ ભાખરજે,
શ્રીપ્રભુનું ભજન મનશું કરજે. ૭
- જીરે ગ્વાલ પાખર નાહીએ તેહ,
શ્રીભીરીધારીજીની તલેટીમાં ઢોલીએ દેહ. ૮
- ગિરિધરજી ધીરજ મહિર બેવાં.

- ત્યાં તો જનમ મરણનાં દુઃખ ખોવાં. ૯
 નાહીએ માનસીગંગા ને બ્રહ્મ કુંડનાં સ્થાન,
 શ્રીમહાપ્રભુજીની બેઠકે કરીએ પ્રણામ. ૧૦
 દાન ધારીથી બીજાનું વન જાવું.
 ત્યાં તો ચક્ર તીર્થ મ્હોડું નહાવું. ૧૧
 પાપમોચન રણમોચન વંદન,
 લીલાનાં સ્થાન ને તો નંદ નંદન. ૧૨
 ચંદ કુપ સરોવર ખટ મુળ,
 શ્રીમહાપ્રભુજીની બેઠકે થઈએ અનુકુળ. ૧૩
 શંકર્પાણ કુંડ ગાંધર્વ કુંડમાં નાહીએ,
 ગોવિંદ કુંડ નાહિ કૃતાર્થ થઈએ. ૧૪
 શ્રીમહાપ્રભુજીની બેઠકે ભોગ ધરીએ,
 હેને હળી-હરિકીર્તન કરીએ. ૧૫
 જીરે અપચ્છરા કુંડને પુંછરીજે,
 શિલા ને ગાજતી ગૌ ટેંણી જે. ૧૬
 હરી હાથી ગાયોનાં પગલાં,
 એક મુગટ શિલાનાં દર્શન કરવાં. ૧૭
 શ્યામ ઢાંક બેઠક શ્રીજીની,
 એક ગુફા ગોવિંદસ્વામીની. ૧૮
 બાંધ બાંધણે સીંદુરી શિલારે બલી,
 હરજી ચોખર મુરકુંડ ચરણે રૂદ્રકુંડળી. ૧૯
 શિલા દંડવતીને નમાવવા શીશ,

શ્રીગોવર્દન સ્થળની શોભા અતિશે.	૨૦
પુજની શિલાને ભોગ ધરવા,	
નિત્ય આવે લોક બહુ દર્શન કરવા.	૨૧
ગુલાવકુંડ ગાંઠોલી પરમદરાના વરણન,	
છરે અક્કનંદાને બદ્રીનારાયણ.	૨૨
કદમ ખંડીને ઇંદ્રોલી નામવન,	
નાહીએ પ્રેમકુંડ વિમળકુંડ નિર્મળવન.	૨૩
ખીજ કુંડ ઘણેરા ત્યાં,	
આંખ નીચામણીની ગુફા જ્યાં.	૨૪
ચરણ પગડીને ખીસકાની શીલા,	
ભોજન થારીને ભોગ કટોરા ભજા.	૨૫
છરે ગુફા એક વચ્છાસુરની,	
સુરમાંકુડે એઠક વર વદનમની.	૨૬
સુનહરાકી કદમખંડી બડેધામ,	
ત્યાં તો ચીત્રામણી શિલાને ચીત્રસમાન.	૨૭
તે તો દેહે કુંડ નહાવું ઉચે ગામ,	
ત્યાં તો દર્શન કરવાં રેવતીને બળરામ.	૨૮
ભાનુક્ષેત્રને બરસાના ગામ,	
ત્યાં તો રાજ કરે રૂડા ભૂખુભાન.	૨૯
શ્રીરાધિકાની મંજે અષ્ટ સખીઓ જાણ,	
છરે સાંકડી ખેર ને ઘાંટી દાન.	૩૦
છરે દાનગઢ માનગઢના દ્રવ્યમન,	

- જીરે દોહણી કુંડ રત્નકુંડ ને ઘેખરવન. ૩૧
 શ્રીમહાપ્રભુની બેઠકે મોર,
 જીરે નોખારી ચોખારી બાનુનું વર. ૩૨
 ખીરી પોખર સંકેત બટમુલ,
 બીચલા કૃષ્ણકુંડ ને ઝપિકુંડ. ૩૩
 નંદ ગામને નંદ જસોદા માત,
 શ્રીકૃષ્ણની સાથે વલ્લભજી બ્રાત. ૩૪
 સુરજ કુંડ મધુવન નંડ સઘળા,
 આવું જોઇને મન થયું વિમળા. ૩૫
 ચરણ પહાડી ચરણ અંકુશ શિલ્લા,
 દર્શન કરીને ગાવી લીલા. ૩૬
 દધિ ગામ દધીકુંડને કોટીયવન,
 કીરસાગર શેષસાઇને ખેડનવન. ૩૭
 શ્રીજમુનાજી કીધાં શ્રીમળરામ,
 અખેમટ કાત્યાયની વૃત્તમાં ઠામ. ૩૮
 જોપી ઘાટ ચીર હરવાનાં,
 જીરે દહધાટ ઉતરવાનાં. ૩૯
 ભાંડીરવન જડે નાવની ચારે,
 ભાંડીર કુચેને બટ બીજેરી ઘારે. ૪૦
 બેલ વનમાં માંન સરોવર સુખધામ,
 માનિક શિલા ખીપરોલીને માટ ગામ. ૪૧
 લોહવન રાવલે પ્રકટમાં રાધા,

મહાવન બ્રહ્માંડ ઘાટ માટી ખાતા.	૪૨
શ્રીગોકુળ મંદીર પ્રભુનાં સાત,	
ત્યાં તે રમણ સ્થળની શી કહું વાત.	૪૩
શ્રીમહાપ્રભુજીની બેઠક છે જ્યાં,	
જીરે બ્રહ્મસંબંધની આજ્ઞા ત્યાં.	૪૪
પહેલાં છોકર ઠકુરાણી ઘાટ નાહિએ,	
ગોપકુલો નાહી બળદેવજી જઈએ.	૪૫
પછે વૃંદાવન બંસીગટ જોડ,	
પારકમાના સ્થળ આવ્યાં તેડ.	૪૬
જીરે મથુરા જન્મ ભુમી વિશ્રામ,	
જીરે સ્થળ સઘળાં જોવાની હામ.	૪૭
ચોરાશી કોશની પારકમા કરી,	
સર્વે ભગવદી મળી ગુણ ગાઓ હરિ.	૪૮
જે કોઈ પાઠ કરે નિત્ય ગાય,	
તેહને વનયાત્રા ફળ અધીકજ થાય.	૪૯
જે કોઈ પાઠ ભણે ને નિત્યે નેમ,	
તેહને હરિશ્યુ ખાઠે અતિશે પ્રેમ.	૫૦
જીરે વન ઉપવન કીધો કરી જોડ,	
શ્રીવજ્રભુપણજીએ પુર્યા કોડ.	૫૧
જીરે હરિગુણ ગાએ વલ્લભદાસ,	
તેહના મન તણીતો પુરજો આસ.	૫૨

ધોલ ૧૧૧ મું.

હું શું જાણું જે જ્ઞાલે મુજમાં શું દીકું,
 વારે વારે સામું બાળે મુખ લાગે મીકું. હું ૧
 જળ લરવા જઈ ત્યારે પુંઠળ પુંઠળ આવે,
 વગર જોલાબ્યો જ્ઞાલો જહેડહું ચઢાવે. હું ૨
 વહુંને તરછોડું તોયે રીસ ના લાવે,
 કાંઈ મીશે મારે ઘેર આવીને જોલાવે. હું ૩
 એકલી જાણીને જ્ઞાલો પાવલે લાગે,
 રંક થઈ જ્ઞાલો કાંઈ કાંઈ માગે. હું ૪
 મને જાતાં જાણી જ્ઞાલો દોડયો આવે દોડે,
 પોતાની માળા લેઈ પહેરાવે મારી કોડે. હું ૫
 મને જાતાં જાણી આગળ આવી રોકે,
 દયાનો પ્રિતમ જહેની કેડલો ન મુકે. હું ૬

ધોલ ૧૧૨ મું.

પ્રકટયા શ્રીપુરુષોત્તમ લાલરે, સાંભળ મહારી સાહેલી;
 જ્ઞાલા છે આનંદકારીરે, વાત કરે હશી હરિ. ૧
 એવાં વૈષ્ણવજનનાં જુથરે, નિર્ઝુલું નેણાં બરી;
 એવા પુરુષોત્તમ પાતળીઆરે, લીધું છે સર્વસ્વ હરિ. ૨
 એવા ચતુર શિરોમણિ જાણેરે, સાન કરી સમજાવે છે;
 રસિઓ છે રસનો ભોગીરે, પ્રેમે પ્રીત-ઉપજાવે છે. ૩

પેલા દુરીજનીઆના દીલમારે, દાઝ ઘણેરી આવે છે;
 તમારૂં શ્રીમુખ જોવાઆવતારે, વિરહ ઘણુંસંતાપેછે. ૪
 ઘરમાં તો નથી ગમતારે, આંગણીએ નથી રહેવાતાં;
 વહાલા તમવિના મહારાજરે, અળગાં નથી સહેવાતાં. ૫
 મહારા કામણુગારા કહાનરે, વારે વારે શું કહીએ;
 મહારૂં અળખાનું શું જોરરે, રૂદન કરી થાકી રહીએ. ૬
 મટકલડે મોહ પામીછુરે, અંગે આતુરતા ઢળી;
 મને બીજું નાઆવે નજરેરે, સાંભળ મહારી માહેલી. ૭
 સહીઅર સંદેશો કહેજોરે, વિનતી મારા બહાલાને;
 સમજવી એમનેકહેજોરે, શ્રીગોકુળનાથજીના લાલાને. ૮
 પ્રભુ દયાનીધી મારા દયાળરે, કાંકરોલીના છે વાસી;
 પ્રભુ પ્રીત કરી પધારોરે, ચરણ કમળની છું ઘસી. ૯

ઘોઠ ૧૧૩ મું.

લાલ તમારો લટકે જોઇ,
 મને ચટકી લાગી પ્રેમતણી;
 શ્રી દાઉદજી તમારે લટકે જોઇ,
 મને ચટકી લાગી પ્રેમતણી. ટેક.

લટપટી પાથ કેસરીઆ વાગા,
 જઠાવ તિલકની સોભા બની. લાલ ૧
 રસીક કુંડળ લોલક લટકે,
 જઠાવ જઠમારે મહી હીરા મણિ. લાલ ૨

બાંહે બાબુબંધ બેરખા સોહીએ,
 જડાવ પહોંચીની શોભા ધણી. લાલ ૩
 ઇત ગોકુલ ઉત મથુરાં નગરી,
 બીચ શ્રીજમુનાજી નીર વહે. લાલ ૪
 શ્રીવૃંદાવનમાં રાસ રચોહો,
 સહસ્ર ગોપીને વચ્ચે ગિરિધારી. લાલ ૫
 શ્રીવૃંદાવનની કુંજગલનમાં,
 યુગ યુગ રહીઓ એ જોડી. લાલ ૬
 શ્રીજમુનાજી નીરેતીરે ધેન ચરાવે,
 બંસી બજવે વહાલો કદમ ચઢી. લાલ ૭
 સૂરદાસ પ્રભુ તીહારે મિલનકું,
 રંગતણા મહારાજ ધણી. લાલ ૮

ધોલ ૧૧૪ મું.

ચાલો ચાલો કાલિંદીને કાંઠડે,
 ગિરિધારી ચારે ગાય, શ્રીનાથજીને નીરખીએ. ૧
 હરીના શીશ કુલની શોભા ધણી,
 એમને છોગલડે શૃંગાર. શ્રીનાં ૨
 હરીને ભાલે તીલક સોહીએ કેસરી,
 એમના ખીરલીઆળા છે કેશ. શ્રીનાં ૩
 હરીના બાલ સદા રસ મીઠકા,
 એમની આંખલકી અમૃત. શ્રીનાં ૪

હરીને કાને કર્ણ કુલ શોભીતાં, એમનાં કુંડળ રત્ન જડાવ.	શ્રીના૦ ૫
હરિને હડપચીએ હિરલો ઝગમગે, એમના તેજતણો નહી પાર.	શ્રીના૦ ૬
હરીને કંઠે તે માળા શોભતી, એમને ઉરગજ મોતીના હાર.	શ્રીના૦ ૭
હરિને બાંહે બાબુબંધ ઘેરખા, એમની પહોંચી છે રત્ન જડાવ.	શ્રીના૦ ૮
હરિને પીળાં પીતાંમર શોભતાં, બહાલે ચોદયા ઉપરાણા સાર.	શ્રીના૦ ૯
હરિને કેહેડે સોહિએ કટીમેખળા, એમને ઝાંઝરનો ઝમકાર.	શ્રીના૦ ૧૦
હરિને ચરણે ચાખડી શોભતી, એમની ચતુરાધની છે ચાલ.	શ્રીના૦ ૧૧
હરિને હાથે સોહીએ લાલ લાકડી, એનો ધેનુ ચરાવાને જાય.	શ્રીના૦ ૧૨
હરીને સંગે તે સરખા ગોવાળીયા, ત્યાં બહાલો મધુરીશી મોરલી વાય.	શ્રીના૦ ૧૩
બહાલો શ્રીવૃંદાવનની કુંજમાં, ત્યાં ખેલે શ્રીનંદકુમાર.	શ્રીના૦ ૧૪
એ સ્વરૂપની શોભા બેધને, બલિહારી જાય માધવદાસ.	શ્રીના૦ ૧૫

ધોલ ૧૧૫ મું.

- શ્રીનટવરલાલને વારણેરે,
 મુંદીર શ્રીછોટાલાલ બલિહારીરે લાલ; શ્રીનટવર. ૧
 શ્રીનટવરલાલને વારણેરે.
 રાજનગર રણિઆમાણેરે,
 તેની મુંદર શોભા સારીરે લાલ. શ્રીનટવર. ૨
 છપ્પન ભોગ સોભામણેરે,
 કીધો બુદ્ધિ બહુ વિચારે લાલ. શ્રીનટવર. ૩
 શૈકા સંવત અઢારમારે,
 ચતુર ચોરાણુવો શુભકારીરે લાલ. શ્રીનટવર. ૪
 વેગે વૈશાખ માસમાં રે,
 મુદની સાતમને સોમવારે લાલ. શ્રીનટવર. ૫
 દેશોદેશથી આવીયારે.
 સહુકો આવ્યાં નરને નારીરે લાલ. શ્રીનટવર. ૬
 ઉત્તરથી હરિ આવીયારે,
 શ્રીગોકુળનાથજી માદી ભારીરે લાલ. શ્રીનટવર. ૭
 શ્રીલક્ષ્મણલાલને બેઠનેરે,
 મહાકેને પ્રીતિ ઘણીજે પ્યારીરે લાલ. શ્રીનટવર. ૮
 દક્ષિણથી દુઃખ કાપવારે,
 આવ્યાત્રીકલ્યાણરાયદેવકારીરે લાલ. શ્રીનટવર. ૯
 પૂર્વથી પ્રભુ પધારીઆરે,

શ્રીત્રિકમજીમાધવરાયગિરિધારીરેલાલ. શ્રીનટવર. ૧૦

પશ્ચિમેથી પ્રભુ પધારીઆરે,

આઁયાશ્રીમગનલાલજીમહારાજરેલાલ. શ્રીનટવર. ૧૧

શ્રીમદુલાલ મથુરાનાથજીરે,

બીજા બાળક જાઉં બલિહારીરે લાલ. શ્રીનટવર. ૧૨

સેહેજે સાતને તારીયારે,

તહેને મહેર કરિ મહારાજેરે, શ્રીનટવર. ૧૩

સેહેજે દાસ જમનાને દયા કરીરે,

હુને લીધો છે ઉઠાડીરે લાલ. શ્રીનટવર. ૩૪

ધોઠ ૧૧૬ મું.

જીરે જીરે પ્રથમ સૂરજપોળ જાણોજી,

રમાવૈકુંઠ વખાણે.

જીરે જીરે. ૧

નવ સાડીએ નવધા ભક્તિજી,

શ્રીગોવર્દન ચોક પ્રેમ આસક્તિ.

જીરે જીરે. ૨

કમળચોક મહાસુખ કંદજી,

સીંધપોળ જોધને આનંદ.

જીરે જીરે. ૩

બે હંસ બે હસ્તી ખીરાજેજી,

ચારે વેદ મહાધુની ગાજે.

જીરે જીરે. ૪

કમળચોક રાસ કીડા રમણજી,

શિવ આવે ગોપીધરી તન.

જીરે જીરે. ૫

બેક આરે શ્યામનીજીતાં નેનજી,

ત્યાં તો સુઈ આઈ પડ્યાં મીન.	જરે જરે. ૧
રત્નચોક ક્યામનીજનાં તનજ,	
સુર આઠ્યા ચઢી વૈમાન.	જરે જરે. ૭
જગમોહનમાં મહારાણીજનાં મનજ,	
મણી કોઠા જીવતી આતન.	જરે જરે. ૮
ચોક કીર્તનીયા ગઢીજ,	
દર્શન કરવા આવે સહુ મળી.	જરે જરે. ૯
વેણું બાજે કીર્તનિઆ ગાયજ,	
ત્યાં તો આનંદ ઉર ના સમાય.	જરે. જરે. ૧૦
માનું છડી માંડી પ્રીતેજ,	
આસપાસ ચિત્રામણ ભીંને.	જરે જરે. ૧૧
નિજ મંદિર ગોપ સ્વરૂપજ,	
પાસે સજ્યાં મંદીર અનુપ.	જરે જરે. ૧૨
શ્રીજની નિચે વસે સુખકાઠીજ,	
માનુ સોહે ચંદ્રાવળી નારી.	જરે જરે. ૧૩
ચરણ ચોક ગોલોક કહેવાયજ,	
ત્યાં તો દૈવી હોય તે જાય.	જરે જરે. ૧૪
પીછોવઈ ચંદ્રાવળી જાણેજ,	
ચંદરવો શ્રીયમુખ મન આણે.	જરે જરે. ૧૫
ગાદી સુંદર મન લાયકજ,	
પીઠ તકીયા મહાસુખદાયક.	જરે જરે. ૧૬
આસપાસ બે તકીયા રાજેજ,	

મહાસુખ એકાંતે બીરાજે.	જરે જરે. ૧૭
એછે શાસ્ત્રતણાં સુખધામજી,	
પડે ચંદ્રાવળીજનું નામ.	જરે જરે. ૧૮
ઝારી તે શ્રીસ્વામિનીજનાં તનજી,	
અમ જળ શ્રીમહારાણીજનાં મન.	જરે જરે. ૧૯
એ બીડાં શ્રીમહાપ્રભુ દક્ષણા લલો,	
મુ વસ્ત્ર મોહન રયામ.	જરે જરે. ૨૦
ભુગલ ચરણ શેષજી પધાર્યાજી,	
ગિરિરાજ હરિદાસ કહેવાય.	જરે જરે. ૨૧
એક કળશ શ્રીગુંસાજીનું રૂપજી,	
ઉર સાત ધ્વજા અનુપ.	જરે જરે. ૨૨
સજ્યા લોગ મહાસુખ કંદજી,	
શોભા નૈણે નિર્મિ મુખચંદ.	જરે જરે. ૨૩
એવો માર્ગ થયો નહિ થાયજી,	
શ્રીમહાપ્રભુની કૃપાથકીપુષ્ટિ કહેવાય.	જરે જરે. ૨૪
છડીનું ત્યાં તત્કાળજી,	
ગુણ ગાયે શ્રીવલ્લભલાલ.	જરે જરે. ૨૫

ધોલ ૧૧૭ મું.

સખી સરદપુનમની રાત મુજને વહાલીજી,
 એવી શ્રીગોકુળમજની નાર રમવા ચાલીજી. ૧
 એવાં નાકે પ્રમાણે નથનાં નિર્મળ મોતીજી,

એવાં દર્પણ લીધાં હાથ સુખમાં ભેતીજી. ૨
 એવાં કલ્હાં કાંખી ચાર વીંછવા ચમકેજી,
 એવાં ઝાંઝરનો ઝમકાર ઘુઘરી ઘમકેજી. ૩
 એવાં ચોળીને પેહેચી ચીર પીતાંબર પીળાંજી,
 મહારા વહાલા સાથે રમવો રાસ કરવિ લીલાજી. ૪
 એવી લીલા તે ગાળે નીત્ય નરને નારીજી,
 ત્યાં રમે ગોપીઓને કહાન રમતાં ભારીજી. ૫
 એવાં બાહે બાળુબધ ઓમનીયા ખળકેજી,
 એવો હૈડે એકાવળ હાર ઝુમણાં ઝળકેજી. ૬
 ત્યાં કુદડી ફરે ગોપી ચાર વચ્ચે ગિરિધારીજી,
 એવા માધવદાસના દાસ જાઉં બલિહારીજી. ૭

શ્રી અષ્ટાક્ષરનું ધોલ.

ધોલ ૧૧૮ મું.

આ કળીમાં કારણ એક, અષ્ટાક્ષર ભારી. ૮૬.
 શ્રીવલ્લભ શ્રીસુખથી પ્રકટયા સૃષ્ટિ તારી,
 શ્રીવલ્લભ વંશની કૃપા થકી, કહું અષ્ટાક્ષર વર્ણનરે
 શ્રીસુખથી પ્રકટયાએશ્રીવલ્લભ, એવેબાનેકહું પ્રણામ
 આ દેવી જીવપર દયા વિચારી રસ વર્ધાવી ભારીરે;

શ્રીવિકૃલ પ્રભુએ કૃપાકરીને, અંથપ્રકટમા જાઉંવારી. ૨
 અષ્ટાદશ કર્યા સ્લોક, પ્રકટયા શ્રીવલ્લભરાજ કુમારે;
 મહાગુદ રસ પ્રકટ કર્યા, જાઉં વંશસહિત ખલિહારી. ૩
 પ્રથમ સ્લોકમાં પ્રકટ ખતાવ્યું, શ્રીકૃષ્ણચંદ્રનું રૂપરે;
 કૃષ્ણકૃષ્ણકૃષ્ણ નેતિ કરીને, સદા જપો રસ રૂપ. ૪
 આનંદને વળી પરમાનંદનું, સુખ અષ્ટાક્ષર માંહારે;
 નિશ્ચિંતને વળી નિમગ્ન થઇને, બળે મળે વજરાય. ૫
 શ્રીમહાપ્રભુજીએ સાત ભક્તિનાં, દાન કર્યા આ મંત્રરે;
 મહાઅધોરકલિજીવ ઉદ્ધારવા, સાને ભક્તિનો એ જંત્ર. ૬
 સાત ભક્તિનાં નામ વખાણું, શ્રવણ વળી કીર્તનરે;
 સ્મરણને વળી શ્રવણ ભક્તિ, પાંચમી છે અર્ચન. ૭
 પાદસેવા વંદન દાસત્વ, એ સર્વે મળીને સાતરે;
 મહાપ્રાક્રમી સાતે જણને, એક એક મળી વિખ્યાત. ૮
 શુક પરિક્ષીત પ્રહ્લાદ શેષજી, લક્ષ્મીને પૃથ્વરાજરે;
 હનુમાનઆદીસાતેજણને, એકએકભક્તિએકીધાંકાજ. ૯
 એવા મોટાને બહુ પરાકાષ્ઠાથી, પ્રાપ્ત થયું રત્નરે;
 આ દેવી જીવપર દયાવિચારી, અષ્ટાક્ષર ધન્યધન્ય. ૧૦
 આ સાતેમાંથી એકે સાધન, આ કલિના જીવ શું કરશેરે
 અષ્ટાક્ષર મહામંત્ર જખ્યાથી, ભવસાગર તે તરશે. ૧૧
 જે દિવસથી ગુરૂ કૃપાથી, અષ્ટાક્ષર મળ્યું દાનરે;
 તે દિવસથી જીવત પર્વત, રૂડું રાખ્યું દયાન. ૧૨
 આસોઆસને હરતાં ફરતાં, અષ્ટાક્ષર સુખ ગાયરે;

નિદ્રા જાગ્રણ રહેતે ચાલનાં, અહોનિશ ચાલ્યાં જાય. ૧૩
 આનંદને વળી પરમાનંદનું, સુખ મળે સુખ થાયરે;
 મહાઅલૌકિક લીલાનો અનુભવ કરી લીલામાં જાય. ૧૪
 પ્રથમ શ્લોકમાં શ્રીવલ્લભ શ્રીવિકૃલ, કૃપામહુગુહકીધિરે;
 નિજ સૃષ્ટિને દાન આપીને, સકળ કામના સિદ્ધિ. ૧૫
 ખીજ શ્લોક સદા સર્વદા, શ્રાકૃષ્ણ સ્મરણ કરવુંરે;
 જમના દુતનું કાંઈ ન ચાલે, લેશમાત્ર નહિ કરવું. ૧૬
 અગાધ ભક્તિ અષ્ટાક્ષરની, મહાપાતક સહુ નાસેરે;
 ગૌબ્રાહ્મણ સૌ બાળકની, હત્યા તે સહુ ત્રાસે નાસે. ૧૭
 ત્રીજ શ્લોકમાં મહાત્મ જાણી, અષ્ટાક્ષર નિત્યજપવારે;
 જમનાદુત પડે નહિદ્રષ્ટે, એવોઅષ્ટાક્ષરઓળખવો. ૧૮
 કાળ કર્મ તેહેને નહિ બાધે. ઉલટા અનુકુળ થાયરે;
 માયા મોહ ના આપે તેને, જેઅષ્ટાક્ષર નીત્ય ગાય. ૧૯
 જ્ઞાનઅજ્ઞાનનેશ્રીકૃષ્ણભજનથી, અર્ગણિત પાપસહુભયરે;
 અભિમત્તની ચાત વિચારો, મહાપાપી પાવન થાય. ૨૦
 ચોથામાં “શ્રી”સાહિતઅષ્ટાક્ષર, વર્ણવ્યું શ્રીવિઠલેશરે;
 નિજ સૃષ્ટ ઉપર હેત વિચારી, ગુરૂ રૂપે ધરાનાથયા. ૨૧
 નિષ્પક્ષ વડે નિરાધાર કરિને, પ્રકટ કર્યા મહારાજરે;
 પાંચમાં શ્રીસુખ વચનથી, શ્રીવલ્લભે કીધાં કાજ. ૨૨
 શ્રીગીરીરાજધરણે ચિંતા મટાડવા, મહામંત્ર પ્રકટયોરે;
 જેમરૂનોદગલોચીનગીબાળે, તેમજીવનાદોષમટાડવા. ૨૩
 દ્વારપરમાં પ્રભુ પ્રકટ થઈ, પૃથ્વીનો ભાર ઉતાર્યોરે;

તેમકલિમાંઆઅષ્ટાક્ષરથી, વહાલે સકળ સૃષ્ટિનેતાર્યા ૨૪
 શ્રીવલ્લભ શ્રીવિઠલેશે કૃપા કરીને, પુષ્ટિરસ પ્રકટાચોરે;
 માળા તીવ્રક છાપ અષ્ટાક્ષર, પંચક્ષર ઘણુમાવ્યા. ૨૫
 છઠ્ઠા શ્લોકમાં અષ્ટાક્ષરના, અક્ષર વર્ણવ્યા ત્રણરે;
 શ્રીકૃષ્ણનામનેસુભાગ્ય સાથે, દ્રઢ કરી મન તું પરણ. ૨૬
 'શ્રી'થીઅખંડ સૌભાગ્યની પ્રાપ્તિ, મળેઅલૌકિક ધન્યરે;
 'કૃ'શબ્દપાપતાપનેટાળે, 'ણ'શબ્દકૃણઅન્યસાધન. ૨૭
 સાતમા શ્લોકમાં શરણ ત્રણ એ, અક્ષર વર્ણવ્યા આપરે;
 પ્રથમ શબ્દથી હક્ષ ચોરાશી, ટાળી મટાકયા તાપ. ૨૮
 'ર'કાર શબ્દથી મહા અલૌકિક, લીલાનું થાય જ્ઞાનરે;
 'ણ'કારથી અન્ય આશ્રયછુટે, દૃઢમક્ષિમાં રહેધ્યાન. ૨૯
 આઠમા શ્લોકમાં બે 'મમ'એ કૃપા ગુઢ બહુ કીધીરે,
 પ્રથમ 'મ'એ દૃઢ પ્રીત બતાવી, બીજા સૌજનસિદ્ધિ. ૩૦
 નવમા શ્લોકમાં મહાત્મ જાણી, અષ્ટાક્ષર નિત્ય ગાયરે;
 શ્રીજી શ્રીવલ્લભના ચરણ, સ્પર્શ સેવે દૃઢ થાય. ૩૧
 દશમા શ્લોકમાં મહામંત્રથી રોગ પાપ સહુ જાયરે;
 રિદ્ધિસિદ્ધિ સહુધરમાં આવે, પરમાનંદ મુખ થાય. ૩૨
 એકાદશમે જ્ઞાનંદને વળી પરમાનંદ પૂર્ણરે;
 સ્નેહ કરી અષ્ટાક્ષર જપે, ત્હેને રોગજવરનું ચુર્ણ. ૩૩
 દ્વાદશમાં વળી પ્રેત ભુત, પિશાચ સર્વેને શીધેરે;
 ચારે શત્રુનો હર નહી તેને. અષ્ટાક્ષર રાખો હીંગે. ૩૪
 ત્રયોદશમાં કુટિયા ક્રોધ અષ્ટાક્ષરથી ત્રાસેરે;

આનંદ સુતિ શ્રીકૃષ્ણચંદ્ર, નિજ ભક્તને રાખે પાસે. ૩૫
 ચતુર્દશમાં સર્વે પ્રકારનું, દુઃખ મટે સુખ થાયરે,
 અહોરાત્રિ શ્રીકૃષ્ણ ભજનથી, ઉભય લોકસુખગાય. ૩૬
 પંચદશમાં શ્રીવલ્લભ પ્રભુને, શર્ણુ થઈ સુખ ગાયરે;
 સર્વ મંત્રનો રાજશિરોમણિ, ભજે સ્વર્ગ મટેવજથાય. ૩૭
 અઠ દશમાં અષ્ટાક્ષરનો ગુપ્ત તે જપ થાયજે;
 મહાત્મ જાણી શ્રદ્ધાપુર્વક ભજે તાપ કલેશસહુજાય. ૩૮
 સત્તરમાં સહુ સૃષ્ટિના, ઉપર હેત કરી પ્રભુ પ્રકટયારે.
 વેદ શાસ્ત્ર પુરાણ આદિનો, સાર સહુ મન ભાવે. ૩૯
 અષ્ટાદશમાં શ્લોક શ્રીવિકૃલ પ્રભુજીમે પુર્ણ કીધારે;
 અષ્ટાક્ષરમાં નિધિ જાણી, સકળ મનોરથ સીધ્યો. ૪૦
 એવે વહાલે નિજ સૃષ્ટિપર, દયા વિચારી ભારીરે;
 શ્રીગુરૂ કૃપાથી વાર્ણવકીધો જાય દાસનો દાસખલિહારી.
 અષ્ટાક્ષર ભારી. ૪૧

ધોલ ૧૧૯ મું.

શ્રીવલ્લભ શ્રીવિકૃલ શ્રીજી,
 શ્રીમસુના શ્રીનવનિતપ્રિયાજી;
 સેવા કરે આનંદમાં લીજી,
 તે રીઝશે શ્રીગોપીપતિજી. ૧
 દલ આશરે શ્રીમહાપ્રભુજીનો રાખે,
 અષ્ટાક્ષર નિઃશંકિત મુખે ભાષે,

અસમર્પિત વસ્તુ રખે ચાખે,
 તો રાખજો ગુરૂ ચરણે મતિજી. ૨
 ભગવદીજોનો સતસંગજી કરજો,
 દયા સર્વે કોઈ ઉપર ધરજો;
 વૈષ્ણવની રીતે અનુસરજો,
 તો ધરજો ટેક ધણી એકનોજી. ૩
 હરિ ગુરૂ વૈષ્ણવ સરખા લેખો,
 ભિન્નભાવ હૃદે નવ દેખો;
 દાસપણું ત્રણેનું ગ્રેહજો તો,
 તન મન ધન વિવેકશુંજી. ૪
 પ્રકૃદિક્ષત મને હરિના ગુણ ગાજો,
 કપટદંભથી અળગા રહેજો;
 દુષ્ટ સંગ થકી દુર પળાજોતો,
 નહાજો પદરજી હરિ ભક્તમાંજી. ૫
 દીનતા ભાવ અંતરનો રનેહી,
 પ્રભુ પ્રસન્નતાનું કારણ એહી;
 નિષ્કે માતજો નહી સંદેહી,
 તો દેહ દમો શા કારણેજી. ૬
 મનુષ્ય જન્મ મહા દુર્લભ બાણો,
 તેથી દુર્લભ હરિના ચરણ વખાણો;
 એ જે પામી સેવા રસ માણો,
 તો બાણજો જીવ્યા ગા જગતમાંજી. ૭

શ્રીવલ્લભ પ્રભુ મહારા સ્વામી,
પ્રાણજીવન ધન્ય અંતરયામી,
અક્ષર બ્રહ્મતણા એ ધામી,
તો દાસ દયો જય વારણેજી.

૮

ધોલ ૧૨૦ મું.

લટકાળા લાલ, શ્રીવિક્રમવરને નિર્જી તે ધન્ય ધન્ય;
કરુણાસાગર, દૈવી જીવના તારણ પ્રાણજીવન. ૧
શ્રીમુખની શોભા શી કહિએ,
ચાલો સર્વે જોવાને જઈએ;
શણે જઈએ ધણીયાતાં થઈએ. લટકાળા લાલ. ૨
વહાલો પુરુષોત્તમ કહીએ,
ત્હેનું દયાન કુદેમાં રાખી રહિએ;
એને મુકી બીજે ક્યાં જઈએ. લટકાળા લાલ. ૩
એ પ્રજાપતિ વહાલો કહાવે છે,
નિજ જનના તાપ સમાવે છે;
નિરખતાં મોહ ઉપજાવે છે. લટકાળા લાલ. ૪
વહાલો કાંકરોલી માંહે રહે છે,
વહાલો ગિરિધર ઘાટમાં રહે છે;
વહાલો નિત્ય નિત્ય દર્શન દેછે. લટકાળા લાલ. ૫
કરનેડી વલ્લદાસ કહે,
વિનતિ કુદીયા માંહે લહે;
તાપ ત્રિવિધના તનમાં સહે. લટકાળા લાલ. ૬

ધોલ ૧૨૧ મું.

- છખીલા છખી તારી જોધરે,
રહું મન મહાં મોહીરે. ૧
- વાંકી વરણી લહારીરે,
મનોહર મુખપર જાઉં વારીરે. ૨
- મોહી અધર ધર ઓપીરે,
વગાડી વહાલે વેલી કીધી ગોપીરે. ૩
- વૃંદાવન વગાડી મુંદર શ્યામરે,
ત્યાગ કરાવ્યાં ઘરનાં કામરે. ૪
- જાણું જે વૃંદાવન જાઉં રે,
પાલવ પાતળીયાનો સાહુરે. ૫
- જાણું જે હશે શી પેરે થાશેરે,
જોડા ચિના જીવડો જાશેરે. ૬
- હર્ષ ભર્યો આવે જાજનારીરે,
સામુ જોવાને દેવ મુરારીરે. ૭
- સ્નેહ શા માટે કીધોરે,
અમારાં ચિત્ત ચોરી લીધારે, ૮
- ભુખ્યા મને લોજન નવ આવેરે,
સેજલડીએ નિદ્રા નવ આવેરે. ૯
- સેજલડીએ નિદ્રા નવ આવેરે,
જાણું જે હરિ આ વેળા આવેરે. ૧૦

વલોણું વલોવી રહુંરે,
 માખણિયાં આવે તો ઉતાડુંરે. ૧૧
 સાંજે હું તો ગાવડડી દોહોતીરે,
 વહાણાળની વાટણડી ભેતીરે. ૧૨
 મારે ઘેર આવોને હેલીરે,
 રાહ છું મરણદા મેલીરે. ૧૩
 આજ મારે આનંદની હેલીરે,
 ગીરીધર ભેવા થઇ વેલીરે. ૧૪
 આજ મારે દીવાળીનો દીનરે,
 ઘેર પધાર્યા જગજીવનરે. ૧૫
 હરિવર આવતો રૂડોરે,
 અવિચળ ચાંદલીઓ ચુડોરે. ૧૬
 વક્ષમના સ્વામી છે રસીયારે,
 અમારા હૃદિયામાં વસીયારે.

છબીલા. ૧૭

ઘોઠ ૧૨૨ મું.

શ્રીકૃષ્ણ કમળમુખ નિર્જવા, ચાલો શ્રીનંદજીને ઘેરરે;
 જશોદાએ શ્રીકૃષ્ણ જન્મીયા, હર્ષિયા આનંદ ભેરરે. ૧
 ચૌદ ભવનકેરા ભુષણ, નંદસુત શ્રીગોકુળ આવ્યારે;
 કુલીકરેવજસુંદરી, ગોપી ગોવાળને મન ભાવ્યારે. ૨
 ગોપિકા સર્વે ટોળે મળી, હરિને વધાવાને ભયરે;

અંતરઘટકિતાવળા, હરિને જોવાની અપેક્ષાયરે, ૩
 પુન્ય પવિત્ર પ્રમુજીતણાં, ગાય છે નૌતમ ગીતરે;
 ગીત ગાએનેસ્વરસોહાએ, થયાંછે એકાગ્રહ ચિત્તરે. ૪
 ભેટ લાવ્યાં બહુ ભામની, ચાંદલો લાલ્લાને કીજેરે;
 હર્ષતાં નિર્જતાં પ્રીતથું, મોહનને ઉછંગે લીજેરે. ૫
 ભીડ ભધં ઘર આંગણે, નંદજસોદાને મન ભાવ્યારે;
 મજલુમિનાંમુખશાંકહું શ્રીનાથજીનેમોતીડે વધાવ્યારે.
 માધવદાસના પ્રભુજી, પરિવાર સ્થરકરી સ્થાપોરે;
 દાસ ઉપર દયા કરી, વાસ મજમાં આપોરે. શ્રીકૃષ્ણ. ૭

શ્રીરણછોડરાયજીનું ધાંઢ.

ધોઢ ૧૨૩ મું.

લાવણી.

ચાલો જઈયે દર્શન કરવા, ઠાકોરમાં ઠાકોર ખીરાજેછે,
 દીનોનાથ દયાલ દામોદર, દર્શનથી દુઃખ ભાગેછે. ટેક.
 પહેલુ દુઃખ બ્રહ્માનું ભાગ્યું, શંખાસુરને મારીને;
 શંખનારાયણ ખેટમાં ખેઠા, વેદ લાવ્યા ચાર વાળીને.
 કચ્છપ રૂપે સાગર મથિયો ચાંદ રત્ન બહાર કાઢીને;
 અમૃત તો અમરોને પાયું, વિષ પાયું વિષધારીને,

વશહરૂપે પૃથિવ લાગ્યા, આલ નિરંજન આજે છે;
 દીનોનાથ દયાલ દામોદર દર્શનથી દુઃખ ભાગે છે. ૧
 પ્રહલાદની પ્રતિજ્ઞા પાળવા નરહર નરસિંહ રૂપ ધર્યું
 હિરણ્યકશ્યપુ નખે વધેયો, ત્રિધનું વાયક સફળ કર્યું;
 વામનરૂપે ખળેને ચાંપ્યો, ઈંદ્રાયનું કાજ કર્યું.
 છબીલોળ છડીદારથેડે મા, ખગિરાજનું ભાગ્ય ભળ્યું;
 ફરશી ઝડી નક્ષત્રી કીધી, જઈ કોંકણ બીરાજે છે.
 દીનોનાથ દયાલ દામોદર, દર્શનથી દુઃખ ભાગે છે. ૨
 અનેક દુઃખ દેવતાનાં ભાગ્યાં, રાજ રાવણુ મારીને;
 વિભીષણને લાંકા આપી, પત્થરા પાળજ તારીને.
 કૃષ્ણ સ્વરૂપે કંમને માર્યો, ગોકુળમાં ગોચારીને;
 મોરલીમાં મહા મોહ પમાડ્યાં, વણુ લોક નર નારીને.
 છુદ્ધા રૂપે શ્રીજગન્નાથજી, ઝગમગ ભેત બીરાજે છે.
 દીનોનાથ દયાલ દામોદર, દર્શનથી દુઃખ ભાગે છે. ૩
 અકળકળા નવખંડમાંબ્યાપી, ઘટઘટમાંતમોરમીરલા,
 ઠાકોરમાં ઠાકોર બિરાજ્યા, ખોડાણુપર કરી દયા;
 જંગાખાઈના ગુણુ વધાર્યા, સવા વાલથી ઓછા થયા,
 ભક્તિ ભણી સારંગપાણિ, ગુગળી પાછા ઘેર ગયા;
 માંખણિયો આરો છે સારો, લીંખડો મીઠો લાગે છે,
 દીનોનાથ દયાલ દામોદર દર્શનથી દુઃખ ભાગે છે. ૪
 ઉચું દેવળ ઉચું શિખર ધોળી ધબ ત્યાં ફરફરે;
 બે દરવાજે નોખત વાજે, રત્નાગર ત્યાં ગહગહે.

ગોમતી નીરે સંગમ તીરે, સંઘ આવી ત્યાં પડાવ પડે;
 આઠે દહાડે શુકરવારે, વહાણમનો વરઘોડો ચઢે.
 રણછોડ રસીયો સૌમાં વસીયો, સૌને માથે ગાજે છે;
 દીનોનાથ દયાલ દામોદર, દર્શનથી દુઃખ ભાગે છે. ૫
 ઉત્તર દક્ષિણ પૂર્વ પશ્ચિમના, લોક દર્શને આવે છે:
 મ્હોટા મ્હોટા સંઘવી થઈને, સંઘ ડાકોરમાં લાવે છે.
 નેણે નિર્જી હંડે હર્જી, રૂપ ઉપર જાઉં બિહારી.
 શંખ ચક્રને પદ્મ મિરાળે, ગદા ધરી છે ગિરિધારી;
 સાકર માંખણ તુલસીની માળા, રાયરણછોડને ચઢાવે છે.
 દીનોનાથ દયાલ દામોદર દર્શનથી દુઃખ ભાગે છે. ૧

ધાંઝ ૧૨૪ મું.

શ્રીવદ્વજ વિઠલ શ્રીજીરે રમવાને આવો,
 શ્રીનવનિનત્રિયાજી ન્હાનારે સગે તેડીને લાવો. ૧
 શ્રીબાલકૃષ્ણજી બાણુડારે બેઝડીએ આવો,
 શ્રીનટવરલાલજી પ્રાણુ પ્યારારે એમને તેડી લાવો. ૨
 રમવું જમવું રંગેરે વહાલાની સગે,
 કહ્યાં અમારાં માનોરે, શું થાઓ છો હંજો. ૩
 શ્રીગુમાંઈજી મહારાજ તમને કહુંછુરે ગુજરાત પધારો,
 ત્યાં સર્વેને દર્શન દેઈનેરે યુષ્ઠિમાર્ગ વધારો. ૪
 સહુને સમર્પણુ આપ્યાં રે તેવાં અમને આપો,
 સહુ વૈષ્ણવને તારીરે, એવા અમને તારો. ૫

મધ્ય રાતે મંદિરમાં રે વાંસવટી વાગી,
 ભર નીદ્રામાં સુતિરે, ઝમકીને જાગી. ૬
 જોયિંતી અજણી રે બારણે આવી,
 પાડોશજીને પુછ્યું રે મોરલી ક્યાં વાગી. ૭
 જો તહારા મંદિરમાં રે, વાંસવટી વાગી,
 પુરૂષોત્તમજી મહારાજ તમને કહું છું રે શ્રીજીપધારો,
 ભામનીવહુજનાં દાસીરે, જમુનાપાન કરવા પધારો. ૮
 ઘરાણુ શરાણુ અમને રાખોરે, એટલું છે કામ,
 અહોનિશ દર્શન અપોરે, દેઉં તમારું નામ. ૧૦

ધોલ ૧૨૫ મું.

શ્રીદામોદરદાસ હરમાની અતી હરખે ભર્યા
 ઉપર બેઠા જોના હના વાટજો;
 ભાઈ સર્વે ધન કહાડીરે ઢગલા કર્યા,
 તેના સામું જોયું નહીં લગારજો. શ્રીદામો. ૧
 એટલામાં તો પ્રભુજી પોતે પધારીયા,
 આવનાં નિખર્યા પોતાના નિજ નાથજો;
 દોટ મેલીને પાસે આવીયા,
 પડયાપાયને જોડયા છે મેડ હાથ જો. શ્રીદામો. ૨
 હાથ સાહીને પ્રભુજી પોતે ઉઠાડીયા,
 પુછ્યું દમલા આ પો તહેની વારજો;
 શિવ નમાવી સ્વામી પ્રત્યે જોલીયા,

વાટ ક્યારની જોતો હતો મહારાજજી. શ્રીદામો. ૩
 ત્યાંથી સાથે તેડી પોને પધારીયા,
 આવ્યા શ્રીગોકુળ માંહે શ્રીગોવિંદ ઘાટજો;
 બ્રહ્મ સંબંધની આજ્ઞા પ્રભુજીએ કરી.
 વચનસુણ્યાંપણુસમજ્યાતહીં તત્તમાવજો. શ્રીદા. ૪
 ત્યાંથી શ્રીગોવર્દ્ધન ઉપર પધારીયા,
 આવી પહોંચ્યા છોકર છાયા મંદિરજો;
 પછી પધાર્યા શ્રીગોવર્દ્ધનનાથજી,
 હાથ થોલીને રાખ્યા વેગળા ત્યાંયજો. શ્રીદામો. ૫
 ત્યારે શ્રીવદ્વલ્લભ ખીજીને બોલીયા,
 દાસપણું ને જાણીને અપરાધજો;
 ત્યારે શ્રીમુખેથી શ્રીજી બોલીયા,
 દાસ ધર્મ રાખ્યો મારે તહીં જાધજો. શ્રીદામો. ૬
 એક સમે શ્રીવદ્વલ્લભ પોને બોલીયા,
 પુષ્ટિ માર્ગ ચક્ષાવ્યો પ્રકાશજો;
 તે તો દમલા તારે સાડ જાણુજો,
 રહેશે હૃદેમાં રહેશે કરીને વાસજો. શ્રીદામો. ૭
 એવી ક્રિયા જાણી શ્રીગુમાંદંજીએ,
 પોને કરાવ્યું પિતાનું ત્યાં આજ્ઞજો;
 દક્ષણા માગી ત્યારે પોને કહ્યું.
 સિદ્ધાંત રહસ્યના દોઢ શ્લોકનિ વાતજો. શ્રીદામો. ૮
 એવી ક્રિયા જાણી શ્રીવિઠલનાથજી,

બેસાડતા તે માદી અડધી હાથબે;
 ચરણામૃત તો પોતાનું આપેજ નહીં,
 એવા મહોદય જાણી શ્રીવદ્વલ્લભદાસજો. શ્રીદામો. ૬
 ત્યારે શ્રીવદ્વલ્લભ મુખેથી બોલીયા,
 મુજમાં ને શ્રીગુસાંધજીમાં નથી કાંઈ બેદજો;
 માટે ચરણામૃત તો તું લેજો સદા,
 શ્રીવદ્વલ્લભ વાણી કહી ને જાણી રેદજો. શ્રીદામો. ૧૦
 ત્યારે પોતે આવીને વિનંતી કરી,
 મને કૃપા કરી પોતે શ્રીમહારાજજો;
 ત્યારે પોતે કૃપા કરીને આવીયા,
 વદ્વલ્લભદાસનાં સરીયાં સ્થળાં કાળજો. શ્રીદામો. ૧૧

શ્રીવ્રજરાયજી મહારાજનું ધાંલ.

ધાંલ ૧૨૬ મું.

શ્રીછોટાજી મહારાજના લાલ મારે મન વસીઆ,
 બહાલે પુઞિટ કરી પ્રકાશ સોવાના રસીઆ. ટેક. ૧
 શ્રીનટવરલાલ શ્રીશ્યામલાલની કૃપા છે માથે બારિરે,
 રાત દીવસસેવાનેમર્થુ શ્રીગોવિંદરામ મુખકારી, મારે. ૨
 મહાશુદ તેરશે પ્રકટયા નામ મર્યા વજરાયરે,

અલૈકિક આનંદી બહાલોમુખ દીઠે મુખધાએ. મારે. ૩
 શ્રીગણીવહુજીએ જન્મીયા શ્રીપ્રકાજી મહારાજના લાકરે,
 ભુતત્ર ઉપર ભલે પધાર્યા દૈવી ક્રીધા ન્યાત્ર. મારે મન. ૪
 શ્રી ઘનાથજી મહારાજના નાનિ કહીએ,
 શ્રીજોડાજી મહારાજના લાકરે,
 શ્રીમજકોરમાજીએ ગોટેખેલાવ્યા વૈષ્ણવને ઘણુંબહાલ. ૫
 સેવકના મુખપારી બહાલો, શ્રીમહાત્મકમીવહુજીના કંદરે,
 શ્રીમાત્રકૃષ્ણજાતજીનાઝદાજી શ્રીરૂઘનાથ લાલજીનાદાજી.
 બહાલોભણેશ્રીસુખોધીનીજનાગ્રથ. મારે મનવસીઆ ૬
 શ્રીપદ્માવતી વહુજી શ્રીજનકી વહુજીના,
 સસરા આનંદારીરે, શ્રીરામચંદા ખેટીજીના તાતજી,
 વૈષ્ણવને ભરૂંસો ભારી. મારે મન વસીઆ. ૭
 પ્રાનસમે દાંતધાવન કરતા વૈષ્ણવને ચરણરૂપર્શ દીધારે;
 ઉને જળે સ્નાન કરીને શ્રીમુખે પાઠ કીધા. મારે, ૮
 ધોતી પહેરી ધોતી ચોઢી તીવ્રક મુદ્રા ધરેરે,
 પેડા છંદાવીને પધારીઆને શ્રીકસ્ત ખાસા કરે. મારેક
 રસોધ ઘરમાંપધારીઆનેવહુ ખેટીઓને આજ્ઞા દીધીરે,
 દાદાજીખેલાત્રજીવહુખેટીમઝીનેરસોધની સેવા કીધી. ૧૦
 પછી મંદિરમાં પધારીઆને સઘળી સેવા કરેરે,
 શ્રીનટવરલાલ શ્રીશ્યામલાલ જગાવ્યા;
 ઝારી મંગલ ભોગ ધરે. મારે મન વસીઆ. ૧૧
 ભોગ ધરાવ્યા બીઠાં ધરી મંગલા આરતી કીધીરે,

શીતકાલના રૂઢના વાગા શુગારની થાત્ર લીધી. ૧૨
 સિંહાસનથી થોડી પધરાવીને રુનેહથી શુગાર કરેરે,
 માત્રાપહેરાવીનેવેણુજીધરાવ્યા ગોપી વલ્લભભોગધરે. ૧૩
 ગોપીવલ્લભ ભોગ સરાવ્યા ઝાડી રાજભોગ ધર્યારે,
 ધુપ દપ તુલસી સમર્પિ શંખોદિક કરીયા. મારે. ૧૪
 સમે અનુસાર ભોગ સરાવ્યાને શ્રીહસ્ત બીડાં લીધારે,
 સજ્યા મંદિરની સઘળી સેવા એ લાલજીએ કીધી. ૧૫
 ઝાડી ખંટા દોહોરા સજ્યાને કુલની માત્રા ધરીર.
 દર્પણુદેખાડીનેશ્રીમુખનિરખી રાજભોગઆતી કરી. ૧૬
 જ્યજ્ય કરતા વૈષ્ણવ ગાવ્યા અલૌકિક દર્શન થાયરે,
 આ સુખ જોતાં સઘળું રૂઢું લૌકિક વાસના જાય. ૧૭
 મુખીઆજીએ માત્રા પહેરાવીને ગોદમાં બીડાં દીધારે,
 અનુસર કરીને જકાર પધાર્યો તાત્રા મંગળા કીધાં. ૧૮
 ગુનકાં લેધને ઉપર પધાર્યાને વત્યો જ્ય જ્યકારરે,
 વહુ બેટીઓને પુછાવ્યું ભોજનની કેટલી વાર. ૧૯
 મહાપ્રસાદ સખડી અનસખડી ખાટાં ખારાં લીધારે.
 તીખાં સલુણાં સંધાણાં રાવતાં જોડે ભોજન કીધાં. ૨૦
 જલ આરોગીને અચવાગ્યાને શ્રીહસ્ત બીડાં લીધારે,
 થોડીયાર પોઢીને જાગ્યા શંખવાદની આજ્ઞા કીધી. ૨૧
 રનાન કરી મંદિરમાં પધારીને,
 ઝાડી ઉત્થાપન ભોગ ધરીરે;
 ભોગઆરતીનાદર્શન ખોલ્યાં શુગાર વિજય કીધા. ૨૨

આરી બરી સેનભોગ ધર્યા દુસરા ભોગ આવ્યારે,
 ઝડતુ પ્રમાણે સૌ સામગ્રી સમે ભોગ સરાવ્યા. મારે. ૨૩
 બીડાંઆરોગાવીનેદર્શનખુલ્યાં,તીઆરીમાં કીર્મત થાયરે,
 વૈષ્ણવ સૌ દર્શન કરેને સેન આગતી થાય. મારે. ૨૪
 પેઢાડીને બહાર પધારી તાલા મંગલ કીધારે,
 ખંગલે પધારીને કથા વંચે વૈષ્ણવને સુખ દીધાં. ૨૫
 આરશનાં સુખ શાં વખાણું મહારે સુખે કહ્યાં ન જાયરે;
 જ્યોછી મત કાહાં વર્ણવુરે દેખેલી બની આવે મારે. ૨૬
 હું રાંધની યહ વિનતી કૃપા કરી કાઠ ધ-જેરે.
 જીગલસરવ૩૫ ચગણ કમળમાંદાસી પોતાની કરજે. ૨૭
 ગુરૂ પ્રતાપે વર્ણવું કૃપા કરી ભક્તિ આપેરે,
 શ્રીવલ્લભ વલ્લભીનો સદા;
 સ્નેહ જોઈ પુષ્ટિ ભક્તિ નહ સ્થાપો. મારે મનવસીયા. ૨૮

મક્તિ પોષણ.

ધોલ ૧૨૭ મું

શ્રીગુરૂ શ્રીવલ્લભ દવને હું, પ્રથમ કરું પ્રણામ;
 શ્રીવીઠલશ્રીકૃષ્ણ શ્રીયમુને, મહા પૂર્ણ કામ; પુર્ણ
 કામ દામોદરદાસ, અષ્ટ સખા પુરો ઉર વાસ; શુભ
 મતિ હો અતિ પરમ પવિત્ર, ભક્તિસુપોષણ ગાઉ

ચરિત્ર. સેવો શ્રીકૃષ્ણ કૃપાળા. ૧ ચાર વેદ પદ
 શાસ્ત્રો, વારે વારે કર્યો વિચાર; ઉપનિષદના અર્થને,
 શોધનાં નિદબ્યો સાર; નિકબ્યો સાર શ્રીકૃષ્ણની
 ભક્તિ, સત સંગમાં કરવી આભક્તિ, પુણ્ય પુણ્યો-
 ત્તમ યુગલચરણે, સર્વ સમર્પિને રેહેવું શણું-સેવો.
 ૨ નહીં કોઈ જોહની સમોવડી, કોઈ ઇશ નહીં જોને
 શીપ: સર્વે વસ્તુ જે થકી થઈ, એકો કહાવે સર્વના
 અધીશ: સર્વ અધીશ વંદે સહુ જોને, નિગમ નેતિ-
 નેતિ કહે તેને: શેષ મહેશ ત્રિધી શ્રીગમ્ય, તેને
 કહિયે પુર્ણ પુરૂષોત્તમ-સેવો. ૩ પુરૂષોત્તમને પરહરી
 જોનું, અન્ય અવર મન મોહો: કામદુર્ગા મળી મુકીને,
 મહાપી પુત્રનું પય દોહો: દોહો ગાય મુકી મદ પાડો,
 તરશ્યો ગંગા તીર જોદે છે ખાડો: તેમ પુર્ણ નજી
 અવર આરાધે. મહેનત માથે પડે કાંઈ ન લાધે-સેવો.
 ૪ રાખી ભરોંસો અન્યત્રો, ન કરે આશ્રય અવિનાશ:
 ઇચ્છિ અખલ દુઃખ વામના, વળી શ્રેય થવા મન
 આશ: આશ કરે તરૂ ઉદ્ધિ પુર, આનનું લાથ ગ્રહી
 લંગર: તે જોવો પામશે સાગર પાર, તરશે તેવો
 હરિ વિમુખ સંસાર-સેવો. ૫ ક્રેટી ઉપાસન મલી-
 તનું, જન તામ્ર મુદ્રા સમ ભણો: રૂપેયો સુરસેવવા
 બ્યુહ, કંચન મોહોર પ્રમાણો: કંચન મોહોર બ્યુહ
 હીરો, એમ આંશ અંશી સમજી રહો: સર્વ એ

દ્રવ્ય હીરાથી થાએ, હીરો કયો કોહોને નવ કહેવાએ
 સેવો૦ ૬ જગત વૃક્ષ તેહેનું મુળ હરિ, મુળ પોવે
 વૃક્ષ પોપાએ, પ્રતિ શાખા જળ સોચીએ તેથી, તૃપ્તિ
 ન કોઈને થાએ; તૃપ્તિ ન થાએ વૃથા શ્રમ પહોંચે,
 સમજણ આવે ત્યારે પછી શોચે; મુખદ્વારા સહુ
 ઇંદ્રી સંતોષે, ભોજન અંગે લેવે કો ન પોવે-સેવો૦
 ૭ ભુજો સ્વભાવ શ્રીકૃષ્ણનો, અવગુણને ગુણ જાણે;
 અવળું પડે અન્ય દેવને, સામુંદે મુખ શત્રુ પ્રમાણે;
 પ્રમાણે નહીં ફળ દે તોએ જાણે, હરિનું આખું કદી
 નાશ ન થાએ; અમર અદ્ય વર અધિક પ્રયત્ન,
 પ્રભુ કોટી સાટે દે છે રત્ન-સેવો૦ ૮ વેળુ પીણતાં
 જો તેલ નિકળે, જળ મધ્ય નયનીત હોએ; મૃગ
 જળથી જો તૃપ્ત થોએ, ભક્તિ વીના ભદ્ર ન
 હોએ; ભદ્ર ન હોએ મહત કદાપિ, અમય ન હરિ
 વિના કો શકે આપી; હું નથી કહેતો પોત્રેછે વેદ,
 સમરો શ્રીકૃષ્ણ ટળે સહુ ખેદ-સેવો૦ ૯ મંત્ર આધીન
 સહુ દેવતા, યોગે વૈરાટ પાણુ વશ થાય; જ્ઞાની અક્ષ-
 રને જઈ મળે, પુરષોત્તમ પ્રેમ ભક્તિ વશ પુર્ણાનંદ
 એ ન અડે અન્ય સાધન કુંદ; શ્રીમુખે ભાખ્યું
 શ્રીગીતા માંહ, ના માનો તો જોજો ત્યાંહ-સેવો૦
 ૧૦ અવળુ કીર્તન શ્રીકૃષ્ણનું, સમરણ સેવન અર્ચન;
 વંદનદાસત્વ સખ્યતા, વળી આત્મનિવેદન; આત્મ-

નિવેદન નવધા કહીયે, પ્રેમ લક્ષણા દશમી લહીયે;
 એ ભક્તિ સહુ સાધનતાજ, જે પામે વશ થાયે
 મજરાજ-સેવા: ૧૧ શ્રવણ પરીક્ષીત શુક કરી,
 કીર્તન સમર્થ ભક્તિ પ્રદહાદ; શ્રીસેવન પુજન પૃથુ.
 વંદન અકૂર આદહાદ; આદહાદ માન્યો કપીશ,
 કિંકરતા, સખ્ય ભક્તિ સુભદ્રા ભર્તા; આત્મનિવેદન
 બળિયે કીધી, ગોપીજને પ્રેમલક્ષણા લીધી—સેવા: ૧૨
 નામ કેશવનું કરણમાં પડતાં, સહુ થાયે પવિત્ર,
 શરદ ઋતુના સંગથી, જેમ નિર્મળ નીર વિચિત્ર;
 વિચિત્ર જળ તેમ જાતિ જાણો, સર્વ સાચી સદ
 નામે રમાણો; શુદ્ધ સુવર્ણ જેવું અગ્નિએ થાય, માંજે
 ઓપે તેનો મેલ ન જાય—સેવા: ૧૩ નામ કીર્તન
 શ્રીકૃષ્ણનું, કલિમાં સૌ સાધન તાજ; ભવસાગર તરવા
 તણી, સહુને એ સુખપથ પાજ; પાજ પ્રકટ શ્રમ
 નહીં ઘણું રહેલું, દામ વિના ફળ થાય પણ ખેલું;
 સર્વે રસ્તામાં સહુ કાર, અધમ ઉત્તમ સહુને અધિ-
 કાર—સેવા: ૧૪ સતયુગે જે ફળ ધ્યાનથી, થાતું
 ત્રેતામાં યજ્ઞથી જોહ; દ્વાપરે પુજને પામતા સહુ,
 કલિ હરિ કીર્તન તેહ; તે થકી અધિક ફલ ગુણ
 આતાં, તો શું થયું તપ તીર્થ નહાતાં; મળિ મળ્યો
 તે શોધે શીદ કોડી, વણ વિચાર આશે મરે મુઠ
 દોડી—સેવા: ૧૫ કલિરૂપી આ શાયમાં, કોઈ કર્મનો

નહીં અધીકાર; અડે ન સૂતક નામને નિર્ભય નિત્ય
 કરીએ ઉચ્ચાર; ઉચ્ચાર માત્રે અભયપદ આવે, સકળ
 પાપસંતાપને કાપે; વેદશાસ્ત્ર સહુ પુરાણ પોકારે,
 તે હરિ તું શેંતા ઉચ્ચારે—સેવો. ૧૬ નામે અજ-
 મિત્ર ઉધાર્યો, નામે તાર્યો, જીવો બહુ પાપી; અવળે
 નામે વાદમીક તાર્યો, અર્ધે ગુણકાનેર્ગત આપી;
 આપી ગત ઇત્યાદીક બહુને જેણે જેણે આશ્રય
 કર્યો તે સહુને; એ અક્ષરમાં બાંધ્યો સાર, જેણે
 લહ્યા તે પામ્યો પાર—સેવો. ૧૭ સ્નેહ સહિત
 શ્રીકૃષ્ણનું, કથા કીર્તન જહાં નિત્ય થાય; ત્યાં કોટી
 તીર્થ આવ વસે, જેનું લાગ્ય હોય તે ન્હાય; ન્હાયો
 તેમાં તે પવિત્ર પ્રમાણો, તે વિના સર્વને સુતડી
 જાણો; જીવતાં શબ સરખા સહુ તેહ, ભુતળ ભાર
 કર્યો ધરી દેહ—સેવો. ૧૮ નટવર છબિ નંદલાલની
 એવું ચિંતન કર ચિત્ત મહાંય; મોર મુકુટ શિર
 તિલક કુંડળ, નકવેસર ચિત્તુક સોહાય, સોહે કૌસ્તુભ
 મુકુટા વનમાળ, કંકણ કર ગ્રહે વેણુ રસાળ; પીતાં-
 બર કટી મેખળા સોહે, નૂપુર નખશિખ છબિ મન
 મોહે—સેવો. ૧૯ સોળ ચિન્હ પદ પંકજે, દક્ષણ
 નવ નામે સાત; સ્વસ્તિક અષ્ટકોણ જંબુકળ, જવ
 પત્રી દ્વજ ઉધરેખ વિખ્યાત, વિખ્યાત અંકુશ
 અંબુજ મચ્છ બ્યોમ, કળશ ઇંદ્ર ધનુષ ને અર્ધસોમ;

ત્રિકોણ ગોપદ ખટદશ ધ્યાન, નીત્ય કરે નીર્ભય
 પદ દાન—સેવો૦ ૨૦ જેમ નટની દષ્ટિ દોરમાં,
 પશ્ચિયારીની બેઠલા માંહે; ચીત્ત પરસ્પર જારનું
 વળગ્યું રહે ત્યાંનું ત્યાંહે; ત્યાં તેમ મન પ્રભુમાં
 નીત્ય દેવું; સંસારમાં સાક્ષીવત રહેવું, જગત જાણે
 એ છે જાળી, રાખ હૃદયે ત્રીકમ શું તાળી—સેવો૦
 ૨૧ કંસ શીશુપાળ પુતનાદીકે, વૈરભાવે સમર્થ
 શ્યામ; એ વિના નાના ભાવથી લમરે સર્વ સર્વનાં
 કામ; કામ થયાં તુરજ ભાવે જ્યારે શું કહેવું સ્નેહે
 સમરે પછે ત્યારે; ચીત્ત અચળ જેનું કૃષ્ણમાં લાગ્યું
 તે સંકટ તેનું સહુ ભાગ્યું—સેવો. ૨૨ અન્ય સાધન
 શ્રેય આપણું, પણ શ્રીહરને શું સુખ, સેવામાં
 આનંદ ઉભયને, માટે બળનાનંદ તે સુખ્ય; સુખ્ય
 સેવન તે સુખી પ્રભુ કરવા, લોક વેદના ભય નવ
 ધરવા; પુત્ર તે ચાત્રે શ્રુતિ પ્રમાણ, સેવા તે જેમાં
 સ્નેહ બંધાણ—સેવો૦ ૨૩ એકવાર આખા જન્મમાં
 શ્રીકૃષ્ણ નામ સમરાય; તે દર્શન યમદુતનું, કદી
 સ્વપ્ને પણ નવ થાય, થાયે જો ભાવસાહિત નિત્ય
 ધ્યાન, તે પછી શું કહું ભાગ્યનું માન; ઉર હરિ
 નહીં તે તપે શું થાય, જો છે તે કરે કષ્ટ બલાય
 —સેવો૦ ૨૨ આખું ઉરસ્થળ સુકીને રમાચરણ
 સેવા નવ ચુકે, હૃદયે રહિત કદા હરિ કરે, પદ આશ્રિત

નહીં સુકે; સુકે ના અગ્નિ છે ભક્તિ નિવાસ, માટે
 અવલંબે સહુ દાસ; એ ભક્તિ છે અતીશે દુર્લભ,
 પ્રાપ્ત થાયે સર્વ પદ મુક્તિ-સેવા૦ ૨૫ હરિવ્યાપક
 દ્વહી સર્વમાં, નવ આણવો કોઈનો દોષ; મન ક્રમ
 વચને જેમ બને, તેમ કરવો સહુને સંતોષ; સંતોષે
 પ્રાણી પ્રભુ પ્રસન્ન, તેથી સુખી પોણે હરિજન; સઘળે
 દયા એ પુખ્ત પ્રભુ કેરી, દેહીને દેખે તે કૃષ્ણનો
 વેરી—સેવા૦ ૨૬ એક પણ પ્રણામ શ્રીકૃષ્ણને, જન્મ
 ધરિ જેણે કીધો; અશ્વમેધ દશ અવલૂથનાં, ફળ
 ઉપર પગ તેણે દીધો; દીધો પગ શા માટે કહેવાય,
 યજ્ઞ કરે તોયે જન્મ તો થાય; કૃષ્ણ પ્રણામીને નહિ
 ફરી દેહ, સુકિર્તી અધિકતા એહમાં—એહ સેવા૦ ૨૭
 નમન કર્યું નંદલાલને, રનેહે મન ક્રમ વચને જેણે,
 ધર્મ સાધન પુર્ણ સહુ કર્યાં, તે નિઃચે જાણુને
 તેણે; તેણે કર્યું હરીપદ અનુકુળ દુઃખ પાપનું ટાળ્યું
 મુખ; દીનભાવે કર્યું વંદન હરીને, તે જનુની ગર્ભ
 ન આવે ફરિને—સેવા૦ ૨૮ દાસપણામાં સૌભાગ્ય
 છે, પતિ પુરૂષોત્તમ જેને માથે; ધણી છતે વિધ-
 વાપણું, બ્રહ્મજ્ઞાનીનાં મન સાથે; મન સાથે માન્યું
 હંજ ભુપ, જગત પુજે જાણી રાણીનું રૂપ; પણ પતિ
 મુખ સ્વપ્ને નહિં એને, એણે એ અથકાચે છે
 રોને—સેવા૦ ૨૯ દાસપણે જે આનંદ છે, તે નથી

મળે જગદીશ; જ્ઞાનીનું સુખ એવું જાણીને; પાપ
 આશે છેદાવે શીશ; શીશ છેદ્યા પછી સુગટ કયાં
 પારે, સહુ સુ ઈંડો મનમાં ન વિચારે; જળને શો
 જળપાનનો સ્વાદ, જન જુદો રહિ પામે આહ્વાદ
 —સેવો ૩૦ જીવ બ્રહ્મ થાયે નહીં, થાયે તો બ્રહ્મા-
 નંદ કહોને; લોકતા પાણું જો માનશે, તો જીવ
 દુષ્ટો કહો શાને; શાને કહો ત્યારે નથી બ્રહ્મનામી,
 કયમ બોલો જનક સાચુજયતા પામી; બોલે તે બીજો
 કહેવાય, ઇશ્વર જીવ કદી નવ થાય—સેવો ૩૧
 અહો ભાગ્ય ભાગ્ય ધન્ય, વજ્રજન પરમ પવિત્ર;
 પુરાણબ્રહ્મ સનાતન, પરમાનંદ થયા જેના મિત્ર;
 મિત્ર થઈ સર્વે સુખ દીધું, સર્વ ભાવે કારજ બહુ
 દીધું; શેષ મહેશ વિધીથી અલભ્ય; તે કૃપા શ્રીગો-
 પીજન લભ્ય—સેવો ૩૨ દેહ પ્રાણુ ઇંદ્રી અંતઃકરણ,
 ધર્મ દારા ગૃહ ધન; પુત્ર આસ આત્મા સહસર્વ સમર્પો
 જગજીવન; જગજીવન સર્વાત્મા ભાવે, સેવા કરે સદા
 સહજ સ્વભાવે; તેજ ગમે પ્રણુ જેમ સુખી થાય,
 આત્મ નિવેદન એ કહેવાય—સેવો ૩૩ સર્વ વસ્તુ
 છે શ્રીકૃષ્ણની, જેની છે તેને શે ન સમર્પે; આત્મા
 સહીત અર્પણ કરી, હરીદાસ થાની શીદ કરપે;
 કરપે છે કાળથી રેહે છે ઉચ્ચાટે, તે પરનું માન્યું
 થોતાનું માટે; જેથી બધાએ તે વસ્તુ દે સુકી, તારી

ન બાણીશ એ રાહ સુકી-સેવો ૦ ૩૪ રૂપ દ્રવ્ય ગુણ
 ત્રણ એ, કારણ પ્રીતિ થવાનાં કહાવે; એ ત્રણ
 વીકાર રહીત સહજ, સ્નેહ તે શ્રીકૃષ્ણને બાવે; બાવે
 એ પ્રેમે બહાલો વશ થાએ, તેને સુકી કાણુ દૂર નવ
 જાએ; તે જને માન્યું મત એહ, જેમ તેમ થાયે
 સુખી પ્રણુ તેહ-સેવો ૦ ૩૫ પ્રેમ આસક્તિ વ્યસન
 એ ત્રણે રૂપ સ્નેહનાં લઘયે; તે ઉપર ચોથી તન્મ-
 યતા, તે થકી પર કાંઈએ ન કહીયે; કહીએ પ્રેમનું
 લક્ષણ એહ, જ્યારે મળે ત્યારે તેનો તે સ્નેહ; (વિભેગ
 થાય ત્યારે તપે તન, ત્યાંનું ત્યાં વળગ્યું રહે મન-
 સેવો ૦ ૩૬ એક વાર પણ આખા દિવસમાં, મળ્યા
 વિના નવ રહેવાએ; જો ન મળે તો વિકળ થાય,
 આસક્તિ એ તો કહેવાએ; વ્યસન આવું જ્યારે
 થાયે, આમાસામી હૃદયમાં વીધાએ; તન્મયતા તે
 મૃત્યુ સમાન, એ ચારે આવે આપે હરિદાન-સેવો ૦
 ૩૭ પ્રેમલક્ષણા વળી દ્રગ રૂચિ સ્મૃતિ, અભિલાષા
 ઉદ્વેગ ચાર; વ્યાધિ પ્રલાપને ઉન્માદ ત્રણે, આશ-
 ક્તના પ્રકાર; પ્રકાર વ્યસન તણા બે કહીયે જઠતાને
 વળી સુઈના લહીએ; તન્મયતાનું લક્ષણ એક, મૃત્યુ
 સાદર્શ પણ મળું ન છેક—સેવો ૦ ૩૮ જાતી જુઓ
 તે આહીરની, તેમાં આળખા અધમ અવતાર; વેદા-
 દીક નોતી બાણી, નોતો ઉત્તમ કર્મ અધિકાર;

અધીકારવાણ એક પ્રેમ પ્રતાપે, કર્યા આધીન શ્રીકૃષ્ણ
 જે આપે; ગોપીની પદરજ વદે ધરા, પ્રેમલક્ષણા તે
 સહુને શીષ-સેવા૦ ૩૬ સેવા સંગત હરિ ભક્તાની,
 કરે પ્રેમ ભક્તિ ઉત્પન્ન; તે કરે કૃતારથ એકલી,
 નવ જોઈએ કોઈ સાધન; જોઈએ નવ અવિદ્યા વીત
 વર્ણ, રૂપ પરાક્રમ પવિત્રાચાર્ય; કહેશે જોયા નથી
 કહો કીએ કામ, તો સુણો પ્રકટ બતાવું નામ-સેવા૦
 ૪૦ ધ્રુવજીને ક્યાં વચ હતું, ક્યાં હતું સદામાને
 ધન; કુબળને રૂપ ક્યાં હતું, ઉગ્રસેનને પુરૂષાતન;
 પુરૂષાતન નોતું ઉગ્રાય, ગજને ક્યાં હુતી વિદ્યાય,
 પારધિમાં ક્યાં હતું શુભ આચાર્ય, કેવળ ભક્તિ
 પામ્યો ગિરિધર્મ—સેવા૦ ૪૧ દ્વાદશગુણ સંયુક્ત
 છે, દ્વિજ પંડિત સરખો કોય; પદ્મનાભપદવી મુખ્ય
 છે, તેથી શ્વપચ ભલેરો સોય; શ્વપચ ભલો જેને
 કૃષ્ણ આસક્તિ; મન કર્મ વચને કરે હરિભક્તિ,
 કુલ સહિત શ્રેય પામ્યો તેહ, વિપ્ર કરે ન કરી
 શુચી દેહ—સેવા૦ ૪૨ શ્રીકૃષ્ણભક્તિ અંક છે, બીજા
 સાધન સર્વે શુન્ય; અંક વિના સહુ અકૂળ છે, સહ-
 શુન્ય શુન્ય દસગુન્ય: દશ ગણો ખીંડુ આદે ગણુ
 એક, અંક વિના શું શુન્ય અનેક; ભક્તિ કરી તેણે
 સહુ કાંઈ કીધું, ભક્તિ વિના બીજું કાંઈ સીધું—સેવા૦
 ૪૩ નૃગણુપે ગોદાન કર્યો કેટલાં, કંઈ ગણુતાં ન

આવે પાર; એક દીવસ આણુ દોપ પડે કૃતલાસ થયો
 અવતાર; અવતાર અધમ થઇ જગહાંશી, ગૌદાન
 પુન્ય ગયું કહું નાશી, દાન કર્યો તોય પામ્યો દુઃખ
 શા માટે હતો ભક્તિ વીસુખ-સેવો ૦ ૪૪ પ્રાચીન
 બહીંશ ભુપતે, ભુઓ કીધા યજ્ઞ અપાર; ઉરવી
 મખાંકીત સહુ કરી, તોય કાંઈ ન દિઠો સાર; સાર
 મળ્યો એ જે જે પશુ માર્યા, તે રહ્યા હણવા નાર-
 દળ દેખાડયા; ભય દેખી લીધું સુરતકપી શર્ણુ;
 ભક્તી કરીને પામ્યો હરી ચર્ણુ-સેવો ૦ ૪૫ ભક્તી
 તારે ચંડાળને, જેમાં કોય ન શુભ આચર્યું; શું પછી
 કહેવું તેહનું, ઉદ્ધારે અધમ અન્ય વર્ણુ; વર્ણુ સર્વ
 ઉદ્ધારે જગત, નીચ ઊંચ જેની આસક્ત; એક
 અંગ ભક્તી ભદ્રાય, અચરજ શું પુર્ણ શ્રેય થાય-
 સેવો ૦ ૪૬ ભક્તી નૌકા તારે સર્વને, જે કો શરણે
 આવે શુચી પાપી; અન્ય સાધન દાડ તુંબીકા, ગ્રહે
 શખવત તરે કો કદાપી; તરે કદા ખચે કામાદી
 ગ્રહાથી, સામર્થ નહીં આણું તારવા સાથી; વીબુધ
 વીચારી ભુઓ નીજ મન, ભક્તિ ભલી કે સાધન
 અન્ય—સેવો ૦ ૪૭ ભક્તી મણિ જ્ઞાન દીપ છે, ટાળે
 ઉભય ખરા અંધકાર; મણી અભય દુતી અચળ
 છે. દીપકને ભય છે અપાર; અપાર ભય વાયુથી
 વામે, તેજ પાત્ર ખતી વણુ હય પામે; જ્ઞાન સમય

તે અન્ય કુણ માત્ર, નીર્ભય ભક્તી સકળ મુખ-
 પાત્ર-સેવો ૪૮ ભક્ત તે ભક્તી સ્વરૂપ છે, માટે
 માયા ના પીડે લેશ; સ્ત્રી થકી સ્ત્રી મહોવાય નહીં
 મોહ પામે પુરૂષવેશ; પુરૂષ જ્ઞાન વૈરાગ્ય ને યોગ્ય,
 તેને પીડે અજ રૂપીઓ રોગ; કારણ બ્રહ્મ થાય છે
 તેહ, ભક્તને અચળ હરીસું સ્નેહ-સેવો ૪૯ નીરખે
 નેત્ર નંદલાલને, અતી કથા રટે મુખ નામ; નાસીકા
 સુથે પ્રેમશું, પ્રસાદી તુળસી પુખ્ત દામ; દામ ગ્રહણ
 કરે કર હરી સેવા, દોડે ચરણ પ્રણુ દર્શન લેવા; મને
 ધ્યાન નટવર છળી રયામ, સર્વોગે કરે દંડ પ્રણામ-
 સેવો ૫૦ ભક્તી વીના કેવળ કૃતી કરે, કૃણ પરલોક ન
 થાય; મણીધર પવન ભક્ષી રહે, જુઓ મરછ તીર્થ
 જળ ન્હાય; મીન તીર્થ લીલ મૃગ વનવાસી, અંધ ગૃહે
 દંડ; કાસદ જાય કાશી. સર્પ દંડવત નટ સીધ વેશ,
 દર્શ તપોધમ ભાવના લેશ-સેવો ૫૧ શ્રીકૃષ્ણ શ્રીગુરૂ
 ભગવદી, એ તણે એક સ્વરૂપ, ત્રયધારા જ્યમ સુર-
 સારી, તેમાં ભેદ નહીં તદરૂપ; ભેદ નહિ તણુ નામજ
 માત્ર, જોતાં વિચારી એકજ ગાત્ર; સ્નેહ વીવેકે સેવા
 સરે અર્થ, અવસર અમુલ્ય ખુવો શીદ અર્થ-
 સેવો ૫૨ સતસંજ સર્વનો સાર છે, તેનો મુદ ન
 જણે મર્મ; અદીપ દીપ મળે થયો, દીપ સમતા
 મળી વણુ અમ; અમ વીના મીનાથ મળાવે, હૃદયનું

કામ તે પહાકે સરાવે; નીચ નીર ગંગા મળતાં ગંગ,
 એ સમોવડી દીસે સતસંગ-સેવો ૦ ૫૩ હવ હરી
 સંગીની સંગના, સુખની સમતા નહીં કોય; સ્વર્ગ
 તથા અપવર્ગનું, સુખ પણ સમોવડે નવ હોય; નવ
 હોય શમતા મોક્ષાનંદ, તો ક્યાંહાં જન ઇચ્છીત
 સુખ મંદ; આણુ અનુભવીને આશ્ચર્ય થાય, અનુભ-
 વીને સંદેહ નહી જરાય-સેવો ૦ ૫૪ શ્રીગંગાજી હરે
 પાપને, શશી તાપ હરે ગયે શર્ણુ; દારીદ્ર ટાળે
 ચુરતરૂ, મળી ત્રણ કરે ત્રણ હણું; હરણુ કરે ત્રણ
 તે તત્કાળ, મળતાંમાં હરિજન દયાળ; જ્ઞાને તાપ
 હરે દર્શને દોષ, દૈન્ય ટાળે ઉપજવી સંતોષ-સેવો ૦
 ૫૫ યોગ યજ્ઞ જપ તપ વૃતો, બહુ કીધો કાષ્ટા કર્મ;
 જ્ઞાન ધ્યાન અતિ દાનથી તીર્થ આચરતા ધર્મ;
 ધર્માધ્યયન વેદ શાસ્ત્ર પુરાણ, કોટી સાધનથી ન
 પરમ કલ્યાણ; શ્રેય ન થાય ઉપાય અનેક, વિના
 મહંત પદરજ અલીવેદ-સેવો ૦ ૫૬ હરિજન તે
 હરિકૃપ છે, તેને મુર્ખ નીજ સમ જાણે; જેમ શશી
 સાગરમાં હતો, માન્યો મીને મીન પ્રમાણે; મીન
 પ્રમાણે થયો નહીં સોમ, મકર રહ્યો જળ તે વશ્યો
 બ્યોમ; તેમ વૈષ્ણવ વૈકુ ઠે જશે, અધમ તે જ્ઞાનમાં
 જ્યાં અથડારો-સેવો ૦ ૫૭ ચાર વર્ણુમાં શ્રેષ્ઠ સર્વથી,
 બ્રાહ્મણ વર્ણુ વિખ્યાત; તે સહુના પણ કહાવે શીરો-

મણી, મહોટા મુનીવર સાત; તે સાતે કરે ધ્રુવની
 પરીક્રમા, ધ્રુવ સુત ક્ષત્રી ને તે સુત બ્રહ્મા; વિબુધ
 વીચાર કરો તમો જોહ, ભક્ત મોટા કે બ્રાહ્મણ
 દેહ-સેવો ૦ ૫૮ બ્રહ્માદિક વજ્રભક્તની, પદરજ વદે
 ગુણધામ; દુર્વાસા નકપી દીન થઇ, કયો અંખરીપને
 પ્રણામ; કયો પ્રણામ જ્યારે અથડાયા, વળી શખરી
 પદજળ દ્રીજ નહાયા; હરીજનથી મહોદુ' નહી કોય,
 દુભવે તે દુઃખ પામે સત જોય-સેવો ૦ ૫૦ સંત
 સેવો નારદ થયા, જુઓ દાસીસુત હરીમન; તે સુર
 નકપીના સંગથી, સમી વાસના ઉરની અગન; અગન
 મટી સમજાયા મર્મ શ્રીભાગવત રચ્યું છાંડીને
 કર્મ; કલેશ મટે કરે પ્રભુજન પ્રીત, દુભવેથી શાનું
 સુકરીત-સેવો ૦ ૬૦ યોગી તરે કદા એકલો હરીજન
 તારે સહુ સંગી; સ્ત્રીજ ઉદાસી રહે સદા, હોય સંત
 સુંદર રસરંગી; રંગે રસીક સેવે ગુણ ગાય, પોતે
 પીયે સુધા સામાને પાય; ભક્ત રનેહથી સહુનું સરે
 કામ ધ્યાની સાથે કોઈનો નહિં કામ—સેવો ૦ ૬૧
 સર્વ પ્રાણી ઉપર દયા, આણુવો નહિં દોઈનો દોષ;
 વશ કરવી ઈંદ્રી સહુ, યદ્રેચ્છા લાભ સંતોષ; સંતોષ
 ધરી વદવી સત્ય વાણી દદ આશ્રય પ્રભુ દીનતા
 આણી; દુષ્ટસંગથી રહેવું દુર, વસવું સદા હરીજન
 હજુર—સેવો ૦ ૬૨ દુષ્ટ સંગ તેને બાણીએ, જે

ભુલાવે ભગવંત; સ્નેહ કરાવે શ્રીકૃષ્ણ શું તેને કહીયે
 સાચા સંત; સંત સાચા તેની સંગત કરીયે, અસ-
 મર્ષિત અન્યાશ્રયથી કરીયે; હું હરિને હરી મહારા-
 નાથ, એ નીચે કરવું મન સાથ—સેવોં ૬૩ અન્યા-
 શ્રય અસમર્ષિ, એ બે મહોટા દુસ્તર રોગ; સર્વ
 વસ્તુ શ્રીનાથને અરપી, ઉચ્છીષ્ટ કરવો ભોગ;
 ભોગ કરવો હરીભક્તાની સંગે, એકજ શ્રીકૃષ્ણ
 સેવવા રંગે, દહ આશ્રય શ્રીગુરૂદેવનો ધરવો; ગોવ-
 ત્સપદવત ભવદધી તરવો સેવોં ૬૪ ગુણની ઉપર
 ગુણ કરે, એ તો રીત જગતમાં પ્રકાશ; પણ અવ-
 ગુણ સામે ગુણ કરે, તે મહોટા હરીદાસ; દાસ દોષ
 સહુના સંતાડે, હોય અદ્ય તે અધીક દેખાડે, સાગર
 લાંબન વિષ શિવ પીધું, શશિધર પ્રગટ લલાટે
 લીધું—સેવોં ૬૫ વિશ્વંસર વશ તેહને, જેનું ચિત્ત
 સદા પ્રભુ પાસ; હીત ઇચ્છે સહુ જગતનું, નવ
 ધરે કોઈની આશ; આશ ધરે એક શ્રીગોપાળ, વ્ય-
 તીત કરે હરી સેવામાં કાળ, એવા ગુરૂનો લઈએ
 ઉપદેશ ધરીયે સાચો વૈષ્ણવનો વેશ—સેવોં ૬૬
 ધ્યાન મુળ રૂપ શ્રીગુરૂ પુજન, પુજનનું મુળ ગુરૂ
 પાએ; મંત્ર મુળ ગુરૂ વાક્ય છે, મુળ મોક્ષનું ગુરૂ
 કૃપાએ; ગુરૂ કૃપા વાંછીત ફળ થાય, હરી રૂઠે તો
 ગુરૂ કરે સહાય; ગુરૂ કોપે કંઈ નહિ ઠેકાણું, અધીક

આશ્ચર્યથી કો નવ બાણ-સેવો ૧૭ કોધી ગુરુતો
 નૃસિંહજી, કામી હોય તો શ્રીકૃષ્ણને કહીયે; લોભ
 દાખે તો વામનજી, પાણુ હરિ સાચા એમ લહિયે;
 કહીયે એ પારખે દાખેજો દુષ્કૃત, તોપણ માનિયે
 તે થકી ગત્ય; જોણે સોંપી આપ્યા જુગદિશ, તેનો
 મણી સદા છે એ શિષ્ય-સેવો ૧૮ ભોજન વ્યસ-
 નનિ ચિંતા કરી વૈષ્ણવે ના થાવું ઉદાસ વિશ્વંભર
 પુરે વિશ્વને, તે કેમ ભુલે નિજ દાસ; દાસ આશ
 પુરે સહુ વણ માગે, વણ કહો સાથ કરે અનુરાગે;
 હરી લજે કાંઈ નવ રહે ખામી, નથી અજાણ્યા
 અંતરબામી-સેવો ૧૯ અજળ ગુલમહેરી જળ વસે,
 પક્ષિણી રટે સુખ હરિનામ, ખાન પાન માટે નવ
 કરે, છુટે સુખથી સુંદર શ્યામ; શ્યામે વીચારી
 કર્યું તેહને સુખ, ચરણી ચરવા કર્યું મોરનાં સુખ;
 પુછે વદન કર્યું ઉટનિ શ્રીવા, શ્રીહરી યુક્તિ
 કરી જળ પીવા-સેવો ૨૦ અજગરને અનાયાસ
 હરિ આપે, આહાર આનનમાં લાવી; શકરખોરને
 સાકર, સાગર બેટમાં દેછે મીલાવી; મેળવે ચાતકને
 જળ સ્વાતિ, ગીરીશંક વૃક્ષ પોખે કોઈ ભાતી; સ્ત્રી
 સ્તનને પય કર્યું પોપવા બાળ, તે તુને નહિં ભુલે લજ
 ગોપાળ-સેવો ૨૧ ભક્ત મનોરથ સર્વે પુરે પ્રભુ,
 કહીણુ.સરળ, ગુરુ નાહાના; પુર્યો જેતાં તેહનાં નામ

કહું, તું પુછેશ કેહાંનાં કેહાંનાં; કહાન ગયા કુળજ-
પત્ની થાવા, પારથપત્ની થયા જળ પાવા; પુરી પુત્ર
થે અદીતીની આશ, પાંડવકાર્ય કર્યો થઈ દાસ—
સેવો૦ ૭૨ છડીદાર ઉગ્રસેનના થયા, દ્વારપાળ બળી
ભુપ નરસૈયાના બાપનું આધ સાર્યું, સેનામાટે નાપીક
રૂપ; રૂપ મહાર દામાળ સાફ, નામાનું છાપફં છાચું
ચાફ; વારી વહું ત્રિલોચન ઘેર, મીરાંબાઈનું પીધું
ઝેર—સેવો૦ ૭૩ ઈચ્છે રૂડું પ્રભુ જગતનું, કેમ કરે
કુડું નિજ દાસ; જે કરશે હરી તે ભહું તાહાફં, તું
ધર દહ વિશ્વાસ; વિશ્વાસ રાખ કલ્પના મુક, સેવા
રમરણમાં નવ મુક; નહી મળે ફરી અવસર આવો.
હરિ ભળ લો મનુનુપાદેહ લ્હાવો—સેવો૦ ૭૪ દુઃખ
થાયે હરિ સેવતા, તે મુખા સમું પરમાણો; વિષય
ભોગનું મુખ છે, તે વિષ સરખું સહુ જાણો; જાણો
જેમ ખસ ખણુતાં મીઠી, ક્ષણ પછી આગ ઉઠે અં-
ગીઠી; ઓસડ પીતાં કડુક તર્ત લાગે, રોગ ગયા
પછી આનંદ જાગે—સેવો૦ ૭૫ શ્રીગિરિવરધર સેવતાં,
ભય રાખવો ભુપતિમાન બાળકસમ વાત્સલ્યતા,
ધરવો રનેહ તે જાર સમાન; જાર સમાન પ્રીય પ્રભુ
લાગે, તો દુઃખ જન્મ જન્મનાં ભાગે, પ્રેમ પીયુષ
પીધું તે જાણે, નથી સ્વાદ કોઈ એહ પ્રમાણે—સેવો૦
૭૬ જે પ્રતિકુળ પ્રભુ સેવતાં, તેને તણ્યે ના વળ-

ગીયે બ્યર્થ; જનુની જન પતિ પુત્ર આત, ગુરૂ
 છોડયા જદપિ સમર્થ; સમર્થ તાત તજ્યો પ્રહલાદે,
 કારતે માત સુકી હરિસ્વાદે; પતિ ઋષિપત્ની વીલી-
 પણ આત, ગુરૂના ગણ્યા બળીએ સાક્ષાત-સેવો ૭૭
 દેવ પિતૃ ને મનુષ્ય રણ, ત્યાં લગી માણસને કહેવાય;
 જ્યાં લગી સર્વાત્મા એવા, શ્રીકૃષ્ણ શર્ણું નજાય; શરણ
 ગયે સર્વેઋણ છુટે ચિત્રગુપ્તનું લેખુ ગુટે; કાળકર્મનો
 ભય તહેને, શિશ ધણિ સમર્થ હરિ જહેને-સેવો ૭૮
 કર્તુ અકર્તુ અન્યથા કર્તુ, સમર્થ શ્રીહરિરાય; ના થવાનો
 કરે પદાર્થ, થાનારો મટિ જાય; મટી ગયું જો વશિષ્ઠે
 વિચાર્યું, તે સમે વન જે સમે રાજ ધાર્યું; બ્રહ્માના સુત એ
 ત્રિકાળના જ્ઞાની, ઇચ્છાયે વર્તે તેનું પણહાની-સેવો-
 ૭૯ સહજ ભુજપતી રાખશે, તેને હણશે શું બે
 ભુજ વાળો; તેજ પુરૂષ જ્યારે મારશે, ત્યારે કોઈ
 નથી રખવાળો; રખવાળો રીપુ છે નહિ કોઈ, સઘળી
 વસ્તુ શ્રીકૃષ્ણથી હોઈ; કરતા હરતા એક શ્રીમજ્જ-
 રાય, એના કર્યા વિના કાંઈ ન થાય-સેવો ૮૦ કર્યું
 થાય શ્રીકૃષ્ણનું, કોથી ઘટે નહિ હરલેશ; તેજ
 પ્રમાણે મુખ દુઃખ, લાલાલાબનો સંશય લેશ; લેશ
 રહે નહીં તે સમે શુદ્ધિ જેવું હોનાર તેવી થાય બુદ્ધિ;
 થાનાર તેતો રહેજે પણ થાય, કરતા નથી શીદ તું
 પસ્તાય-સેવો ૮૧ હરી જત્રી તું જત્ર છે, તે વાજે

વળડે જેમ; કાષ્ટ પુતળી નૃત્ય કરે, સૂત્રધાર નચાવે
 તેમ; તેમ વિધિ નિષેધ સહુ હરી હાથે, તું મુખ
 તાણી લે શીદ માથે; વિચાર જો જીવનું કર્યું હોય,
 તો દુખી જગતમાં થાય ન કોય-સેવો ૮૨ જેની
 રચના જોઈને, ઘણો મોહ ઉપજે છે મન; તે કર-
 તામાં કમી શી હશે, તું જેની વિચારી જન; જન
 થશે પુણું મનોરથ તારો, ઘાટે થું મોહો તું જો
 જડનારો, તેને મળે પુર્ણાનંદ થાશે, ભવ વૈભવ તૃણ
 ઝટ જાશે-સેવો ૮૩ કરવા પ્રસન્ન ચાહ્ય કૃષ્ણને
 તો અભિમાન અલગું નાખ; શિશુ દયા કેશવ તણી
 ઇચ્છે તો દીનતા રાખ; રાખ દીનતા એકજ કરીને,
 કરવા કૃપા મન થાશે હરિને; બોતેર લક્ષ કોટીએ
 ના કર્યું કામ, દીનતાએ બંધાયા દામ-સેવો ૮૪
 શીલાબુદ્ધિ શાલિગ્રામમાં, હરિ સ્વરૂપ તે ધાતુ
 પ્રમાણે; મનુષ્ય લહે ગુરુદેવને, ભક્તિ ભાવ વૈષ્ણવમાં
 ન આણે; ન આણે મહાપ્રસાદ પ્રતિ અન્ન, હરિ
 ચર્ણાદક ન પ્રીછે જન; વર્ણાશ્રમ તજે ન લે હરિ
 નામ, ઇત્યાદીકનાં નેકમાં ઠામ-સેવો ૮૫ નીગમ
 ચાર પદ શાસ્ત્ર, અષ્ટાદશ પુરાણ ચૌદ વિદ્યાય; બ્યા-
 કરણ નવ બત્રીશે લક્ષણ, ભણે ચોસડે કળાય; કળા
 રાગ છત્રિસે ગાય, વીશદ કીર્તી ચક્રવર્તીરાય; પણ
 નથી ભક્તિ જો નંદકુમાર, તો સહુ ધુળ મળ્યું

ધિક્કાર-સેવો ૮૬ અમ કરી સહુ વિદ્યા ભણીયો.
 મહા પંડિત કહાવ્યો જાત; પણ તેનો સાર સમજ્યો
 નહિ, ન થયો ભગવતનો ભક્ત; ભક્તિ વિના અમ
 જો ફળ સાર, જેમ રાસલ વહે ચંદન ભાર; જેમ
 અહિ મણિદ્યુતી મેળવે આહાર, તેમ તે ઉદર ભરે
 ધિક્કાર-સેવો ૮૭ સ્પર્શ મણિના પુર વીશે, રચ્યું
 ચીતામણિ મય ધામ; કદપત્રક્ષતી વાડ ગાય ઘેર
 કામદુર્ગા જેનું નામ કામદુર્ગા અક્ષેપાત્ર અતુલ,
 નવનીધિ અઘટમા સિદ્ધિ અનુકુળ; પણ નથી વક્ષભ
 શ્રીગજનાથ, તે એટલું મળે ઘસવા હાથ સેવો. ૮૮
 કૃષ્ણ કીર્તન નહિં કર્યુંમાં, તે શ્રવણ રાફડા કહીયે;
 નીરખ્યાન જેણે નેત્રભરી, કીકી પીછચાંદલા તેલહિયે,
 લહીયે દાદુર જીવહા હરી નવ જાલે, કર પદ સેવા
 રહિત રાખ તોલે; વૃક્ષ જીવન આસ ધમણુ સમાન,
 આમશુકર સમ છે ખાનપાન—સેવો. ૮૯ જગ દર્પણ
 જોનાર તું, સામું દીસે જેવું તુજ પાસે; દુષ્ટને દુષ્ટ
 સાધુને સાધુ, ભવ આ સૃષ્ટિમાં ભાસે; ભાસે તે સહુ
 નિજમાં છે જાણે, દોષ રહિત દુનિયા પરમાણે;
 એવે વિવેકે જો રહેવાય, રાગ દ્વેષ નહિં કોયકી થાય—
 સેવો. ૯૦ જીવ સર્વ હરિઅંશ છે, ત્હેના વિચિત્ર ભાંત
 સ્વભાવ; સર્વથી હળીમળી ચાલીયે, એતા છે સંજોગ
 તદી નાવ; નાવ તરંગ નદી જોમ જાણે, કોથી ખગાડે

બે દિવસનો પરોણો; સહુને સદા એક સ્થળ નથી રહેવું
 કુદુક વચન માટે કોઇને ન કહેવું—સેવો. ૬૧ કાંઈ પ્રભુ
 પાસે ન માગીયે, માગે પસ્તાવો થાય; ઉદાસી આવે
 નાથને, વ્યાપાર સરીખું જણાય; દેખાય એવું માટે
 રળે જાયો, સેવો શ્રીકૃષ્ણ ધરી સ્નેહ સાચો; વણ માગે
 સહુ આપે એ સ્વામિ, નથી અજાણ્યા અંતરજામી—
 સેવો. ૬૨ દાસીના સુતના સહુ પિતા, રાની સુતનો
 એક રાય; ભક્તિઅંશ શ્રીકૃષ્ણ સેવે, ને માયિક સર્વને
 ધાય; ધાયે તોયે કર સાહે ન કોય કામ પડે ત્યારે
 અંતે રોય; આવા ગમનમાં સદા અથડાય, કો કળે
 હર વીના ગત્ય ન થાય—સેવો. ૬૩ નહાનો પદાર્થ મોટો
 દેખાડે, ને પાકને દાળે કાચો ઉગ્ર હોયે તેને શાંત
 બતાવે ને જુઠો મનાવે સાચો; સાચો ભાસે એજ
 માયાનું રૂપ, એણે કીધા વશ રંગ ને ભુપ; એને
 છુટ્યાનો છે એક ઉપાય, સાચું સરણુ લો શ્રીગજ-
 રાય—સેવો. ૬૪ માયા છે ઘંટી ખીલ હરિ, તહેમાં
 જીવ ચરાચર અન્ન; જે પડ્યું તે પીસાય છે, તું જોતી
 પ્રકટ લોચન; લોચન જો એક વચ્ચે છે તેહ, ખીલ
 સમીપ રહેછે જેહ; જે અણુ ત્યાંથી ખસ્યો કણુ આવો.
 તે તત્કાળ દળાવા લાગ્યો—સેવો. ૬૫ પરવારી સહુ
 કામથી કોઈ મૃત્યુ ન પામે જન; આ કીધું આ કરવું
 છે, એમ કરતાં આવશે અંત; અંત આવ્યો હરિ

ક્યારે ગયો, એત એત નહીં તો પસ્તાશે, મથું નહિ
 આવે કાનમાં કહિને, જશે ઓચિતું અંધારૂં થઈને
 —સેવો ૦ ૬૧ ઉત્તર વચન તે માનવું. પુર્વતું નહિ
 પરમાણુ, છેલ્લું રચ્યું શ્રીભાગવત, સહુ પહેલાં રચ્યાં
 છે પુરાણ; પુરાણ પ્રથક પ્રથક કર્યાં વ્યાસે, તોયે રહેતું
 ઉર ભરિયું ઉદાસે; મર્મ બતાવ્યો નારદ મિત્ર, સુખ
 થાશે રચો ભક્તિ ચરિત્ર—સેવો ૦ ૬૭ પુષ્ટિપંથ
 પ્રભુ શ્રીવલ્લભકુળ, જઈયે ત્હેને શરણ, નામ નિવેદન
 મર્યાદા ધરી, સેવીયે શ્રીગીરીધરણુ; શ્રીગિરિધર ગુરૂ
 વૈષ્ણવ પ્યાર, ધરી ગતિ કર માર્ગ અનુસાર મનુષ
 જન્મનો એ છે સાર; જે માને તે પામે પાર—સેવો. ૬૮
 મહામંદ મતી જીવ કલિના, સર્વ શાસ્ત્ર ક્યાં જોળે;
 માટે સકળ સિદ્ધાંત સાર, શોધી કીધો છે ટોળે; ટોળે
 કરાવ્યો પ્રભુ મતિ દિધી નિજ જન જાણીને કરૂણા
 કીધી; ભક્તિપોષણ ધર્યું અંતનું નામ, કથે સુણે સર્વ-
 નું કામ—સેવો ૦ ૬૯ એકસોને એક ચંદ્રાવળાં, એ
 અંથ તણાં. છે સાર; પ્રતત શુભ સિદ્ધાંત ભર્યું છે,
 વાંચીને કરજો વિચાર; વિચારતાં વલ્લભ હરી થાશે,
 સર્વે કલેશ સમુળા જશે; આચરણ કરતાં આનંદની
 હેલી, ભક્તી શ્રીકૃષ્ણની કરજો જોડી—સેવો. ૧૦૦
 મહાનદી શ્રીનર્મદાતટ, ચંદીપુરી ધામ; જ્ઞાતી નાગર
 સાડોદરો, ભટ્ટ દયારાંકર નામ; નામ વલ્લભી વૈષ્ણવ-

દાસ, ગુરૂ પ્રતાપે અંથ કર્યો પ્રકાશ; શીખે સાંભળે
જે જન ગાય, તેને મનવાંછીત કૃપા થાય-સેવા-૧૦૧

શ્રીમદ્ભાગવતના પાંદશ ધોલ.

ધોલ ૧૨૮ મું

શ્રીવૃક્ષભળ કઈ વીનતીરે, મારા પ્રાણુ આધાર;
દીન જાણી કરૂણા કરો, પ્રભુ કીજીયે સાર શ્રીવૃક્ષભ. ૧
શ્રીવીકુલવરને વારણેરે, જાઉં વારંવાર;
નિજજતને હિત કારણેરે, દ્વિજકુલ અવતાર. ૨
અનુકંમ કરીને વર્ણુવું રે,, શ્રીમદ્ભાગવત રૂપ;
દ્વાદશ અંગ પ્રભુજી તણાં, શોભા પરમ અનુપ. ૩
અધિકાર લીલા પ્રથમસ્કંધ છેરે, દક્ષણ ચરણુનું ધ્યાન;
વામચરણુનું ધ્યાનછેરે, દ્વિતીયસ્કંધ લીલા જ્ઞાન. ૪
સર્વલીલા તૃતીય સ્કંધ છેરે, હરિની એક બાહુ જોડ;
વિસર્ગલીલા ચતુર્થ સ્કંધ છેરે, બીજી બાહુ તેડ. ૫
સ્થાનલીલા પંચમ સ્કંધ છેરે, પાછલો ભાગ કટી જાણુ;
પ્રેમણુલીલા ષષ્ઠસ્કંધ છેરે, કરીયે કિદર વખાણુ. ૬
ઊત્તી લીલા સપ્તમસ્કંધ છેરે, વામહસ્ત કેહેવામ;
એક સ્તન અષ્ટમસ્કંધ છેરે, મન્વંતર લીલા ગાય. ૭

નવમસ્કંધ ઇશાનું કથારે, બીજું સ્તન એહ;
 દશમ નિરોધલીલા હૃદય છેરે, સ્મરીએ ધરિ નેક. ૮
 સુક્રિા લીલા એકાદશસ્કંધ છેરે, એતો મસ્તક જાણુ;
 આશ્રયલીલા દ્વાદશસ્કંધ છેરે દક્ષિણ હસ્ત વખાણુ. ૯
 વલ્લભદાસ પ્રભુ શોભા નિરખીનેરે, ધરી લીજીયે ચિત્ત
 કાણુકાણુ એ ન વિસારીએરે, ગુણુગાઘયે નીત્ય. શ્રીવ. ૧૦

પ્રથમસ્કંધનું દ્વિતીય ધોલ.

ધોલ ૧૨૯ મું.

શ્રીમદ્વલ્લભ ચરણે લાગુંજ,
 ગુણુ ગાઝી વાણી એવી માગુંજ. ૧
 શ્રીવિઠ્ઠલનાથજી પુરોતે આસજી,
 જન્મ જન્મની જાણી દાસજી. ૨
 અનુકંમ શ્રીભાગવતનું કહીયેજી,
 સ્કંધ તે દ્વાદશ એના લહીયેજી. ૩
 અધ્યાય ત્રણુસેને બત્રીસજી,
 પ્રાકૃત અધ્યાય મલી ત્રણુસેને પાંત્રીસજી. ૪
 શ્લોક અદાર હજાર પ્રમાણુજી,
 પ્રકરણુ ત્રેતાળીસ તે એનાં નિર્માણુજી. ૫

યોગણીસ અધ્યાય પ્રથમ સ્કંધજી,
 ત્રણ પ્રકરણ કહ્યાં તે પદ બંધજી. ૬
 હીન પ્રકરણ ત્રણ અધ્યાય લગીધાએજી,
 પેહેલે અધ્યાય શૌનક પ્રશ્ન કહેવાએજી. ૭
 બીજે અધ્યાય સૂત પુરાણીક ઉત્તર દીધાજી;
 ભક્તિયોગને ઉત્કૃષ્ટ ત્યાં કીધાજી. ૮
 ત્રીજે અધ્યાય કથા અવતાર ચોવીસજી,
 બીજી પ્રકરણ મધ્યમ કહું નામી શીશજી. ૯
 ચૌથે ચિંતા વ્યાસજીને થઈ નારદ આવ્યાજી,
 ઉપદેશ કરી પાંચમે સમજાવ્યાજી. ૧૦
 કીજીયે શ્રીભાગવતનો પ્રકાશજી;
 જેણે થાએ તાપ તીમીરનો નાશજી. ૧૧
 છઠે પોતાનું વૃત્તાંત કહું નારદ જી,
 આગલે જન્મ જે સુખ દુઃખ લહુંજી. ૧૨
 ત્રીજી પ્રકરણ ઉત્તમ કહું તે જાણોજી,
 તેર અધ્યાય લગી એહ વખાણોજી. ૧૩
 સાતમે અધ્યાય બાણ અધ્યાત્મામા કેરાજી,
 રક્ષા કરી સર્વને રાખ્યા છે નેરાજી. ૧૪
 આઠમે ઉત્તરા ગર્ભ રક્ષા કરી લીધીજી,
 કુંતાજીએ પ્રભુજીની સ્તુતિ કીધીજી. ૧૫
 લીખ્ય પીતાએ યુધિષ્ઠિરને ઉપદેશ દીધાજી,
 તે સર્વે નવમે અધ્યાયે પરી સીધેજી. ૧૬

- દશમે અધ્યાયે યુધિષ્ઠિરને રાજ બેસાર્યાં, ૧૭
 પછે શ્રીજી પોતે દ્વારકા પધાર્યાં. ૧૭
- એકાદશમે અધ્યાય સગા સહોદર સર્વે મલિયાં, ૧૮
 માંહે માંહે પરસ્પર ભલિયાં. ૧૮
- ભગવદ્ભક્ત પરીક્ષિત રાગેજી, ૧૯
 જન્મ વર્ણન દ્વાદશમે અધ્યાયેજી. ૧૯
- ત્રયોદમે વિદુરજી હસ્તિનાપુર આવ્યાં, ૨૦
 તીરથયાત્રા કરી સર્વ મન ભાવ્યાં. ૨૦
- ધૃતરાષ્ટ્ર ગાંધારીને લઈ સાથજી, ૨૧
 વિદુરજી ચાલ્યા ઉત્તર પાથજી. ૨૧
- ચૌદમે દ્વારકાથી અર્જુન આવ્યા ગેહજી, ૨૨
 સુખ જોઈ યુધિષ્ઠિરે પ્રશ્ન પુછું એહજી. ૨૨
- પંદરમે અધ્યાય યોદવ કુળક્ષય કહ્યાં. ૨૩
- પરીક્ષિતને રાજ્ય આપીને પાંડવ ગયાં. ૨૩
 સોલસમે અધ્યાય પરીક્ષિતનું દીગ્વિજય કહ્યોજી, ૨૪
 પૃથ્વી ધર્મ કલિયુગને ત્યાં લહ્યોજી. ૨૪
- ધર્મરક્ષા સત્તરમે કીધીજી, ૨૫
 કલિયુગને સ્થાન આપી શિક્ષા દીધીજી. ૨૫
- પરીક્ષિતને વીપ્રશ્રાપ થયો તે અઠારેજી, ૨૬
 ઓગણીસમે જઈ બેઠા ગંગા કિનારેજી. ૨૬
- સર્વસ્વ રાજને ત્યાગ કીધુંજી, ૨૭
 શુકજીને પુછીને તત લીધુંજી. ૨૭

અધીકાર લીલા તે એહ કેહેવાએજ,
એક રસના કેમ કરીને ગુણ ગાએજ. ૨૮
હરીદાસ પ્રભુ શ્રીગોવર્ધનધારીજ,
શોભા નીરખી નિત્ય પ્રતિ જાઉં વારીજ. ૨૯

દ્વિતીયસ્કંધનું તૃતીય ધોલ.

ધોલ ૧૩૦ મું.

જ્ઞાનલીલાલા દ્વિતીય સ્કંધ છે, અધ્યાય દશતે માંહે;
પ્રકરણ એનાં ત્રણ છે, તત્ત્વ ધ્યાન પેહેલું ત્યાંહે. ૧
પેહેલા અધ્યાય માંહે કહ્યું, સાક્ષાત યોગ જ્ઞાન;
પોતાના જન કારણે, સ્થુલ રૂપનું ધ્યાન. ૨
સૂક્ષ્મ સ્વરૂપનું ધ્યાન છે, તેતો અધ્યાય બીજો;
હૃદય પ્રસાદ પ્રકરણ બીજું, તેનો વર્ણન ત્રીજો. ૩
ઉત્પત્તિ દેવતા સર્વની, તેની ભક્તિ સકામી;
સર્વ તણ પ્રભુને ભજો, એ છે અંતર્યામી. ૪
મનવાંચિત ફલ પુરશે, પુરણ કામ છે એહ;
મંગલાચરણ શુકળએ કીધાં, ચોથા અધ્યાયમાં તેહ. ૫
તેમાં શ્રીજીની સ્તુતિ કરી, તેતો ક્યાંલગી કહીયે;
ત્રીજું મનન પ્રકરણ છે, તે છે અધ્યાયમાં લહીયે. ૬

એક ઉત્પત્તિ બીજી ઉત્પત્તિ, તેના બેજ પ્રકાર;
 પ્રથમ ઉત્પત્તિ પ્રકાર છે, તેનો કીધો ઉચ્ચાર. ૭
 નારદજીએ પુછ્યું બ્રહ્માજીએ કહ્યું, પાંચમે કરી માન;
 અધ્યાત્મિક જ્ઞાન પાંચીકરણ, સ્થુલ સુક્ષ્મનું જ્ઞાન. ૮
 આઠ સ્વરૂપ વૈરાટનાં, છઠે અધ્યાયે જાણો;
 સર્વ ઉત્પત્તિ પ્રભુથી થઈ, એમ કહી વખાણો. ૯
 સાતમે અધ્યાયે શ્રીજીના, વરણવ્યા ચોવીસ અવતાર;
 આઠમે અધ્યાયથી જાણીએ, ઉત્પત્તિ પ્રકાર. ૧૦
 નારદજીએ બ્રહ્માજીને પુછિયું, તેનો એમાં કહીયે;
 પોતાની ઉત્પત્તિ કહી, નવમે અધ્યાયે લહિયે. ૧૧
 ચતુઃશ્લોકી શ્રીભાગવતનો, બ્રહ્માએ ઉપદેશ કીધો;
 નારદજીએ હૃદયે ધરી, અવણે રસ પીધો. ૧૨
 તે ઉપદેશ શુકદેવજીએ, પરીક્ષાતને કહ્યા;
 શ્રીભાગવત રસ સાંભળી, કૃતાથ થયા. ૧૩
 આધિ ભૌતિક અધ્યાત્મિક, આધીદૈવિક સ્વરૂપ;
 દશમે અધ્યાયે વર્ણવે કયું, કહી તેનું રૂપ. ૧૪
 અવણે સુધારસ પીજીયે, હૃદયમાં ધારી;
 હસ્તિાસ પ્રભુ શોભા નીરખિયે, શ્રી કુંજવિહારી. ૧૫

તૃતીયસ્કંધનુ ચતુર્થ ધોલ.

ધોલ ૧૨૧ મું.

- સ્વર્ગલીલાં તે તૃતીયસ્કંધ કહીયે,
અધ્યાય ત્રેવીસ પ્રકરણ છે લલિયે. ૧
- પેહેલું અધીકાર પ્રકરણ કહ્યું અધ્યાય ચારે,
વિદુરજી તીરથયાત્રા કરી આવ્યા ત્યારે. ૨
- વીદુર ઉદ્ધવજી યમુનાતટ મીલીયા સહી,
ખીજે અધ્યાય બાલ ચરીત્રની લીલા કહી. ૩
- ત્રીજે રાજલીલા થોથે પ્રભાસ લીલા કેહેવાયે,
પછે ઉદ્ધવજી ઉત્તરપંથ જાયે. ૪
- ખીજું ગુણાતીત પ્રકરણ અધ્યાય પાંચમેથી જે,
વીદુર મૈત્રેયને પુછ્યું ભગવત માયા તત્વને. ૫
- છઠે માયાનું નીરૂપણ મૈત્રેયજીએ કીધું,
ત્રીજું સગુણ પ્રકરણ અધ્યાય ત્રણમાં પ્રસિધું. ૬
- સાતમે ભગવત અવતાર કથા પ્રશ્ન પુછ્યા જેહ,
આઠમે મુળપુરૂષથી બ્રહ્માની ઉત્પત્તિ થઈ તેહ. ૭
- નવમે અધ્યાયે બ્રહ્માજીએ શ્રીજીની સ્તુતિ કીધીજી,
દર્શન થયા સૃષ્ટિ કરવાની આજ્ઞા દીધીજી. ૮
- થોથું કાલ પ્રકરણ અધ્યાય દશમેથી જાણે,
કાલાત્મક કેક પ્રકાર પણ સૃષ્ટિ વખાણે. ૯

- પરમાણુ કાલગતી અધ્યાય અગ્યારે,
 પાંચમું જીવ પ્રકરણ કહ્યું અધ્યાય બારે. ૧૦
- બ્રહ્માજીના અંગથી સૃષ્ટિ થૈ સનકાદિ મરીચ્યાદી જો;
 સરસ્વતી સ્વાયંભુ મનુ શતરૂપા તે. ૧૧
- તેરમે અધ્યાય વારાહજીનો જન્મ થયો,
 ચૌદમે કશ્યપઅદીતી સંવાદ કહ્યો. ૧૨
- પંચદશે જયવિજયને સનકાદીકનો આપ,
 સોલ્લમે સનકાદિકને દર્શન દીધાં વૈકુંઠનાથે આપ. ૧૩
- સતરમે હરિષ્યાક્ષ વારાહને યુદ્ધ થાએ,
 આઠરમે અધ્યાય પાણુ એ લીલા કેહેવાએ. ૧૪
- ઓગણીસે હિરણ્યાક્ષ મારીને પૃથ્વી લીધી,
 વીસમે યજ્ઞ વારાહની સ્તુતિ કીધી. ૧૫
- છત્તું તત્ત્વ પ્રકરણ તેના ભેદ છે એ,
 તેર અધ્યાય હગી વર્ણન થાએ તે. ૧૬
- એકવીસમે સ્વાયંભુ મનુ આવ્યા,
 ઠઠમ ઋષીની પ્રાર્થના કરી મન ભાવ્યા. ૧૭
- ઠઠઋષી દેવહુતીનો વિવાહ કરી,
 બાવીસમે સ્વાયંભુ મનુ આવ્યા ફરી. ૧૮
- ત્રેવીસમે ઠઠમઋષીએ વીમાન રચ્યું,
 ચોગાલ્યાસ બળે રત્નમય ખચ્યું. ૧૯
- વૈભવ સુખ ભોગ દેવહુતીના કહ્યાં,
 નવ કન્યાના ત્યાં જન્મ થયા. ૨૦

- કપીલદેવજીનો જન્મ ચોવીસમે કહિયે,
 નવકન્યાના વીવાહ તે અધ્યાયમાં લહીયે. ૨૧
- પછી કર્દમનકપીયે વન જઈ સાધન કીધાં,
 પચીસમે કપીલદેવજી માતાને ઉપદેશ દીધાં. ૨૨
- છવીસમે તત્ત્વ સંખ્યા વર્ણન જે,
 સત્તાવીસ લગી વરણન થાયે તે. ૨૩
- ચોગ્ય ધ્યાનમાં જેવા સ્વરૂપનું ધ્યાન કરવું,
 અઠાવીસમે અધ્યાયમાં તે હૃદય ધરવું. ૨૪
- ઓગણત્રીસમે ભક્તીયોગ વરણન કહ્યા,
 ત્રીસમે વરણન કર્મવીપાક લહ્યા. ૨૫
- એકત્રીસમે અધ્યાયે જીવની અવસ્થા કહી,
 ગર્ભથી તે મરણ પર્યંત લહિ. ૨૬
- જ્ઞાન ભક્તી નિરૂપ અધ્યાય બત્રીસમે,
 દેવહુતી સીદ્ધ પદ પામ્યા તેત્રીસમે. ૨૭
- માતા જ્ઞાન ભક્તી ઉપદેશ ચીત્ત ધાર્યા,
 કપીલદેવજી ઉત્તર પંથ પધાર્યા. ૨૮
- તેર અધ્યાયમાં તત્ત્વ પ્રકરણ કહ્યું.
 એના બે પ્રકાર છે તે પણ લહ્યું. ૨૯
- પેહેલા ચાર અધ્યાયમાં પુરૂષ સુક્રી પ્રકાર જાણ્યા,
 હરીદાસ પ્રભુ શોભા તે વખાણ્યા. ૩૦

ચતુર્થ સ્કંધનું પંચમ ધોલ.

ધોલ ૧૩૨ મું.

- ચતુર્થ સ્કંધમાં તે વીસર્ગ લીલા કહીરે.
 પ્રકરણ ચાર અધ્યાય એકત્રીસમાં સહિરે. ૧
- ધર્મ અર્થ કામ મોક્ષ પ્રકરણ ચાર છે રે.
 સાત અધ્યાયમાં ધર્મ પ્રકરણનો વીસ્તાર છેરે. ૨
- એના અધીકારી તે દક્ષ પ્રજાપતીરે,
 પેહેલા અધ્યાયમાં મનુની કન્યાની સંતતીરે. ૩
- તેમાં સોમ દત્તાત્રય દુરવાસા જાણીએરે,
 નરનારાયણ ઇત્યાદીક વખાણીએરે. ૪
- વીશ્વસ્ત્રવાનાયજ્ઞમાં દક્ષ પ્રજાપતી આવીયારે,
 બીજા અધ્યાયમાં સર્વે આદર કરી બોલાવીયારે. ૫
- શીવજી ઉડ્યા નહી તે દક્ષ પ્રજાપતીએ ક્રોધ કીધોરે.
 વાકનાદ કરતાં એક બીજાને શ્રાપ કીધોરે. ૬
- ત્રીજે દક્ષના યજ્ઞમાં જાવા સીખ માગી સતીરે,
 ત્યારે તે સમય ન આજ્ઞા દીધી પતિરે. ૭
- ચોથે અધ્યાય આજ્ઞા ઉદ્વેગન કરી સતી ગયારે,
 દેહ મેલી પર્વતની પુત્રી થયારે. ૮
- પાંચમે નાદજીએ શિવ આગળ સર્વે વાત કરીરે,
 ક્રોધે યજ્ઞનો કીધો વિધ્વંસ વાત કહે ધરીરે. ૯

છઠે બ્રહ્માદિક શીવજીની સ્તુતિ કરી ધક્કાં રે,
 સાતમે દક્ષનો યજ્ઞ સંપૂર્ણ કીધો ત્યાંહાં રે. ૧૦
 સર્વે મલી શીવજીની સ્તુતિ કરી તે બાણીએરે,
 બીજું અર્થ પ્રકરણુ અધ્યાય પાંચમાં વખાણીએરે. ૧૧
 આઠમે અગ્નિએ ઉત્તાન પાદનો વંશ કહ્યોરે,
 ધ્રુવજી અપર માને વચને તપ કરવા ગયોરે. ૧૨
 નવમે પ્રભુ મદ્યા વરદાન લઈ આગ્યા ઘર બાણીરે,
 સર્વેની ધ્રુવજી સાથે પ્રીત બાંધી ઘણીરે. ૧૩
 દશમે ઉત્તમ પામ્યો શ્રુત્યુ દુઃખ હૃદય ધર્મી રે,
 બ્રાતનું વૈર લેવા નિમીત્ત ધ્રુવજીએ યુદ્ધ કર્યોરે. ૧૪
 એકાદશમે અધ્યાય સ્વાયંભુ મનુ ત્યાં આવિયારે,
 કરી ધ્રુવજીનું સમાધાન ઘેર બોલાવીયાં રે. ૧૫
 ધ્રુવજીએ રાજ્ય સંપૂર્ણ કર્યું દ્વાદશમે કહ્યું રે,
 પછી પુત્રને સોંપી રાજ્ય અવીચલ પદ લહ્યું રે. ૧૬
 ધ્રુવજીની માતા પરમ પદ પામ્યાં તેરમાં રે,
 ત્રીજું કામ પ્રકરણુ કહ્યું અધ્યાય અગ્યારમાં રે. ૧૭
 એના અધીકારે તે પૃથુરાજ સહીરે,
 તેના ચરીત્રની કથા એમાં કહીરે. ૧૮
 ધ્રુવજીનો વંશ અધ્યાય તેરમે વર્ણન કર્યોરે,
 ચઉદમે રાજ બ્રહ્મગ્રાપે મર્યોરે. ૧૯
 પંચદશમે પૃથુની જન્મપત્રી વીચારી છેરે,
 સહા પરમ ભગવદ્ભક્ત ચરિત્ર અખાર છેરે. ૨૦

સોલથી પૃથુનાં ચરિત્ર કહ્યાં એકવીસમાં રે,
 સનતકુમારથી આત્મયોગ પામ્યા બાવીસમાં રે. ૨૧
 ત્રેવીસમે પૃથુએ દેહ ત્યાગ્યો યોગ સાધીનેરે,
 ચોથું મોક્ષ પ્રકરણ કહીયે પ્રભુ આરાધીને રે. ૨૨
 એ તો આઠ અધ્યાયમાં છે તે કહું રે,
 તેના બેદ તે બે એમાં લહું રે. ૨૩

બ્રહ્મ તત્ત્વ દશા ત્રણ અધ્યાયમાં થાય છેરે,
 શ્રીકૃષ્ણસાચુજય મુક્તી પાંચ અધ્યાયમાં કેહેવાયછેરે.
 અનુક્રમ પૂર્વક ઉત્તર બાણજેરે,
 ચોવીસમે પૃથુનો વંશ વખાણજેરે. ૨૪
 પ્રયેતાને શ્રીમહાદેવજી મલ્યારે,
 રૂદ્રગીત વર્ણન કર્યું એવા ઢળ્યારે. ૨૫

પ્રાચીન બર્હિરાજને નારદ મલ્યા પચીસમેરે.
 પુરંજન આખ્યાન કહું છત્રીસથી અઠ્ઠાવીસમેરે, ૨૭
 પુરંજનઆખ્યાનસાંભલી યોગણત્રીસમેદુઃખવામીયારે
 કપીલાશ્રમ જઈ પ્રાચીન બર્હિ સીદ્ધિ પામીયારે. ૨૮
 પ્રયેતાને ત્રીસમે પ્રભુ પ્રસન્ન થયા કારણ સીધું રે,
 કરજો દશહજાર વર્ષ રાજ એ વરદાન દીધું રે. ૨૯
 એકત્રીસમે નારદે પ્રયેતાને ભગવદ વાર્તા કહીરે,
 એ કથા સાંભલીહસ્તિનાપુર વિદુરજીઆવ્યા સહીરે ૩૦
 વલ્લભદાસ પ્રભુની શોભા ચિત્ત વિચારીએરે,
 સદા એઉનાં કીજે ગુણગાન કુદેમાં ધારીયેરે. ૩૧

પંચમ સ્કંધનું ષષ્ઠ ધોલ.

ધોલ ૧૩૩ મું.

(રાજ કાફી.)

- પંચમ સ્કંધ અધ્યાય છવીસ કહેવાયે,
સ્થાન લીલાનો વર્ણન થાયે. ૧
- ત્રણ પ્રકરણ દેશકાલ સ્વપ્ન કહિયે,
પેહેલું દેશ પ્રકરણ અધ્યાય ત્રણમાં લહીયે. ૨
- પ્રિયવતનો વંશ પેહેલા અધ્યાયમાંહે.
સાત સમુદ્ર દ્વીપ કહ્યા ત્યાંહે. ૩
- બીજામાં અગ્રીમને નવ પુત્ર કહ્યા,
નવખંડના રાજ થયા. ૪
- નાલીરાજને પુત્રનું વરદાન દીધું,
ત્રીજા અધ્યાયમાંહે પરસીધું. ૫
- એકવીસ અધ્યાયનું બીજું કાલ પ્રકરણ જાયો,
ચોથે અધ્યાયે ઋષભ દેવનો જન્મ વખાણો. ૬
- ઋષભ દેવને નાલી રાજાએ રાજ દીધું જ્યારે,
પોને પરમપદ પામ્યા ત્યારે. ૭
- ઋષભ દેવના ચો પુત્ર તેમાં બ્રાહ્મણ એકાસી,
નવ ચોગેધર દરારાજ મુખરાસી. ૮

- પાંચમે છઠે ઋષભદેવ ચરિત્ર લક્ષીએ,
 સાતમે ભરતને પુત્ર થયા તે કહીએ. ૯
 આઠમે ભરત ચરીત્ર કહ્યા પ્રકાશ,
 મૃગસંગથી મૃગ થયા તે પામ્યા નાશ. ૧૦
 જડભરથ ચરીત્ર નવમે મુંગા થઈ ચાલ્યા,
 દશમે રહુગણે વેઠમાં બાલ્યા. ૧૧
 ભરતને જ્ઞાન રહુગણે પુછ્યું અગ્યારે,
 તેજ કથા કેહેવાએ છે બારે. ૧૨
 તેરમે જડભરથ ચરીત્ર કથા કહી,
 રહુગણુ આત્મ ત્રિવા પામ્યા ચઉદમે સહી. ૧૩
 પંચદશમે સુમતીનો વંશ વખાણો,
 તેમાં ગયરાજનો જન્મ તે જાણો. ૧૪
 સોલસમે ભુગોલનો વર્ણન તે થાએ,
 તેમાં જંભુદ્વિપે નવ વર્ષ મેઃ પ્રભાએ. ૧૫
 સતરમે નવખંડમાં સેવ્યસેવક કેહેવાએ,
 તે કથા ઓગણીશ અધ્યાય લગી થાએ. ૧૬
 વીસમે સપ્તસમુદ્રના પ્રમાણુ,
 એકવીસમે જોતીપચક કેરા વખાણુ. ૧૭
 બાવીસ ત્રેવીસ સુધી એ ચરિત્ર કહીએ,
 ચોવીસમે રાહુનું પ્રમાણુ તે લહીએ. ૧૮
 ત્રીણું સ્વપ્ન પ્રકરણુ બે અધ્યાયે બેઠ બેઠ,
 એક જીવાત્મા બીજો પરમાત્મા તેઠ. ૧૯

પચીસમે પાતાલ લોક વર્ણન કર્યા,
નરક વર્ણન છવીશમે થયા.

૨૦

વલ્લભદાસ પ્રભુ ગુણ ગાન કરીને નીત્ય,
શોભા નિરખિ ધરિ લીજીયે ચિત્ત.

૨૧

૩૩૩૩૩૩૩૩

પષ્ટ સ્કંધનું સપ્તમ ધોલ.

ધોલ ૧૩૪ મું.

૨૨૨૨૨૨૨૨૨૨૨૨

(સગધન્યાશ્રી.)

પષ્ટ સ્કંધ અધ્યાય ઐગણીસમાં,
પોષણલીલા વર્ણન કરી,
નામ ધ્યાનને અર્ચન ત્રણ પ્રકરણ એના છે સહી.૧
અભમેલનું આખ્યાન અધ્યાય પહિલે,
ખીજે વિષ્ણુ દુત ચમદુત સંવાદ થયો;
મહાદુષ્ટ આચરણ કરતો હતો તે,
પ્રભુનામ પ્રતાપે વૈકુંઠ ગયો. ૨
ત્રીજે ધર્મરાજએ પોતાના સેવક આગળ,
નામ મહાત્મ્ય કર્યું હરી;
અવણુ કથા કીર્તન નામ રમરણ,
કરે ત્યાંહાં રમે ભતા હરી. ૩

પેહેલું નામપ્રકરણ કહ્યું હવે બીજું,

ધ્યાન પ્રકરણ કેહેવાય છે;

ચોથે અધ્યાયથી વર્ણન એક તેનો.

ચઉદ લગે થાય છે. ૪

પ્રયેતાનો વ.શ કહ્યો છે તે પણ,

ચોથા અધ્યાયમાં જાણીએ, દક્ષનો જન્મ થયો તે;

સર્વ એમાં કહી વખાણીએ. ૫

પ્રભુજી પ્રસન્ન થયા ઘણું, દક્ષે એવું તપ કીધું;

પ્રસન્ન વદને શ્રીનાથજી,

સંતાન થવાનું વરદાન દીધું. ૬

પાંચમે દક્ષના પુત્ર સર્વે મોક્ષ પામ્યા,

નારદજીએ ઉપદેશ કીધો;

દક્ષને ત્યારે ક્રોધ ચઢ્યો, નારદજીને શ્રાપ દીધો. ૭

છઠે દક્ષને કન્યા થઈ તે કહ્યું,

પતિસંતતી એમાં વખાણીએ;

સાતમે ઇંદ્ર ગુરૂ બ્રહ્મરૂપતી રિસાણા,

વિશ્વરૂપને ગુરૂ કીધા તે જાણીએ. ૮

આઠમે ઇંદ્રને નારાયણ કવચ દીધું,

નવમે વિશ્વરૂપને માર્યો તે કથા કહી;

વૃત્રાસુરનો જન્મ તેમાં કહ્યો,

દશમે દધિચીના અસ્થિનું વળ કીધું સહી. ૯

એ વળ લઈ ઇંદ્રે યુદ્ધ કીધું, વૃત્રાસુર સામે ઇલાં;

એકાદશમે પરસ્પરે યુદ્ધમાં,
 પ્રસંશા વચન કહ્યાં ત્યાંહાં. ૧૦
 દ્વાદશમે વૃત્રાસુર ભારી ઇંદ્ર જીત્યા,
 ત્રયોદશમે બ્રહ્મહત્યા થઈ, ઇંદ્રે જ્યારે યજ્ઞ કીધા,
 ત્યારે બ્રહ્મહત્યા ગઈ. ૧૧
 પૂર્વ જન્મે વૃત્રાસુર ચિત્રકેતુ રાજા,
 તે કથા ચઉદમે કહી;
 નારદજીએ સમાધાન કીધું સહી. ૧૨
 સોલસમે પુત્ર વચન સાંભળી વૈરાગ્ય ઉપનયો,
 સાધન કીધું પ્રભુમદ્યા ત્યાંહાં;
 સતરમે વીમાને બેસી કૈલાસ ગયા,
 પારવતીએ ત્રાપ દીધા ત્યાંહાં. ૧૩
 ત્રીજી જો અર્ચન પ્રકરણ તે,
 અઠારમે અધ્યાયેથી થાય છે;
 દીતીને અદીતીના પુત્રનોવંશ, એમાંકહેવાયછે. ૧૪
 મરૂદગણની ઉત્પત્તિ થઈ,
 ઉગણીસમે પુંસવન વ્રત કર્યું,
 હરીદાસ પ્રભુની નિરખિ શોભા,
 ગણુ ગાન કરીને હૃદે ધર્યું. ૧૫

સપ્તમસ્કંધનું અષ્ટમ ધોલ.

ધોલ ૧૩૫ મું.

(રાગ રામકલી.)

- સપ્તમ સ્કંધ અધ્યાય પન્નરમાં થાએરે,
એના પ્રકરણુ ત્રીન કહેવાએરે. ૧
- અસદ્વાસના સદ્વાસના કહીયેરે,
સદસદ્વાસના પ્રકરણુ ત્રીજી કહીયેરે. ૨
- પેહેલું અસદ્વાસના પાંચ અધ્યાય લગી જાણોરે,
પેહેલે જથવિજયના શાપનું કારણુ જાણોરે. ૩
- બીજા અધ્યાયમાં હિરણ્યકશ વધ થયુંરે,
માતાને આખ્યાનમાં સમાધાન જ્ઞાન કહ્યુંરે. ૪
- ત્રીજે બ્રાત વૈર લેવા નિમીત્તરે,
હિરણ્યકશિપુ તપ કીધું ધરી ચિત્તરે. ૫
- બ્રહ્માજીએ આવી વરદાન દીધુંરે,
જેજે હિરણ્યકશિપુએ માગીને લીધુંરે. ૬
- ચોથે હિરણ્યકશપે રાજ કીધું જ્યારેરે,
દેવતા ભાગી ગયા તે વારેરે. ૭
- ભગવદ્ ભક્ત પ્રહલાદ પુત્ર થયારે,
પાંચમે અધ્યાયે ભણવાને ગયારે. ૮
- ભણે ભગવત નામ તે સારેરે,

બીજું કાંઈ ન કરે ઉચ્ચારે.	૯
સદ્વાસના પ્રકરણ બીજું કહિયેરે,	
તે પણ પાંચ અધ્યાયમાં લહિયેરે.	૧૦
છઠે પ્રહલાદજીએ ભણાવી નીશાળરે,	
શ્રીહરીનામ જપે સર્વ ખાલરે.	૧૧
સાતમે પ્રહલાદજીને ખાલે પૂછ્યું ત્યારેરે,	
તે તમે ચેહ ભણ્યા છો ક્યારેરે.	૧૨
માતાજીને નારદજીએ ઉપદેશ કહ્યોરે,	
મેં ગર્ભમાંથી હૂંદે ધરી લહ્યોરે.	૧૩
આઠમે પ્રહલાદજીને પીતા ક્રોધ કરી વાચ્યોરે,	
સ્તંભથી પ્રકટી હિરણ્યકશિપુને માચ્યોરે.	૧૪
દેવતાએ પ્રભુની સ્તુતિ કરીરે,	
નવમે પ્રહલાદજીની સ્તુતિ હૂંદે ધરીરે.	૧૫
દશમે ભક્તિ વરદાન સ્તોત્ર દીધુરે,	
રાજ બેસાર્યાને સર્વે કારજ સીધુરે.	૧૬
મયનામ દૈત્ય ત્રિપુર લાબ્યા જેહરે,	
ખાળીને ભરમ કર્યા ત્યાં તેહરે.	૧૭
સદસદ્વાસનાનું પ્રકરણ ત્રીજું થાયરે,	
એકાદશમે ચાર વરણ કેહેવાયોરે.	૧૮
દ્વાદશમે પ્રહલાદજીના કથા ધર્મરે,	
વાનપ્રસ્થનાં કથાં સર્વ કર્મરે.	૧૯
તેરમે ચતીના ધર્મ કહીયેરે,	

ધોલ ૧૩૬ મું.

SEE 000000

(रागधन्याश्री.)

અષ્ટમ સ્કંધ મન્વંતર લીલા અધ્યાય છે ચોવીસજી,
ચાર પ્રકરણ કલાં છે એનાં તે કહું નામી શીશજી. ૧
તામસ રાજસ સાત્વિક ભક્તિ ચાર પ્રકરણનાં નામજી,
પેહેલુંતામસપહેલેઅધ્યાયથીતેવાણુંવુંતજીસર્વકામજી. ૨
સ્વાયંભુવનુ સ્વારોચીષમનુઉત્તમમનુતામસમનુકલાજી,
બીજે અધ્યાય તે ગજેંદ્રને જલમાં આહે પ્રણાજી. ૩
ત્રીજે શ્રીહરિની સ્તુતિ કીધી આહથી સુકાન્યે ગજેંદ્રજી,
ભક્ત હેત પ્રભુ પોતે ધામા છબીપરવાજેંકેદિયાંદ્રજી. ૪

યોથે ગજ ગ્રાહનો પુર્વ જન્મ કહ્યાં મોક્ષ થયા,
 હવે સાત્વિક પ્રકરણ કહીએજી;
 પાંચમે રૈવતમનુચાશુપમનુ થયા તેકથાસર્વેલહીએજી. ૫
 દેવતા દૈત્ય ગયા ક્ષીરસાગરે તે સમુદ્રમથન નીમીત્તજી,
 સર્વે મળી પ્રભુજીની સ્તુતિ કીધીનિરમળ કરીને ચિત્તજી. ૬
 છઠે પ્રભુ પ્રસન્ન થી વરદાન દીધું દેવતા મંદ્રાચળ
 ગિરી લેવા આવ્યાજી;
 ઉપાડી શકયા નહિતે જોઈ પ્રભુ ગરૂડે ધરિ લાવ્યાજી. ૭
 સાતમે કુર્મ અવતાર ધરીને સમુદ્રમથન પછે કીધુંજી,
 કરતાં મથન હલાહલ નીસર્યું તે શીવજીને દીધુંજી. ૮
 આઠમે રત્ન ચક્રે તે નીતર્યા દેવ દાનવ યુદ્ધ કર્યુંજી,
 દેવતાને પીયુષ પાવાને કાજે મોહની વપુ ધર્યુંજી. ૯
 નવમે અમૃત દેવતાને પાતું રાહુનું છેદ્યું શીશજી,
 દૈત્યને અમૃતદેવાને ટાણેઅંતરધાનથયાજગદીશજી. ૧૦
 દશમે દૈત્યપરસ્પર વઢિયા એકાદશમે દેવાસુરસંગ્રામજી,
 દ્વાદશમે મોહનીસ્વરૂપધારયુ મોહ્યાશીવસહિતકોટીકામજી
 ત્રયોદશમે વૈવસ્વત મનુજે નારોજમાં ગ્રીવામનજી પ્રકટ થયા
 પછી ભવિષ્ય મન્વંતર આગલથાશેને પાણુસર્વેકહ્યાજી. ૧૨
 સાવર્ણિ મનુદક્ષ સાવર્ણિ બ્રહ્મા સાવર્ણિ ધર્મ સાવર્ણિ મનુ કહી
 રૂદ્ર સાવર્ણિ દેવ સાવર્ણિ ઇંદ્ર સાવર્ણિ સાંતે લહીએજી. ૧૩
 ચૌદમે મન્વાદી મનુના પુત્ર ઇત્યાદિ સર્વે ભગવદ્ શબ્દોજી
 હવે નવ લગી પ્રકરણ ત્રીજું રાજસ કહી વખાણોજી. ૧૪

પંચદશમે બલિરાજાએ રાજ તે કીધું અશ્વમેધ યજ્ઞ
કીધો જ્યારેજી.

સોલ્લમે વિજ્ઞપ્તિ અદીતીએ કરી પતીની પુત્ર કામના
કાજ ત્યારેજી. ૧૫

પુત્ર થાશે વ્રત કરો કર્યું પતીએ પયોવ્રત વિધિ કરીજી.
અદીતીએ કર્યું પયોવ્રત ત્યારે સર્વે વિધી હૂદે લહીજી. ૧૬

સપ્તદશે પયોવ્રત કીધે પ્રભુપ્રસન્ન થયા જાણીજી,
મર્શવિષે પ્રભુઆત્યા ત્યારેબ્રહ્માદીકસ્તુતિવખાણીજી. ૧૭

અષ્ટાદશે વામનજી પ્રકટી પધાર્યા બલિરાજ પાસજી,
વજ્રશાલામાં સનમાન કરીને અવીલોક્યાઅવિનાશજી. ૧૮

ઓગણીશમે ત્રણ પદ પૃથ્વી સંકલ્પ કીધા એહજી,
એ પદમાં સ્વર્ગમૃત્યુ સર્વે લીધું વીસમે એક પદની

માગી જગ્યા તેહજી. ૧૯

ત્રીજાપદનું ન રાખ્યું ઠેકાણું પરસ્પરવિવાદવચનથયાંજી.
એકવીસમે બ્રહ્માજીએ સ્વર્ગમાંશ્રીજીનાચરણલક્ષ્યાંજી. ૨૦

અંગુષ્ઠ દેખી અક્ષીવેકકીધોગંગાપ્રવાહથૈપૃથ્વીમાંવહ્યાંજી
બલીરાજનેવરૂણપાસતેખાંધ્યોતેહપ્રસંગતેમાંકહ્યાંજી. ૨૧

ત્રાવીસમે બળી આત્મ નિવેદન સત્યવચન માટે કીધુંજી,
છીશ ધર્યો ચરણ પ્રસન્ન થયા રાજસુતળનું દીધુંજી. ૨૨

ચેવીસમેબળીનેજીતીનેદીધુંદેવતાનેરાજગયું હતું જોહનુંજી
ત્રવંમળીસ્તુતીકરીપ્રભુનીપ્રફુલ્લિત મન થયું તેહનુંજી. ૨૩

પ્રોથુ સક્તિ પ્રકરણ તે કહીએ ચોવીસમે અધ્યાયજી,

વૈવસ્વતમનુજેનારાજ્યામંમચ્છાવતાર થયોતે કહેવાએછ.
વહ્નિભદ્રાસ પ્રભુના ગુણ ગાતાં, તનની તપત યુગ્માએછ.
નીત્યપ્રતી એહની શોભા, નીરખીહૈકું ઘાહાડુંથાએછ. ૨૫

૩૩૩ ૩૩૩ ૩૩૩

નવમ સ્કંધનું દશમ ધોલ.

ધોલ ૧૩૭ મું.

નવમ સ્કંધ વર્ણન કરું, અધ્યાય ચોવીસ જાણી,
પ્રભુ કૃપાથી ઇશાનું કથા, પ્રકરણ બે વખાણી. ૧
સૂર્યવંશ મર્યાદા પ્રકરણને પેહેલું કહિયે,
ચંદ્રવંશ પુષ્ટિ પ્રકરણ છે તે, સાંભળી સુખ લહીયે. ૨
પેહેલા અધ્યાયથી પહેલું, સૂર્યવંશ તે કહી વખાણો.
વૈવસ્વતમનુને પુત્ર દશ થયા, ઇક્ષ્વાકુ આદિ જાણો. ૩
એક કન્યા થઈ તે કહ્યું, હવે બીજો અધ્યાય;
ચાર સુતને સંતાન થયા નહી, તે પણ કહેવાય. ૪
પછી ત્રણ પુત્રનો વંશ થયો, તે એમાં કહીયે,
નભગ નરીબ્યેંતને, ધુષ્ટધુમ્નનો લહીયે. ૫
ત્રણે સર્વાત્મીનો વંશ કહ્યો, રૈવતીકન્યાજન્મ્યાજેમાં,
ચોથે નગનો વંશ છે, રાજા અંબરીષ તેમાં. ૬
ભક્તને દુર્વાસાએ દુઃખ દીધું, પોતે દુઃખ પામ્યાત્યારે,
પાંચમે દુર્વાસાસધનેફરી, આવ્યાઅંબરીષપાસેજ્યારે. ૭

સુદર્શનનું સમાધાન કરીવાળું, ત્યારે સુખ થયું:
 છઠે અંબરીષનો વંશ થયો, તે સર્વ કર્યું. ૮
 પછી ઇક્ષ્વાકુનો વંશ કયો, જેના વંશમાં માંધાતા,
 તેના વંશમાં મુચકંદ થયા, તે કહું વિખ્યાતા. ૯
 સાતમે માંધાતાનો પુત્ર. કુર કુશનો વંશ જાણો,
 તેમાં હરીચંદ્ર રાજ થયા. આઠમે એનો વંશ વખાણો. ૧૦
 તેમાં સગર રાજ થયા, નોમે એનો વંશ તેક,
 તેના વંશમાં ભગીરથ રાજ, ગંગાજલાબ્યાજેક. ૧૧
 ભગીરથનો વંશ કહ્યો, જેમાં ખડ્ગાંગ થયા,
 દશમે ખડ્ગાંગનો વંશ થયો. રામાવતાર ચરીત્ર કહ્યાં. ૧૨
 એકાદશમે રામજીનું રાજ વર્ણન દ્વાદશમે કુશનો વંશ કહીયે;
 મર્યાદા પ્રકરણ અધ્યાયમારમાં, પુષ્ટિનેરમેથી લહીયે. ૧૩
 ઇક્ષ્વાકુના નીમીનેના વંશમાં, રાજજનકથયાને જાણો,
 ચંદ્રમેચંદ્રમાંથી બુધ થયા, તેના પુત્ર પુરૂષોત્તમજી. ૧૪
 પંચ દશમે પુરૂષોત્તમના વંશમાં, શ્રીપરશુરામજી થયા,
 એકાદશમે પરશુરામ ચરીત્રને, વીશ્વામીત્ર જન્મ કહ્યા. ૧૫
 સપ્તદશમે પુરૂષોત્તમના પુત્ર મહોદા, વંશ નહુપનો એમાં,
 રાજ યયાતીનો વંશ કહ્યો, અધ્યાય અઠારમો તેમાં. ૧૬
 એકાદશમે યયાતી પરમગતિ પામ્યા,
 વીશમે પુરૂષોત્તમના વંશ કહીયે, એકવીસમે દુષ્યંતને પુત્ર ભરત
 તેનો વંશ લહીયે. ૧૭
 રત્નીદેવનો જન્મ થયો, ગર્ગાચાર્ય વંશ કહ્યા,

રાજા પાંચાલના કૃપાચાર્યને, દ્રોણાચાર્ય કહીલભા. ૧૮
 ખાવીસમે દુપદ કહ્યા, પછી અજમીરનો વંશ જાણો,
 તેમાં જરાસંઘ થયા, પછી શંતનુનો વશવખાણો. ૧૯
 પાંડવ કૌરવનો વંશ કહિ, પછી જરાસંઘ વંશકહિયે,
 ત્રેવિસમે ખાકી યયાતીના, ચારપુત્રનો વંશ લહિયે. ૨૦
 તેમાં યજુવંશ થયો, મેધાવિ ઋષિ જેમાં,
 ચોવીસમે જાદવનો વંશને, અકૂરનો વંશ તેમાં. ૨૧
 ઉગ્રસેનને દેવકનો, તે કહ્યો વંશ,
 એમાં એહ વર્ણવ થયો, જેમાં જન્મ્યો કંસ. ૨૨
 શુરસેનનો વંશ, જેના સુત વસુદેવ.
 તેના સુત પ્રકટવા, શ્રીકૃષ્ણચંદ્રજી, નિત્યકીજીયે સેવ. ૨૩
 વલ્લભદાસ પ્રભુ ગુણ ગાઈને, ચિત્તમાં ધરી કીજે,
 નિત્ય પ્રતિ શોભા નિરખીને, નયને રસ પીજે. ૨૪

દશમ સ્કંધનું એકાદશ ધોલ.

ધોલ ૧૩૮ મું

શ્રીલક્ષ્મણસુત ગુણ ગાઈયે, શ્રીવલ્લભ પરમ ઉદાર,
 શ્રીચક્ર વરને સમરિયે, દ્વિજકુલ ધર્યે અવતાર. ૧
 એહના પદ વંદન કરી, માણું તે વાણી સાર;
 દશમ સ્કંધ કુદે ધરી, અનુક્રમ કરે ઉચ્ચાર. ૨

અધ્યાય સત્યાસી એકના, ત્રણ મતાંતરના કેહેવાય.
સર્વ મલી કેહેવાય છે, નેવું તે અધ્યાય. ૩

નીરોધલીલા નિરૂપણ છે, પ્રકરણ પાંચ તે જાણી,
જન્મ તામસ રાજસ સાત્વિક, ગુણ પ્રકરણ વખાણી. ૪
જન્મ પ્રકરણ પેહેલું પેહેલે અધ્યાયથી,

ને ચાર અધ્યાય લગી એહ;

રાજાએ પ્રશ્નપુછ્યું જ્યારે, શ્રીશુકદેવજીએઉત્તરદીધાતેહ.
શ્રીવસુદેવજીને શ્રીદેવકીજીપરણ્યા, કંસરાયે કરી પ્રીત.
શ્રીસંકર્ષજી ગર્ભમાં પધાર્યા તે કહ્યું,

પછી પ્રભુ પધાર્યા ગર્ભ માંહે;

ત્યારે સર્વ દેવતા મલી, સ્તુતિ કીધી જઈ ત્યાંહે. ૫

ત્રીજે શ્રીકૃષ્ણજી જન્મયા, મથુરામાં કરાગ્રહે,
શ્રીવસુદેવજીએ શ્રીદેવકીજીએ સ્તુતિ કરીછે તેહ. ૬

પુત્ર લઈ શ્રીગોકુળ પધરાવ્યા, શ્રીજશોદાજીને અંક;
કન્યા લેઈને આવીયા, મનમાં તે થયો શંક. ૭

ચોથે માયા ઉડી ગઈ આકાશે, કંસને થયો પશ્ચાતાપ.
ત્યારે જહેનનું સમાધાન કીધું, જોઈને સંતાપ. ૮

દૈત્યને તેડીને એમ કહ્યું, મારોને દુઃખ દેઓ એહ.
બીજું તામસ પ્રકરણ છે, અઠાવીસ અધ્યાયમાંતેહ. ૧૧

એના તે ભેદ ચાર પ્રકારના, પ્રમાણ પ્રમેય કેહેવાય.
સાધન કૃળ એ ચાર છે, પ્રમાણ પેહેલું થાએ, ૧૨

પાંચમે શ્રીજીનો જન્મ ઉત્સવ, વજ્રકુલ્યું અંગનમાય,

પછી કંસને કર દધ, ઘેર આવિયા નંદરાય. ૧૩

છઠે પૂતના મોક્ષ, સાતમે શંકટ ભજન જાણુ,
તૃણાવર્ત મર્દન વિશ્વરૂપ દર્શન, લીલા એહ વખાણુ. ૧૪
આઠમે ગર્ગાચાર્યે નામકરણુ કીધા.

ચોરી લીલા ને મૃત્તિકા ભક્ષ;

વિશ્વરૂપ દર્શન ફરી દેખાડયું, જનનીને પ્રત્યક્ષ. ૧૫

નવમે ઉલુખલ બંધન દશમે યમલાભુન ભંજન,
નવકુખરમણિગ્રીવનો ઉદ્ધાર, એકાદશમે નંદગામ લીલા,
વત્સાસુર બકાસુર વધ તે પ્રકાર. ૧૬

પક્ષાંતર કદપ ભેદના, ત્રણ અધ્યાયમાં વિરૂદ્ધવાક્યજેહ,
દ્વાદશમે અઘાસુર વધ કર્યો, ત્રયોદગ્વાલમંડળી તેહ. ૧૭
ભોજન શિક્ષામાં બેસી ભોજન કીધાં,

બ્રહ્માજીએ હર્યો વત્સખાલ;

ચૌદમે પ્રભુ લીલા જોઈ, બ્રહ્માએ સ્તુતિ કરી તતકાલ. ૧૮

બીજું પ્રમેય પ્રકરણુ છે, તેના તે સાત અધ્યાય,
દ્વાદશે વનકીડા કરિ, પ્રભુજીએ ચરાવી ગાય. ૧૯

ત્યાં ધેનુકાસુરનો વધ કરિ, વિષ જલથી રાખ્યા સર્વ.
ત્રયોદશે કાલી મર્દન કીધું, વિષ દુર કરી નિવાર્યો ગર્વ. ૨૦
ચઉદમે કાલી રહ્યો જ્યાં, તેનો તે કહ્યો પ્રકાર,

દાવા નળનું પાન કીધું, સર્વની કરી સાર. ૨૧

પંચદશે બાળલીલા કરિ, પ્રભુ પ્રીતી ચરાવી ગાય,
ગ્રીભમકતુ વર્ણન કરી, પછી પ્રલંબવધ કેહેવાય. ૨૨

સોલમે દાવાશિ પાન કર્યું વનથી પધાર્યા ગેહ,
 સતરમે વર્ષાઝડતુ વર્ણન, શરદ ઝડતુ વર્ણન તેહ. ૨૩
 અષ્ટાદશે વેણુ ગીત પછી, ત્રીજું સાધન પ્રકરણ કેહેવાય,
 ચિત્તે ધરીને સાંભલો, તેના તે સાત અધ્યાય. ૨૪
 યોગણીસમે હેમંતઝડતુ, કર્યું કાત્યાયની વન તે જાણુ,
 વજ્રભક્તને વરદાન દીધું, લીલા એહ વખાણુ. ૨૫
 વીસમે ઝપિપત્નીનું અન્ન આરોગ્યા,
 એકવીસમે ઇંદ્રનો મેટયો યજ્ઞ;
 લોગધરાવ્યો શ્રીગિરિરાજને, પ્રભુજીએ કરિ અનુગમરે. ૨૬
 અન્યાશ્રય દુર કરાવી, પોતાનો આશ્રય કરાવ્યો નાથ,
 બાવીસમે ઇંદ્રકેપ વૃષ્ટિથી, રાખ્યો વજ્ર સર્વ સાથ. ૨૭
 ત્રેવીસમે એવું પ્રાક્રમજેઈસર્વને, આશ્રવ જ્ઞાનપૂર્વકથાય,
 ચોવીસમે ઇંદ્રસ્તુ ત અભિષેક, ગોવિંદનામધર્યું કેહેવાય. ૨૮
 પચીસમે શ્રીનંદરાયજીને વરૂણ પાસથી, સુકાગ્રવા વજ્રઈશ,
 વજ્રભક્તાશ્રદ્ધાહૃદયમાં, નિજધામ દેખાડયું જગદીશ. ૨૯
 ફક્ત પ્રકરણ તે કહ્યું ચોથું, સાત અધ્યાયમાં તેહ,
 છવીસમે વેણુનાદ કરી, વજ્રભક્તને તેડાવ્યા એહ. ૩૦
 રાસલીલા આરંભ કરી, અંતરધ્યાન થયા તે વખાણી,
 સત્તાવીસમે વજ્રભક્ત લીલા સ્મરણ કરી,
 દુમને સુધિ પ્રછતાં ફર્યા જાણિ. ૩૧
 અઠ્ઠાવિસમે વજ્રભક્ત મહી સર્વે કર્યું ગોપિકા ગીતગાન,
 યોગણીસમે દીન થઈ રૂદન કીધું;

તતકાલ પધાર્યા ભગવાન.

૩૨

ત્રીસમે રાત રમણુ કરી સુખ દિધું, વ્રજભક્તાને નાથ,
એકત્રીસમે નંદરાયને સર્પદંશથી,

મુકાબ્યા તે દીકું સર્વ સાથ.

૩૩

બલભદ્રજીનો રાસવર્ણવ્યો, તેમાં શંખચુકનો વધકેહેવાયે,

બત્રીસમે દીવસ તાપદુર કરવા, વ્રજભક્તા યુગલગીતગાયે

ગુણગાન નિશદીન કર્ક. પ્રભુએ સદા મન આસ,

વક્ષમદાસ પ્રભુ શોભાનિરખી, માગે ચરણુરજમાં વાસ. ૩૪

દશમ સ્કંધનું દ્વાદશ ધોલ.

ધોલ ૧૩૯ મું.

ત્રીજું પ્રકરણુ તેતો રાજસ જાણો,

અધ્યાય અઠ્ઠાવીસ માંહે વખાણો.

૧

તેના પણુ ભેદ છે ચાર;

પ્રમાણુ પ્રમેય સાધનફલ નિરધાર.

૨

તેમાં પેહેલું પ્રમાણુ પ્રકરણુ કેહેવાયરે,

તેના જાણુયે સાત અધ્યાયરે.

૩

તેત્રીસમે વૃષભાસુર વધ કહિયેરે,

નારદે કંસને ઉપદેશ કર્યો તે કહિયેરે.

૪

એત્રીસમે કેશી દેવ વધ જાણુરે;

નારદે નંદધર ભવિષ્ય વાર્તા વખાણીરે. ૫
 તેના પછી બ્યોમાસુર વધ થયો તેહરે,
 પાંત્રીસમે ત્રજ અકૂર કંસે મોકલ્યા એહરે. ૬
 પછી શ્રીકૃષ્ણ કુશળ પ્રદ્ધ પુછ્યા જ્યારે;
 છત્રીસમે શ્રીકૃષ્ણ અકૂર સાથે મથુરા પધાર્યા ત્યારે.
 સ્નાનસમે મારગમાં દર્શન દીધુરે,
 અકૂરે સાહત્રીસમે સ્તુતિ કરી સુખઃલીધુરે. ૮
 અહત્રીસમે મથુરામાં કીધુ પ્રવેશરે,
 રજક માર્યો સુંદર ધર્યો વેપરે. ૯
 વાયકને દીધી પ્રભુ મુક્તિરે;
 દીધી માલી સુદામાને ભક્તીરે. ૧૦
 ઓગુણ ચાલીસમે કુબ્જને દીધું સ્વરૂપરે;
 ધનુષ ભંજન સાંભલ્યું કંસ ભુપરે. ૧૧
 કંસને દુઃખસ્વપ્ન થાયો છે ભારીરે;
 રંગમંડપમાં પધાર્યા ગિરિધારીરે. ૧૨
 સાત અધ્યાયમાં પ્રમેય પ્રકરણ થાયેરે;
 ચાલીસમે કુવલ્યાપીઠ વધ કેહવાયેરે. ૧૩
 રંગમંડપમાં પ્રભુ પધાર્યા જ્યારેરે;
 જેને જેવો ભાવ તેવાં દર્શન થયાં ત્યારેરે. ૧૪
 પરસ્પર મળી મહાત્મ્ય વખાણેરે;
 એકતાલીસમે મલ્લયુદ્ધ થયું તે ટાણેરે. ૧૫
 કંસ મામાને મારીને રોક્યારે;

- માતા પિતાના બંધન બોલ્યારે. ૧૬
 માતાપિતાનું સમાધાન બેતાલીસમે કીધુંરે;
 ઉગ્રસેનને રાજ તે દીધુંરે. ૧૭
 નંદાદિકને વજ મોકલ્યા નાથેરે;
 વસુદેવને ગૌદાન દેવરાબ્યા હાથેરે. ૧૮
 જન્મસમે સંકલ્પ કીધો હતો જોહ રે;
 પ્રભુજીએ ગાય દોવરાવી તેહ રે. ૧૯
 અવંતિકા ગયા વિદ્યા ભણુવા કાજેરે;
 ગુરુપુત્ર આણી આપ્યો મહારાજેરે. ૨૦
 ત્રેતાલીસે ઉદ્ધવ શ્રીવજ આબ્યારે;
 કુશલ વાર્તા કહી નંદ મન ભાળ્યારે. ૨૧
 પ્રીને વજજનને ઉદ્ધવજી મળ્યા સહીરે;
 ચુમાલીસમે જ્ઞાન ઉપદેશ વાર્તા કહીરે. ૨૨
 વચન આસક્તિનાં કહ્યાં વજજનરે;
 શુદ્ધ સત્વ ઉપનયું ઉદ્ધવ મનરે. ૨૩
 દૃષ્ટાંત બ્રમરનું દર્શને કહ્યુંરે;
 તે સર્વે બ્રમરગીતમાં લહ્યુંરે. ૨૪
 પીરતાલીસમે કુબ્જ ઘેર પધાર્યા હરિરે;
 ત્યાંથી કર્યા મનોરથ પુરો કરીરે. ૨૫
 અકૂર પાંડવની સુધ લેવા ગયા તેહરે;
 બેતાલીસમે હસ્તિનાપુર આળ્યા અકૂર ઓહરે.
 સર્વને મલ્યાને સુધિ લીધીરે;

કુંતાજીએ દુઃખની વાર્તા કીધીરે. ૨૭
 આવી સર્વ પ્રજાજીને કહ્યુંરે;
 પૂર્વાર્ધ સંપૂર્ણ ત્યારે થયુંરે. ૨૮
 વલ્લભદાસ પ્રજાના ગુણ ગાઝિરે;
 શોભા નિરખ કુટી અંગ ન સમાઉરે. ૨૯

દશમસ્કંધનું ત્રયોદશ ધોલ.

ધોલ ૧૪૦ મું.

સાધન પ્રકરણ અધ્યાય સાતનું તે ઉત્તરાર્ધમાં થાયછે,
 સહતલાલીસમે અધ્યાયે જરાસંધનું યુદ્ધ થયું તે સતરે
 વાર કેહેવાય છે. ૧

અઢારમી વાર યુદ્ધને વળી આવ્યો ત્યારે કાલ્યાવન
 આવ્યો ધહાં,

દ્વારકા સમુદ્રમાં પ્રજા વસાવી સર્વેને મોકલ્યા ત્યાં. ૨
 પછી પોતે પધાર્યા ત્યાં થકી મુલકંદની ગુફામાં હરિ,
 અઠતાલીસમે કાલ્યાવનને ભસ્મ કીધો મુલકંદને વર
 દીધો એણે સ્તુતિ કરી. ૩

ઓગણપચાસમે મુલકંદ મદ્રિકાગ્રમ ગયા બલદેવજી
 દેવતિજી પરજવા તે જાણિએ,
 રૂઠમિણિનો સંદેશો શ્રીકૃષ્ણને પહોંચ્યો પચાસમે રૂઠમિણી

હરણુ વખાણિએ. ૪
એકાવનમે યુદ્ધમાં શ્રીમલદેવજી જીત્યાહાર્યાતેરાજસર્વરે,
રૂકમિયાની મુજને મરનકસુંડયા શ્રીકૃષ્ણે ખાંધ્યોનિવારિ
ગર્વરે. ૫

ત્યાંથીશ્રીપ્રભુજીશ્રીદ્વારકાપધાર્યાવિધિપુર્વકવિવાહ કર્યો,
ખાવનમે પ્રદ્યુમ્નજી પુત્ર પ્રકટયા શંખરદૈત્યે તે હર્યા. ૬
યુદ્ધ કરી શંખર દૈત્યને મારી રાણી રતી લે ઘેર આવયા,
ત્યારે સર્વજગજોવા મળ્યું શ્રારૂકમણી મન ભાવિયા. ૭
ત્રેપનમે મણિ પ્રતંગમાં જાળુવતી સતભામા બે વર્યા
ફલપ્રકરણુ અધ્યાય સાતમાં, ચોપનથી વર્ણન કર્યા. ૮
પ્રભુ ખાંડવની શુદ્ધ લેવા પધાર્યા ત્યાં સાંભળ્યું જે

સત્રાજીત માર્યો સહી,
શતધન્વાને મારીને મણિ તે લીધી સત્યભામાને પુત્રે
સર્વ વાત કહિ. ૯

સત્યભામાનેઆગ્રહેશ્રીકૃષ્ણ પધાર્યા શતધન્વાને માર્યો
મણિ મળ્યો નહીં,
અપવાદ થયો અકૂરને-તેડાબ્યા અપવાદ ગયો મણિ
આગ્યો તહીં. ૧૦

પંચાવનમે ઇંદ્રપ્રસ્થ પધાર્યા શ્રીકાલિદિજી પહર્યા તે કહ્યું
ખાંડવ વનનો દાહ ફીધો મિત્રવિંદાને પહર્યાતેલહ્યું. ૧૧
સત્યાભદ્રાનેલક્ષ્મણપહર્યા છપજમે લોભ માર્યો તે હરી,
સોલ સહસ્ર કન્યા રોકી હતીતેસર્વ શ્રીપ્રભુજીનેવરી. ૧૨

સત્તાવનમે હાસ્યયુક્તાનાં વચન તે તો રૂકિમણિને કહ્યાં
 પ્રતિઉત્તર ફરિ દીધા તેના તે તો સર્વ એ માંહિ લહ્યા. ૧૩
 અઠાવનમે સર્વ સ્ત્રીને પુત્ર દશ દશ થયા છે તે જાણિયે,
 પટરાણી જે મુખ્ય આઠ તેના પુત્રનાં નામ વખાણિએ. ૧૪
 પ્રદ્યુમ્ન પુત્ર શ્રીરૂકિમણીજીના તેના સુત અનીરૂદ્ધ છે.
 મામાની કન્યા પરણી લાવ્યા ત્યાં તે કીધું ચુદ્ધ છે. ૧૫
 ઓગણસાઠમે શ્રીઅનિરૂદ્ધને ચીતલેખાએ હર્યા,
 શોણિતપુરમાં ખાણા મુરની કન્યા સ્વપ્નાંતરમાંહે વચા.
 ત્યાં ઉપા હરણુ કારણે પધાર્યા ખાંધીયા નાગપાશ છે.
 સાઠમેખાણામુરનોસંગ્રામથયોઅનિરૂદ્ધ પરણ્યાપુરીઅશછે
 અનિરૂદ્ધજી પરણી પધાર્યો ગુણુગાન કરી ચીત ધારીએ,
 વલ્લભદાસ પ્રભુ શોભાનિરખીને તનમનધન સર્વ વારીએ.

દશમ સ્કંધનું ચતુર્દર્શ ધોલ.

ધોલ ૧૪૧ મું.

ચોથું પ્રકરણ સાત્ત્રિક એકવીસ અધ્યાયજી,
 સાત અધ્યાયમાં પ્રમેય પ્રકરણ પેહેલું થાયજી. ૧
 એકસઠમે કુપમાંથી કુકલાસનો ઉદ્ધાર કીધોજી,
 તેના પુર્વ જન્મ વૃતાંત પ્રસિદ્ધોજી. ૨
 બ્રહ્મ અંશ કઠિણ થણું તે લહીએજી,

- બાસઠે બલદેવજી વજ પધાર્યા તે કહિએજી. ૩
 સર્વને મલી રાસ રમણ સુ દીધુંજી,
 શ્રીજમુનાજીનું આકર્ષણ કીધુંજી. ૪
 ત્રેસઠે પાંડક કાશીનો રાજા જોહજી,
 તેનો પુત્ર સુદક્ષણ વધ થયો તેહજી. ૫
 કાશીને ભસ્મ કરી છે જ્યારેજી,
 ચોસઠે બલદેવજી કપિ દ્વિવિદ માર્યો ત્યારેજી. ૬
 પાંસઠે દુર્યોધનની કબ્યા લક્ષ્મણા જાણેજી,
 જાંબુવતીના પુત્ર સાંબ પરણ્યા તે વખાણેજી. ૭
 બલદેવજીથી વિવાદ થયો તે કહીએજી,
 ત્યારે હસ્તિનાપુર વાંકું કર્યું તે લહીએજી. ૮
 છાસઠે નારદજી પધાર્યા શ્રીકૃષ્ણ જોહજી,
 ગ્રહસ્થાશ્રમ જોતાં થાક્યાં તેહજી. ૯
 સોલ્લ સહસ્ર ઘર ફરીને જાયજી,
 ગૃહ ગૃહ પ્રતિ નૌતમ લીલા થાયજી ૧૦
 સહસ્રઠે પ્રભુજીની આનંદક વિધી કહીજી,
 જેમ કરતા તેમ કહ્યું પ્રસિદ્ધ લહીજી. ૧૧
 નારદજીએ આવીને કહ્યું એહજી,
 પાંડવને રાજસુય મનોરથ થયો તેહજી. ૧૨
 સાધન પ્રકરણના અધ્યાય સાતજી,
 અહસઠ પ્રભુજીને ઉદ્ધવજીએ કીધી વાતજી. ૧૩
 દુત અને નારદે કહ્યું તે ચિત્ત ધરીજી,

પાંડવ પાસે ઇદ્રપ્રસ્થ પધાર્યા ઘીહરીજી. ૧૪
 યોગનોતેરે રાજસુય યજ્ઞ નિમીત્ત દિશાઓ જીતીજી,
 જરાસંધ મારી પુત્ર રાજ બેસાર્યો કરી પ્રીતીજી. ૧૫
 બંધથી રાજ સર્વ મુકાવ્યાજી,
 સીતેરમે વસ્ત્રમુપણુ લોજન કરાવ્યાજી. ૧૬
 અભયદાન દઈ ઇદ્રપ્રસ્થ પધાર્યા નાથજી,
 ઇકોતેરમે યજ્ઞમાં શિશુપાળ વધ કરી રાખ્યો ચરણ
 સાથજી. ૧૭
 બોહોતેરમે દુરીયોધન માનભંગ કારણ કહ્યુંજી,
 ત્રોતેરમે શાલ્ય પ્રહુમ્નજીનો યુદ્ધ દાડગુ થયુંજી. ૧૮
 શુભોતેરમે શાલ્ય માર્યો કરિ ગદા પ્રહારજી,
 હવે સાત અધ્યાયમાં ફક્ત પ્રકરણ પ્રકારજી. ૧૯
 પંચોતેરમે વીદુરથ અને દંતવક્ર માર્યાજી,
 પછી પ્રભુ મહાભારત યુદ્ધમાં પધાર્યાજી. ૨૦
 છોતેરમે બલદેવજી તીર્થયાત્રા કરી આવ્યા તે કહ્યુંજી,
 મહાભારત યુદ્ધ ત્યારે પૂરણ થયુંજી. ૨૧
 સતોતેરમે મુદામાત્રીની આજ્ઞાથી દ્વારકા લા'વોડીધેજી
 અઠોતેરમે પ્રભુ પ્રસન્ન થઈ વૈભવ મુદામાને દીધેજી
 યોગબુદ્યાસીએ સુર્યગ્રહણુજીની કુરૂક્ષેત્રે પધાર્યા એહજી
 વ્રજજનમહ્યાકુશળપુછ્યા સમાધાન કીધાતેહજી. ૨૩
 એ'શીએ પાંડવને મહી કુશળ વાર્તા કીધીજી,
 પટરાણી સર્વેને દુપદીએ પાણી ગ્રહણુ વાર્તા પુછી

લીધીજી. ૨૪

એકાશીમે નકપિ મુની પુત્રકરી પ્રભુ મન લાવ્યાજી,
વમુદેવને નારદ પાસે જ્ઞાન ઉપદેશ કરાવ્યાજી. ૨૫

યજ્ઞ કરાવી વીદાય સર્વેને કરીજી,
પછી પોતે દ્વારકા પધાર્યા શ્રીહરીજી. ૨૬

ગુણ પ્રદરણ પાંચમું અધ્યાયમાં છે એહજી,
જ્યાશીમે દેવકીજીના પુત્ર લાવ્યા તેહજી. ૨૭

કંસે છ પુત્ર માર્યા તે જાણીજી,
પાતાલમાં જઈ બહીરાજ પાસેથી આખ્યાઆણીજી. ૨૮

સ્તનપાન કરી પુત્ર સ્વર્ગ પધાર્યા તેહજી,
દેવકીજી માતાના મોહ નિવાર્યા એહજી. ૨૯

ત્યાશીમે સુભદ્રાનું હરણ તે અર્જુને કીધુંજી,
પ્રભુ કૃતદેવ જનક ઘેર પધારી સુખ દીધુંજી. ૩૦

ચોરાશીમે સર્વ નક પ મલી પરીક્ષા કરીજી,
બ્રહ્મા વીળણ દેવ તેમાં મહોટા શ્રીહરીજી. ૩૧

નિષ્થે કરી એહ કરાવ્યું સહીજી,
વેદ સ્તુતિ કરી તે પણ કહીજી. ૩૨

પંચાશીમે બજન કેનું શ્રેષ્ઠ તે કહિજી,
વૃક્ષસુરનું આખ્યાન કહ્યું ને કહિજી. ૩૩

લોકાલોક જઈ વિપ્રના પુત્ર મર્યા લાવ્યા તેહજી,
અર્જુનને ગર્વ નિવાર્યા,

છયાશી અધ્યાય લગી ચરિત્ર કહ્યાં એહજી. ૩૪

ચોવીસ અવતારરે, એમાં વર્ણુવિ લક્ષ્યા. ૭
 પાંચમે ચમસ કરભાજનનોરે, સંવાદ થયો તે જાણિયે;
 સાયુજ્ય મુક્તિ અધ્યાય એમાંરે, કહિ તે વખાણીયે. ૮
 છકુ દેવતા સર્વ સ્તુતિ કીધીરે, યાદવને આજ્ઞા દિધીહરિ
 ભાસ જઈ યજ્ઞાદિક કર્યોરે, એ વાત સર્વે ચિત્ત ધરી.
 ઉદ્ધવજી આવીને પ્રશ્ન કીધારે,
 સાતમે અવધુતનો ઇતિહાસ કહો;
 ચોવીસ ગુરૂનાગુણ લીધારે, રામ યદુનો સંવાદ થયો. ૧૦
 આઠમે નામે ચોવીસ ગુરૂનું કારણરે,
 દશમે ઉદ્ધવજીને જ્ઞાન ઉપદેશ તે;
 એકાદશમે ભક્તસેવા કરેરે, એને માયા માંધે નહીરે. ૧૧
 દ્વાદશે સાધુ સંગતરે, એમાં એવું બાળે;
 ત્રયોદશે તત્ત્વજ્ઞાન કરીરે, સર્વવિશે સમાન દષ્ટિરાળે ૧૨
 ચતુર્દશભક્તિયોગઉત્કૃષ્ટકહ્યારે, પછીધ્યાનનુંસ્વરૂપ કહ્યું;
 પાંચદશે અષ્ટા દશ સિદ્ધિરે, પ્રાપ્તિ થાયે તે લહ્યું. ૧૩
 વિભુતીનું સ્વરૂપરે, સોલમે અધ્યાય જાણો;
 સપ્તદશે અષ્ટાદશેરે, વર્ણ્યાશ્રમના ધર્મ વખાણો. ૧૪
 ભક્તિયોગ ચમનીચમરે, અધ્યાય ઓગાણીસમે;
 જ્ઞાન કર્મ ભક્તિ યોગરે, વિધિ લક્ષણુ વીસમે. ૧૫
 વીધી નીવેધ કર્તાવ્યરે, એકવિસ કેહેવાય છે;
 તત્ત્વનીશ્ચયાત્મકાદીકરે, બાવિસ અધ્યાયમાં થાયછે, ૧૬
 બિશ્વ ગીતનું વર્ણુનરે, અધ્યાય ત્રેવીસમે;

સાંખ્યયોગાદિ લક્ષણારે, વર્ણન અધ્યાય ચોવીસમે. ૧૭
 વચીસમે યોગલક્ષણાદીરે, છવિસમે ઇલોપાખ્યાન સહિ;
 પુરુષાનધન વીધીરે, સત્તાવીસમે અધ્યાયે કહી. ૧૮
 યોગાચારનું વર્ણનરે, અઠ્ઠવીસે કેહેવાય છે;
 કોગણત્રીસમેયોગમાર્ગકહિરે, ઉદ્ધવજીનિદા થાયછે. ૧૯
 બ્રહ્મમુક્તા પ્રકરણઅધ્યાય બેનુંરે, તેનાબેદ બેછે જાણિયે;
 ત્રીસમે મમતા ત્યાગરે,
 દ્વાન્કાથી ચાત્રી -ભાસ લીલા કરી તે વખાણિયે. ૨૦
 એકત્રીસે અહંતા ત્યાગરે, બ્રહ્માદીકે સ્તુત કરી:
 વક્ષસદાસપ્રભુશોભા નરખીરે, નીજધામ પધાર્યાહરિ. ૨૧

દ્વાદશસ્કંધનું ષોડશ ધોલ.

ધોલ ૧૪૩ મું.

ગેની ચાલ—સાહેલીરે શીલને નિરખીયે.

દ્વાદશ સ્કંધના અધ્યાય તેર છે,
 આશ્રયલીલારે પ્રકરણ ચિંતેજાણી, સદા ગુણ ગાઈએ ક્રુ
 એક લોકાશ્રય ખીજે વેદાશ્રય ભગવદાશ્રયરે,
 ત્રીજું પ્રકરણ વખાણી. સદા ગુણ ગાઈએ. ૧
 ચોથું શબ્દાશ્રય પાંચમું અર્થાશ્રય એ પાંચમાં રે,
 પેહેલું લોકાશ્રય એહ, સદા ગુણ. ૨

પેહેલા અધ્યાયમાં રાજા થયા તે કહ્યા,
 બીજા અધ્યાયમાં રે અગલ થાશે તેહ. સદા ગુણ. ૩
 બીજું પ્રકરણ વેદાશ્રય અધ્યાય ત્રીજેથી,
 તેમાં યુગયુગનારે સર્વ ધર્મ કેહેવાય, સદા ગુણ. ૪
 ચોથે યુગયુગના લક્ષણ કહ્યા,
 પ્રલયકાળનોરે એમાં વર્ણન થાય. સદા ગુણ. ૫
 ત્રીજું પ્રકરણ ભગવદાશ્રય,
 ત્રણ અધ્યાયમાં એમાંપુર રે ભગવદાશ્રય જાણ. સદા. ૧
 પાંચમે પ્રમાણ લક્ષણ પશ્ચિતને સર્વ દંશ કર્યો,
 છે પશ્ચિતનેરે ભોક્ષ થયો નિર્વાણ. સદા ગુણ. ૭
 સર્પયજ્ઞ વેદ સંખ્યા વર્ણન તેહ;
 સાતમે પણ વેદસંખ્યા વર્ણન તેહ. સદા ગુણ ૮
 ચોથું પ્રકરણ શાખદાશ્રય અધ્યાય;
 ત્રણનું એનો શ્રીભાગવતનું રે;
 આશ્રય કરવો એહ. સદા ગુણ. ૯
 ભગવત્સ્વરૂપ શ્રીભાગવત છે;
 ભાવે કરીને કીજે નીત જ્ઞાન. સદા ગુણ. ૧૦
 આઠમે અધ્યાયથી મોકુંડેય આખ્યાન છે,
 નવદશ જગીરે મોકુંડેય આખ્યાન. સદા ગુણ. ૧૧
 એકાદશમે સૂર્ય દ્વાદશ કહ્યા,
 દ્વાદશે પુર્વ કથારે સંક્ષેપે કેહેવાય. સદા ગુણ. ૧૨
 ત્રયોદશમે પુરાણ સંખ્યા કહી;

ફલસ્તુતિ પણુરે એમાંહે થાય. સદા ગુણ. ૧૩
 નિબંધાક્રા સર્વ આખ્યાન કહ્યાં;
 શ્રીમદ્ભાગવતે મહિમા અપરંપાર, સદા ગુણ. ૧૪
 વલ્લભદાસ પ્રભુ શોભા નિરખીને;
 ગુણ ગાઉરે જાણી બલીહાર. સદા ગુણ. ૧૫
 ઈતિ શ્રી મદ્ભાગવતનાં પોડશ ધોળ સંપૂર્ણ.

મન પ્રબોધ.

કક્કો.

ધોલ ૧૪૪ મું

કક્કા કોટિ કારજ છાંડીનેરે, જાણ લો શ્રીકૃષ્ણ કૃપાળ;
 તહિંતો પાછળ પસ્તાવોથશેરે, આવીજશે અચાનકકાળ. ૧
 ખખ્ખો ખોટું સહુ શ્રીહરિવિનારે, આદી મધ્યે અંતેકુઃખરૂપ;
 અનુભવવાનકહું છું ખરીરે, માટેમમરોશ્યામસ્વરૂપ. ૨
 ગગગાગુરુહરિહરિજન એક છેરે, રખે રાખો મનમાંમાંત;
 સેવોસાચો સ્નેહ વિવેકશુરે, સર્વેશાસ્ત્રનું એજસિદ્ધાંત. ૩
 ઘઘઘા ઘડી લાખેણી જાય છેરે, જોતું જણી શકેનો જાણ;
 હરીભજવાનો અવસરતહિમળેરે, ફરીથાયછેમ્હોટીહાણ. ૪
 નન્ના નીલંબ પદ નંદલાલનુંરે, એ થકીસો એછુંજાણ;

પક્ષરાખીનેવચનવદતો નથીરે, મનેમાતપિતાનીઆણ. ૫
 ચચચા ચતુરતુંને ત્યારેકહુંરે, ચિત્તચરણચતુર્ભુજ રાખ;
 નિત્યસેવાસ્મર્ણસત્સંગમારે, રહીકૃષ્ણશ્રીકૃષ્ણતું ભાખ. ૬
 છછી છેલ છખીલા લાલશુરે, શીત્રે જોડે સાચી પ્રીત;
 કરતવ્ય કંઈ પછી તહારે નથીરે તહારી સર્વે વાતે જીત. ૭
 જજીજગજીવન જાણ્યા નથીરે, જાણ્યું સર્વેતોચેતુંઅજાણ;
 પ્રેમે પુરુષોત્તમ પુજ્યા વિનારે, થયે પંડિતનહિકલ્યાણ. ૮
 જઝીજપટ કરી હરિ ગાઇલેરે, ધરી મળવો નથીઆદિન;
 રંકનેલકમળીજેમહુંટવારે, તેમ તુંને મળ્યું એ ધન્ય. ૯
 ટટ્ટોટોપી તિલકમાળાધરીરે, તોચેતજ્યાંનહીં કપટ કુટેવ;
 વૈષ્ણવવેશધરીવાહીવિશ્વનેરે, ક્ષણ કીધી નહીંહરિસેવ. ૧૦
 ઠઠા ઠાલાં થોથાં સંસારનાં રે, કુટે કંઈયે ન આવે પાર;
 અમુલખઅવસરએળેજાયછેરે, વેહેલોભજીલેનંદકુમાર. ૧૧
 ડડા ડાહ્યો ઠયો સંસારમારે, તેણે શું સર્ચું તાં કામ;
 મારખાનાંમહોંડુંભાંગી જશેરે, માટેભજીલેમુંદરશ્યામ. ૧૨
 ઢઢા મુંઢણશ્રીહરીગાઇલેરે, ક્યાંહાંલગીઢણકાશેઆઠાર;
 થાકયા જમડિ કરતુંઝુકતારે, નોચેતુંનવથાકયોનઠાર. ૧૩
 રેણુરાજપાટઘણુભોગવ્યારે, ઘણુભોગવ્યાં નકંનાંદુઃખ;
 જાણેતોખાકીકાંધરહીનથીરે, હવેતોહરિભજેથાયસુખ. ૧૪
 તત્તતું તહાં ચેત્યો નહીરે, શિખ્યો સર્વ અવસરનેકાજ;
 સુખળ જ્ઞાન બતાવે અન્યનેરે, તુમાં અંધાંઝં ઝાઝ. ૧૫
 થથ્થાસ્થાવરજંગમસર્વમાં રે, જાણીલેજેશ્રીહરિનો અંશ;

મનકં મવચનેદયા સૌ પરધરોરે, રખે કરતા કોઈનો ધ્વંશ. ૧૬
 દઈ દોષ સર્વ નીજમાં લહેરે, જાણે સામા સર્વને શુદ્ધ;
 અન્યનો અંતર ગુણનાણિયેરે, એછે ભવતરવાની બુદ્ધ. ૧૭
 ધક્કા ધીક ધીક ધનહંગ જાણીએરે, ધીક વિદ્યા ધિક સ્ત્રીધામ,
 સ્વરૂપ સુઘડતા ધીક વૈભવ સહુરે ત્હારાં જોત મળ્યા ધનશ્યામ;
 પરપા પોથાં ભણી પંડીત થયોરે, વાણું પુજાયો જગમાંહે;
 જમતના પુજવનેને પુજ્યાનહીરે અદ્યાતાં ઠેકાણું કયાંહ.
 કુંકું ફેરો પડ્યો અવતારનોરે, જ્યારે ગાયા નહીં ગોવંદ;
 એળે ખોયો દુર્જન દેહ માનવીરે, તાં ઉધું કર્મ માતમંદ. ૨૦
 બળનાખા પત્હારો ત્રિભુવન પતિરે, જેને ઘે ત્રિલોકનું રાજ;
 પુત્ર પાણું જણાવી જોસે વોપિતારે, વીનાસારે સર્વો સહુકાજ. ૨૧
 બલ સામક્રિા કરી ભગવંતનીરે, તેનું ધન ભાગ્ય ભવમાંય;
 ઇશ અતત કોટિ બ્રહ્માંડનારે, સદા રહે તે જન ત્યાંહ. ૨૨
 મમ્મા મ્હોટાથી મ્હાટું ટાણુરે, કળીમાં શ્રીકૃષ્ણનું નામ;
 સાધન સર્વ તણું એશિરોમણીરે શ્રમ વિના મળે ધનશ્યામ. ૨૩
 યત્ન યત્ને પ્રયત્ને નાસજોરે, રહેજો તમે દ્રવ્ય સંગથી દુર;
 ભાવ ભક્તિ હરિ ભુલાવશેરે, ક્ષણમાં આવી કરશે ચુર. ૨૪
 રડો રસિક શિરોમણી શ્યામભુંરે, તુંને લાગે સાચો રંગ;
 રહેજે સુખ આવી મળેરે, ત્હારું દુઃખ સર્વ થાય ભંગ. ૨૫
 લક્ષ્મી લોક તથા પરલોકમાંરે, સુખ શ્રીહરિ સમરેથી થાય;
 કૃષ્ણકૃપા પામે કાંઈનાખનેરે, બીજા કરીયે કોટિ ઉપાય. ૨૬
 વડીવાત સિદ્ધાંતની મુણીકહુંરે, જાણે સહુથી મહો વિશ્વાસ;

તેદહજેહનેશ્રીહરીઉપરથયોરે, તેતોશિરોમણી વહ્નભદાસ.
 સસ્તા સાર સર્વનો એહછે રે, કરવોસાચોસદા સત્સંગ;
 નીચનીરઅતિનગરગહીનાથુરેજીવોગંગમળેથાયગંગ. ૨૮
 હહ્નહાથધસીશ પાછળથીરે, નિચેપળપળથીમાંપસ્તાશ;
 પાવલાગીકહું પાલવ પાથરીરે, ભજીલે શ્રીઆવિનાશ. ૨૯
 અયાતુંનેઅનેક વાતનીએકકહુંરે, જોથીથાય અનિઆનંદ;
 કોઈપ્રાણી તેકલપાવીશમાંરે, નિશદિનગાજેતું ગોવિંદ. ૩૦
 કકોઅઢોકિકમનપ્રયોધનોરે, જોકોઈશખેસાંભળેને ગાય.
 કહેદયેદાસશ્રીવહ્નમદેવનોરેતહેનાંસહુકારજસિદ્ધથાય. ૩૧

શ્રી ગોકુલચંદ્રમાજીનું ધોલ.

ધોલ ૧૪૫ મું.

શ્રીગોકુલચંદ્ર લાગોછો વહાલા;
 મોહારે જોધ નેન તાણા ચાળા શ્રીગોકુલ. ૧
 વહાલારે તમારી નેન કટારી વાંકી;
 એતો સારે કાળજડે વાળી, શ્રીગોકુલ. ૨
 આપ વિના કડણા તે કોણુ કરે;
 ઠાલા રે પાવમાં રસ રે ભરે. શ્રીગોકુલ. ૩
 ચરણ કમળની છું અભિલાષી;
 દીનેમાંહે લલિત ત્રિભંગી અંખી. શ્રીગોકુલ. ૪

ચરણ નખ ચંદ્ર પ્રકાશ જોઈ;	શ્રીગોકુલ. ૫
તેનેરે તેજે મદન રહ્યો મોહી.	
નેપુર ધુની તાન સહીત ખાજે;	શ્રીગોકુલ. ૬
તેને રે નાદે કામદેવ લાજે.	
ચરણ કટી શ્રીવા નમીત કીધાં;	શ્રીગોકુલ. ૭
કરણ રસ દાન મક્તને દીધાં.	
ચરણ લગી પરસી છે વનમાળા;	શ્રીગોકુલ. ૮
કામણુગારા દીસોછો નંદલાલા.	
ચરણ દક્ષિણ મર્યાદા લોપી;	શ્રીગોકુલ. ૯
તેને મન સ્થીર થયાં ગોપી.	
પીતાંબર સોહીએ છે સાફ;	શ્રીગોકુલ. ૧૦
ચોરું ચીત્ત પ્રાણુવતી મહાફ.	
સુથન કટીકાછની છે ભારી;	શ્રીગોકુલ. ૧૧
સુકુટની લટકપર જાઉં વારી.	
સદા રસ રાસ મધે રમતાં;	શ્રીગોકુલ. ૧૨
એતો પ્રભુ નિજજનને ગમતાં.	
વર્ણવ્યું સ્વરૂપ સુક્ષ્મ રીતે;	શ્રીગોકુલ. ૧૩
કૃપા કરો ગારું પુરણ પ્રીતે.	

ધોલ ૧૪૬ મું.

મથુરામાં મોહનલાલ નહીં દઉં જાવાને;
તમે શાને વધાર્યો વાહાલ અમને વહાવાને. ૧

- કાંઈ કપટી શું કોઈ દોષો અમનેરે;
 જુઠા નવ જોલો જોલ વાંટ તમને રે. ૨
- મહારા રૂદિયા ઉપર આજ રથ નવ જોડારે;
 રઢીયાળા રસિયા નાથ સાથે તેડારે. ૩
- અમો અખળાના શણગાર કોનયેરે ધરીયેરે;
 એનું નથી કોઈ સસાર જોઈને ઠરીયે. ૪
- અકરને લાગુ પાય હરીને વારોરે;
 કોહો હરિ વિના કેમ જાય અવસર મહારો રે. ૫
- મામાજીને શું કાજ તેડવા સાથેરે;
 હરિ રથમાં જોઈ જાય હજાર સાથેરે. ૬
- અકૂરનો ભાગ્યો ભેદ જુમના ઘાટેરે;
 કુળના પુર્યા કોઈ ચંદન માટેરે. ૭
- પુતનાના સોખ્યા પ્રાણુ ગોકુલ ગામેરે;
 મામાને માર્યો ઠાર મલને ઠાંમેરે. ૮
- વાસુદેવના કાખ્યા બંધ વાલમ વલીયારે;
 સાર્યો સેવકનાં કાજ વચને પલીયારે. ૯
- ધન્ય ધન્ય એ વ્રજની નાર ધન્ય એ વેલીરે;
 ઉદ્ધવનાં ઉતર્યો માન માયા મેલીરે. ૧૦
- કૃષ્ણદાસના જીવન પ્રાણુ મહા રસ ગાયરે;
 તેના જન્મ જન્મનાં પાપ સર્વે જાયરે. ૧૧

મજવાહલુંરે વૈકુંઠ નહિ આવું, મને ન ગમેયતુલ્યજથાવું;
ત્યાં નંદકુંવર કયાંહાંથી લાવું. મજ વાહલુંરે. ૧

સોહીયે લલિતા વવેણીમાં રે ગીરધારી;

સંગે સોહીયે જ્યાહાં સધે પ્યારી;

તે વિના આંખ ન ઠરે મહારી.

મજ વાહલુંરે. ૨

ત્યાંથી શ્રી જમુના ગિરિવર છેએ નહીં

મુને આસક્તિ છે ઘણી બેહેની;

તેવિના માહારો પ્રાણ પ્રસંનરહે નહીં. મજ વાહલુંરે. ૩

ત્યાંહાંશ્રીવૃદાવનરાસનહી, વૃજવનીતાસંગવિલાસનહીં;

વિણલુવેણુ વાયાનો અલ્યાસ નહીં. મજ વાહલુંરે. ૪

વૃક્ષે વૃક્ષે વેણુકધારી, પત્રે પત્રે હરિભુજ ચારી;

એવાં રઝુરઝુ છું સંગતી ભારી. મજ વાહલુંરે. ૫

એવાવિશ્વશેવસ ખીરૂપથયા, એવારઝુરઝુતેરસનારે રહ્યા;

ઉધવ સરખા તે ત્રણ કૃણુ થયા. મજ વાહલુંરે. ૬

સુખસ્વર્ગનું કૃણુવિનાકકવું, મને ગમે બ્રહ્મસદનઅડવું;

ધીક જન સુખ પામી પાછું પડવું. મજ વાહલુંરે. ૭

શું કંઈશ્રીજસહુજપામી, તેમાં નહિં આપણુઓસ્વામી;

મારે દાસપણામાં હવે શી ખામી. મજ વાહલુંરે. ૮

મજજનવૈકુંઠ સુખ બેઠવળી નગમે તોબ્રહ્માંડમારેમહી;

એવા સ્વરૂપાનંદ અતીશે ગળી. મજ વાહલુંરે. ૯

ગુરૂમળેગોકુલવાસીથઇશું, શ્રીવલ્લભશરણેનિત્યજઈશું;

દયા પ્રીતમ સેવી રસજશ ગાઇશું. મજ વાહલુંરે. ૧૦

ઈતિ શ્રીધ્રુવ સપૂર્ણ.

અથ વૈષ્ણવકે નિત્ય નિયમકે રસિક પદ સંગ્રહ.

॥ અથ શ્રીગોવર્દનવાસિ ॥

શ્રીકૃષ્ણાયનમઃ શ્રીગોપીજનવલ્લભાય નમઃ

શ્રીવિઠ્ઠેશસદ્ગુરવે નમઃ

સાખી.

૧૦૮ક, ૨સસ, ૩૨સ, ૪૬૬હોં, ૫૬શન, ૬મનઅભિલાષ;
જપૂર્ણ દ્વોક, ૯મનમથ, ૧૦૨દણ, ૧૧કુંજસદન, નિજઆસ;
સ્વામ ગિરિવરધરણ, ગોપીજન ચિત્ત ચોર;
મજરાજ કુંવર જીયમે અસો, સુંદર નંદ કીશોર.

રાગ-ગોહી પદ ૧ લું.

શ્રીગોવર્દનવાસિસાંવરેલાલતુમવિન રહ્યો ન જાય હો;
મજરાજ લડતો લાડીલો, ધુ.

૧ ૦૮ક ચિત્તે સુસિદ્ધામકે લાલ સુંદર બદન દીખાય,
લોચન તલપે મીનજ્યોલાલ પલછિન કદપ વિહાયહો. ૧

રસમ સ્વર ખંધાન સોં લાલ મોહન વેણુ ખજાય.
 સુરત સુહાધ ખાંધીકે નેક મધુરેમધુરે સ્વર ગાયહો. ૨
 અસિક રસીલી બોલની લાલ ગિરિ ચઢિગૈયાં બુલાય,
 ગંગ બુલાઈ ધુમરી નેક ઉચી ટેર સુનાયહો, શ્રીગો. ૩
 દ્રષ્ટિપરે જ દીવસતે લાલ તખતે કચે નહિ આન,
 રજની નીંદ ન આવહી મોહિ વિસર્થોભોજનપાનહો. ૪
 પદશનકોં નયનાં તપે લાલ વચન સુનનકોં કાન,
 મિલિવેકોં હીયરો તપે મેરે જીયકે જીવન પ્રાણુહો. ૫
 મન અભિલાષા બૈ રતી લાલ લગત નયન નિમેષ,
 એકટક દેખું આવતો પ્યારો નાગર નટવર લેપહો. ૬
 જીર્ણુ શશી સુખ દેખકે લાલ ચીત ચોંટયો વાહી ઠોર,
 રૂપ સુધારસ પાનકે લાલ સાદરચંદ્રકોરહો. શ્રીગો. ૭
 લોક લાજ કુલ વેદકી લાલ છાંડયો મકલ વીવિક,
 કમલકલીરવિજયોખડે લાલક્ષણુંક્ષણું પ્રીતી વિશેષહો. ૮
 મનમથ કોટિકવારનેલાલદેખી ડગમગી ચાલ,
 યુવતિ જનમનકંદનાલાલઅંબુજનયન વિશાલહો. ૯
 ૧૦યહ રહ લાગી લાડીલે લાલ જે સે ચાતક મોર,
 પ્રેમ નીર ખર્પાયકે લાલ નવઘન નંદકીશોરહો. શ્રી. ૧૦
 ૧૧કુંજભોવનકીડાકરે લાલ સુખ નિધિ મદન ગોપાલ,
 હમ શ્રીવૃંદાવન માલતીતુમભોગીઅમર ભુપાલહો. ૧૧
 યુગયુગ અવિચલરાખીચે લાલ મહ સુખ શૈલ નીનાસ,
 શ્રીગોવર્દનરૂપચે બલજયચતુર્જ લસહો. શ્રીગો. ૧૨

સાખી.

યહ મેરે અભિલાષહે, પુરો નંદકુમાર;
 યહ છબી પરકોટીકવારણે, તનમન પ્રાણુઆધાર.૧
 કહા કહુ રસના એકહે, નહી લક્ષ કરોડ;
 કેસે કરકે વર્ણવું, દાસ સદા કરજોડ. ૨

૨૨૨૨૨૨૨૨૨૨૨૨

અથ શ્રીજમુનાજીકી આરતી.

આરતી પદ ૨ જું.

જય જય શ્રીજમુના મા, (૨)
 જોતાં જન્મમુધાર્યો, ધન્યધન્યતમો ધન્ય; જય જય. ૧
 શામલડી સુરતસુરતમાધુરીમા, પ્રેમ સહીત પટરાણી;
 પરાક્રમે પુરાં મા; જય જય. ૨
 ઘેવર વન ચાલ્યાં મા (૨) ગંભીરે ઘેર્યો મા (૨)
 ચુંદડીએ ચટકાળાં પહેર્યો ને લહેર્યો; જય જય. ૩
 ભુજ કંકણુ ફડાં મા, (૨) બુજરીયો ચુડીમા (૨)
 ખાળુખંધને ઝેરખા, પહોંચી રત્નજડિત; જય જય. ૪
 આંઝરને ઝમકેમા, (૨) વિંછીયાને ઠમકે મા, (૨)
 તુપુરમે નાદે મા, ભુધરીને ધમકે; જય જય. ૫
 સોળે શણુગાર સજા મા, (૨) તકે વેસર મોતીમા, (૨)

આભરણુમાં ઓપોછો, દરપણુ સુખ જોતાં. જય જય. ૬
 તટ અંતર રૂડાં મા, (૨) શોભીત જળ ભરિયાં મા, (૨)
 મનચાંછીત મોરલીધર, સુંદર ૧૨ વરીયાં; જય જય. ૭
 લાલ કમલ લપટાણા (૨) જોવાને ગયાતાં મા, (૨)
 ઠહેમાધવ પરિક્રમા, વજની કરવાને ગયાતાં, જય જય. ૮

આરતિ-લાવણી પદ ૩ જું.

દુઃસ્વભાવથી છતાડો દુરમતી ટાળો માણ;
 શ્રીગોપીજન વહ્નિમયતી વહ્નિમય મુને કરો શ્રીયમુનાળ. ટેક.
 અખંડ અનપાયની આપો મા સુદૃઢ પ્રેમ ભક્તિ,
 પ્રપંચ વિસ્મૃતિ પુર્વક દો મા શ્રીકૃષ્ણાસક્તિ;
 માનસી સેવા સુખ્ય બ્યસન દો શરણાંગત સાચી,
 શ્રીકૃષ્ણ કૃપાએ તું દો દીનતા નહિ કિંચિત્ કાચી;
 દૃઢ આશ્રય શ્રીવહ્નિભવરનો અચલીત ગુણ ગાળિ,
 સતત રહે શ્રીકૃષ્ણ નામ સુખ દુઃખી નવ થાળિ;
 આપ સમાગમથી મા સકળ સિદ્ધિ દે ગંભાળ. શ્રીગો. ૧
 કામ ક્રોધ મદ લોભ મોહ મત્સર કરો દુરા,
 શ્રીકૃષ્ણ મીઠાનમાં અંતરાય જે તે કરીએ ચુરા;
 અસુર દુષ્ટ કલોકાલ કર્મ પ્રતિબંધક બય ટાળો,
 કુતર્ક કુભાવ કુવચસના કુકૃતિ ઝટ બાળો;
 દુઃસંગ દેવ મને જળ પંકજ પ્રણામ નવ લાગે,
 બધી વિવીધીયુ મનહાદની યેરે લગ્ય પામી આગે;

કરો કૃપા એવી થી મુજપર બીરદ બળ રાજી. શ્રીગો.૨
 મારી ચુરણ કરો સહુ ચિંતા જનમ મરણ ભય કાપી;
 માયા મોહ થકી મુકાવો નિજનંદ આપી;
 સાધન ધર્મ ન કિંચિત્ છે અનુચિત કૃત તનમનની
 સેવાને સ્મરણ તમારૂં કરવા અશક્ય છઉં જનની;
 જેવો તેવો દાસ ક્ષમા અપરાધ કરો મા એ,
 કુપુત્ર તો કદી હોય એ કુમાતા કદાપિ નવ થાએ;
 શરણ પડ્યો સંતાપ હરો મા વિનતી કરું ઝાઝી. શ્રીગો.૩
 તુર્ય પ્રિયા શ્રીકૃષ્ણ વલ્લભા યમુને જગ માતા;
 નર્ક નિવારણી યમ ભયહરણી ભવ તારણી ક્ષાતા;
 સ્વભાવ દુર્જય વિજયકણી નિજદાસ દ્રઃખહરણી,
 સકળ પાપ સંતાપ નિવારણી અતિ અદ્ભુત કરણી.
 શ્રીવલ્લભ શરણાંગત લલિ મારી પુર્ણ કરો તૃષ્ણા;
 જીગદ રૂપ મુજ હૃદે વસાવો કૃપા કરી કૃષ્ણા;
 દાસ દયો મારો મુન શ્રીમુખ સુકૃત કહો ગાજી. શ્રીગો.૪

આરતિ—પદ ૪ થું.

જય જય મહારાણી જમુના, જય જય પટરાણી જમુના.
 સુંદર સતવાદી નાર, તપ કરી પ્રભુને આરાધીયા;
 પ્રીતિ પરજ્યા મોરાર. જય જય. ૧
 સૂરજ દેવતાની દીકરી, વેદ પુરાણે વખાણુ;
 ભાઈને વહાલીરે બેનડી પસંદી આપીછે સાર. જય. ૩

રૂપે રૂડાં જળ શામળાં, વેગે ચાલે ગંભીર;
 તીરે તોરંગ ઓપતાં વ્રજ વધ્યો વીસ્તાર. જય. ૩
 ચરણા ચોળીને ચુંદડી, ઉરપર લટકતો હાર;
 કંકણ કુંડળનેટીલડી સજ્યા માએ સોળે શણુગાર. ૪
 વૃંદાવન વીંટાઈ રહ્યું, મથુરા જળ સ્થળ આધાર;
 ગોકુળ મહાવન પાસે વસ્યાવહાલોમહારો નંદકુમાર. ૫
 જળ જમુનાનાં ઝીલતાં ત્રુટ્યો નવસર હાર,
 મોતી સર્વે વેરાઈ ગયાં, હીરલો લાગ્યોછે હાથ. જય. ૬
 રામ ઘાટ શ્યામઘાટ ઠંકરાણીઘાટ, બીજા ઘાટ અપાર;
 અજાણે અધર્મી નાહી ગયો તેનો માએ કયો ઉદ્ધાર. ૭
 અઠ્ઠાવીશ કુંડ ઉજવલ થયા, ભાઈનોભાગ્યોભણુકાર;
 પરાક્રમે ગેલ ચલાવીયાં, વ્રજમાં દીધો વિસ્તાર. જય. ૮
 નાચી ગાય પયપાન જે કરે, તેને જમનો નહીં ભણુકાર;
 કરજોડી કહે વક્ષભદ્રાસ નાહાળે વારંવાર. જય જય. ૯

રાગ કાફી પદ ૫ મું,

માજસુના નામ સંભારે, જે કોઈ શ્રીજસુના નામ સંભારે;
 તાકો દર્શસ્પર્શ કોઈ કરહી, વાહીકોંવે તારે. જે કોઈ. ૧
 ભક્તિકો ભહિમા બાણી શકે કોઉ, યમ હાહા કહિ હારે;
 અનુભુજ પ્રભુ ગિરિધરણુ લાલકો,
 નિત્યપ્રતિ વદન નીહારે. જે કોઈ. ૨

રાગ કાફી—પદ ૬ ટું.

શ્રીસર્વોત્તમ જપ નિત્ય કરના હો. (૨)
 મકલ શાસ્ત્રોકો સાર એહિહે,
 ત્રિવીધ તાપ સળ અધ કરના હો. શ્રીસર્વો. ૧
 પુષ્ટિ પદાર્થ યાહી તે પૈયત,
 યાહી તે ભવસાગર તરના હો—
 રંગીલે ત્રિકમ પ્રિય જાઉં બલિહારી,
 કાળદંડસે ના કરના હો. શ્રીસર્વો. ૨

રાગ કાફી પદ ૭ મું.

કરીરે શ્રીસર્વોત્તમ રસ પાન, (૨)
 પ્રશંસા કરી શકે કોન કવિ એસો,
 શ્રીમુખ કરત વખાણુ. કરીયે શ્રી. ૧
 અતીશે કરૂણા કરી આ કલિમે.
 દીયો દૈવી જીવનકો દાન;
 એક એક અક્ષરહે અધરામૃત,
 ગુપ્ત રહસ્ય ગુણ ગાન. કરીયે શ્રી. ૨
 અર્ધ નીમેષ વિશ્વંબ ન કરીયે,
 રેન દિવસ આહો જામ;
 રસિક પ્રિતમ જાકે રંગ રંગ્યો.
 મોહે ભક્તનીધાન. કરીયે શ્રી. ૩

श्रीनाथजी तथा सात स्वरूपके पद.

श्री नाथजीको पद—राग विलावल पद ८ मुं.

हृष्योरे मे' स्याम स्वरूप, टेक.
 वामभुजउभे करगीरिधर, दक्षिण कर कटिधरत अनुप. १
 सुष्टिका भांध अंगुष्ठ हीजावत, सन्मुख दष्टि सुखाधः
 यरणु कमल युगल समे धरके, कुंजदादश मन लाध. २
 अति रहस्य निकुंजही लीला, हृदय स्मरण कीजे;
 द्वारकेश मन वचन अगोचर, यर्णु कमल चित्तहीजे. ३

(१) श्रीनवनितमियाजीको पद ९ मुं.

नंद आंगन कीडत सुभरूप; टेक.
 गौरवर्ण दक्षिण करभाणु घुटइन यक्षत अनुप. १
 मण युवती प्रतिभंधक नेक नखिं, समदोषत करलावे;
 द्वारकेश प्रभुकुं ले गोपी, तनकी ताप नसावे. २

(२) श्री मथुरेजीको पद १० मुं.

सम मणको रसरूप स्वरूप; टेक.
 चार भुज चारोंकर आयुध, कमल स्वाभिनी रूप. १
 अकं तेज यद्रावलिभुको, शंभु श्रीयमुना लल्लो;
 गदाकुमारी स्यामवर्ण वपु, द्वारकेश मन आलो. २

(३) श्री विदुलनाथजीको पद ११ मुं.

દેખ્યો અદભુત રૂપ સખીરી, સુર સુતાકે સાથ;
વિવશ ભયેદેખકર સુંદર કટિપર રહીગયેદોડે હાથ. ૧
તાતે ગૌર ચિત્રસ્થામલતન, ઉપમા કહેતન આવે ગાથ;
દ્વારકેશ પ્રભુ યહ વિધદેગે, મૈનોકરલિયો જન્મ સનાથ. ૨

(૮) શ્રી દ્વારકાનાથજીકો પદ ૧૨ મું.

આજ હરિ વિહરત કુંજ નિકેત;
દુર્ભૂર આયયુગલદગમીથે, પ્યારી જિવઉપજ્યો હેત. ૧
હસ્ત કમલ તારીદે મોહન, દોડે ભુજરસ ઉર લેત;
દ્વારકેશ પ્રભુસ્થામવર્ણવપુ, અદ્ભુતભલોખન્યોસકેત. ૨

(૯) શ્રી ગોકુલનાથજીકો પદ ૧૩ મું.

મજપતિ તુમ બીન કોન કરે, ટેક:
ઉત મધવાકોમાન મંગકર. ઈત મજગોપિનગોપભરે. ૧
વેણુ બળવત કરપર ગીરીવર, વામ ભુજલેશંખ ધરે;
દ્વારકેશ પ્રભુગૌરવર્ણવપુ, નિગસેપશંસિત વિપતહરે. ૨

(૬) શ્રીગોકુલચંદ્રમાર્જીકા પદ ૧૪ મું.

અંગ છળિ નિર્જાત લલજ અનંગે. ટેક:
ચરણ કટિ ગ્રીવકું નમીતકર,
નંદ સુત દેત રસ દાન લલીન ત્રિભંગે. ૧
પુષ્ટિ પંથ સ્થાપ મર્યાદ ઉક્લંઘ કર,
ચિન્હ પ્રકીર્ત વિવિધ અંગ અંગે;
પ્રેમ આસક્તિ રનેહ મુછા વિવશ,

વિવિધ પરિ વેપ જીયે વેણુ સંગે. ૨

શ્યામ સુકુમાર તન ચીતવન લલીત,
અવનિપર લટકે જળ ચલત તમ માન ભંગે;

પરમ મોહન દ્વારકેશ મધુર અતી,
ગોકુલાધિશ ઉચ્છલીત તરંગે. ૩

(૭) શ્રીમદનમોહનજીકો પદ ૧૫ મું.

વેણુ બળવત સુંદર વદન,
સુનતહીં તેં દૌર આઘ પુછતહોં, કયોં છાંડયો સદન. ૧
ધર્મછાંડનીજધર્મ કીયોહમ,તુમકયોંગૌરભયે નંદનંદન:
દ્વારકીશકેમભુહમસ મળનતન્યાયકહતહોમનમથકંદન. ૨

હતિ શ્રીસાત સ્વરૂપકે પદ સમાપ્ત.

રાગ જંગલો પદ ૧૬ મું.

શ્રીકૃષ્ણ મથુરાં બસકે ગોકુલકો આવનો છોડ દીયોટોક.

જખતેં વજબાસન ત્યાગ કીયો,

ગણિવનકો ચરાવનકો છોડ દીયો;

જખતેં કુખલકો સંગ કીયો,

પત લટકો આવનો છોડ દીયો. ૧

કંસકુમારીભયે મહારાજ, ગલીયનઅથડાનો છોડ દીયો;

લલીત કીશોરીકેરંગભીને ગોપીસેં નેહ છોડ દિયો. ૨

રાગ જંગલો પદ ૧૭ મું.

કબહું સુધ કરત ગોપાલ હમારી, ટેક.
જાતેજગ્યાસનત્યાગકીયો, ગૌવનનેચારોછોડદીયો. ૧
વસુદેવજીકે પુત્ર કહાયે, હમ ધનહીકે ધાધ ભયે;
સુરદાસ પ્રભુ ગોકુળ પ્રકટે, ભક્તાનકે સુખદાધ. ૨

રાગ જંગલો પદ ૧૮ મું.

કછુ દોપ નહી મન મોહનકો, ટેક.
બન વાંસ બુરે જીનકી બંસરી;
તેરી જાતભાત મેં સખજાણું, તેરે ગાત ગાતમે હેરસરી,
બનદુંદકે બાંસ કટાય દઉં.
કપજે નહી બાંસ બજે બંસુરી. ૧
હમછોડદીયોત્રજકોવસવો, યામેંતુંબસતુંબેરનબંસુરી;
ચંદ્રસખીભજબાળકૃષ્ણ, ચરણનમેં ચિત્તધરેસજની. ૨

રાગ કાર્લીંગડો પદ ૧૯ મું.

અખતો થકીત ભયો મન મેરો, ટેક.
મેં આધીન તુમારે ગોપી, ભયો સખનકો ચેરો. ૧
મેં આયો તો યોગ શીખાવન, તુમારો પ્રેમ ઘણેરો;
સુરદાસ યા ત્રજકું દેખત, છુટ ગયો છત્ર મેરો. ૨

રાગ કાર્લીંગડો પદ ૨૦ મું.

કાંહીકુઝુકત્રજનારી, હમપરકાંહીકુઝુકત્રજનારી, ટેક.
સાજે ભાગ નહી કાહુકે, હરિકી લીલા ન્યારી. ૧

કુખળ લીખ્યો સંદેશો સખનમું, ચોર કોની મનુહારી;
 મેં તો દાસી કંસ રાજકી, દેખો હૃદય વીચારિ. ૨
 સખ ફળ ઇત બીચ કરવી તું મરી, રહતહે ઘોરે કારી;
 અખતો હાથ પરી રસીયાકે, બાજત રાજદુલાર. ૩
 તન ટેડો મેરો સખ કોડે જાણે, પરસ સઘ અધીકાધ;
 સુરદાસ સ્વામી કંઠણામય, અપને હાથ સંભારિ. ૪

રાગ કાલીંગડો પદ ૨૧ મું.

કુખળ કહત પુરાતન કહાંની, ટેક.
 એક પલંગપર બેઠે દોઉ, બાત કરતહે છાંની. ૧
 મેરે આગે નંદ લરકેસે, લરકની જશોમતી રાણી;
 ઉઘસેનકું ગોદ બેઢાયો, તાદીન બડી સયાણી. ૨
 કહા કહુ કહુ કહત ન આવે, અખ લઈ હેપટરાણી;
 સુરદાસ પ્રભુસું કહા કહીયે, બડી ઠાક ચલ ઠાણી. ૩

રાસકે પદ. પદ ૨૨ મું.

રાસમેં બીહારી આજ રાસમેં બીહારી,
 સોહત સહુણે સ્વામ, રાસમેં બીહારી. ટેક.
 મોર સુગટ કાછની કટી, પીત પટ સંભારી;
 અવણ કુંડળ ચરણ નુપૂર. મોરલી અધરધારી. ૧
 બંસી મુણી આય મીલી, સખ વજકી નારી;
 એક એક પ્રતી રૂપ ધરી, ચિલસત વનમાળી. ૨

રાસનું પદ. પદ ૨૩ મું.

શરદ રેન જી રહી થા બનમે, મુરલી અધરે ધરેરે. ટેક.
 કંચન કંકણ નૂપુર બાજે, ગલે મોતીયનકી માળારે;
 બાજુબંધ સુરજકી જોતી, કુંડળ સુગટ ધરેરે. ૧
 શ્રવણ સુનત ત્રહ તાપ હીય, પતીસુછાંડચલી બનમે;
 હરી દર્શનકી પ્યાસી અખીયાં, ચણુન જાય ઠરીરે. ૨
 દેખીયત મુંદર રૂપ માધુરી, તનકી શુભ ટરીરે;
 સુરદાસ પ્રભુ મનમથકે, હરનીશ રાસ વરીરે. ૩
 વૃંદાવન કુંજલતા રાસ રચ્યો બારી;
 થેઈ થેઈ નાચત હરિ, સંગ રાધા પ્યારી. ૪
 સુરનર મુનિ નાર સહિત, નિરખી સુધ વિસારી;
 ધન્ય ધન્ય રઘુનાથ પ્રભુ, વજ્રજન સુખકારી. ૫

ઉધવ લીલાનું પદ. પદ ૨૪ મું.

ઉધો જો કોઈ યહ તન ઠેર બનાવે. ટેક.૦
 તોઉ નંદનંદન બીનમધુકર, ઓરચિત્તમેનહીઆવે. ૧
 થા તનકી કોઉ ત્વચા ફાઢકે, લેકર દુહંબી સાજે;
 મધુર ઉતંગ સસસુરનીકસે, કાન્હકાન્હકહિ બાજે. ૨
 નીકસે પ્રાણુ પરે જ્યાં માટી, દુમ લાગે તિહી ઠામ;
 મુન અખ સુર પત્ર ફળ શાખા; લેત ઉઠે હરીનામ. ૩

રાસ ગસલ પદ ૨૫ મું.

મેરે શ્રીનાથજી પ્યારે, દ્રગતસેં હોજી મત ન્યારે. ટેક.
 દયા કરી દરસ મોય દીજે, કૃપા કરી આપનો કીજે;
 ગલે જામા દદામીકા, કમર પટકા બદામીકા. ૧
 સુરંગી પાઘ સીર સોહે, લસત બન માલ મન મોહે;
 લગી કોઈ કહાંતમેં દુતી, તજી મોય મેજમેં સુતી. ૨
 મેરા દીલ લે ગયા આલી, લગી તનમેં તાલાવેલી;
 મત લુલ દેખી તન ગોરા, જગતમેં જીવના થોરા. ૩
 કઠીણુહે મોહકી જ્વાળા, વહે જતાહે સંસારા;
 સદા વ્રજધિશજી આવે, છબીપર વારણે જાવે. ૪

વ્રેહનું પદ ૨૬ મું.

અખતોપ્રીયઆયમીલોનંદકેદુહારે, જસોદાજીકેપ્યારે ટેક.
 લાગ્યો મોયે તેરો ધ્યાન, બીસર ગઈ દેહ બાન;
 રેન દીના ચેત નહીં પ્રાણુનકે પ્યારે. અખતો. ૧
 જખ દેખો કરણી મેરી, તખ તો ક્યાં પાઉ ઠોર;
 આપની ઓર કરો નેક, ભવસિંધુકે કીનારે. અખતો. ૨
 મો સરખી તો અનેક, મેરે પ્રભુ તુમહી એક;
 ટેક ધરી નાથ નેક, કરો જી નીહારે. અખતો. ૩
 શીષ નાઇ રઘુરાઈ કહેત શીતળ હોત ગાત;
 કૃપાનાથ ધરો હાથ શીષયે હમારે. અખતો. ૪

રાગસોરઠ. પદ ૨૭ મું.

મૈયા મેરી કમરી કોને લઈ. ટેક.

ગાય ચરાવન જાત વૃંદાવન, ખરીકમે લાગી ગઈ. ૧
એક કહેતતેરીકારીકામરીયાં, શ્રીજમુનાજીમે જાતવહી;
એક કહે શ્રીવૃંદાવનમે, સુરલી ખાય ગઈ. ૨
એક કહે તુમ નાથો ગાવો, કાંમરી દેહું નઈ;
સુરદાસ પ્રભુ જશેમતી આગે, આંસુનકી ધારા વહી. ૩

માનનું પદ. પદ ૨૮ મું.

સખી નંદલાલ આવન નહિ પાવે. ટેક.
લીતર ચરન ધરન મતિ દિજે, ચાહેજીતેક લલચાવે. ૧
એસેનકો વિશ્વાસ કહારી, કપટકી ખાત ખનાવે;
સુરશ્યામ એક મેરે ભુવન ખીના,
અન્ય ચાહે ત્યાં જાવે, સખી નંદલાલ આવન. ૨

રાગ નટ પદ ૨૯ મું.

નાગરી નટ નારાયણ ગાયો. ટેક.
તાન માન ખંધાન સસ સ્વર રાગસો રાગ મીલાયો. ૧
ચરણ ધુધરૂ જંત્ર ભુજન પર નિકોઝમક ઝમાયો;
તતથેઈતતથેઈલેતગતિમે ગતિપતિવજરાજ રીઝાયો. ૨
સકલ ત્રિયનમે સહજ ચાતુરી અંગ સુગંધ દીઝાયો;
વ્યાસસ્વામીનીધન્યધન્યરાધા રાસમે રંગ મચાયો. ૩

રાગ દેવગંધાર. પદ ૩૦ મું.

સામરો મંગલ રૂપ નિધાન. ટેક.

જા દીનતે હરિ ગોકુલ પ્રકટયે દીનદીનહોત કલ્યાણુ. ૧
 બેઠી રહો શ્યામ ગુણુ સુમરો રેન દીના સખ જામ;
 શ્રીભટ કહે પ્રભુ નેનભર દેખો પીતાંબર ઘનશ્યામ. ૨

રાગ મૈસવ પદ ૩૧ મું.

હે દૈયા મતવાલા જોગી દ્વારે મેરે આયા હે. ૧
 જટા જુટ સીર મુકટ બીરાજત ત્રૈલોક્યન મહા માયા હે,
 વૃષભ ઉપર અક્ષવાર હોય કે' શ્રીગોકુલકોં ધાયા હે. ૧
 વાઘાંબર પાટાંબર સોહે અંગ ગર લપટાયા હે,
 કર ત્રિશુલ હમરૂ લિયે ખપ્પર સિંગીનાદ બજાયા હે. ૨
 અરૂન નેન વિજયાણુ ચઢાયે આક ધતુરા ખાયા હે,
 તિલક ચંદ્રમા ભૂકુટી ઉપર જોગી જુગત બનાયા હે. ૩
 ફંદ માલ ગરે બીચ બીરાજત શેષનાગ લપટાયા હે,
 અફલુત રૂપ ધર્યો જોગીકો મેરા ગોપાલ ડરાયા હે. ૪
 દેખો મૈયા તેરા બાલક જિન મોઢ ચટક લગાયા હે,
 સુરશ્યામ ચરણુરજ વંદી દર્શન મેં સચુ પાયા હે. ૫

રાગ આશાવરી. પદ ૧૧ મું.

બાલામેં જોગી જસ ગાયા.

ટેકો

ધન્ય જસુમતિ તેરે તનકોં જિન એસા સુત જાયા. ૧
 ગુનનબડા છોટા નિજજનોં અલખ પુરૂષ ધર આયા,
 ભકો ધ્યાન ધરતહેં મુનિજન નિગમન ખોજ ન પાયા. ૨
 જો આહોસો લીજયે રાવલ કરો આપની દાયા,

દેહુ અસીસ મેરે યા સુતકો બાદે અવીચલ કાયા. ૩
 ના હો લેહોં પાટ પાટંબર ના લેહોં કંચનમાયા,
 અપને સુતકે દરસ દીખાવો જો મોય મુઝને બતાયા. ૪
 વીનતી કીયેં કહતી નંદરાની સુની જોગીનકે રાયા,
 દેખત ન દેહું તોહિ દીગંબર બાલક જાય દીઠાયા. ૫
 જાકી દષ્ટિ સકલ જગ ઉપર સો કયોં જાય દીઠાયા,
 અલખ પુરૂષ હે મેરા સ્વામીસો તેને લવન છીપાયા. ૬
 બાલકૃષ્ણકોં લાઈ જસોદા કરી અંચલકી છાયા,
 દર્શન પાય ચરણ રજ રંદીત સીંધી નાદ બજાયા. ૭
 નિખીં નિખીં સુખ પંકજ લોચન નેનન નીર વડાયા,
 દેખત બને કહત નહીં આવે નાટક સલા બનાયા. ૮
 કાકુરદાસ મહાપ્રભુ લીલા મહાદેવ લો લાયા,
 લીલાલાલલલિતગુનઅટકયો ચિત્તનહીં ચલતચલાયા. ૯

રાગ ધનાશ્રી. પદ ૩૩ સું.

રાણી તેરો ચીરંજયો ગોપાલ. ટેકો
 બેગિ બહો બડ હોય વિરધ લટ મહરિ મનોહર બાલ. ૧
 ઉપજી પયોં મહ કુખભાગ્ય બળ સમુદ્રસીપ જેસેં હાલ;
 સખ ગોકુલકે પ્રાણુજીવન ધન વેરીનકે ઉર સાલ. ૨
 સુરકી તો જીય સુખપાવતહેં અબદેખત રયામતમાલ;
 રજ આરજ લાગેં મેરી અખીયન રોગ દોષ જંબલ. ૩

રાગ ધનાશ્રી. પદ ૩૪ સું.

જસોદા ચાણી જાયો હે સુત નીકો. ટેક૦
 આનંદ ભયો સકલ ગોપકુલમે ગોપ વધુ લાઈ ટીકો. ૧
 અક્ષત દુખ રોચન વંદન નંદે તીલક દહિકો;
 અંચલ વારિવારિ મુખનિરખતકમલનયન પ્યારોજીકો.
 અપને અપને ભવત તે નિકસી પહેરે ચીર કમુંભીકો;
 યાદવેંદ્ર નજકુલ પ્રતિપાલન કંસ કાલ ભય લીકો. ૩

રાગ સારંગ. પદ ૩૫ મું.

આજ ખંધાઈકો દીન તીકો. ટેક૦
 નંદ ઘડની જસોભતિ જાયોહૈ લાલ લામતોજીકો.
 પંચ શબ્દ બાળે બાજતહે ઘર ઘરતે આયો ટીકો;
 મંગલ કળસ લીયે નજમુંદરી ગ્યાલ બનાવત છીકો.
 દેત અસીસ સકલ નજમુંદરી ચીરંજીયો કોટિ વરીસો;
 પરમાનંદદાસકો કાકુર ગોપ લેખ જગદીશો. ૩

રાગ સારંગ. પદ ૩૬ મું.

આજ નંદરાયકે આનંદ ભયો. ટેક૦
 નાચત ગોપી કરત કુલાહલ મંગલ ચાઝ ઠયો. ૧
 શતી પીરી ચોલી પેહેરે નૌતન ઝુમક સારી;
 ચોવા ચંદન અંગ લગાયે સીંદુર માંગ સંભારી. ૨
 આખણુ દુધ દહો ભરિ ભાજન સકલ ગ્યાલ લે આયે;
 બાજત બેન પખાવજ મહુવરિ ગાવત ગીત મુહાયે. ૩
 હરદ દુખ અક્ષત દધિ કુંકુમ આંગન બાદી ફીચ;

હસ્ત પરસ્પર પ્રેમસુદીત મન લાગિલાગિભુજ બીચ. ૪
ચહુ વેદ ધુનિ કરત મહામુની પંચ શબ્દ હમદોલ;
પરમાનંદ બહયો ગોકુલમેં આનંદ કૂદે કલોલ. ૫

રાગ સારંગ. પદ ૧૭ મું.

ઘર ઘર ગ્વાલ દેતહે હેરી. ટેક૦
ખાજત તાલ મૃદંગ ખાંસુરી ઢોલ દદામા બેરી. ૧
લુંટત ઝપટત ખાત મીઠાઈ, કહી ન શકત કોઉ ફેરી;
ઉનમદ ગ્વાલ કરત કોલાહલ વજવનિતા સખ વેરી. ૨
ધ્વજ પતાકા તોરણુ માલા સખ સીંગારી શેરી;
જય જય કૃષ્ણ કહેત પરમાનંદ પ્રકટયો કંસકો વેરી. ૩

રાગ કાન્હારો પદ ૩૮ મું.

યહ ધન ધર્મહી તે પાચો. ટેક૦
નિકેં રાખિ જસોદા મૈયા નારાયણ વ્રજ આચો. ૧
જા ધનકોં મુનિ જપ તપ ખોજત, વેદહુ પાર ન પાચો;
સો ધન ધર્યો ક્ષીર સાગરમેં, બ્રહ્મા જય જગાયો. ૨
જા ધન તે ગોકુલ સુખ લઈયત, સગરે કાજ સંવાયો;
સો ધન વાર વાર ઉર અંતર, પરમાનંદ વિચાયો. ૩

રાગ વિહાગ. પદ ૩૧ મું.

રાવલકે કહેં ગોપ આજ વ્રજધુનિ આપ. ટેક.
કાંન દે દે સુનોં ખાજે ગોકુલ મદિલરા;

જસોદાકે પુત્ર ભયો વૃષભાનજી સો કલો,
 ગોપી ગાલ લે લે ધાયે દધિ દુધ ગગરા. ૧
 આગે ગોપ વૃંદ સોહો પાછે ત્રિયા મન મોહો,
 ચલિ ન સકત કોઈ પાવત ન ડગરા;
 ચત્રભુજ પ્રભુ ગિરિધારિકો જન્મ સુનિ,
 કુલે કુલે ફિરત નારદ જેસેં ભમરા. ૨

રાગ નાયકી પદ ૪૦ મું.

આનંદ બધાવનો, નંદ મહારિ જીકે ધામ; ટેક.
 બહુભાગીન જસુમતી બાયોહોં, કમલ નેનં ઘનશ્યામ. ૧
 બજત નિસાંન મૃદંગ ઢોલ રવ મંગલ ગાલત વામ;
 દેત દાન કંચન મણિ ભુપણ, ધેનુ તસન લેં લેં નામ. ૨
 દેત અશીશ સકલ ગોપીજન, વજ્રજન મન અભિરામ;
 હરિનારાયણ શ્યામદાસકે પ્રભુમાધ, પ્રકટેહેપુરણ કામ. ૩

રાગ નાયકી. પદ ૪૧ મું.

જન્મ લીયો શુભ લગ્ન વીચાર. ટેક૦
 કૃષ્ણ પદ્મ ભાદોં નિશ આઠે, નક્ષત્રરોહીણી અરૂં ભુધવાર. ૧
 શંખચક્રગદાપદ્મ ગિરાજત કુંડળ મણિ ઉજમાર;
 સુદિત ભયે વસુદેવ દેવકી, પરમાત્મદાસ બલિહાર. ૨

અપ્રમાતીયું પદ ૪૨ મું.

શ્રીહરિ નરહરિ કૃષ્ણ કૃષ્ણા કરી રાખ્ય રાધાવર,
ચરણ શરણે; શોક મોહે ગયા જન્મ સઘળા વૃથા;
દુષ્ટ થીંતા કરી ઉદર ભરણે. ૧

દેહ ઇંદ્રીય પ્રાણ અંતઃકરણ દારા ધન સોપીયાં
શરણ તારે; જીવ વિદ્યા ધર્મ સર્વ શ્રીનાથજી તું
તુજ વિના અવર નહિ વસ્તુ મારે. ૨

મારે માતતું તાતતું આતતું ભુધરા તુજ વિના અવર
કોને ન જાણું; દાસ હું નાથ તું એમ જાણી સદા
દ્વાર બેઠો તારા ગુણ વખાણું. ૩

શ્રીવલ્લભ શ્રીવિકૃલ્લ ભુજળે પ્રકટીને પુષ્ટિમાર્ગ તે
વીશદ કરશે; દૈવિનિજ જીવ જે શરણ જે આવશે
વિના સાધન ઉદ્ધાર કરશે. ૪

મોટે શરણ દો શ્રીહરિ દીન જાણી કરી સર્વથા
દાસને ચરણ સંખો; બેઠે કર જોડીને નરસંખો વિનવે
નિત્ય પ્રતિ આવીને વદન દાખો. ૫

રાગ સારંગ. પદ ૪૩ મું.

કેસરકી ધોતી પહેરે કેસરિ ઉપરના બોલે,

* જુનાગઢના નરસિંહ મહેતાનું ગાયેલું છે. તે ઉપરથી સિદ્ધ થાય છે કે પુષ્ટિમાર્ગ-પ્રવર્તાવનાર શ્રીમદ્વલ્લભાચાર્ય શ્રીમદ્દામજીજીનું પ્રાકટ્ય થયે નરસિંહ મહેતા પુષ્ટિમાર્ગના અધ્યક્ષ કહેવાય છે.

તિલક સુદ્રા ધરે' બેઠે શ્રીવૃક્ષમણુબદ્ધ ધામ;
જન્મ દાસ જન જન અદ્ભુત રૂચિ માન માન,
નખસિખકી શોભા ઉપર ચારોં કોટિકામ. ૧
મુંદરતાઈ નિકાઈ તેજ પ્રતાપ અતુલતાઈ,
આસપાસ યુવતિ જન કરતહે' ગુણ ગાન;
પદ્મનાભ પ્રભુ વીલોક ગિરિવરધર વાગધીશ,
યહ અવસર જોહે તે મહા ભાગ્યવાન. ૨

રાગ ગોડી. પદ ૪૪ મું.

નાતર લીલા હોતી જુની. ટુક-
જોયે' શ્રીવૃક્ષમ પ્રકટ ન હોતે, વસુધા રહેલી સૂની. ૧
દિનદિન નઈનઈએ અધીક છગી ઉપજ તજ્યોકુંડલ
મધ્ય ચુની;
સગુણદાસ થા ઘરકો સેવક જસ ગાવત જાકોં સુની. ૨

રાગ દેવગંધાર. પદ ૪૫ મું.

બહોરિ કૃષ્ણ શ્રીગોકુલ પ્રગટે શ્રીવિકૃલનાથ હમારે;
લાપર વસુધા ભાર હયો' હરિ કલિયુગ જીવ ઉદ્ધારે. ૧
તબ વસુદેવ ગૃહ પ્રકટ હોયકે' કંસાદિક રિયુ મારે;
અબ શ્રીવૃક્ષમ ગૃહ પ્રકટ હોયકે' માયાવાદ નિવારે. ૨
એસો કલિકો હે' જગ મહીમા વરણે ચુનજી તિહારે;
માણુકચંદ પ્રભુકોં શીવ ખોજત આવત વેદ પ્રકારે. ૩

રાગ દેવગંધાર. પદ ૪૬ મું.

ચહું જીગ વેદ વચન પ્રતિ પાચે. ટેકઃ
 ધર્મ જ્ઞાની સઘ જમહીજળ, તખતખ તુમવપુ ધાર્યો. ૧
 સત્યયુગ શ્વેત વારાહ રૂપ ધર હિરણ્યાક્ષ ઊર ફાર્યો;
 ત્રેતા રામરૂપ દશરથ ગૃહ રાવણ કુલ સિંધાયો. ૨
 કાપર વજ્ર હુમતતે રાખ્યો સૂરપતિ પાચન પાચ્યો;
 કંસાદિક દાનવ સળ મારે, વસુધા ભાર ઉતાર્યો. ૩
 કલિયુગ શ્રીવલ્લભ ગૃહ પ્રકટે માયાવાદ નિવાર્યો;
 માણેકચંદ પ્રભુ શ્રીવિઠ્ઠલ પુરૂષોત્તમ રૂન નિહાર્યો. ૪

રાગ આસાવરી. પદ ૪૭ મું.

પૌપ કૃષ્ણ નૌમીકો શુભ દિન, પૂત અક્ષાળુ જાયે હો;
 મુનમુનનીજનસખ આનંદે, હરખતકરત વધાયે હો. ૧
 નારદાદિ બ્રહ્માદિક હરખે, શુક મુનિ અતિ સચુ પાયેહો;
 શ્રીભાગવત વિવેચન કરકે, ગુઢ અર્થ પ્રકટાયે હો. ૨
 કલિકે જીવ ઉદ્ધારણ કારણ, દ્વિજવપૂધર ભુવઆયે હો;
 અતિ ઉદાર શ્રીલક્ષ્મણ નંદન, દેત દાન મનભાયે હો. ૩
 કરત વેદ ધ્વનિ વિપ્ર માહામુનિ, જ્ઞાતિ કર્મ કરવાયેહો;
 માણેકચંદ શ્રીવિઠ્ઠલ પ્રભુકે, વિમલવિમલચરાગાયેહો. ૪

રાગ સારંગ. પદ ૪૮ મું.

જયતિ રૂકિમણી નાથ પદ્માવતી,
 પ્રાણપતિ વિપ્રકુળ છબ આનંદકાંઠી;

દીપ વહ્નિ વંશ જગત નિસ્તમ કરેન,
 કોટી હુડુ રાજ સમ તાપ હારી,
 જયતિ ભક્તન પ્રતિ પતિત પાવન કરેન.
 કામી જન કામના પુરણ ચારી;
 મુકિા કાંક્ષીય જન ભક્તિ દાયક પ્રભુ,
 સકલ સામર્થ ગુણ ગણુન ભારી. ૨
 જયાત સકલ તીરથ ફલિત નામ સ્મરણ,
 માત્ર વાસ મજ નિત્ય ગોકુલ વિહારી;
 નંદદાસનીનાથ પિતા ગિરિધર આદિ,
 પ્રકટ અવતાર ગિરિરાજ ધારી. ૩

રાગ સારંગ. પદ ૪૯ મું.

મે વસુદેવ કીએ પુર્ણ તપ,
 સો ફળ ફલીત શ્રીવહ્નિભદેક;
 જોગોપાળ હુતે શ્રીગોકુળમે,
 તે આળ આન ખસે કર ગેહ.
 જેવે ગોપ વધુહી બ્રજમે,
 સો આળ વેદન્ત્યા ભધ જેહ;
 છિતસ્વામી ગિરિધરન શ્રીવિકુલ,
 તેધ એધ એધ તેધ કધુ ન સદેહ. ૨

રાગ વિહાગ. પદ ૫૦ મું.

ભજીયે શ્રી વલ્લભવરકે ચરણુ. ટેક.

સકલ પતિત ઉદારણુ કારણુ, પ્રકટકિયે અવતરણુ. ૧
 ગુઢ શ્રીભાગવત પ્રતિ પદ, અર્થે પ્રાકટ કરણુ;
 આશરો કરિ રહેં જે જન, મિટે જન્મ ને મરણુ. ૨
 અખિલ લીલા પ્રેમ મંચુત દીખાયે ગીરીધરણુ;
 રસીક વીનતી કરે માનો, ચરણુ કમલ અનુશરણુ. ૩

રાગ વિહાગ પદ ૫૧ મું.

શ્રીવલ્લભ કૃપા ફીળે મોહી. ટેક.

જ્ઞાન ભક્તી વીવેક બળકે, આશરો નહીં કોઈ. ૧
 યહ બળહીં ચીત્ત વીચાડ, છીનક દગભર જોઈ;
 દેહો દર્શન કર નીજ, દાસનકે દુઃખ જોઈ. ૨

રાગ વિહાગ પદ ૫૨ મું.

શ્રીવલ્લભ ભલે બુરે તોડ તેરે. ટેક.

તુમહીંહમારી લાજ બદાઈ, વીનતી સુનો પ્રભુ મેરે. ૧
 અન્ય દેવ સખ રંક ભીખારી, દેખે બહુત ઘનેરે;
 હરીપ્રતાપ બલગીનતન કાહુ, નીકરભયે સખ ચરે. ૨
 સખ ત્યજ તુમ શરણાગત આયે દઢકર ચરણુગહેરે;
 સુરદાસ પ્રભુ તુમારે મીલેતે, પાયે સુખબુ ઘનેરે. ૩

રાગ વિહાગ પદ ૫૩.

બરે મન શ્રીવલ્લભ ગુણુ ગાય. ટેક.

વૃથાકાલ કાહેં કોં જોવત, વેદ પૂરાણ પડાય. ૧
 શ્રીગીરીરાજધરણુ પૈવેકોં, નાહી ન જોર ઉપાય;
 રસીક સદા અનન્ય હોયકે, ચીતઈત ઉતન ડુલાય. ૨

રાગ વિહાગ પદ ૫૪.

સખતે શ્રીવલ્લભ નામ બલો. ટેક.
 લીને લીને લીને નાતર, કલિયુગ કરત છલો. ૧
 સદમદ તીર્થ સદન સ્યામધન, તીર્થ વૃથા ચલો;
 શ્રીવીઠ્ઠલ ગીરીધરણુ મહાનીધી, રીઝીસીઝી પ્રખલો. ૨

રાગ વિહાગ પદ ૫૫.

લીને મોહી બુલાય શ્રીવલ્લભ. ટેક.
 ખડુત દીવસ દર્શનભણે મોકોં, તાતે મન અકુલાય. ૧
 નીશદિન આતીહીક્ષીણુ હોત તન, સુદ્ધસુદ્ધ ગઈબુલાય;
 ગોવીંદપ્રણુ તમારે દર્શન વીન, યુગભર કલ્પવીહાય. ૨

રાગ વિહાગ પદ ૫૬.

જઈ શ્રીવલ્લભ ચરણુકમલ શીર નાઈયે. ટેક.
 પરમ આનંદ સાકાર શશી શરદ સુખ;
 મધુરી વાણી ભક્તજનન સંગ ગાઈયે. ૧
 રાજ તમ છાંડ મદ સત્વકે સંગ બહે,
 રાખ વીચાસ પ્રેમ પંથકો ધાઈયે;
 કહત પ્રભાધીશ જૂંદા વીધીન દંપતી,

ધ્યાનધર ધરી હીયે દગન સીરાઈયે.

રાગ કેદારો પદ ૫૭.

નમો શ્રીવલ્લભાધીશ સ્વામી, ટેક.
 અખંડ અવતાર જીગધાર લીલા કરી;
 આસુરી જીવ સખ મોહ પામી. ૧
 નીગમ કર જોરકે કરત સ્તુતી સદા,
 સનક સુખ વ્યાસ નહીં પાર ગામી;
 શેષ અજ રૂદ્ર સુર તેતીસ ધ્યાવત સદા,
 રટત મુનીજન સકલ દિવસ યામી. ૨
 દેખકર દિન વહે અતુલ કરુણા મઈ,
 ભાગ્યનિધિ પ્રકટ ભયે ગરૂડ ગામી;
 પુષ્ટિ પંથ પ્રકટકર નામ નૌકા કરી,
 પાર સંસાર કીએ શરણુ આમી. ૩
 વેદ દધિ મયિ સિદ્ધાંત નવનિત જે ભજનરસ,
 દૈવિજન દુર કીયે હૃદય બ્રામી;
 કપટ કલિદંડ સખ ગ્રંથ ખંડ વ કિયે,
 વ્યાસ નંદન વચન પાર પામી. ૪
 કોટિ બ્રહ્માંડ તન રોમહિ રોમપ્રતિ,
 જગત આધાર ધર ધીર ધામી;
 નંદ ગૃહ પ્રકટ ભુવિ ભક્ત આરતિ હરી,
 તેહી તેજંગ કુલ તિલક છવ છામી. ૫

કોઈ કહેં વિગ્ર કોઈ વિભુષ પંકિત કહે,
 કોઈ કહે અંશ કોઈ આત્મારામી;
 સ્વીય જન એક નિરધાર નિશ્ચય કીયો,
 વસ્તુતઃકૃષ્ણ એ બંધ દામી.
 કોંન ગુણ કહિ શકે અખિલ મજ ઇશકે,
 દિન બ્દે ચરણુતર શીશ નામી;
 શરણુ વલ્લભ લિયે ભાગ્યકો પાર નહિ,
 ભજ કૃષ્ણદાસ પ્રભુ અંતરયામી.

રાગ બિલાવલ. પદ ૫૮.

ચહ માગેં યશોદા નંદ નંદન. ટેક.
 વદન કમલ મેરો મન મધુકર,
 નિત્યપતિ છીન છીન પાઉં દર્શન. ૧
 ચરણુ કમલકી સેવા દીજે,
 દોઝિજન રાજત વિદ્યુલ્લસતા ધન;
 નંદ નંદન વૃષભાન નંદીની,
 મેરે સર્વસ્વ પ્રાણુજીવન ધન. ૨
 મજ વસવો યસુના જલ પીવું,
 ક્ષીવલ્લભકુલકો દાસ ચેહી પન;
 મહામસાદ પાઉં હરિગુણ ગાઉં,
 પરમાનંદ દાસ દાસી જન. ૩

રાગ બિલાવલ પદ ૫૯.

યહ માગો શંકરપણુ વીર. ટેક૦
 થરણુ કમલ અનુરાગ નિરંતર;
 ભાવે મોહે ભક્તનકી લીર. ૧
 સંગ દેહો તો હરિ ભક્તનકો,
 વાસ દેહો શ્રીયમુનાતીર;
 અવણુ દેઉ તો હરિ કથા રસ;
 ધ્યાન દેહુ તો સ્યામ શરીર. ૨
 મન કામના કરો પરિપુરણુ,
 પાવન મજ્જન સુરસરી નીર;
 પરમાનંદદાસકો ઠાકુર,
 ત્રિભુવન નાયક ગોકુલપતિ ધીર. ૩

રાગ ત્રિલાવલ પદ ૬૦ મું.

યહ માગોં ગોપીજન વલ્લભ, ટેક૦
 માનુષ જન્મ યોર હારસેવા;
 વજ વસવો દીજે મોહિ મુલ્લભ. ૧
 શ્રીવલ્લભકુલકો હોંહુ ચેરો,
 વૈષ્ણવ જનકો દાસ કહાઉ;
 શ્રીયમુનાજલ નીત્યપ્રતિ ન્હાઉં,
 મન કંમ વચન કૃષ્ણ ગુણ ગાઉ. ૨
 શ્રીભાગવત અવણુ મુન નિત્ય,
 ઇન ત્યજ ચિત્ત કહું અનત ન લાઉં;

પરમાનંદદાસ યહ માંગત,
નિત્ય નિરખો કબહું ન અઘાઉં.

૩

રાગ ધનાશ્રી પદ ૬૧.

શ્રીકૃષ્ણ કૃષ્ણ કૃષ્ણ કૃષ્ણ કહે રે મન મેરે, ટેક૦
કોટી જન્મ કષ્ટ પાપ છિનમે જાય તેરે. ૧
જગત ખાવરેકે સંગ તું ખાવરો કયોં હોયે રે,
શ્રીહરિજીકો ચરણાવિંદ ખેરખેર ગૃહિરે. ૨
ખેર ખેર કહતહોં તું સુનત નાહિ ખહેરે.
કહેતહેં ગોવિંદ સદા આનંદમેં રહેરે. ૩

રાગ ગોરી પદ ૬૨.

કૃષ્ણ શ્રીકૃષ્ણ શરણું મમ ઉચ્ચરે, ટેક૦
રૈન દિન નિત્યમતિ સદા પલ છિન ઘડી;
કરત વિઠેશ જન અખિલ અઘ પરિહરે. ૧
હોત હરિ રૂપ મજ ભુપ ભાવત સદા,
અગમ ભવસિંધુકો વના સાધન તરે;
રહત નિશ દીવસ આનંદ ઉરમેં ભરે.
પુષ્ટિ લીલા સકળ સાર ઉરમેં ધરે. ૨
રમા અજ શેષ સનકાદિ શુક સારદા.
વ્યાસ નારદ રટે પલક સુખ તા ટરે;
લાલ ગિરિધરન મહિમા આનુલ જગમયે,
શરણ કૃષ્ણદાસ નિગમ નેતી નેતી કરે. ૩

રાગ ગોરી પદ ૬૩.

કૃષ્ણ શ્રીકૃષ્ણ મનમાંહિ ગતિ જાનિયે. ટેક.
 દેહ ઇન્દ્રિય પ્રાણ દારા ગારાદિ;
 વિત્ત આત્મા સકલ શ્રીકૃષ્ણકૃપી માનિયે. ૧
 કૃષ્ણ મમ સ્વામી હોં દાસ મન વચ કર્મ,
 કૃષ્ણ કર્તા ચેહિ સદા જિય આનિયે;
 કૃષ્ણદાસની નાથ વલ્લભદાસ વચ ધર,
 ચરણુરજ વલ્લભાધિશ મન સાનિયે. ૨

રાગ વિહાગ પદ ૬૪.

કહો મન શ્રીકૃષ્ણ શરણું.
 મમકેમિલેં અધિક અમૃત સુખ એસેહોં દુઃખહરણું. ૧
 કરો નિવેદન સુરત નિપટ કર પરમાનંદ કરણું;
 એવા સાવધાન હોય સાધો અંખર ભોગ આભરણું. ૨
 દીસત એર કછુ નહિં કમહું ભવસાગર તરણું;
 શ્રીવિઠ્ઠલ ગિરિધરન લાલકી ગ્રહો કમલ ચરણું. ૩

રાગ વિહાગરો પદ ૬૫.

દેખ્યો કલસ એક અપાર. ટેક૦
 સકલ વજકો સારે યામે, મૃગ શીયુનકી વાર. ૧
 શીવ સનક શુકદેવ નારદ રહે પચ પચહાર,
 ધર્મો ચક્ર સવાર તપર વક્રબાકી ધાર. ૨
 શેષ મહેશ પાર ન પાવે નિગમ ગાવત ચાર,

પીત ધ્વજ ફહરાત તાપર સુર બલિ બલિહાર. ૩

રાગ વિહાગ પદ ૬૬.

લાગે જો શ્રીવૃંદાવનકો રંગ. ટેક૦

મનકે મેલ સખે છુટ જોહે, અરૂ વિપયનકો સંગ. ૧

રાધાવર સેવત અરૂ સુમરત, ઉપજત લહેર તરંગ;

સખીભાવ સહજ હોય છિનમે, પુરૂષભાવ હોય ભંગ. ૨

દેહ અભીમાન સખે છુટ જોહે, મનસા હોય અપંગ;

પરમાનંદ નંદ નંદન ભજ, મીટિહે કોટિ અનંગ. ૩

રાગ વિહાગ પદ ૬૭.

જાપર કમલા કંથ ઢરે. ટેક૦

લકરી ઘાસકે વેચન હારો, તા શીર છત્ર ધરે. ૧

વિદ્યાનાથ અવિદ્યા સમર્થ, જો કછુ ચાહે સોધ કરે;

રીતે ભરે ભરે પુનઃઢોરે, જો ચાહે તો ફેર ભરે. ૨

સિદ્ધ પુરૂષ અવિનાશી સમર્થ કાહુ ને ન કરે;

પરમાનંદ સદા યહ સંપતિ, મન તેં કળ ન કરે. ૩

રાગ વિહાગ પદ ૬૮.

કર્મગતી ટારી નહીં ટરે. ટેક૦

કહાવે રાહુ કહાવે રવિ શપી, આંન સંજોગ પરે. ૧

ઋષિ વસીષ્ઠ મુની પંડીત જ્ઞાતા રચીપચી લગન ધરે;

દશરથ મરણુ હરણુ સીતાકો, જન જન રામ શીરે. ૨

પાંડવકુલકે આપુ સારથી, તીનહુયેં વિપતિ પરે;

ચક્રવર્તીરાજહરિશ્ચંદ્ર કહીયે, સો નીચઘર પાણીભરે. ૩
ત્રીન લોક સખ માયાકે વશ, સુરનર સુની અસુરે;
સૂરદાસ વેહેં સોં વેહેં અખ કહાં સોય કરેં. ૪

રાગ વિહાગ પદ ૬૧.

યામેં કહા ઘટેગો તેરો,
નંદ નંદન કર ઘરકો ઠાકુર, આપ હોય રહ્યો ચેરો. ૧
ભલી ભધ જો સંપતી ખાઢી, ખહુત કીયો ઘરઘેરો;
સુત વનિતા ખહુ યુથ સંકેલે, વૈભવ ભયો ધનેરો. ૨
કહું હરિકથા કહું હરિસેવા, કહું ભક્તાનકો ડેરો;
સૂર સમર્પણ કરો શ્યામકો, યહ સાચો મત મેરો. ૩

રાગ વિહાગ પદ ૭૦ મું.

સખ દીન હોત ન એક સમાન. ટેક૦
પ્રકટતહેં પુર્વકી કરણી, ત્યજ મન શોચ અજ્ઞાન. ૧
કખહુંક રાજા હરિશ્ચંદ્ર ગૃહ સંપતિ મેરૂ સમાન;
કખહુંક દાસ શ્વપદ ગૃહ બહેયકે, અં મર હરત મહાન. ૨
કખહુંક યુધિષ્ઠિરરાજસિંઘાસન, અનુચર શ્રીભગવાન;
કખહુંક દ્રુપદ સુતા કૌરવ વશ, કેશ દુશાસન તાન. ૩
કખહુંક દુહહે બન્યો બરાતિ, ચહુદિશ મંગલ ગાન.
કખહુંક આપ મૃતકે બહે જાતેહેં, કરણબે પદપાન. ૪
કખહુંક રામ સહિત જાનકી, વિચરત પુખ વિમાન;
કખહુંક રૂદન કરત ફિરતહેં, મહાવિપિન ઊઘાન. ૫

જનની જઠર જન્મે જાદિનને, કિખ્યે લાભ અરૂહાન;
સુરદાસ ચતન સમ ભુટે, વિધિકે અંક પ્રમાન. ૬

રાગ વિહામ પદ ૭૧ મું.

મકટ બહે મારગ રીત દેખાઈ, ટેક૦
પરમાનંદ સ્વરૂપ કૃપાનીધી, શ્રીવલ્લભ મુખદાઈ. ૧
કરી શૃંગાર ગિરિધરણુ લાલકો, જમ કરે વેણું ગ્રહાઈ;
લે દપણુ સનમુખ ઠાડે બે, નિરખ નિરખ મુસકાઈ. ૨
વિવિધ ભાંત સામગ્રી હરિકો, કરી મનુહાર લેવાઈ;
જલ અથવાઈ સુગંધ સહિતમુખ, બીડીપાન ખવાઈ. ૩
કરી આરતિ અનોસર પટ્ટે, બેડે નિજ ગૃહ આઈ
ભોજન કરી વિશ્રામ છીનકલે, નિજ મંડલી બોલાઈ. ૪
કરત કૃપા નીજદેવી જીવનપર, શ્રીમુખવચન નાઈ
વેણુ ગીત પુના યુગલ ગીતકી, રસખરખા ખરખાઈ. ૫
સેવા રીત પ્રીત વજ જાડી, જન હીત જગ મકટાઈ;
દાસ શરણુ હરિવાગધીશકી, ચરણુ રેણુ નિધિ પાઈ. ૬

રાગ વિલાવલ પદ ૭૨ મું.

ગોમલ્લભ શ્રીગોવર્દ્ધન બલ્લભ, શ્રીમલ્લભગુનગનેન બાય;
ભુવકીરેણુ તરૈયા નભકી, ધનકી ભુંદ પરત લખાય. ૧
જનકે ચરણકમલરજવંદીત, સંત બહોત સદામુખપાય;
છિતસ્વામીગિરિધન શ્રીવિકૃત્તનંદનંદનકીછાખપરણાય.

રાગ સારંગ પદ ૭૩ મું.

શ્રીવિઠ્ઠલેશ ચરણકમલ પાવન,
 ત્રૈલોક કરન દરસપરસ સુંદરવર વારવાર વહે;
 સમર્થ ગિરિરાજ ધરણ, લીલા નિજ પ્રકટ કરણ,
 સંતન હિત માનુષ તન વૃંદાવન ચંદે. ૧
 ચરણોદિક લેત પ્રેત, તતક્ષણ સખ મુક્તિ ભયે,
 કંઠાભય નાથ સદા આનંદનિધિ કંદે;
 વારને ભગવાનદાસ વિહરત સદા રસિકરાય,
 જય જય જસ બોલ બોલ ગાવત શ્રુતી છંદે. ૨

રાગ નટ પદ ૭૪ મું.

હમતો શ્રીવિઠ્ઠલનાથ ઉપાસી, ટેક
 સદા સેવું શ્રીવલ્લભનંદન, કહા કહું જાય દાશી. ૧
 ધનકું છાંડ ઔરકું ધાવે, સો કહિયે અમુરાસી;
 છિતસ્વામિ ગિરિધરન શ્રીવિઠ્ઠલખાની નીગમપ્રકાશી. ૨

રાગ વિહાગ પદ ૭૫ મું.

શ્રીવિઠ્ઠલનાથ ચંદ્ર ઉગ્યો જુગમે, ભક્ત ચાંદની છાય રહી;
 અંધકાર જાકે મનકે મીટ ગયે, સોયાકે મનમાંજ રહી. ૧
 નિશાદીન નામ જપતયા મુખતે, શ્રીવલ્લભવિઠ્ઠલેશ કહી;
 ચિતસ્વામી ગિરિધરને શ્રીવિઠ્ઠલ,
 અખ જુ ભઈ સો કખહુ ન ભઈ. ૨

રાગ વિહાગરો પદ ૭૬ મું.

શ્રીવિઠ્ઠલેશ ચરણકમલ, મધુકર મન ભજવે;

કલિકે બહુ વિમુખ ધર્મ કર્મ જાણ તજરે. ૧
 કોમલ મકરંદ સુખદ, સ્તીતલ અતિ રાજે;
 નખ સીખ ઉઘોન વિમલકી, ત્રિવિધ તાપ ભાજે. ૨
 મહિ મંડલ વિમલ કીરણ, પ્રસરત સુખકારિ;
 મંડીત તન ભક્તિ સુદઢ, મહામંત્ર હારિ. ૩
 કરી પ્રમાણ શ્રુતિ પુરાણ, મહામંત્ર દીનો;
 ભવસાગર તરન નાવે, નામ પ્રકટ કરીનો. ૪
 દીન જાની દયા આની નેક કૃપા કરીજે;
 ભાગત ભગવાનદાસ અપનો કરી લીજે. ૫

રાગ વિહાગ પદ ૭૭ મું.

હમારે શ્રીવિઠલનાથ ધણી, ટેકઃ
 ભવસાગર તે કાઢ મહાપ્રભુ, રાખીશરણ અપની. ૧
 જાકો નામ રટત નિશ વાસર, શેષ સહસ્ર ફણી;
 છીતસ્વામી ગિરિધરનશ્રીવિઠલ ત્રિભુવન મુકટભણિ. ૨

રાગ વિહાગ પદ ૭૮ મું.

શ્રીવિઠલેશચરણ ચાર પંકજ મકરંદ, ટેકઃ
 લુખ્ય ગોકુલમે સકલસંત કરત નિત્ય કેલી;
 પાવન ચરણોદક જહાં સંતનહિત,
 સાંલલ વહે ત્રિવિધ તાપ દુર કરત વદન બિંદુમેલી. ૧
 ભુતલ કૃષ્ણાવતાર પ્રકટ પ્રભા નરાકાર,
 સિંચત હરિ ભક્તિ મુધા ધરણિ ધર્મ વેલી;

છીતસ્વામિ ગિરિવરધર લીલા સખ ફેર કરત,
ધેનુ દુહત ગ્વાલન સંગ હાથ પાટ સેલી. ૨

રાગ વિહાગ પદ ૭૧ મું.

શ્રીવિઠલનાથ નામરસઅમૃત, પાન સદા તું કરરે રસના;
જે તું અપનો બલો ચાહેતો, યહ ખાતજિય ધરરે રસના. ૧
યા રસમે પ્રતિબંધકજે તે, તિનતેતું આંત કરરે રસના;
હરિકેવિમલયશગાવતનિરંતરભતવિદ્યસખટરરેરસના.
વારંવાર કહત હુંનેસોં, યહ માર્ગ અનુસરરે રસના;
છીતસ્વામિગિરિધરનશ્રીવિઠલઆનંદઉરમેભરરેરસના. ૩

રાગ કેદારો પદ ૮૦ મું.

શ્રીવિઠલનાથખસતજિયજાકે, તાકીરીતપ્રીતિઞ્ઞિન્યારી:
પ્રકુલિલતવદનકાંતકરૂણામય નયનમેં જલકેગિરિધારી. ૧
ઉચ્ચસ્વભાવ પરમ પરમાર્થ, સ્વાર્થ લેશ નહિ સંસારી:
આનંદરૂપકરતએકછિનમેંહરિભુકીકથાકહતવિસ્તારી. ૨
મન કમ વચન તાંહીકો સંગ કાજે,
પૈયત વજ યુવતિન સુખકારી;
કૃષ્ણદાસપ્રભુરસિકમુકુટમણિગુણુનિધાનગોવર્દનધારી. ૩

રાગ વિહાગ. પદ ૮૧.

શરણુ આએ તે તારે જે જન, ટેકઃ
દીનદયાલ પ્રકટ પુરૂષોત્તમ, શ્રીવિઠલનાથ લલારે. ૧

જીતની રવિ છાયાકી કણીકા, તીતનેહી દોષ હમારે;
તુમારેહી ચરણ પ્રતાપ તેજસો, તેઉ તતક્ષણ તારે. ૨
માલા તિલક કંઠ માથે ધરે, શંખ ચક્ર વપુ ધારે;
માણેકચંદ પ્રભુકે ગુણ એસે, મહાપતિતનકું ઉદ્ધારે. ૩

રાગ વિહાગરો. પદ ૮૨ મું.

કૃષ્ણનામ ચિત ધરતો, જો તું શ્રીકૃષ્ણ નામચિત્ત ધરતો;
જમકો ત્રાસ સખે મીટજનો, ભક્તનામ તેરો પડતો. ૧
આગલો જન્મ તેરો પીછલો જન્મ તેરો,
અખકો જન્મહીં સુધરતો;
સૂરદાસ વૈકુંઠમે જાતાં, ફેર ન કોઈ પકડતો. ૨

રાગ વિહાગરો પદ ૮૩ મું.

ગાલો લેયા ગોવિંદ કૃષ્ણ હરિ. ટેકો
આ કાયા કાગદકી પુતરિ, છિનમેં જાત જરિ. ૧
માલ દામ કછું બેઠત નાહિ, છુટત નાહિ દમડી;
જા મુખ સુરપ્રભુ નાંહી આવત, તા મુખ ધુર પરી. ૨

રાગ સારંગ. પદ ૮૪ મું.

હરિ હરિ છાંડકે, દુસરી ન કીજેં આત;
એક એક ઘડી કરોડનકી જાત હે. ૧
ઘડી પલ દીન ખોય, ફેર ન આવે સોય;
ક્ષણમંજુર દેહ તામેં, મરત જેસી ધાતહે. ૨
હરિકું સંભાર તું, બકવો બિસાર હાર;

તજ અમૃત વિષ, કાહેકું તું ખાતહે. ૩
 કહે ન વદ્યબદાસ શ્યામકો નહિ શ્યાસઃ
 એક એક પલમે, નીકસ નીકસ જાતહે. ૪

રાગ વિહાગ પદ ૮૫.

હરિ હરિ જપો હરિસો મન લાવો.
 સુમરી સુમરી શ્રીકૃષ્ણ ગુણ ગાવો;
 વસુધા સકલ દાન દે આવે, કોટીક યજ્ઞકરે અરૂ કરાવે,
 તીરથ સકલ કરે સ્નાન, નહીં નહીંરે હરિ નામ સમાન. ૧
 કો કાશી કરવત લે મરે, ભાવે જાય હીમાલે ગળે;
 કોટીક ભાંતિ કરી દેવે દાન. નહીં નહીંરે હરી. ૨
 અખંડીત પંચાગ્નિ તપ કરે, સિદ્ધિ સમાધી ટારી નહીં ટરે;
 ગગન ગુફાંમે સાધે યોગ ધ્યાન. નહીં નહીંરે હરી. ૩
 અનેક ધર્મ મનમે ઉપજાવે, આગલી પાછલી ખાતખતાવે;
 કંઠ પાઠ કરે વેદ પુરાણ. નહીં નહીંરે હરી. ૪
 જીહી પર સતગુરૂ કૃપા કરે. ભક્તિ ભાવ લે ઉરમે ધરે;
 કલ્પીયુગમેકીરતન પરમાણુ, રામરાયહીતકહે ભગવાન. ૫

રાગ વિહાગ પદ ૮૬.

મન મેરો એક તાકો આપદા અનેકહે,
 રહ્યો ન વીવેક ટેક પયો જી વીપતમે;
 અની ગરે ખાંધ્યો એંચ કામ કોધ રહ્યો એંચ,
 ચીરીયાં ચહું ચહું કરે માજકી જપટમે. ૧

કેસે કે હરી બળું કેસે જ્ઞાન ધ્યાન સળું,
 કેસે તીહારો નામ લેઉ ત્રીવીધી તાપકી તપતમે;
 સુર કહે વારવાર આતુર વહે કરો પુકાર;
 અમ મોહે મથાય લીજે માયાકી અપહતે. ૨

રાગ વિહાગ પદ ૮૭.

કલ્પીયુગ સખ યુગ તે અધીકાઈ. ટેક૦
 યા જુગમેં પ્રકટે જગ સીતલ, શ્રીવલ્લભ સુખદાઈ. ૧
 જે કોઈ શરણ આચેહે ઇનકે, તાકો હોય સહાઈ;
 દાસ શરણ હરી વાગધીશકી, ચરણ રેન નીધી પાઈ. ૨

રાગ વિહાગ પદ ૮૮

કલ્પીયુગ સખ યુગતે અધિકાઈ, ટેક૦
 જળ લગ યમુના ગાય ગોવર્દન,
 જળ લગ ગોકુલ ગામ ગોસાંઈ;
 જળ લગ શ્રીભાગવત કથા રસ,
 તળ લગ કલ્પીયુગ નાહી. ૧
 જળ લગ સેવા રસ અમૃત,
 નંદ નંદનસો પ્રીતિ લગાઈ;
 પરમાનંદ તાસોં હરિ કીડત,
 શ્રીવલ્લભ ચરણ જિન પાઈ. ૨

રાગ વિહાગ પદ ૮૯.

મીલો કળ શ્રીવલ્લભકે પ્યારે, ટેક૦

જનકે હાવ ભાવ પ્રીતી રસ, તીન લોક તે ન્યારે. ૧
કૃપા સમુદ્ર ભરે અંગ અંગમેં, ઉછલીન રસકી ધારે;
ભાલા તિલક બિરાજત અદ્ભુત, કરુણામય અનુહારે. ૨
કોટી જન્મકે તન દુઃખ ભાજત, રહે કૃત ઉજ્યારે;
પ્રલોકીક પ્રેમ કંઠભરી આવત, સુખ ઉપજાવત ભારે, ૩
જાપર કૃપા કરત શ્રીગિરિધર, તખ ધનકે અનુસારે;
રસિકદાસ જનકી વિધિ પાચેએ, દોઉ નયનકે તારે. ૪

રાગ વિહાગ પદ ૧૦.

આએ મેરે શ્રીવલ્લભ નામ ઉપાસી. ટેક૦
માલા તિલક ગોપીજન મુદ્રા, કોટીક ચંદ્ર પ્રકાસી. ૧
ભગવત કથા શ્રવન પુટ પીવાવત, પૂર્ણપ્રેમ નિવાસી;
દર્શન ભયે લહે સખરી સુખ, તતક્ષણ આનંદ રાસી. ૨
પુષ્ટિભક્તિકો દાન કરત નિત્ય, વીરહસત લોક ઉદાસી;
રસિકદાસ જન સો બડભાગી, ધનકે સંગ સુવાસી. ૩

રાગ વિહાગ પદ ૧૧.

આએ મેરે શ્રીવલ્લભકે દાસ. ટેક૦
તાકી સરભરા નહીં મિશોવનમેં, સુણોવેદ ઇતિહાસ. ૧
વજ રસનાકે ભાવની ભાવક, સદા પ્રસન્ન હુલ્લાસ;
મેઘ ગંભીરગર્જત વચનામૃત, અર્પતસુખસુખકીરાસ. ૨
કોટી જન્મ અથ હરત, કરત શુદ્ધ લેટત સખવજઆસ;
નામ લેત મન આનંદ ઉપજત, ભજનાનંદ વીકાસ. ૩

તીનકી સંગત કબહુ ભઘ, હરી વસ હોય અનાયાસ;
 ભાગ્યધીમ પદ કમલ એ સીર, નીરભે કરત વીલાસ. ૪
 તા મહીમાકો કવિ ઘરણી, શુક સનક સરસ્વતી બ્યાસ;
 તીર્થનકો અતિ તીર્થ કરી, અખ પદરજ ગંધ સુવાસ. ૫
 લક્ષ્મી કરત અપેક્ષા જીનકી, નીશદીન કીયે નીવાસ;
 ભક્તિમુક્ત સંગ લાગી હોલત, કરત અન્યન ઊપાસ. ૬
 કોટી સમુદ્ર કરૂણા નેણમે, સખગુણ તેજ પ્રકાસ;
 રસિકદાસ જનકો તખ દીજે, નિજજન પદરજ આસ. ૭

રાગ હમીર પદ ૧૨.

આયે મેરે નંદ નંદનકે પ્યારે, ટેકઃ
 માલા તીલક મનોહર ખાહનો, ત્રિભોવનકે ઊજારે. ૧
 પ્રેમ સહિત ખસત મન મોહન. નેહું ટરત ન ટારે;
 હૃદય કમલકે મધ્ય મીરાજત, શ્રીવૃષભાન દુહારે. ૨
 કહા જનોં કહા પુન્ય પ્રકટ ભયો. મેરે ઘરણુ પધારે;
 પરમાનંદ કરત નોખાવર, વારિ વારિ હોં વારે. ૩

રાગ વિહાગ. પદ ૧૩ મું.

કિયો ગોપાલકો સખ હોય. ટેકઃ
 જો જાને પુરૂષાર્થ અપનો, અતીકર જીકો સોય. ૧
 દુઃખસુખ લાભ અલાભ સહજ, ગતતાહીન મરિયેરોય;
 જોકધુલેખ કિખ્યો નંદનંદન, મેંટ શકે નહીં કોય. ૨
 ઊઘમ સાધન જંત્રમંત્ર, ચે સખ કારો ધોય;

પરમાનંદદાસકો ઠાકુર, ચરણકમલ ચિત્ત મોચ. ૩

રાગ વિદ્યાગ પદ ૩૪.

વીના ગોપાલા નહી કોઈ અપનો, ટેક૦

કો ન પિતા માતા સુત ઘરની;

યહ સખ જકત રેનકોં સ્વપ્નો. ૧

ધન કારન નિશદીન જગ ભટકન,

વૃથા જન્મ યોહિ સખ અપનો;

અન્ન સહાય કરે નહિ કોઈ,

નિશ્ચે કાલ અગ્નિ મુખ અપની. ૨

સખ ત્યજ હરી મજ ચુગલ કમલ પદ,

મોહની ગઠ ચરણને કપનો;

કહેન દાસ શ્રીવલ્લભ વિઠ્ઠલ.

શ્રીગિરિધર રસના મુખ જપનો. ૩

રાગ વિદ્યાગ પદ ૧૫ મું.

ગયો ન ગોપાલ મન લાયો ન નીવાર લાજ. ટેક.

પાયો ન પ્રસાદ સાધુ મંડલીમે જાયકે;

ધાયો ન ધમક વૃંક્ષ વીપીનકી કુંજનમે,

રહ્યો ન શરણુ જાય શ્રીવિઠલેશરાયકે. ૧

શ્રીનાથજીકો દેખકે છકયો ન છબિલી,

છબી ત્રિધ પેર પયો નાહોં શીશહુ નમાયકે;

કહે વલ્લભદાસ તોકિ લાજહું ન આઈ,

મનુષ્ય જન્મ પાચો કમાયો કહા આયકે. ૨

રાગ વિહાગ. પદ ૧૬ મું.

ગાયો ન ગોપાલમન લાયો ન રસાલલીલા, ટેક.
 સુની ન સુખોદિની ન સાધુ સંગ પાયોહે;
 સેવ્યો ન સ્વાદ કરી ઘરી આધિ ઘરી હરી,
 કળહુ ન કૃણુ નામ રસના રઠાયોહે. ૧
 શ્રીવલ્લભ શ્રીવિઠલેશ પ્રભુકી શરણુ જાય,
 દીન હોય મતિહીન શીશ ન નમાયોહે;
 રસિક કહે વારવાર લાજહુ ન આવે તોહી,
 મનુષ્ય જન્મ પાચો કહાં લે કમાયોહે. ૨

રાગ વિહાગમે પદ ૧૭.

હગરી ચલી ગોવર્દનકી વાટ, ટેક૦
 જોલત બીચ મીત્રેસે મોહન ત્યાં ગોધનકે ઠાઠ. ૧
 ચલોરી સખી તોહી જાધએ મીલાવું સુંદરવદન;
 સરોજકમલ નેનકે એક રોમપર વારો કોટી મેન. ૨
 પાહુની એક અનૂપમ આર્ધ આંન ગામકી ગ્વારી;
 પરમાનંદ સ્વામકે ઉપર સર્વસું ડારો વારી. ૩

રાગ વિહાગ પદ ૧૮ મું.

તરેટી શ્રીગોવર્દનકી રહીયે. ટેક૦
 નીત્યપ્રતિ મદનગોપાલલાલકે, ચરણકમલ ચિતલેયે, ૧
 તન પુલકીત વજરજમે લોટત, ગોવિંદ કુંડમે નહેયે;

રસિકપ્રીતમહીતચીતકી, ખતીયાંગિરિધારીજીમુંકહિયે. ૨
એક ત્રયો ગોપીજન વલ્લભ, નહીં સ્વામી બીજે;

પદ ૧૧.

નહીં સ્વામી બીજેરે, મહારે નહીં સ્વામી બીજે ટેક.
અવર કોઇનું કામ ન મારે, રીઝો કે બીજે;
કૃષ્ણ કરે પ્રમાણ કારજ, વણસો કે સીજે;
પ્રાણ જાએ પણ અન્ય કૃતિમાં મનરખે ભીજે એક. ૧
સુખી દુઃખી ગમે તેમ રાખે, એના ગુણ ગાંઠિ;
વિના મુલનો ઘર ગુલામ, વેચે ત્યાં વેચાઉં;
એજ ગચ્ચો એથી મન માન્યું, બીજે નવ ચાહું;
એના અતી અવતાર હું કોઇનો દાસ ન કહેવાઉં. એક. ૨
કૃષ્ણ વિના શિર અવર નમે, તો દઉં ભારિ દાંડ;
નંદકુંવર વિના નામ જપે તો, જીવડા કહું શત ખંડ;
અવર દેવની આશ કરે, અધ ભાજે મદ્યાંડ,
અન્ય અવર દર્શને દોડે પગ, તો પાહું પીંડ. એક. ૩
હું ચાતક જળ આતી શ્રીજી, હું જળ હરિ વારી;
હું હારીલ કાઠી હરી દદવંત, ધારી તે ધારી;
અનન્ય પતિવ્રત જેને નહીં તે કહીયે વ્યભિચારી;
શ્રીગુરુદેવને ભજજે કહે, દયો સદા ટેક મારી એક. ૪

રાગ હમૌર પદ ૧૦૦.

ગિરિધર સખહી અંગકો વાંકો,

ટેક૦

વાંકી ચાલ ચલત ગોકુલમેં, છેલ છબીલો કાંકો. ૧
વાંકી ચરણુકમલ ગાંત વાંકી, વાંકો હૂટોં તાકો;
પરમાનંદદાસરો ઠાકુર કીચો ખોર તજ સાંકો. ૨

રાગ વિહાગ. પદ ૧૦૧ મું.

જીવન એસે જો બની આવે. ટેક૦
શ્રીવલ્લભ શ્રીવિઠલ પ્રભુકી, શરણાંગતિ જો પાવે. ૭.૧
દ્વાદશતિલક સહીત સુદ્રાધરી, તુલસી કંઠ ધરાવે;
પ્રેમ સહીત જે નંદનંદનકે, જન્મ કર્ણ ગુણ ગાવે. ૭.૨
શ્રીભાગવત શ્રીસુભોધિની ટીકા, અપને શ્રવણ મુનાવે;
ભુવણપ્રસન્નવિચિત્રમહુવિધિ, સોહરિકો લાડ લડાવે. ૩
વિવિધ ભાંતી સામગ્રી હરીકે, હરિદો ભોગ ધરાવે;
હરિકી ભક્તનસંહણીમળીકે, વહપ્રસાદ જો પાવે. ૭.૪
શ્યામા શ્યામ સંગકી લીલા, ધ્યાન હૃદયમેં લાવે;
શ્રીજમુનાજીસોઅધક રનેહકરી, મુખજલપાન કરાવે. ૫
શ્રીગોકુલ ગોવર્દન વસીકે, સેવા મન દહ લાવે;
રસિક કહે પગ માંધી ધ્રુવરા અપનો અંગ નચાવે. ૭.૬

રાગ વિહાગ પદ ૧૦૨.

નીર્ધનકે ધન શ્યામ હમારે, ટેક૦
ખાચો ખુટે નહોં ખચ્યો ખુટે નહોં, આવે કાઢે કામ. ૧
ચોર ન છુટે અગ્નિ ન દાહે, એસો હરિદો નામ;
મુરદાસ પ્રભુ તિહારે ભજન વિના, એ સખ જીઠોધામ. ૨

રાગ વિહાગ પદ ૧૦૨.

હોં વારી ઈન વદલભિયનપર, ટેક.
 મેરે તનકે કરોંબિછોના, શીષ ધરોં ઈનકે ચરણનતર. ૧
 નેહભરીદેખોમેરીઆખયનમંડલમધ્યભીરાજતાગરિધર;
 યહ તો મેરે પ્રાણજીવન ધન દાન દીયે શ્રીવદલમચર. ૨
 પુષ્ટિ પ્રકાર પ્રકટ કરવેકો, ફિર પ્રકટે શ્રીચીઠલ વપુ ધર;
 રસિકસદાઆશઘનકીકરવદલભિયનકીચણ્વરજઅનુસર

રાગ વિહાગ પદ ૧૦૪.

શ્રીપતિ દુઃખિત ભક્ત અપરાધે. ટેક૦
 સંતન દ્રેષ દોહિના કરકેઆરતસકીતજોમોહીઆરાયે; ૧
 મુનો સકલ વૈકુંઠનિયાસી, સાચી કહું જિનમાતોંમેરે;
 તિનપર કૃપા કંઠકૈસી વીધ, પુજત પાહિ કંઠકુ છેદે. ૨
 જનસોંવૈર પ્રીન મોસોં કર, મેરો નામ નીરંતર લેહેં;
 સુરદાસ ભગવંતવદનયોંમોહીભજેપણુયમપુરીજેહે. ૩

રાગ વિહાગ પદ ૧૦૫.

હુંસેવુંગરિધરનછમિલો,મોહનલાલરંગીલોશ્યામ. ટેક.
 આર અનેક અવતાર ધરેહેં,વામું નહીં મેરે કછું કામ. ૧
 ભકીજનુની જસોદા પીતાનંદખડે ભઈઆભકે બલરામ;
 ભકીત્રિયાતૃપ્તભાનનંદીની, શ્રીરાધાપ્યારી વાકો નામ. ૨
 ભકેગિરીગોવર્દ્ધનમથુરાંનગરીનજ વૃંદાવન ગોકુલગ્રામ;
 માણેકચંદમણુદાસખીરાજેનીત્યપ્રતિદર્શતનજમેંઠામ. ૩

રાગ ટુમરી, પદ ૧૦૬.

સુદામાજીકો દેખત શ્યામ હસે, ટેક૦
હમ તુમ મિત્રહેં બાલાપનાકે, અખ તુમ દુર ખસે. ૧
ફાટી ધોતી તુટી પઘડીયા, ચલત પાંવ ઘસે;
બોબઈજીને જો ભેટ પઠાઈ, પાવેં તીન પસે,
સૂરદાસપ્રભુ તુમહારે મિલનસે, કંચન મહેલ ખસે. ૨

રાગ વિહાગ. પદ ૧૦૭.

હું હરિજનકો દાસ ભવોભવ, ટેક૦
મેરે સકલ શિરોમણી, યાકે ચરણ રેનકી આસ. ૧
ન કાહુકી કરત ખવગ્યા, ન કાહુકી આસ:
પરબપકારી જગ હેતકારી, શીલ દયાકી રાસ. ૨
સખ ગુણ આગળ ભક્તિ બિભગર ભવસાગરકી નાવ;
તાની સેવા અધિકે હરિ માનત હર્ષણુ હૃદયે ભાવ. ૩

રાગ સારંગ. પદ ૧૦૮.

દેખો દેખો હરિજીકો એક સ્વભાવ. ટેક૦
અતિગંભીરબિદારબિદંધી, પ્રભુજની શીરોમણી રાય. ૧
રાઈ જીતની સેવાકો ફલ, માનત મેરૂ સમાન;
સમજ દાસ અપરાદ સીંધુસમ, ખુંદ ન એકો જન, ૨
ખદન પ્રસંન કમલ પદ, સનમુખ દેખતહીએ એસે:
વિમુખ ભયે કૃપા મુખકી, જખ દેખો તખ તેસે. ૩
ભક્ત વિરહ કાતર કરૂણામય, ડોલત પાછે લાગે;

સુરદાસ એસેં પ્રભુકોં, કોન દીજે પીઠ અભાગે. ૪

રાગ વિહાગરો પદ ૧૦૧.

હરીજતકું હરિ નામ બડો ધન, ટેક૦
 બીન રખવારે ચોર નહીં હુંટત, સોવતહે સુખ ધામ. ૧
 દિન દિન હોત સવાઈ દેઠી, ઘટત નહીં કછું દામ. ૨
 સુરદાસપ્રભુ સેવા બકી પારસસું કહા કામ. ૩

રાગ વિહાગરો પદ ૧૧૦ મું.

મન તેં કાહેકોં દેહ ધરી, ટેક૦
 ભુખે ભોજન દાન ન દીનો, તીર્થ ડગ ન ભરી. ૧
 શ્રીભાગવત સુન્યો નાહી શ્રવનન, ગુરૂ સેવા ન કરી;
 લોભ મોહ પ્રપંચ નહીં ભુલ્યો, મિથ્યા બચગો ભરી. ૨
 દેહ ધરી ગે.વિંદ નહી ગાયા, સાધુ સંગત ન કરી;
 સુરદાસ ભગવંત ભજન બીના, જમકે ત્રાસ પરી. ૩

રાગ વિહાગરો. પદ ૧૧૧ મું.

મનકી બાત મનમેં રહી, ટેક૦
 આય અચાનકે કાલને ઘેર્યો, કછુ ન ભત કહી. ૧
 કફે વાયુ શ્વાસ કંઠે રૂક્યો, જીભ્યા અટક ગઈ;
 અમ કહા રોવત મહા અધર્મી, પહેલે કછુ ન ભઈ. ૨
 લખ ચોરાશી કે દુઃખ પાચે, અખ નર ચોની લઈ;
 સોતો હરિકે કામ ન આઈ, પુનઃ પુનઃ ખોઈ એહી. ૩

મોહ જાડે બઢ્યો ફાંસમે, ભવકી ત્રાસ સહી;
રસિકદાસ જન કહાં લો બરનો, જમકી માર વહી. ૪

રાગ વિહાગ પદ ૧૧૨ મું.

અરે મન સમજ સોચ વીચાર, ટેકઃ
ભક્તિ વિના ભગવંત દુર્લભ, કહત નિગમ પુકાર. ૧
છાંડ સત્રેં મુન અઢારેં પંચહીકુ માર;
દુર તે ત્યજ તીન કાને, ચમક ચોક વિચાર. ૨
સાધુ સંગઝ ડાર પાસા, ફેર રસના સાર;
દાવ બબડે પર્યો પુરો ઊતર પેઝી પાર. ૩
કામ ક્રોધ જંબલ બુદ્યો ઠગ્યો ઠગની નાર;
મુર હરિકે ભજન વિના ચલ્યો દોઉ કર ઝાર. ૪

રાગ વિહાગ. પદ ૧૧૩ મું.

મનરે સ્યામસો કર હેત. ટેકઃ
કૃષ્ણ નામકી વાર કરલે બચે તેરો ખેત. ૧
મન મુવા તન પીંજરા તામું બાંધ્યો હેત;
કાલરૂપી મંઝાર ડોલે અબ ઘડી તો લેત. ૨
વિષય વિષય રસ છાંડ દેરે, ઊતર સાચર સેત;
મુર શ્રીગોપાલ ભજલે, ગુરૂ બતાય દેત. ૩

રાગ કેદારો પદ ૧૧૪ મું.

ત્યજ મન હરિ વિમુખ કો સંગ; ટેકઃ
જાડે સંગતે કુબુદ્ધિ ઉપજત, પરત ભજનમેં ભંગ. ૧

ખરકું કહા અરગળ લેપન, મર્કટ ભુષણ અંગ;
કાગકું કહા કર ચુંગાવત, શ્વાન નહવાવત ગંગ. ૨
કા ભયો પયપાન કરાવત, વિષ નહિ ત્યજત ભુજંગ;
સુરદાસ પ્રભુ કારી કામરીયા, ચઢે ન દુભે રંગ. ૩

રાગ વિહાગ. પદ ૧૧૫.

મન રે તું ભુલ્યો જન્મ ગુમાવે, ટેકઃ
ખખર ન પરી તોકો સિર ઉપર, કાલસદા મઢરાવે, ૧
ખાનપાન અટક્યો નિસવાસર, જિભ્યા લાડ લડાવે;
ગૃહ સુખ દેખકિરતકુલ્યો સો સ્વપ્ને મન ભટકાવે. ૨
કે તું છાંડે જાયગો ઈતકો, કે તુંહિં યહિ છુડાવે;
જ્યો તો તાસે વરઘર ખેડ્યો, હાથ કછુ નહીં આવે. ૩
મેરી મેરી કરન ખાવરે, આયુષ વૃથા ગુમાવે;
હરિહેતુ વીસાર વિષય સુખ વિષ્ટા ચિત્ત મન ભાવે. ૪
ગીરીધરલાલ સકલસુખદાતા, સુન પુરાણ સખ ગાવે;
સુરદાસ વક્ષીલ ઊર અપને, ચરણ કમલ ચિત્ત લાવે. ૫

રાગ વિહાગ પદ ૧૧૬.

ભજન બીન જીવત જેસેં પ્રેત, ટેકઃ
મન મલીન ઘર ઘર ડોલતહે, ઊદર ભરનકે હેત. ૧
કબહુ પ્રાવત પાપકો પૈસો, ગાડ ધુળમેં દેત;
સેવા નહીં ગોવિંદ ચંદકી, ભવન નીલકો ખેત. ૨
સુખ કદુ વચન કરત પરનિંદા, સંતનકું દુઃખ દેત.

સુરદાસ બહુત કહા કહું, હુએ કુંડુંબ સમેત. ૩

રાગ વિદ્યાગરો પદ ૧૧૭.

ઠાહેકું દેહ ધરી, ભજન વિના; ટેક૦
 ગર્ભવાસમેં ભક્તિકબુદ્ધી, બહાર કહાડો શ્રીહરિ. ૧
 કોલ દઇ કર બહાર નિકળ્યો, પીછે બુદ્ધિ ફરી. ૨
 સુરદાસ ભગવંત ભજનવિના જનુનીતે ભારે મરી. ૩

રાગ વિદ્યાગ પદ ૧૧૮.

ભજ સખી ભાવ ભાવીક દેવ, ટેક૦
 કોટી સાધન કરો કોઝિ, તોઝિ ન માને સેવ. ૧
 ધુમ કેલુ કુમાર માંગ્યો, કોન માર્ગ રીતિ;
 પુરૂષ તે ત્રિય ભાવ ઊપજ્યો, સખે ઊલટી રીતી. ૨
 ખસન લુપણ પલટ પહેરે, ભાવ સોં સંભેય:
 ઊલટ મુદ્રા દઇ અંકન વર્ણુ મુઘે હોય. ૩
 વેદ વિધિકો નેન નાહી, પ્રીતકી પહીચાન:
 મજ વધુ વશ કિયે મોહન, સુર ચતુર સુભન. ૪

રાગ ગોરી પદ ૧૧૯.

ગોપી પ્રેમકી ધ્વજ, ટેક૦
 જન ગોપાલ કિયો અપને વશ, ઊરધર સ્યામ ભુજ. ૧
 શુક સુનિ વ્યાસ પ્રશંસા કીની, ઊધા સંત સરાંહો;
 ભારીભાગ્ય ગોકુલકી વનિતા અતિ પુનિત ભવમાંહિ. ૨

કહા બયો ભે વિષ્ર કુલ જન્મ્યો, જોહે હરિ સેવા નાંધ;
સોંધ કુલીનદાસ પરમાનંદ, ભે હરી સન્મુખ ધાંધ. ૩

રાગ કેદારો પદ ૧૨૦ મું.

ગોવિંદ પદ પહ્લવ શિરપર ખીરાજમાન. ટેક.
નાકી કહા કહી આવે સુખકો પરમાણુ. ગોવિંદ. ૧
વજ્ર નરેશ દેશ ખસત, કાલાનલ હુન વસત;
હુલસત મન વિલસત કર લીલા રસપાન. ગોવિંદ. ૨
લીજે નિત્યે નેણા રહત હરિકે ગુણુગાન કરત;
જાનત નહીં ત્રિવિધ તાપ, માનત નહીં આન. ગોવિંદ. ૩
ભકો સુખ કમલ દરસ પાવન, પદરેણુ પરસ;
અધમ જન ગદાધર, તોજી પાવત સન્માન. ગોવિંદ. ૪

રાગ વિહાગરો પદ ૧૨૧ મું.

લલિત વજ્રદેશ ગિરિરાજ રાજે, ટેક૦
ધોર કલિમતની સંગ ગિરિવરધરન,
કરત નિત્ય કેલી તહાં કામ લાજે. ૧
ત્રિવિધ પવન સંચરે સુખદ ઝરના ઝરે,
લલિત સૌરભ્ય સરસ મધુ ૧ ગાજે;
લલિત તરૂ ફલ ફલીત ખટ નકતુ સદા,
ચત્રભુજદાસ ગિરિધર સમાજે. ૨

રાગ વિહાગરો પદ ૧૨૨ મું.

મધુર વજ્રદેશ વશ મધુર કીનો, ટેક૦

મધુર ગોકુલ ગામ મધુર વલ્લભ નામ;
 મધુર ત્રિકુલ ભજન દાન દીનો. ૧
 મધુર ગિરિધરનઆદીસક્ષતનુવેષ્ટુનાદ,
 સક્ષ રંધન મધુર રૂપ લીનો. ૨
 મધુર ફલ ફલિત અતીલલિત પદ્મનાભ પ્રભુ,
 મધુર અલિ ગાવત સરસ રંગ લીનો. ૩

રાગ વિહાગરો પદ ૧૨૩ મું.

જો કોઈ શ્રીગોકુલ રસ ચાખે, ટેકઃ
 ભકો ચિત્ત અનંત નહીં ભટકે, લોભ દિખાવે લાખે. ૧
 પયો રહો છોકરકી છૈયાં, નિરખત તરવર સાખે;
 શ્રીયમુનાં જલપાન કરત નિત્ય, શ્રીવલ્લભ મુખભાખે. ૨
 સાતસ્વરૂપ આદી શ્રીજી મીઝી, ધ્યાન હૃદયમાં દાખે;
 રસિક પ્રીતમજીકી બાનેકઉપર, જગતવારી સખનાંખે. ૩

રાગ વિહાગરો પદ ૧૨૪ મું.

શ્રીગોકુલમેં રહીએ સદા મન શ્રીગોકુલમેં રહીએ; ટેકઃ
 ગોવિંદ ઘાટ છોકરકી છૈયાં, બેઠક દર્શન પાઇએ. ૧
 જમુનાં પુલીનસુભગશ્રીવૃંદાવન, ગિરિગોવર્દનજઇએ;
 ઘરઘરભક્તિ ભગવતસેવાં, તનમન પ્રાણ વીકઇએ. ૨
 શ્રીવિઠલનાથ બિરાજત નીશદીનચરણકમલચિત્તલઇએ;
 શ્રીવલ્લભ પદ કમલ કૃપાતે ઈનકે દાસ ઠકઇએ. ૩

રાગ કેદારો પદ ૧૨૫.

સુખ નિધિ શ્રીગોકુલકો વસવો, ટેક૦
 છિન છિન વારંવાર સખીરી,
 શ્રીવલ્લભસુત નિરખત હૃદયસવો. ૧
 ગૃહન ગૃહન પ્રતી કુંજન કુંજન,
 પ્રિય સંગ કેલિ પરસ્પર હસવો;
 એસી કનક કસોટી ઉપર,
 સુભગ પ્રેમ વલિત તન કસવો. ૨
 યમુનાતીર મહાગજસોં મિલ,
 ભાવે અંગો અંગ પરસવો;
 દંપતિ રૂપ રાસિ સુખ સ્ત્રીમા,
 માધોદાસ યહ રંગ રસવો. ૩

રાગ કેદારો પદ ૧૨૬.

માધો યહ પ્રસાદ હોં પાઝી, ટેક૦
 તુવ ભત્ય ભૂત્ય ભક્ત પરિચારક, દાસકો દાસ કહાઉં. ૧
 યહ પરમાર્થ મોહિ ગુરૂને શિખાયો, શ્યામા શ્યામકીપુજા
 યહ બાસના વસો જિય મેરે, દેવ ન દેખું દુઝા. ૨
 પરમાનંદદાસ તુમ ઠાકુર, યહ નાતોં જિન દુટો;
 નંદકુમાર યશોદાનંદન હિલમીલ પ્રીત ન છુટો. ૩

રાગ વિહાગ પદ ૧૨૭.

જન્મ સખ બાતે બીત ગયો, ટેક૦

અજહું સમજ નહીં મનમેરે, બેર બેર તોમુ કહ્યો. ૧
 વર્ષ બાર તઈ ખેલ્યો લરકાઈ વીસે તરૂણુ ભયો
 ત્રીસ વર્ષ માયાકે કારણુ, દેશ વિદેશ સહ્યો. ૨
 ચાલીશ ઉત્તર રાજકુ પાયો, લોભ ઊઠત નિત્યનયો;
 ઘર સંપત્તીકે કારણુ દિનાદિન સોચ ભયો. ૩
 મુકી ત્વચા કમર ભઈ ઢીલી, એ સખ ઠાઠ રહ્યો;
 ખેટા બહુ કહ્યો ન માને બુઢા શઠજયુ ભયો. ૪
 ના હરી ભજ્યા ના ગુરૂકી સેવા, ના કછુ દાન દીયો;
 મુરદાસ તથા તન ખોયો, અંતકાલ લેળુ ગયો. ૫

રાગ ગોરી પદ ૧૨૮.

ગિરિધરલાલ શરણુ તેરે આયો,
 શરણુ તેરે આયો મહાપદ પાયો;
 ચરણુ કમલકી સેવા દીજે,
 ચેરો કર રાખો ઘર જાયા. ૧
 બલિ છલ બાંધ પાતાલ પઠાયો,
 હરિ યશુમતિ કે આપ બંધાયો;
 કંચન લાંક ગિલીપણુ દીની,
 હરિ ગોરસકો દાન લગાયો. ૨
 જે નર વિમુખ ભયે ગો વેંદસો,
 જન્મ જન્મ બહુ તે દુઃખ પાયો;
 શ્રીભટકે પ્રણુ દીયો અભયપદ,
 યમ હરયો તબ દાસ કહાયો. ૩

રાગ વિહાગ પદ ૧૨૯ મું.

એક પલક જે રહિએ તૃંદાવન, ટેક.
કોટી જન્મદે પાપ કટતહે, શ્રીકૃષ્ણ કૃષ્ણમુખ કહીએ. ૧
મહાપ્રસાદ અરૂ જલ જમુનાગકો, તનકતનકભર લઈએ;
મુરદાસ વૈકુંઠ મધુપુરી, ભાગ્ય વિના કેસે પઈએ. ૨

રાગ વિહાગ પદ ૧૩૦.

હરિ રસ તૃંદાવન તેં આયો. ટેક.
ભગવદિ જન પીવનકે કારણ દે વજરાજ પઠાયો. ૧
ખાંટ લીયો અપની અપનિરૂચીસોં, જે જાકે જીયભાયો;
મુરદાસ પ્રભુ રસિક શીરોમણી, રસ રસિકન પાયો. ૨

રાગ વિહાગ. પદ ૧૩૧ મું.

સાચો ધન શ્રીતૃંદાવન ભઈયા, ટેક૦
કંચન કોટ કોટલો તજીએ, ભજીએ કુંવર કનૈયા. ૧
જ્યાંવે ગોપી નાચત ગાવત મોહન વેણું બજૈયા;
શ્રીલાડીત્રેજીકી ચરન કમલકી કમલા લેત મલૈયા. ૨
શ્રીભાગવત જાકુ સાખી દેત હેં, સાચો શુકદેવ કહૈયા;
આતુર બનમેં બ્યાસ પુકારતહે, કોઝી રસિક બિનૈયા. ૩

રાગ વિહાગ પદ ૧૩૨.

હરિ ચરણકમલ તે ત્રિમુખ ભયો,
વિગ્ર જન્મ તે કહા જી સચો;

ને કોઝી શ્વપચ ભજત ભગવંતે,
કહો અખ તાકો કહા બીગયો. ૧

વીદુર બ્યાસસે અધીકારી,
અંસ કલા દ્વીજ રૂપ ધર્યો;
સતરે પુરાણ કિયે પ્રસિદ્ધ,
તોઝી અંતઃકરણ જર્યો. ૨

જખ નારદ સુની તત્ત્વ બતાયો,
સુખ ઊપજ્યો સંતાપ ટર્યો,
ભજ કૃષ્ણદાસ કાજ સખ સરહી,
કર્મ ધર્મ તે કોઝી ન તર્યો. ૩

રાગ વિહાગરો પદ ૧૩૩ મું.

કોઝીમેરેકામનઆયો, હરિવનાકોઝીમેરેકામનઆયો. ટેક
યા જુઠી માયાકે કારણ, રતન સો જન્મ ગુમાયો. ૧
કંચન કલસ ચિત્ર વિચિત્ર, રચી પચી ભવન બનાયો:
તામે તીક્ષણ ગ્રહી કાઢયો, એક પલક રેહેને નહી પાવો. ૨
ઘરકી ત્રીયા કહે મેં સંગ ચલુંગી. ધુતધુત ધન ખાવો.
અંત સમે છુપી ઘર લીનર, ડગ એક ન પહોંચાવો. ૩
સો સુકીત કર એક સુત જાયો, બહોતહી લાડ લડાયો:
કાઢ લીઓ કંઠકો દોરા, કુંદી કુંકી બદન જરાયો; ૪
અધમગિદ્ધારણગુણકાતારણ, સોધપ્રભુકયોતેવિસરાયો;
ના લીયો નામ રહ્યો મન ધોકા, સુરદાસ પરત્યાવો. ૫

રાગ વિહાગ. પદ ૧૩૪ મું.

એહિ ભરોંસો મોહે જગતમેં, ટેક.
 શ્રીવલ્લભકે ચરણ કમલ બીના, હોત સહાય ન કોઈ. ૧
 શરણુ આયે તાકો બીન સાધન, હારત સખ અઘ ધોધઃ
 મહાપતીતકું દેત પરમ પદ, રહત સખે સુર જોધ. ૨
 અન્ય અવતાર ભુસાર હરણુકો, અંસ કલાતે હોધઃ
 પુરૂષોત્તમ મુખ પદ્મ પ્રકટભયો, હર્ખદાસ હરિસોઈ. ૩

રાગ વિહાગ પદ ૧૩૫ મું.

ભરોંસો શ્રીવલ્લભહીકો ભારી, ટેક૦
 કાહેકો રે મન ભટકત ડાલત, જો ચાહત ફલકારી. ૧
 શ્રીવલ્લભ ગિરિધર સખ ખાલક, જગત કિયો ઉદ્ધારી;
 પુરૂષોત્તમ પ્રભુ નામ મંત્ર, દે, ચરણ કમલ શિરધારી. ૨

રાગ વિહાગ પદ ૧૩૬.

ભરોંસો શ્રીવલ્લભહીકો રાખો, ટેક૦
 સગરે કાજ સરેંગે છિનમેં, ઇનહીકે ગુણુ ભાખો. ૧
 નિશદિન સંગ કરો ભક્તનકો, અસમર્પિત નહી ચાખો;
 વલ્લભશ્રીવલ્લભ પદરજ બીન ચોર તત્વ સખ નાખો. ૨

રાગ વિહાગ પદ ૧૩૭.

વલ્લભહીકો ભરોંસો મોહિ, શ્રીવલ્લભહીકો ભરોંસો;
 અન્ય દેવકું જાનુ ન માનું, ઇનકો આસરો ખરોંસો. ૧

કધુક વિચાર સમજ મનમેરે વાર વાર કહું તોસો;
રસીક તુધા સાગરકો ત્યજકે, કયોં પીવત જલ એસો. ૨

રાસમાલા. રાગ સારંગ પદ ૧૩૮ મું.

૧સારંગ નયનરી કાહેકો કિયો એતો માન, ટેક૦
૨ગૌરીગહેરૂછાંડમીલલાલેમનકમવચનયાતેહોતકલ્યાણ.
જિન હઠ કરેરી તું ૪નટ નાગર, સોં પલેરોંહી દેવગાન;
મુરલી તાન ૭કાન્હરો ગાવત મુન લેરી કાન. ૩
૪રંગ રંગીલી મુઘર વનાયકી, તું જિય મેં ૬અડાનઃ
૭નંદદાસ ૧૦કેદારો ફરિકેં ચોંહી ૧૧ગીહાય ગયોમાન. ૩

રાગ સારંગ પદ ૧૩૯ મું.

૧પ્રભુ હમ કળ હોંધગે વજવાસી, ટેક૦
૨શ્રીવલ્લભ શ્રીવિઠલપ્રભુકી, ચરણકમલ દદ ખાસી. ૧
૩શ્રીચમુના જલ કડું પાન, શ્રીગિરિ ગોવર્દન ખાસી;
૪વજકીરજમાં સદાહી પડયો રહું રસિક કહે હું દાસી. ૨

રાગ સારંગ. પદ ૧૪૦.

૧ભક્તનકો કહા સીકરીસો કામ, ટેક૦
૨આવત જાત પનૈઆં તુટક, બીસરી ગયો હરિ નામ. ૧
૩જાકો મુખદેખત દુઃખ હિપજત, તાકે કરનો પયોં પ્રણામ;
૪કુંભનદાસ લાલ ગિરિધર વિના, એ સખ જુઠો ધામ. ૨

રાગ વિહાગરો પદ ૧૪૧.

આજ કામ કાલ કામ, પરમુ કામ કરનો;

પહેલે દીન બહોત કામ, કામમાં પચીમરનો. આજ. ૧
 જગત કામ સોવત કામ, મહેર મુખ હૈએ ચલનો;
 છોડ કામ સમર શ્યામ, સુર કહેયહ પકડ કરનો. આજ. ૨

રાગ સોરઠ પદ ૧૪૨.

નિચેના મહેલમાં વસે મારો વહાલભોરે, ટેક૦
 વસે ત્રજ લાડીલોરે, જોરે જાએ તે આંખી પામેરે;
 ભુલા ભમે તે બીજા સદનમાં શોધેરે,
 હરિ ના મળે એક ઠામેરે. નિ૦ ૧

સત્સંગ દેશમાં ભક્તિ નગર છેરે,
 પ્રેમની પોણ પુછી જાળેરે;
 તહે તાપ બે પોળીઆતે મળી મહોલે પેશાળેરે,
 સેવા સીડી ચઢી લેળા થાળેરે. નિ૦ ૨
 દીનતાના પાત્રમાં મનમણિ મુકીરે,
 ભેટ ભગવંતજીને કરાળેરે;

હું ભાવ પુંભાવ ન્યોછાવર કરીનેરે,
 શ્રીગિરિવરધર વર તમો વરજોરે. નિ૦ ૩
 એરે મંડાણુનું મુળ હરિઈચારે,

કૃપા વિના સિદ્ધિ ના થાયરે;
 શ્રીવલ્લભ શરણ થકી સહુ પડે સેહેલુંરે,
 દૈવીજન પ્રતી દયો ગાયેરે. નિ૦ ૪

રાગ સોરઠ પદ ૧૪૩.

ધીવલ્લ ચાહે સોઈ કરે. ટેક૦

જો ઇનકે પદ દઢકરિ પકરે મહાભવ સિંધુ તરે. ૧
 વેદ પુરાન સુઘડતા સુંદર ઇન બાતે ન તરે,
 શ્રીવલ્લભ શ્રીવિકૃલ્લ પદ ત્યજકે ભવસાગરમેં પરે. ૨
 નાથકે નાથ અનાથકે બંધુ અવગુન ચિત્ત ન ધરે,
 પદ્મનાભકો આપનો જાનકે બુકત કર પકરે. ૩

રાગ કાન્હરો પદ ૧૪૪.

તાહીકોંસિરનાઇયેજો શ્રીવલ્લભ સુત પદરજ રતિ હોહિ,
 ફીજે કહા આન ઉધે પદ તીનસો કહા સગાઇ મોહિ. ૧
 જાકે મનમેં ઉગ્ર ભરમહૈ શ્રીવિકૃલ્લ શ્રીગિરિધર દોય,
 તાકો સંગ વિષમ વિષહુતેં ભુલે ચતુર કરો મતિ કોય. ૨
 સારાસારવિચારમતોકરશ્રુતીબિચગોધનલિયોહૈનિચોય;
 ત્યાં નવનિત પ્રકટ પુરુષોત્તમ,
 સહજહિ ગોરસ લિયેહૈ વિલોય. ૩

ઉગ્ર પ્રતાપ દેખ અપને ચક્ષુ અરમાસાર જૈસે ભેદેનતોય,
 કૃષ્ણદાસ સુરતે અસુરભયે અસુરતેસુરભયેચર્ણનછોય. ૪

પાંડવ યજ્ઞ.

રાગ વિલાવલ પદ ૧૪૫ મું.

(શ્રીગોવર્દનલીલાના રાગમાં ગવાય છે.)

દાસનકે વલ્લભદાસ કહત ગોપાલ હરિ, ટેક૦
 પાંડવ ફીનો યજ્ઞ ત્રિપ્ર લખ કોડ જેમાંયે;
 બોલ્યો ન શંખ પંચાન કૃષ્ણકું પુછન આયે;

હાથ જોર વિનતિ કરી, સુનીએ કૃપાનિધાન,
 વેદવિચાર કરીયો યજ્ઞકો, બોલ્યો ન શાંખ પંચાન. ૧
 સુન અર્જુનકે વચન, કૃષ્ણ ઉત્તર તખ દિનો;
 વાકો એહા વિચાર પાપ, અજહુ નહિ ચીન્યો,
 વિષ્ણુ ભક્ત આયો નહિ, ચજ્ઞ તુમારે માંહ;
 યજ્ઞ પુરૂષ તરખ્યો નહિ, પારથ તાતે બોલ્યો નાંહિ. ૨
 હમતો પુજે જાણુ વિપ્ર, સખ તે અધિકારી;
 ચારો વેદ સુખ પઢે ખડે ખટ કર્મ આચારી,
 ઉનસું ઉત્તમ કોનહોં, હમે સુનાવો ભાંખ;
 બ્રાહ્મણ સો મગવાન કહાવે, ચોં વેદ વદતહોં સાખ. ૩
 વેદ વચન પરમાણુ, ભેદ કધુ વાકો જાન્યો;
 બ્રાહ્મણ સોઈ સત્ય બ્રહ્મ સઘળે પહેચાન્યો,
 મોહી ભજે સો ઉત્તમ તજે મધ્યમ જાણુ;
 ચોર સકલ સખ ખાત ખનાવે, બ્રહ્મ કર્મ ઉરઝાય. ૪
 ચારો વેદ સુખ પઢે કરે ખટ કર્મ આચાર;
 નહી નહી મેરા ભક્ત, શ્રીપથ તું હો નીરધાર,
 શ્રીપથ હોય મોકું ભજે, પ્રેમ ભક્તિમાં લીન;
 તે બ્રાહ્મણસો દેવ હમારો, હમ ભક્તજન આધીન. ૫
 પારથ પુછે પ્રભુકું ખડે, સુનીજન વૃતધારી;
 ખન બેઠે તપ કરે, કરે કંદમળ ફળ આહારી,
 રાત દિવસ તુમકું ભજે, પાળે કુળ આચાર;
 સો કયોં નાંહી ભક્ત તુમારો, ચાકો કહો વિચાર. ૬

ખાલે શ્રીભગવાન ભજે, કોઈ મોકું નાંહી;
 સખ માયાકું ભજે, આસ લીએ મનમાંહી,
 કોઈ ચાહે સ્વર્ગકોં, કો એક ભોગ વીલાસ;
 કો એક ચાહત મહાત્મ, કો એક જગતકી આસ. ૭
 હમ ભુલે જદુરાય, તાહે તુમહી તે બતાવો;
 અનન્ય ભક્ત નિજદાસ, કોનસોં હમહી દીખાવો;
 જાકે દર્શન પ્રાપ્તશીતકો, ભરમ કરમ મીટી જાય,
 જાકે જેવેં પંચાન બોલે, એસોહે કો કુલ માંહી. ૮
 અનન્ય ભક્ત નિજદાસ, આશ કછુ વાંછીત નાંહી,
 તપ તીર્થ વૃત દાન સખ દેખે મો માંહી;
 સ્વર્ગ લોક ઇચ્છે નહિ, ઇચ્છે ન ભોગ વિલાસ,
 મો બીન પ્રીકો સંતકું સખ, સો મેરો નિજદાસ. ૯
 સુન અર્જુન કે બચન, કૃષ્ણ મન માંહી વિચાર્યો;
 ગર્વ ગંજન ભગવાન, ઋષિઅનકો માન ઉતાર્યો,
 મમ ભક્ત એક શ્વપચહેં ન્યોતર તાહી જમાવો,
 જાકે જેવેં પંચાન બોલે, કારજ તુમારો હોય. ૧૦
 સેવા કરતાં સંત ચંત અંત મત આણો;
 સંત જમ્યે હું જમ્યો, સંત દુઃખે દુઃખાણો,
 જેતો પરદો સંતસોં એતો હમસેં જન,
 સુધ મન સેવા કીજયે, થોં સીખ દીયે ભગવાન. ૧૧
 રાજા અર્જુન લીમ, નિકુળ સેદેવ પધારે;
 કર અંબુ પ્રણામ, શીશ ચરણુન પર કારે,

હાથ જોડ વિનતિ કરી, ચાલીએ રાજદ્વાર;
 જે સેં અહ પાવન હોય મેરો, બહોત કરી મનુહાર. ૧૨
 તુમ રાજા કુળ ઉચ નિચ, કુળ જન્મ હમારો;
 મનમેં આવે ક્રાંત, ચાલે નહિ ચિત્ત હમારો,
 તુમ હો સંત શીરોમણિ તુમ સમાન નહીં કોય;
 મકે જે મેં પંચાન બોલે, કરજ અમારો હોય. ૧૩
 માલમીક પધરાય, રાજ મંદીરમેં લાએ
 નાના વિધિ પકવાન દ્રોપદી હાથ બનાયે,
 કનક થાલ આગે ધર્યો, ધર્યો યસુના જલ આંન;
 પાક પરોસ રહી પંચાલી, બોજન લેહો ભગવાન. ૧૪
 આરોગો જહુનાથ, યજ્ઞ પારપુરણ કીજે;
 કર્તા હર્તા કૃણુ, દાસકું શોભા દીજે,
 બોજન કીયો સખ સામટો, ગ્રાસ લીયો મુખમાંહી;
 દેખ દ્રોપદી દોષ વિચાર્યો, કુલ કરણી નહીં ભય. ૧૫
 બોલ્યો શંખ પંચાન, ગ્રાસકે સંગહી બોલ્યો:
 પુનઃ રહ્યો ચુપ ચુપ બહોર અંતર નહીં બોલ્યો:
 કોપ કૃણુ કરમેં ગ્રહ્યો, શંખ કહું ચકચુર;
 મન સુદ્ધ હોય પ્રેમ આનંદમેં કાહેન બોલે કૂર. ૧૬
 શંખ કહે સુનો સ્વામ કલુ નહીં વાંક હમારો;
 સાધુકો મન માંહી દ્રોપદી દોષ વિચાર્યો,
 મનમેં આણી મલીનતા, તાતેં બોલ્યો નાંહી;
 દોહ દ્રોપદી ચરણે લાગી; ચુક પડી મો માંહી. ૧૭

તેં કયોં આણી પ્રાંત, સતી સું કહત મોરારી;
 હમ સંતનકી જાત સંત હેં જાત હમારી,
 સંતોકે હૃદયે વસું, સંતોકે મુખ ખાઉં;
 સંતોકે આધીન સદાહોં સંતો હાથ ખીકાઉ. ૧૮
 સંત લગાયો ભોગ, ભોગ સો હમહી પાયો;
 હમ પાયો સ્વાદ સકલ બ્રહ્માંડ અધાયો,
 જોસેં પોષે પેડકું, કુલકું પહોંચી જાય;
 યોં સુરનર સુની નાગલોકમેં, વપત ભયે જગમાંડ. ૧૯
 સેવા કરતાં સાધુકી, ભક્ત અંતર મત આણે;
 કુલ કારન નીવાર તાહી, તુમ ઇશ્વર કરી જાનોં,
 પ્રેમ મગન આનંદ શું, ચરનામૃત રીર લેહો;
 ધુપદીપ નૈવેદ્ય આરતિ, ભાવે સો ભોજન હેહો. ૨૦
 સંશય કીનો દુર, કૃપણ મુખમેં દરસાયો;
 સ્થાવર જંગમ માંહી પ્રકટ પ્રસિદ્ધ દીખાયો,
 દેખતહી આશ્ચર્ય ભયો, ભૂમ ગયો સમ ભાજ;
 જોજોકાર ભયો જગતમેં, રહે ચરણ સું લાભ. ૨૧
 ભક્તવત્સલ ભગવાન ભક્તકી મહીમા રાખી;
 જો ન આવે પતીજ, સંતો જાય પુછો સાખી,
 પાંડુ કુલ પાવન કીયો, યોં કથા સુનાઈ બ્યાસ;
 સખ સંતનકે ચરણમેં, શીશ નભાવે નંદલાસ. ૨૨

રાગ કેદારો. પદ ૧૪૬ મું.

પરમ કૃપાલ શ્રીવલ્લભ નંદન,
કરત કૃપા નિજ હાથ દે માથે,
જે જન ચરણ આથે અનુસરહી,
ગ્રહી સોંપત શ્રીગોવર્દનનાથે. ૧
પરમ ઉદાર ચતુર ચિંતામણી,
રાખત ભવ ધારા બહે સાથે;
ભણિ કૃષ્ણદાસ કાજ સખ સરહી,
બે જાને શ્રીવિઠ્ઠલનાથે.

રાગ બિહાગ. પદ ૧૪૭ મું.

ભુલ જિન જાય મન અનંત મેરો. ટેક.
રહોં નિશાદીવસ શ્રીવલ્લભાધિશ પદ,
કમલસોં લાગ બીના મલકો ચેરો. ૧
અન્ય સંબંધતે અધિક કરપત રહોં,
સકલ સાધન હુતે કર નિવેરો;
દેહ નિજ ગેહ યહલોક પરલોક લો.
બજો શીતલ ચરણ છાંડ અરૂં ઝેરો. ૨
ધતની માગત મહારાજ કર જોરકેં,
જેસો હોં તેસો કહાઉં તેરો;
રસિક શિર કર ધરો ભવદુઃખ પરિહરો,
કરો કંઠણુ મોહિ રાખ નેરો. ૩

રાગ વિહાગ. પદ ૧૪૮ મું.

આશરો એક દહ શ્રીવલ્લભાધિશકો, ટેક.
 માનસી રીતકી મુખ્ય સેવા વ્યસન,
 લોક વૈદિક ત્યાગ શરણુ ગોપીશકો. ૧
 દીનતા ભાવ ગુણુગાન ઉદબોધ સોં,
 ધોષ ત્રિય ભાવના ઉભય જાને;
 કૃષ્ણ નામ સ્ફુરે પલ ન આજ્ઞા ટરે,
 કૃતી વચન વિશ્વાસ ચિત્ત આને. ૨
 ભગવદીય જાન સતસંગકો અનુસરે,
 ન દેખે દોષ એર સત્ય ભાષે;
 પુષ્ટિ પંથ મર્મ યહ વિધિ કહે,
 સદા ચિત્તમે શ્રીદ્વારકેશ રાખે. ૩

રાગ વિહાગ. પદ ૧૪૯ મું.

દહ ઇન ચરણુન કેરો ભરોસો. ટેક.
 શ્રીવલ્લભ નખચંદ્ર છટાળીન સમજગમાંય અધરો. ૧
 સાધન એર નહીં યા કલિમે, જાસો હોય નીવરો;
 સૂર કહા કહે દ્વિધ આંધરો, ખના મુલકો ચેરો. ૨

રાગ વિહાગરો. પદ ૧૫૦ મું.

મેરે તો તુમહીહો શ્રીવલ્લભસ્વામિ. ટેક.
 મેરે અંતરકી ગત જાનો તુમહી અંતરજામી. ૧

તુમ સરખે નહી દિન દયાલ,
મે સરખે નહિ કામી;
રસિક વીનતી કડં જોડી શીખ નામી.

૬

રાગ વિહાગ પદ ૧૫૧ મું.

જેસો હું તેસો તિહારો શ્રીવલ્લભ,
અખ જિન છાંડ દેહો મોહિ કર તે;
ખાંડ ગ્રહેકી લાજ મન ધર હો,
નાહિં ભરોસો મોહિ સાધન બલતે. ૧
તુમ ત્યજ ઔર ઠોર નહિં માકેં,
જાસેં જાય કહોં દુઃખ ભર તે;
રસિક શિરોમણી શ્રીવલ્લભ પ્રભુ,
રાખો મોહિ ચરણ શરણ ભવ કરને. ૨

રાગ કાન્હરો, પદ ૧૫૨ મું.

શ્રીવલ્લભ મેરિ કૃત જન દેખો. ટેક.
છિનું છિનું મેં અપરાધ પડતહેં ગિનત ન આવેલેખો. ૧
નિરાધાર કે નાથ પ્રભુ તુમ, અપુનો ખરદ બીસેકો
રસિકપ્રિતમજીકી ધતનીવિનતીકૃપાદષ્ટિ અખપેખો. ૨

રાગ વિહાગ પદ ૧૫૩ મું.

અદભુત નિદ્રા આઈ મંડલીમે, ટેક.
દલધન ચરણનશબદ મુનતહી, તખહી આંખ ખુલાધ. ૧

બેગ ઉઠો પ્રસાદ માંગવો, લે અપને ઘર જાઈ;
મૂરદાસ કહે જો સુન્યો સો, પુસ્તક માંડી સમાઈ. ૨

રાગ ત્રિહાગ. પદ ૧૫૪ મું.

શ્રીવલ્લભ વલ્લભ વલ્લભ વલ્લભ,
શ્રીવલ્લભદેવ હમારે રકાય. (૨)
ઉઠત વલ્લભ બેઠત વલ્લભ,
શ્રીવલ્લભ કહેત કહા તેરો જાય. ૧
જાગત વલ્લભ સોવત વલ્લભ, (૨)
શ્રીવલ્લભ સોં મેરી પ્રીત સદાય. ૨
સાધન વલ્લભ તીર્થ વલ્લભ,
શ્રીવલ્લભ નામ તવ નિધિ પાય. (૨) ૩
દાસ કહે હું ઓર ન માગું,
શ્રીવલ્લભ ચરણકમલ શિર નાય. (૨) ૪

પદ ૧૫૫ મું.

જય શ્રીકૃષ્ણરે ભાઈ, બોલો બોલો વૈષ્ણવરાઈ;
તેથી કલિમલ જાય નસાઈ. જય શ્રીકૃષ્ણ. ૧
વલ્લભી વૈષ્ણવની એ રીત, જયશ્રીકૃષ્ણ ઘણા પવિત્ર;
તેથી પ્રસન્ન થાય નવનિત. જય શ્રીકૃષ્ણ. ૨
જેણે જય શ્રીકૃષ્ણ ગાયા, તે તો અકસઠતીરથ નાશ્ય;
તેથી પરમ પદાર્થ પાયા. જય શ્રીકૃષ્ણ. ૩
નામ તણે પ્રતાપજ મોટો, તેથી આ જગ લાગેછે બોટો;

સર્વે વજ્રભૂમીમાં લોટો. જય શ્રીકૃષ્ણ. ૪
 જ્યેષ્ઠજસોદાજીવણુંજણે, એમ તામુતનોઉદયવખાણે;
 મનમાં મેહેર કરીને માને. જય શ્રીકૃષ્ણ. ૫
 જશોદા સુતને પાનકરાવે ગોપીજન સહુ આનંદ પામે;
 બહાલો મારો વજ્રમાં લાડ લડાવે. જય શ્રીકૃષ્ણ. ૬
 મુતતોપારણામાંથીજાગ્યા, સહુગોપીજનઆનંદપામ્યા;
 બહાલો મારા તનના તાપ સમાવ્યા. જય શ્રીકૃષ્ણ. ૭
 વૃંદાવનની રે વાટે, માર્ગ રોકો છો શા મારે;
 બહાલો મારે રાસ રમાડ્યા રાતે. જય શ્રીકૃષ્ણ. ૮
 જ્યેષ્ઠ જયશ્રીકૃષ્ણ ગાયા, તેની સફળ થઈ છે કાયા;
 તે તો પાંચ પદાર્થ પાયા, જય શ્રીકૃષ્ણ. ૯
 રાખો ચરણકમલની છાંય, તેના ભવનો કેરો જાય;
 તે તો વજ્રસદાસ ગુણ ગાય. શ્રીકૃષ્ણ. ૧૦

સુતી વસતે ગાવાનું.

પદ ૧૫૬ મું.

૩૩૩૩૩૩ ૬૬૬

જય શ્રીવજ્રમ જયશ્રીવિઠ્ઠલ, જયશ્રીયમુનાશ્રીનાથજી.
 કલિયુગના તો જીવ ઉદ્ધાર્યા; મસ્તક ધરીયા હાથજી.
 વૈષ્ણવ જનપર કૃપા કરીને, દેખે વજ્રમાં વાસજી.
 આગેપાછે ગૌ બીરાજે, બીચમે સારો નાથજી.

મોર સુકુટ પિતાંબર સોહિયે, મોરલી સોહે હાથળ.
 જયશ્રીગિરિધર જય શ્રીગોવિંદ, જયશ્રી બાલકૃષ્ણળ.
 જય શ્રીગોકુલપતિ, જય શ્રીરઘુપતિ,
 જય શ્રીયદુપતી, શ્રીધનશ્યામળ.
 શ્રીગોકુલવારે નાથ મેરી દોરી લુમારે હાથળ.
 જયશ્રીજમુનાશ્રીગોવર્દ્ધનનાથ, મહાપ્રભુ શ્રીવિઠ્ઠલનાથ.
 જય જય શ્રીગોકુલેશ શેષ ન રહે કલેશ,
 ક્ષણુંક્ષણું રણપણસ્મરણ કીજે નામનિરંતર લીજેળ.
 ચરણશરણરાખેમારોબહાલો, શ્રીગોકુળમાં અવતરીયેળ.
 શ્રીગોકુલમાંતો વાસો વસિએ, સંત સમાગમકરીએળ.
 શ્રીવલ્લભ વલ્લભ મુખથી કહીયે, તોભવસાગરતરીયેળ.
 નિત્યપ્રતિરમણરેતીમાંનાહીયેગુલાબઝડીદર્શનકરિયેળ.
 જે દર્શન બ્રહ્માને દુર્લભ, તે અપને અંગે કરીયેળ.
 શ્રીવૃંદાવન શ્રીગોવર્દ્ધનધામ, રાધા માધવ સુંદરશ્યામ
 હરિદાસ હરિજનકો સેવક, દર્શન દીજે આઠો જામ.
 શ્રીવલ્લભયુગયુગરાજ કરો, શ્રીવલ્લભવિઠ્ઠલ ગોપીનાથ.
 દેવકીનંદન શ્રીરઘુનાથ, યશોદાનંદન નંદ કીશોર.
 શ્રીમુરલીધર માખણ ચોર,
 સુરદાસ. કૃષ્ણદાસળ. પરમાનંદ કુંભનદાસળ;
 ચિત્તસ્વામિ ગોવિંદ શ્રીવલ્લભદેવકી જય.
 પ્રાણુ ખારેકી જય. શ્રીગોવર્દ્ધનનાથકી જય.
 ચૌરાશી વૈષ્ણવકી જય, બસેંબાવન વૈષ્ણવકી જય.

શ્રીઆચાર્યજી મહાપ્રભુજીની જય,
આપ આપને ગુરુ દેવકી જય.

एटलं कही हाथ पग धोइ शुद्ध मने चर्णामृत
लेइ सुइ जवुं.

अथ सूरपचिशी.

पद १५७ मुं.

મનરે તું કર માધોસોં પ્રીત, ટેક.
કામ, ક્રોધ, મદ, લોભ, સાધા છાંડ સકલ વિપરીત. ૧
લોંશ જોગી વન બ્રમેરે, મોદન માને માપ;
સમ કુસુમનકું નિરસ કરેરે, કમલ ખંધાવે આપ. ૨
સુત પરમિત પ્રિય પ્રેમકી, રે ચાતક ચિતરે વાર;
ધન આશા સખ દુઃખ સહેરે, અનતન યાંચે દ્વાર. ૩
દેખો કરની કમલકીરે, કીનો રવિસોં હેત,
પ્રાણ તજે પ્રેમ ના તજેરે, સુકયો સરહિ સમેત. ૪
દીપક પીર ન જાનેહીરે, પાવક પરત પતંગ;
તન તો તિન જવાલા જ્યોરે, ચિત ન ભયો રસભંગ. ૫
મીન વિયોગ ન સહિ સકેરે, નિર ન જુજે વાત;
દેખ તું તાકી ગતિરે, રતિ ન ઘટે તન જાત, ૬

પરનપરે વા પ્રેમકીરે, ચિતલે ચઢત અકાસ,
 તહાં ચઢતાહિભુ દેખહીરે, ભુપર તજત ઉસાસ. ૭
 સુમિર સ્નેહ કુરંગકોરે, શ્રવણ ન રાચ્યો રાગ;
 ધર ન સક્યો પગ પિછ મનોરે સરસન મુખ ઉરલાગ. ૮
 દેખ જડતા જડ નારિકીરે, જરત પ્રેતકે સંગ;
 ચિતાનચિત શ્રીકો ભયોરે, રાચી પિયકે રંગ. ૯
 લોક વેદ વરજે સખેરે, નયન ન દેખે ત્રાસ;
 ચોર ન જીયે ચોરી તજેરે, સખ ઉર સહેત વિનાસ. ૧૦
 સખ રસકો રસ પ્રેમ હૈરે વિષય ખેલે સાર;
 તન મન ધન જોખન ખસ્યોરે, તોઉ ન માની હાર. ૧૧
 તેતો રતન પાયો ભલોરે, જાન્યો ન સાધન સાજ;
 પ્રેમકથા અનુદિન સુનીરે, તોઉ ન ઉપજી લાજ. ૧૨
 સદા સંગાતી આપુનેરે, જીયેકે જીવન પ્રાણ;
 સો વિસાયો તેં સહજહીરે, હરિ ધશ્વર ભગવાન. ૧૩
 વેદ પુરાણ સ્મૃતિ સખેરે, સુરમુનિ સેવે જાહિ;
 મહા મોહ અજ્ઞાનમેરે, કયો ન સંભારે તાહિ. ૧૪
 ખગમૃગ મીન પતંગ લોરે, મૈં સોધે સખ ઠોર;
 જલથલ જીવ જીતે કિતેરે, કહું કહાં લગિ ચોર. ૧૫
 પ્રભુ પુરાણ પાવન સખારે, પ્રાણુનહીકે તાથ;
 પરમ કૃપાલ દયાલ દયાનિધિ, જીવન જાકે હાથ. ૧૬
 ગર્ભવાસ અતિ ત્રાસમેરે, જહાં ન એકો અંગ;
 મુન સઠ તેરે પ્રાણુપતિરે, તહાં ન છાંડ્યો સંગ. ૧૭

દીનરાત પોખત રહેરે, જૈસેં ચોલી પાન;
 વા દુઃખ તેં તોહિ કાઢિકેરે, ગહિ દીનો પયપાન. ૧૮
 જિહિં જડ તેં ચૈતન્ય કિયોરે, રચો ગુણ તત્ત્વનિધાન;
 ચરણ ચિકુર કર નખ દિયેરે, નયન નાસિકા કાન. ૧૯
 અસન વચન બહુ વિધિ દીયેરે, ઔસર ઔસર આન;
 માતાપિતા મૈયા મિલેરે, નઈ રૂચિ નઈ પહિચાન. ૨૦
 સજન કુટુંબપર કર વઢયોરે, સુત દારા ધન ધામ;
 મહામોહ વિષઈ ભયોરે, ચિત આકબ્યો કામ. ૨૧
 ખાનપાન પરધાન મેરે, જો વન ગયો સખ વીત;
 જ્યોં વીટ પરનિય સંગ વસ્યોરે, લોર ભયેં ભયલીત. ૨૨
 જૈસેં સુખહી ધન બઢયોરે, નૈસેં તનહિ અનંગ;
 ઘુમ બઢયો લોચન ખસ્યોરે, સખાન સૂઝયો સંગ. ૨૩
 જમ જાઢયો સખ જગ સુન્યોરે, બાઢયો, અયશઅપાર;
 વીચન કાહુ જખ કિયોરે, યમ દુતન દીની માર. ૨૪
 કો જાને કેવાર સુઓરે, એસો કુમતિ કુમીચ;
 હરિસોં હેત વિસરિકેરે, સુખ ચાહત હેં નીચ. ૨૫
 જોયેં જીવ લજ્યા નહીરે, કહા કહું સોવાર;
 એકો અંગન હરિ મજેરે, સુન શઠ સુર ગબહાર. ૨૬

સમાપ્ત.

સચિત્ર !

સચિત્ર !

એક રસદાયક નવલકથા.

સુરતીલાલ.

આ નવલકથામાં સુરત સોનાની મુરત-ગયાં આગ્યાં અને
મથા, મુંગાઇમાં પહેલું પગથીયું, મુંગાઇનો ખહાર, પ્રપંચની પથારી,
સંકટનો સનેપાત વિનાશકાળે વિપરીત જીવિ, દુટકાટ, ચંડાળ ચોકડી
ચાલ વંડી, સુધારાની સફાઈ અને ફેશનની જવાઈ, નાટકની નશીલન
અને મુશીબતનાં મોજાં, મોહન મળ્યો અને સુરતીલાલ તર્યો,
સુખસાગર કે વેદાન્તનો ઉપદેશ, વડિલોનો અસ્ત અને ઉદય, તે
ઉપરાંત કાવ્યો, ધરામાં ધન્ય તે મિત્રને, તર્યોતરવે અંતરોત્સાહ,
પ્રારંભે પ્રભુ પ્રાર્થના, પ્રભુપદ પામતાં ઉત્તમ મિત્રો વિ. વિ. વિષયોથી
ભરપૂર. સોનેરી પાકું પુકું ૧૬ સુંદર ચિત્રો હોવા છતાં કૌંમલ
રૂ. ૧-૮-૦ પોસ્ટેજ સુધું,

મળવાનું ઠેકાણું:-

સાકરલાલ બુલાખીલાસ બુકસેલર.

રીઝીરોડ-અમદાવાદ.

અકબર રાજ્ય રહસ્ય

ભાગ ૧ તથા ૨.

(ઐતિહાસિક નવલકથા.)

અકબર આદલશાહના રાજત્વકાળ પ્રમુખે અનેલી એક મર્મભેદક
વટના, શાહખાન સલિમની વિવાસ પ્રિયતા, નશીબન બીબીની સાહ-
સિકતા, મહારાજા ખિરખલ તેમજ જહાનનારખાનના શિરે આવેલા
અચકર સંકટો, આગ્રાના આરમમંજીલના ઇતિહાસ, અકબરશાહને
રંગ મહેલ, મહેરઉલિસાના મોહ, અફઘન લૈરવી તથા હરકાનના
અને સોલિમા તેમજ સિકન્દર અને સેરિનાનો અપૂર્વ પ્રેમ એ વગેરે
વાંચતાં તમે તક્લીફ બની ગયા સિવાય રહેજો નહિ, પૃષ્ઠ સંખ્યા
૩૪૦. પાકું લાયબેરીને શોભાવે એવું રૂપેરી પુસ્તક, આકર્ષક છપાઈ
આર સુંદર ચિત્રો, છતાં કીંમત માત્ર રૂ. ૨-૪-૦ પોસ્ટેજ ભુકું.
બીજો ભાગ કીંમત રૂ. ૧-૮-૦

મળવાનું ઠેકાણું:-

સાકરલાલ બુલાબીદાસ બુકસેલર.

રીઝીરાડ-અમદાવાદ.

આદર્શ ચરિત્ર પરિપૂર્ણ સામાજિક નવલકથા !

અંગના કે દેવાંગના ?

આ સામાજિક નવલકથામાં ઘણા ઉપયોગી સ્વદેશહિતના અનેક વિષયોની માર્ગદર્શક ભૂમિકા સપ્રમાણ ચર્ચા કરી છે. જે ભારતવર્ષ પૂર્વે સકળ દેશોનો શિરોમણિ હતો, જે આર્ય લોકો પૃથિવાની સકળ જાતિઓમાં અદિયાતા ગણાતા હતા તેજ ભારતવર્ષ અને તેજ હિન્દુ જાતિની વર્તમાન શોચનીય સ્થિતિ અને તેનું નિવારણ કરવાના માર્ગદર્શક ઉપાયો હોય તો તે માત્ર આ એકજ નવલકથામાં છે. દુષ્કાળનું નિવારણ કેમ કરવું, સર્વ જાતિનાં મનુષ્યો સાથે ઐક્ય કેમ રાખવું, બાળલગ્નથી હિન્દુ સંસારો કેવા સંકટમય છે, વિધવાવિવાહની જરૂર છે કે કેમ, આધુનિક યુવકવર્ગ સ્વદેશહિતનાં કાર્યો કેવી રીતે કરી શકે, સ્ત્રીજાતિને કેવું શિક્ષણ મળવું જોઈએ, અનાથ મનુષ્યોને કવી રીતે ઠેકણે પાડવાં જોઈએ તે ઉપરાંત પુરૂષ કર્તવ્ય અને સ્ત્રીકર્તવ્યનો સંપૂર્ણ ચિતાર આ નવલકથામાં ધણીજ રસિકતાથી આલેખવામાં આવ્યો છે. જે આ નવલકથા તમારા હૃદયમાં વંચાવશે તો આ સંસારમાં સ્વર્ગીય સુખનું દર્શન કરી શકશો. પૃષ્ઠ સંખ્યા લગભગ ૩૫૦, સોનેરી પાકું પુઠું છતાં કીંમત માત્ર રૂ. ૬-૧૨-૦

મળવાનું ઠેકણું:-

સાકરલાલ બુલાખીલાસ બુકસેલર.

રીંગીરા-અમદાવાદ.

એક નસાઈયક નવલકથા.

કુંજ-કિશોરી.

દશા ફરે ત્યારે ભુદ્ધિ ફરે એ પ્રમાણે અધમ મનુષ્યોની ભુદ્ધિ પાપ કર્મમાં કેટલી અધી પ્રવૃત્ત થાય છે, અને તેથી આગળ ઉપર કેવું ભયંકર પરિણામ આવે છે. સત્યવાદીજનોને શિરે અનહદ સંકટો આવી પડવા છતાં હીમનથી તે સંકટોત દૂર કરી પાપીઓની પ્રપંચ બળને કેવી રીતે તોડે છે તેનો આપેલુગ ચિતાર ચિતરવામાં આવ્યો છે. આ નવલકથાના પ્રત્યેક પાત્રનું વર્તન વાંચી મનન કરવા યોગ્ય છે. જો તમારે નીતિનો માર્ગ જાણવો હોય, પુત્ર પુત્રીઓના હૃદયમાં જ્ઞાનની ઉડી છાપ બેસાડવી હોય, પાપીનો બુદ્ધિ બંધવો હોય, આનંદ સાથે નીતિ રિતીનું યથાર્થ જ્ઞાન ગ્રહણ કરી, સંસારને ઉત્તમ બનાવવો હોય તો એક વાર કુંજ-કિશોરી અવશ્ય વાંચો સુંદર છપાઈ ઉત્તમ કાગળ તથા સોનેરી પાકું પહુ. કૌંમલ માત્ર રૂ. ૨-૪-૦ પોસ્ટેજ બુદ્ધિ.

મળવાનું ઠેકાણું:-

સાકરલાલ બુલાખીદાસ બુકસેલર.

રીચીરોડ-અમદાવાદ.

વાંચવા લાયક ઐતિહાસીક પ્રેમકથા !

ગુલસાના.

અકબર બાદશાહના સમયની એક મર્મભેદક રહસ્યપૂર્ણ વટનાને આધારે આ નવલકથા લખવામાં આવી છે. અકબરશાહની ઉદારતા દીવાના ઈસ્કાન્દારનું બાળ્યક, વીર સોહામણીનું શૌચનીય અકાળ મૃત્યુ, કુલરામની પ્રમાણિકતા, શેખજનો ભ્રમ, બહાદુર રમણી ગુલસાનાનો અપૂર્વ પતિપ્રેમ, મહાત્મા શાલગ્રલાલની શિષ્યપ્રીતિ, રાજકુમારી રૂમિયાનું મરણ પામ્યા પછી સજીવન થવું વગેરે ભેદ ભરેલા બનાવોથી ભરપુર. એક વખત વાંચવા લીધા પછી હાથમાંથી પડતી મૂકવાનું મન થશે નહિ. વીર, શૃંગાર, કરેણા તેમજ હાસ્ય-રસથી ભરપુર, સુંદર સફેદ ચીકણા ગ્લેજ કાગળ, મનહર છપાઈ તેમજ સોનેરી પાકું પુંકું હોવા છતાં કીંમત રૂ. ૧-૮-૦ ચોરટોજ ભુલું.

મળવાનું ઠેકાણું :-

સાકરલાલ બુલાખીદાસ બુકસેલર.

રીચીરોડ-અમદાવાદ.

સરકારો નિશાળના અનુભવી ટ્રેનિંગ્સ ટીચર શિક્ષકના હાથથી આવી
જાતનું કોઈ પણ પુસ્તક લખાયું હોય તો તે ફક્ત આજ છે.

ધી ગાઇડ ટુ

ઇંગ્લીશ ટીચર.

પોતાની મેજે ઘેર બેઠા વગર મારતરે થોડા વખતમાં અને
થોડી મહેનતમાં રીતસર અંગ્રેજી શિખવું હોય તો ધી ગાઇડ ટુ
ઇંગ્લીશ ટીચર જરૂર ખરીદજો. આક્ષર જ્ઞાન, નાર, કાગળ, ગરજો
વગેરે લખતાં વાંચતાં શીખવા સાથે આ પુસ્તક લખુજ ઉમદા સાધન
છે. આ પુસ્તકની અંદર દરેક વિષયની સમજ, એવી સાદી અને
સરળ રીતે આપવામાં આવી છે કે, ગમે તેવા શિષ્યાઈ માણસને પણ
સમજતાં જરાએ મહેનત પડતી નથી. ખીજાઓની માફક આ પુસ્તક
કના જુદા જુદા ભાગો ક્યાં નથી પણ એકજ પુસ્તકની અંદર જરા
એ જરા ઉપયોગી બાબતોના સમાવેશ થઈ જાહેશીથી કરવામાં
આવ્યો છે. વધુ તારીફ ન કરતાં એક વાર ચોપડી મંગાવી ખાત્રી
કરવા અમો લલામણુ કરીએ છીએ. કી. રૂ. ૧-૮-૦ પોષ્ટેજ માફ.

ખીજી કોઈ પણ જાતની ચોપડી જોઈતી હોય તો એક આના-
ની ટીકીટ બીડી અમારું મોકલું સુચીપત્ર મંગાવો.

બુકમેલર સાકરલાલ જુલાખીદાસ.

કે. રીપ્રીટીંગ - અમદાવાદ.

